

ODPUSTKOVÁ MODLITEBNÍ KNÍŽKA.

Úplná modlitební knížka pro každého, obsahující odpustkové modlitby, jakož i poučení o odpustcích a pobožnostech i posvátných předmětech, které svatá Církev odpustky nadala.

Dle původních pramenů napsal
DR. JAN NEP. ŠEVČÍK.

S úchvalou posv. Officia v Římě.

BRNO 1911.

Tiskem a nákladem benediktinské knihtiskárny.

IMPRIMATUR.

Romae 27. iulii 1911.

Aloisius Giambene,
substitutus pro indulgentiis.

Fr. Albertus Lepidi O. P.
S. P. Ap. magister.

Josephus Ceppetelli,
Patr. Constantinop. vices gerens.

Předmluva.

Přítomná knížka má název „Odpustková modlitební knížka“: obsahuje totiž pouze ty modlitby, které sv. Církev sv. odpustky obdaňuje a tím je věřícímu lidu vřele doporučí. Doufáme také, že zasluhuje velkou, byť i ne dokonalou měrou názvu „úplná“, který jí byl dán. Poněvadž bylo naší zásadou vydání modlitby výhradně odpustkové, bylo třeba upravit modlitby podle látky a podle potřeby, tak aby věřící mohl snadno užít v různých potřebách a při různých příležitostech případných modliteb odpustky nadaných. Odpustkovými jsou též modlitby: před svatou zpovědí č. 71, po svaté zpovědi č. 73, před sv. přijímáním č. 80 a 81 a po sv. přijímání č. 93, kterých jsme pro jejich případnost a hodnotu nemohli ze sbírky vyloučiti, ačkoliv jimi jen kněží dosáhnou odpustků. Do sbírky jsou převzaty všechny modlitby, pobožnosti a nábožné úkony, které do roku 1911 byly odpustky nadány a jsou jakkoliv důležité; předesláno dostatečné poučení o sv.

odpustcích. Aby byl údaj plnomocných odpustků jednodušším a přehlednějším, jest v celé sbírce důsledně provedena zkratka „za dvou, tří, čtyř podmínek“ (viz str. 41).

Účelem knížky je dáti věřícím příležitost, aby z nesmírného pokladu, jímž nás sv. Církev ve sv. odpustcích přímo zahrnuje, hojnou měrou čerpali, a tak každého nadchnouti, aby přilnul láskou ku sv. Církvi, věnoval soucit a obětavost věrným duším v očistci, našel hojné útěchy v modlitbě a s horlivostí pracoval k posvěcení a spáse své duše. Sbírka modliteb nemíní věřícím úplně nahraditi jiných krásných modlitebních knih, nýbrž hledí je jen pokladem sv. odpustků souladně doplniti; budiž tedy i této knížce dopřáno místa mezi ostatními. Vždyť modlíme-li se modlitby odpustkové, uctíváme soudní moc sv. Církve, uctíváme Ježíše Krista, Jeho přesvatou Matku a svaté, zbavujeme se časných trestů, vysvobujeme věrné duše z očistce a spojujeme se s nesčíslnými zbožnými křesťany, kteří jich denně užívají, tvoříme souladnou jednotu ve sv. katolické Církvi!

Ježto knížka tato má býti také spolehlivou příručkou odpustkovou každému věřícímu křesťanu, podává pouze modlitby a pobožnosti, které sv. Církev nadala odpustky pro všechny věřící; nicméně naleznou v ní i údové bra-

trstev a nábožných spolků u nás zavedených své odpustkové modlitby.

Kdo z povolaných snad uzří v tom neb onom směru nedostatek, prosím, aby mi to laskavě oznámil. Jsem vděčen za všechna upozornění, která směřují ku zdokonalení této příručky odpustkové a tím též k většímu duchovnímu prospěchu věřících.

Překlad modliteb jest pořízen z původních pramenů: „Raccolta di orazioni e pie opere, per le quali sono state concesse dai Sommi Pontefici le ss. indulgenze,“ — „Indulgenze concesse a tutti i fedeli dai Sommi Pontefici dall' agosto 1898 al dicembre 1909“. — Užito též oficielního časopisu církevního Acta Apostolicae Sedis a Acta Sanctae Sedis. Vůdcem byl mi zesnulý P. František Beringer T. J., jehož vzácného díla „Die Ablässe, ihr Wesen und Gebrauch“, jsem vděčně použil. S prospěchem jsem četl a použil též některých českých knížek, zvláště knížky J. M. Msgra. Josefa Hůlky „Odpustky“ a „Poklad Církve svaté“ od P. Tomáše Šmýda a j.

Ochotného rádce jsem našel v P. Josefu Hilgersovi T. J., za jehož mnohé rady a pokyny mu tímto srdečně děkuji. Upřímné díky vzdávám zvláště vldp. Dru. Janu Hudečkovi C. SS. R., který s ochotou a radostí přijal úkol censora, jakož i slovutné knihtiskárně benediktinské jak za laskavost, s jakou pře-

vzala náklad díla, tak za bedlivost, s jakou provedla úhlednou jeho úpravu.

Církevní úchvala, již se této odpustkové příručce dostalo od nejvyššího sboru posv. Officia v Římě, nechť přispěje k tomu, aby věřící lid sáhl s důvěrou k pokladům, které podává, a jich hojnou měrou k svému duchovnímu prospěchu využil! A ježto lze s nepatrnými výminkami všechny odpustky v této sbírce obsažené obětovati za dušičky, kéž dobrotivý Pán Bůh toto dílko svým svatým požehnáním provází a pro odpustky, které jistě každý často a rád dušičkám přivlastní, mnohým z těchto čistých, ale dosud v očistci trpících duší brzké slávy a blaženosti v nebesích dopřeje!

V Římě, dne 20. července 1911.

Spisovatel.

Úvod.

Poučení o odpustcích.

Co jsou odpustky?

Odpustky jsou prominutí časných trestů za hříchy; jimi nám sv. Církev, čerpajíc z pokladu smírných zásluh Ježíše Krista, blah. Panny Marie a svatých, promíjí mimo svátost pokání časné tresty, kterých jsme za své hříchy zasloužili a které musíme buď zde na zemi nebo po smrti v očistci vytrpěti, když nám byl Pán Bůh hříchy a věčné tresty již odpustil.

Každý hřích zahrnuje v sobě dvojí zlo, totiž vinu a trestuhodnost, t. j. kdo hřeší, uvaluje na sebe hněv Boží a zasluhuje, aby za svůj hřích od Pána Boha byl potrestán. Vina těžkého hříchů záleží v tom, že vědomě a dobrovolně přestupujeme v důležité věci zákon Boží a tak se od svého jediného cíle, Pána Boha, zcela odvracíme; těžkým hříchem

trháme pouto lásky a přátelství, které naši duši s Pánem Bohem pojilo, pozbýváme posvěcující milosti a všech nároků na synovství Boží. Trestuhodnost těžkého hříchu záleží v tom, že zasluhujeme, abychom po smrti za svůj hřích byli trestáni věčnými tresty v pekle.

Vina lehkého hříchu záleží v tom, že vědomě a dobrovolně přestupujeme zákon Boží ve věci méně důležité nebo nedosti vědomě nebo nedosti dobrovolně ve věci důležité: lehkým hříchem nepozbýváme sice posvěcující milosti, ale přece se uchylujeme od pravé cesty, rušíme vzájemný poměr mezi sebou a Pánem Bohem, pročez se Pán Bůh na nás dle velikosti našeho hříchu hněvá a dle toho nás také méně miluje. Trest lehkého hříchu záleží v útrapách a svízelních, které Pán Bůh na nás buď na tomto světě sesílá, nebo v mukách, jimiž nás stíhá po smrti v očištění.

Vinu a věčné tresty, které jsme na sebe těžkými hříchy uvalili, nám Pán Bůh odpouští ve svátosti pokání, když svých hříchů srdečně litujeme, upřímně se z nich vyznáme a za ně zadost učiniti chceme. Kněžské rozhřešení nebo, nelze-li nám vykonati sv. zpovědi, projev dokonalé lítosti spojený s touhou po sv. zpovědi nás opět směřuje s Bohem, vrací nám milost posvěcující a nároky na věčnou blaženost a shlazuje zároveň věčné tresty. Ve svátosti pokání nám Bůh sice pro-

míjí vždy věčné tresty, ale nepromíjí nám vždy všech časných trestů, čili jinými slovy: když byl kajícimu hříšníkovi odpuštěn hřích a s ním věčný trest, kterého těžkým hříchem zasloužil, zůstává mu obyčejně povinnost buď zde na zemi nebo v očistci nějakým časným trestem Boží spravedlnosti zadost učiniti. Odpuštění viny lehkých hříchů dosáhneme buď skrze svátost pokání, když se z nich vyzpovídáme, nebo mimo svátost pokání projevem pravé lítosti a lásky nebo jinými skutky zbožnosti a lásky, jako zbožným obcováním mši svaté, nábožným užíváním svátostí*), a vůbec dobrými skutky, pokud nás nabádají vzbuditi lítost a lásku. Ale když nám Bůh odpouští vinu lehkých hříchů, nepromíjí nám vždy všech časných trestů, kterých jsme za ně zasloužili. Dle toho, jakou měrou vykonáme projev lítosti a lásky, takou měrou nám Pán Bůh odpustí s lehkými hříchy také časné tresty. Je-li tento projev tak dokonalým a vůbec naše duševní nálada tak vroucnou, že vylučuje všelikou náklonnost ke všem lehkým hříchům, t. j. litujeme-li tak zkroušeně všech, i těch nejmenších hříchů, a jsme-li tak mocně dojeti, že vůbec žádného lehkého hřichu spáchatí nechceme, jsme Pánu Bohu tak milými, že nám

*) Svěcené vody, oleje, svíce, soli, kočiček, popelce, žehnutí nemocných, jídel, příbytků a pod.

nejen všechny lehké hříchy odpustí, ale také všechny časné tresty promine. Ale kdo z nás dovede vzbuditi tak dokonalý projev zkroušené lítosti a vroucí lásky, kdo nelze alespoň nějakou měrou k té neb oné pozemské náklonnosti?

Ale i když nám Bůh někdy nejen hříchy odpustí, ale i všechny časné tresty promine, jest zcela nesprávným tvrzení, že Bůh odpouští hříšníkovi vinu hříchu, vždy zároveň promíjí i všechny časné tresty. Jednak jest v Písmě sv. dosti příkladů, které toto bludné mínění jasně vyvracejí¹⁾, jednak je zcela přirozeno, že spravedlivý Bůh odpouští hříšníkovi hřích a věčný trest, přece ho časnými tresty stíhá a od něho žádá, aby také sám za své hříchy zadost činil. Zadostučiněním za hříchy rozumíme náhradu za časné tresty, které i po sv. zpovědi obyčejně odpykati musíme; neboť žádný člověk není s to zadost učiniti uražené spravedlnosti Boží byť i jenom za jediný hřích, a proto Ježíš Kristus učinil svým životem, utrpením a svou smrtí zadost za hříchy celého světa. Božský Spasitel však chce, abychom spojili své nepatrné zadostučinění s jeho nekonečnými zásluhami a tak dle sil svých podali alespoň nějakou náhradu

¹⁾ 1. Mojž. 3, 16, 19; 2. Mojž. 32, 34; 4. Mojž. 14, 20—23; 2. Král. 12, 13, 14; Mat. 5, 26.

za zasloužené tresty. To učiniti můžeme, neboť jsouce v milosti Boží, jsme úplně schopni konati dobré skutky nadpřirozené ceny a tak zadost činiti. Časné tresty, které nám po odpuštění hříchů zůstaly a nás tíží, jsou snad hojné a veliké! A kdybychom byli všichni tak šťastni a měli jen lehké hříchy na svědomí, přece nemáme důvodu nebáti se trestající spravedlnosti Boží, neboť za každý lehký hřích, jehož tresty nejsou zde na zemi dokonale odpykány, musí duše zemřelého trpěti v plamenech očišcových. Proto se snaží každý v pravdě zkroušený věřící pokáním, umrtvením a dobrými skutky podati Pánu Bohu zadostučinění za své proviny a uchovati se bolestných trestů očišcových. Ale kdo z nás ví, jaké náhrady od nás Boží spravedlnost žádá, kdo ví, že svým zadostučiněním zasluhuje, aby mu Pán Bůh všechny tresty prominul? A komu není milým odpykati si již zde na zemi časné tresty zasloužené za hříchy?

Budiž tedy vzdána chvála a dík dobrotivému Spasiteli, který sv. Církvi dal moc udíleti odpustky, kterými můžeme podati Boží spravedlnosti jen s nepatrnou námahou úplnou náhradu za všechno, cokoliv jí za hříchy nám již odpuštěné ještě dlužíme!

Jak z řečeného jest patrné, máme dva prostředky, jimiž si můžeme již zde na zemi odpykati časné tresty za hříchy a to:

1. konání zadostčinných skutků a
2. dosažení odpustků.

K zadostčinným skutkům náležejí:

1. pokání, které nám zpovědník ve sv. zpovědi ukládá; jím slíme se proti novému pádu a činíme Pánu Bohu zadost, a poněvadž jako součástka sv. zpovědi má zvláštní sílu a působivost, máme je vždy věrně a svědomitě vykonati. Římský katechismus radí, abychom je dvakrát, ano i vícekrát vykonali, pak-li je snadno vykonati můžeme.

2. všechny útrapy, které na nás Boží prozřetelnost sesílá, jako neštěstí, nemoc, chudoba atd., pak-li je s trpělivostí a odevzdaností snášíme.

3. dobrovolné kající skutky, které si sami ukládáme s úmyslem za své hříchy zadost učiniti. Církev sv. nám ukládá ve sv. zpovědi obyčejně velmi lehké pokání; ale právě proto se musíme snažiti jinými dobrovolnými skutky zadost činiti. Sv. Tomáš Akvinský tyto rozvrhuje na modlitbu, půst a almužnu. K modlitbě počítáme všechny pobožnosti jak veřejné, jako služby Boží, kázání, křesťanské cvičení a církevní průvody, tak soukromé, jako modlitbu, přijímání sv. svátostí, návštěvu nejsv. Svátosti, křížovou cestu, uctívání blah. Panny Marie a svatých. Půst zahrnuje v sobě všechny skutky, které krotí naši smyslnost,

jako újmu v jídle a pití, zdržení se od zábav a dovolených radovánek a pod., almužna pak všechny skutky duchovního a tělesného milosrdenství, jako poučení, upřímnou radu, pomoc, podporování nábožných a dobrých účelů a podniků, rozšiřování a podporování dobrých knih atd.

Všechny tyto zadostčinné skutky nabývají ceny před Pánem Bohem jedině skrze Ježíše Krista, který jest naším životem a naší silou; v Kristu žijeme, v Kristu si zásluh dobýváme, skrze Krista a s jeho neskonalými zásluhami své dobré skutky Pánu Bohu obětujeme a takto v Kristu za své hříchy zadost činíme.

Druhým prostředkem zbaviti se časných trestů za hříchy jsou odpustky; tyto jsou s ohledem na naši slabost a křehkost velmi snadným způsobem podati Boží spravedlnosti příslušné zadostučinění. Avšak tyto dva prostředky, zadostčinné skutky a odpustky, se vzájemně nevylučují, nýbrž souladně doplňují a podporují. Církev sv. uděluje odpustky nás stále napomíná, abychom srdce své očistili, a pokání činili, a povzbuzuje nás, abychom konali dobré skutky a vůbec ctnostně žili.

O odpustcích si však musíme pamatovati:

1. Odpustky nejsou odpuštěním hříchů, ani těžkých, ani lehkých, ani spáchaných, ani

těch, kterých se snad příště dopustíme. Neboť napřed musí býti některým z výše uvedených způsobů odpuštěna vina hříchu a pak teprve lze prominouti časný trest.

2. Odpustky nejsou prominutím věčných trestů, které hříšník za těžký hřích zasloužil. Věčné tresty se promíjejí zároveň s těžkými hříchy obyčejně ve sv. zpovědi nebo projevem dokonalé lítosti spojeným s touhou po svaté zpovědi; jich prominutí dosáhne též dospělý, který přijme sv. křest, a nemocný ve svátosti posledního pomazání, nemůže-li se ze svých těžkých hříchů zpovídati.

3. Odpustky nejsou ani pouhým prominutím církevních trestů a pokut, které svatá Církev kajcníkům za spáchané hříchy dle staré přísné církevní kázně ukládala, nýbrž pravým a skutečným prominutím časných trestů, kterých od Boží spravedlnosti za své hříchy zasluhujeme a které buď zde na zemi nebo po smrti v očistci jako zadostučinění odpykati musíme. Kdyby se nám nepromíjelo zadostučinění, kterého Pán Bůh od nás žádá, nýbrž jen tresty, které sv. Církev za hříchy ukládala nebo ukládá, tu by nás odpustky osvobozovaly od trestů pozemských, které jsou nepatrný, a vydávaly by nás nepoměrně těžším trestům v očistci. V tomto případě by vůbec nebyly pro nás dobrodiním, neboť bychom pak musili buď tím déle trpěti v očistci

nebo zde na zemi velmi přísné kající skutky dobrovolně konati.

4. Časnými tresty, které se nám v odpustcích promíjejí, rozumíme tresty kárné, t. j. tresty, kterých Boží spravedlnost užívá, aby hříšník uznal ošklivost hříchu a pocítil hořkost své viny čili aby hřích byl na hříšníkovi pomstěn. Tyto tresty kárné, kterými Bůh stíhá hříšníka menší nebo větší měrou, dle toho, jak se provinil, liší se svým účelem od trestů hojivých, kterých Bůh ve svém milosrdenství užívá, aby se hříšník polepšil a spásy dosáhl. Tresty na věčnosti mají ráz výhradně kárný, poněvadž již minula doba zásluh a není více příležitosti k polepšení. Proto trpí také duše v očištcí jen za tím účelem, aby bylo učiněno zadost Boží spravedlnosti. Jakmile vytrpí tolik trestů, kolik jim Pán Bůh usoudil, vcházejí očištěny do věčné blaženosti. Ale zde na zemi Pán Bůh dává často kárným trestům ráz hojivý, poněvadž chce, aby všichni lidé byli spaseni; tak sesílá často na hříšníka útrapy, neštěstí, nemoc a podobné tresty, aby se jen polepšil a také spásy došel. Z tohoto důvodu Pán Bůh od nás neodvrací vždy soužení a útrapy, i když dosáhneme odpustků. Ale dosáhneme-li odpustků a žijeme-li vůbec v souhlasu s vůlí Boží, tresty pozbývají rázu kárného, nás pak blaží naděje a vědomí, že soužení a útrapy,

keré jako následek svých hříchů snášíme, nejsou pro nás metlou Boží, nýbrž jen láskyplným navštívením Otce nebeského. Ony nám dávají příležitost, abychom se cvičili v trpělivosti a v jiných ctnostech, a tak se nám stávají pramenem hojných zásluh pro nebe a zdrojem duchovní útěchy.

Základ odpustků.

Odpustky zakládají se hlavně na učení o duchovním pokladu sv. Církve, který se opět opírá o učení o obcování svatých a náměstném zadostučinění.

O b c o v á n í s v a t ý c h vyznáváme v 9. článku apoštolského vyznání víry: „věřím ve svatých obcování.“ Všichni tvoříme jedinou Církev čili jediné tělo, jehož hlavou jest Ježíš Kristus, údy všichni věřící a jehož oživující duší jest svatý Duch svou milostí. Dle stavu, v jakém jsou jednotliví údové této jediné Církve, rozeznáváme církev vítěznou, kterou tvoří blažení v nebi, trpící, kterou tvoří věrné duše v očistci, a bojující, kterou tvoří věřící, kteří na světě žijí a proti nepříteli své věčné spásy dosud bojují. Obcování svatých jest nám zvláště proto drahým, že se všichni stáváme účastnými všech duchovních dober celé Církve, a nejvíce tehdy, když jsme ve stavu posvěcující milosti.

Na obcování svatých spočívá náměstné zadostučinění, pro které můžeme smírnými skutky jeden za druhého zadost učiniti a tak časné tresty za hříchy vzájemně zapraviti. Důkazem této pravdy jest celé dílo našeho vykoupení: Ježíš Kristus, hlava jednotného těla, učinil zadost za hříchy celého světa, a proto Pán Bůh, který se dal usmířiti zadostučiněním hlavy, zajisté neodmítne zadostučinění, které mu jeden úd za druhý náhradou podává. Každý dobrý, z lásky k Pánu Bohu vykonaný skutek má totiž po svém účinku dvojnásobnou čili dvojnásobnou cenu: jest záslužným, poněvadž rozmnožuje milost posvěcující a dává nárok na vyšší stupeň věčné blaženosti; jest smírným, poněvadž jím lze Boží spravedlnosti učiniti zadost za jiný zlý skutek, t. j. dáváme jím Pánu Bohu náhradu za čest hříchem mu uloupenou a tak dosahujeme prominutí zasloužených trestů; je-li spojen s modlitbou, jest také prosebným, poněvadž jím zasluhujeme, abychom byli vyslyšeni a dosáhli milostí, o které Pána Boha prosíme. Dobrý skutek, pokud zasluhuje vyššího stupně posvěcující milosti a odměny v nebi, nemůže býti jinému přivlastněn, neboť tato zásluha jest s bytostí toho, který dobrý skutek vykoná, tak úzce spojena, že výhradně jej samého šlechtí a činí hodným odměny. Totéž třeba říci o účinku prosebném. Ale účinek

smírný, který jest vlastně zapravením trestu, může býti jinému přivlastněn a to způsobem, že lze právem říci, že tento jiný skutečně zadost učinil. Takové zadostučinění sluje náměstné. Smírné čili zadostčinné skutky slují pro svou vnitřní mravní cenu také smírnými zásluhami nebo prostě zásluhami.

Duchovní poklad sv. Církve tvoří nekonečné smírné zásluhy Ježíše Krista, převeliké zásluhy blah. Panny Marie a nadbytné zásluhy svatých. Za vinu, která celé lidské pokolení tížila, žádal Bůh ve své spravedlnosti nekonečné zadostučinění, které také Ježíš Kristus svým životem, utrpením a svou smrtí na kříži přinesl. Skutky Ježíše Krista jsou božské a proto mají cenu nekonečnou; tyto smírné zásluhy jsou nevyčerpatelny, náležejí nyní a navždy do církevního pokladu a nikdy nebudou vyčerpány. Církevní poklad zdobí také převeliké zásluhy Rodičky Boží, která jsouc nejčistší Pannou, neměla nikdy ani jediné nedokonalosti nebo hříšné náklonnosti a proto neměla, zač by činila zadost. Ač byla tak svatou a čistou, přece věnovala celý svůj život modlitbě, oběti a utrpení, konala všechny své dobré skutky a snášela všechna utrpení ve spojení s úmyslem svého božského Syna, a proto její zásluhy nepozbývají svého účinku. Pokud byly záslužnými a prosebnými, zvýšily její blaženost v nebi, pokud byly smírnými,

připojily se k nekonečným zásluhám Kristovým, ježto jich Panna Maria pro sebe užiti nemohla. Do církevního pokladu patří také nadbytné zásluhy svatých, t. j. ty smírné zásluhy, kterých svatí na zadostučinění nepotřebovali a kterých dosud užito nebylo. Považme jen, jak nesmírný jest počet svatých mučedníků: jen za první tři století podstoupilo asi 11 millionů křesťanů mučednickou smrt, a tento počet se postupem času ještě zvýšil na 16! Dále kolik svatých vyznavačů, poustevníků a panen vedlo při vši nevinnosti život přísně kající! Všechny tyto skutky, pokud byly záslužnými, zvýšily blaženost svatých v nebi, pokud byly smírnými, přešly do církevního pokladu. Sv. Církev jest tedy schopna podati z tohoto tajemného pokladu za naše časné tresty plnou a skutečnou náhradu Boží spravedlnosti, takže odpustky od Sv. Církve udělené jsou platny před Pánem Bohem. Na nás jest, abychom této mateřské péče a dobrotivosti sv. Církve co nejvíce využili.

Sv. Církev má moc odpustky udíleti.

Že sv. Církev má moc a právo odpustky udíleti, jest naukou sv. víry. V tridentském vyznání víry čteme: „Také za pravé mám, že Kristus své Církvi zůstavil pravomoc odpustky udíleti a že jich užívání křesťanskému lidu velmi prospívá.“ Kromě toho jsme zavázáni

také věřiti, že se odpustky promíjejí od Pána Boha časné tresty za odpuštěné hříchy, že lze odpustky přivlastniti duším v očištcí a že se čerpají z církevního pokladu prostřednictvím sv. Otce a biskupů. Tato moc jest též odůvodněna v Písmě sv. zvláště příslibem, které Kristus Pán dal sv. Petrovi: „A tobě dám klíče království nebeského, a cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i na nebi“ (Mat. 16, 19). Sv. Petr tedy obdržel nejen nejvyšší moc v úřadě učitelském, kněžském a královském, nýbrž i moc věřícím nebe otevírati a je proto všech překážek zbavovati, které jim vstup do nebe zbraňují. Takovou překážkou jsou též časné tresty, neboť duše nemůže vejíti do nebe, dokud není sprostěna všech časných trestů. Sv. Církev může tedy i tuto překážku odstraňovati a odstraňuje ji odpustky. Již sv. Pavel udělil odpustky jednomu Korinťanu, který se byl těžce provinil (1 Kor. 5, 3—5; 2 Kor. 2, 10), a ústní podání prvních století křesťanských dosvědčuje, že si sv. Církev této moci byla vždy vědoma a jí užívala; a právě toto nepřetržité vykonávání práva udíleti odpustky jest důkazem jeho božského původu. Když bylo zavedeno veřejně pokání a přísná církevní kázeň, mohly duchovní vrchnosti předepsané pokání zmírniti nebo docela prominouti. Toto prominutí nebylo pouze prominutím církevních trestů,

nýbrž skutečným prominutím časných trestů za hříchy zasloužených, platným před Pánem Bohem, čili: toto prominutí bylo skutečně odpustky. Od 8. stol. bývaly odpustky udíleny tím způsobem, že se dřívější přísné tresty zaměňovaly za lehčí, jako za modlitbu, půst a almužnu. Od 10. stol. byly spojovány také se skutky kajcnosti, zbožnosti nebo lásky k bližnímu, jako s poutmi, s přispíváním na stavbu chrámů a s podporováním jiných užitečných staveb. Znenáhla byly podobné záměny a úlevy sevšeobecňovány pro všechny věřící, takže již v 11. století povstal tvar odpustků, jaký mají nyní. Odpustky byly v církvi vždy známy a udělovány, jejich podstata byla a zůstala vždy tatáž, pouze jejich tvar se postupem času měnil. V novějších dobách papežové spojovali odpustky i s nepatrnými nábožnými skutky, aby jen hojnější měrou mohly všem věřícím smírné zásluhy Ježíše Krista býti přivlastněny. Pravíme s nepatrnými skutky, neboť hlavní základ odpustků jest v církevním pokladu, skutky věřících jsou jen obyčejnou podmínkou k dosažení odpustků. A jak nepatrné podmínky klade sv. Církev nyní k dosažení hojných odpustků, pozná zbožný čtenář z jednotlivých udělení.

Poněvadž se při odpustcích nejedná o udělení vnitřní milosti, jak se děje ve sv. svá-

tostech, nýbrž o trestní rozsudek, totiž o odejmutí čili prominutí časných trestů za hříchy, patří udělování odpustků do moci soudní a ne do moci svátostné. Z toho plyne, že jen řádní správcové duchovní moci soudní, totiž papež a biskupové, mohou udíleti odpustky. Papeži, který jest svrchovaným správcem církevního pokladu, přísluší moc udíleti odpustky v plné míře; moc biskupů udíleti odpustky jest podle božského práva omezena na jejich diecesi, podle práva církevního pouze na určitou míru.

Udělování odpustků jest úkonem soudním, a proto bývají odpustky všem žijícím věřícím, kteří jsou soudní moci sv. Církve podřizeni, přivlastňovány na způsob rozhřešení; tyto odpustky působí přímo, jistě a neomylně, t. j. když sv. Otec uděluje odpustky, béře a poskytuje z církevního pokladu tolik smírných zásluh, kolik stačí k náhradě buď všech nebo jisté míry zasloužených časných trestů vůči Boží spravedlnosti, a sprostuje zároveň soudním výrokem zasloužené pokuty věřícího, který předepsané podmínky vykonal. Duchovní soudní moc lze na jiné přenést; proto může sv. Otec biskupům a kněžím udíleti pravomoc světiti posvátné předměty a udíleti jim odpustky, udíleti apoštolské požehnání, plnomocné odpustky umírajícím atd.

Odpustky, udělené na úlevu duší v očistci.

Jest pravdou sv. víry, že jest očistec, ve kterém trpí duše těch, kteří zemřeli sice v milosti posvěcující, ale za své hříchy Pánu Bohu do-ud úplného zadostučinění nepodali. Rovněž věříme, že můžeme dušičkám pomáhati modlitbou, postem, almužnou a vůbec dobrými a kajícnými skutky, zvláště však obětí mše svaté. Hojně úlevy a útěchy jim poskytujeme sv. odpustky. Sv. Církev schválila již dříve obyčej zbožných věřících, kteří obětovali odpustky za duše v očistci, a nyní buď uděluje odpustky, kterých lze dosíci výhradně za duše v očistci, nebo dovoluje věřícím, ano vřele jim doporučí, aby odpustky dušičkám přivlastňovali. Sv. Otec Pius X. dovolil dne 2. prosince 1909, že lze všechny odpustky, které až dosud pro všechny věřící byly uděleny, obětovati za dušičky v očistci. Z této milosti jsou vyjmuty pouze plnomocné odpustky v hodině smrti, jakož i odpustky, kterých dosáhneme buď posvátnými předměty nebo jako údové různých bratrstev. Ale poněvadž tyto odpustky téměř všechny byly již dříve jednotlivě prohlášeny za přivlastnitelny, můžeme všechny odpustky v této sbírce obsažené duším v očistci přivlastniti jen s nepatrnými výjimkami, které vždy udáváme.

Jakým způsobem prospívají odpustky duším

v očistci? Poněvadž odpustky jsou úkonem soudním a sv. Církev nad dušemi v očistci své soudní moci vykonávati nemůže, pomáhá jim sv. odpustky nepřímou a prostředně, totiž na způsob přimlavy. Ona bere z církevního pokladu část smírných zásluh Ježíše Krista a nabízí ji Pánu Bohu s prosbou a přimlavou, aby tyto smírné zásluhy milostivě tak přijal, jako by jich byly duše v očistci samy dosáhly, a aby jim pro ně prominul příslušnou míru časných trestů, odpovídající uděleným odpustkům. Sv. Církev, udělující odpustky jest věřícím na zemi soudcem, duším v očistci pak přimlůvkyní a orodovnicí. Nedává nám sice naprosté jistoty, že odpustky bývají dušičkám plnou měrou přivlastněny, neboť dušičky propadly již soudu Božímu. Ona se za dušičky přimlouvá, přenechává vše Božímu milosrdenství, nám pak dává jistotu, že Pán Bůh této snažné přimlavy neoslyší a že náhrada, kterou v odpustcích za dušičky podáváme, jest před Bohem skutečně platnou. Pán Bůh se spokojuje touto nabízenou náhradou a promíjí dušičkám dle své moudrosti a svého milosrdenství usouzené již tresty očistcové, pak-li ovšem my předepsané podmínky vyplníme. Ale poněvadž v jednotlivých případech není jisto, že některé odpustky se vyrovnají prominutí všech trestů, které ta neb ona duše v očistci musí ještě vytrpěti, snažme

se dušičkám co nejvíce odpustků přivlastniti. Pamatujme na své zesnulé příbuzné, přátele, dobrodince, učitele, představené, kněží, kteří nás ke ctnosti vedli, dobrým příkladem vzdělávali a šlechetné zásady do srdce našeho vštěpovali! Jsme všichni křehkými, Bůh však pro svou nekonečnou svatost žádá, aby na naši duši ani nejmenší skvrna nelpěla, a tu nebloudíme, umístujeme-li své miláčky do očistce, i když jsme znali jejich příkladný život křesťanský. Trpí-li ještě v očistci, velmi jim prospějeme, jsou-li již v nebi, Pán Bůh přivlastní odpustky těm duším, za které se máme modliti, nebo těm, které naší pomoci nejvíce potřebují. Ale nezapomínejme i jiných dušiček, modleme se za ty, za které se nikdo nemodlí, které jsou nejvíce opuštěny, které jsou nebeským slastem nejbliže! Pomáháme-li dušičkám, rozmnožujeme nejen své zásluhy, nýbrž zavazujeme si dušičky ku vděčnosti; až budou vysvobozeny, nezapomenou na nás, na své dobrodince, a svou mocnou přímluvou nám přispějí. A pak, jaká radost dušičkám pomáhati! Věru i zde platí zlatá slova: „Co je štěstí? Jiné šťastnými učinit! Co je radost? Jiným radost způsobit!“ Připravuj radost božskému Spasiteli, který touží po těchto čistých duších, a sám si radost způsobíš! Učiň vzácným ovocem sv. odpustků šťastnými věrné duše v očistci, které láskou zmírají a

touhou prahnou po svém nebeském ženichu, a sám štěstí dosáhneš, a sebe v naději utvrdíš!

Účinek a užitek odpustků.

1. Podstatným a bezprostředním účinkem odpustků jest prominutí časných trestů, kterých jsme za spáchané hříchy zasloužili. Tím se odstraňuje poslední překážka, která nás po odpuštění hříchu od nebe vzdaluje; neboť kdo dosáhne plnou měrou plnomocných odpustků a zemřel by v tomto stavu, ten by vešel přímo do věčné blaženosti. Již tento důvod stačí, abychom si odpustků, jako veliké milosti vážili!

2. Kromě toho přinášejí odpustky nepřímou a prostředně mnoho užitku, neboť jest skutečností, že v nás mnohým způsobem dobro podporují. Především nás povzbuzují k upřímnému polepšení a pravému pokání, bez kterého jich dosíci nelze. Sv. odpustky, totiž sv. Církev slibuje i největšímu hříšníkovi prominutí všech časných trestů a brzkého dosažení věčné blaženosti. Ale ježto je skutečné dosažení odpustků spojeno s upřímným polepšením, podaří se sv. Církvě velmi často pohnouti i zatvrzelými srdci a nadchnouti je ku šlechetným námahám a obětem pro spásu duše.

3. Odpustky se nevlévají do naší duše vnitřní milost, jak se děje ve sv. svátostech, nýbrž promíjejí se jen časné tresty. Posvěcující

milost musí již v duši býti a odpustky se přímo nerozmnožuje; ale poněvadž odpustky jsou podnětem mnohých dobrých skutků, jimiž se křesťanská zbožnost mocně podporuje a zvyšuje, přispívají nepřímou a prostředně hojnou měrou k rozmnožení milosti posvěcující a jsou takto cestou ke ctnostnému životu, který opět jest zárukou věčné spásy.

4. Odpustky jsou velmi snadným prostředkem, jímž si můžeme již zde na zemi časné tresty odpykati, a velmi případným způsobem, kterým můžeme zjednávatí dušičkám úlevy a útěchy a urychliti jim věčnou blaženost. Bylo by tedy zneužíváním dobroty Boží a mateřské lásky sv. Církve, nebylo by projevem soucitu s našimi drahými zesnulými a s věrnými dušemi v očistci vůbec, ano bylo by tvrdostí k nám samým, kdybychom tohoto vzácného daru nepřijali, jej snad odmítali odpustků nedbajíce.

Snažme se tedy dosíci co nejvíce odpustků, neplnomocných i plnomocných, pamatujme na dušičky v očistci, sami pak se nekojme nikdy bláhovou nadějí, že jsme již dosti odpustků dosáhli a že jsme již zbaveni všech časných trestů. Tresty za hříchy jsou veliké, my křehcí lidé jich nedovedeme odhadnouti, ale spravedlivý Bůh je přísně odhaduje a žádá úplné zadostučinění. Pomněme také, kolik hříchů jsme se již dopustili, kolik lehkých hříchů,

chyb, poklesků a nedokonalostí se denně dopouštíme! Čím více tedy je trestů, kterých za své hříchy zasluhujeme, tím více odpustků se snažme dosíci! A čím horlivěji se snažíme odpustků dosíci, tím hojnější měrou jich také dosáhneme!

Rozdělení odpustků.

Rozeznáváme různé odpustky a to dle míry prominutých trestů, dle osob, dle předmětu, času, denní doby, dle způsobu dosažení a dle pravosti.

1. Dle míry časných trestů, které se promíjejí, dělíme odpustky na plnomocné a neplnomocné. Plnomocné odpustky jsou prominutí všech časných trestů, kterých věřící za hříchy celého svého života zasloužil a dosud neodpykal; jimi se promíjejí buď vůbec všechny časné tresty nebo alespoň všechny ty, které věřícímu dle jeho vnitřní schopnosti mohou býti prominuty. Dosáhneme-li plnomocných odpustků v celém jich rozsahu, jsme podobni tomu, který v pozdějším věku platně přijímá sv. křest, t. j. kdybychom v tomto šťastném stavu zemřeli, dostali bychom se přímo do nebe. *) Nejslavnějšími z plnomocných odpustků

*) Dosáhneme-li někdy plnomocných odpustků v celém rozsahu, nemůžeme týž den dosíci pro sebe jiných plnomocných, jak jest samozřejmo. Vyplníme-li

jsou odpustky milostivého léta a to proto, že v milostivém létě zpovědníci mívají rozsáhlou pravomoc. Neplnomocné odpustky jsou prominutí určité míry časných trestů, takže těmito odpustky nejsme obyčejně zbaveni všech časných trestů. Poněvadž nám Pán Bůh nezjevil, jak veliké tresty na jednotlivé hříchy ukládá a kolik hříchů kdo na svědomí má, může se státi, že mnohý křesťan podává horlivým dosažením neplnomocných odpustků Boží spravedlnosti úplnou náhradu za své zasloužené tresty a tak prominutí všech časných trestů dosahuje. V tomto případě se stávají neplnomocné odpustky pro toho věřícího plnomocnými. Naopak často nedosahujeme plnomocných odpustků v celém jich rozsahu, buď že nemáme příslušné duševní nálady nebo že nevyplníme správně všech podmínek. Neplnomocné odpustky se udělují na př. na 40, 50, 60, 80, 100, 200, 300 atd. dní nebo na 1, 2, 3, 5, 7, 10, zřídka na 100, 150 atd. let. Tato určitá míra dní nebo let neznáčí, že věřící, který těch odpustků dosáhne, o tutéž určitou dobu na zemi nebo v očistci své časné tresty ukrátí, nýbrž že dosáhne prominutí těch časných trestů, které by dle dřívější přísné církevní kázně pokáním tutéž dobu trvajícím před tedy se vší možnou věrností a svědomitostí všechny podmínky k dosažení plnom. odpustků pro sebe, obětujeme ostatní vždy za dušičky.

Bohem byl odpykal. K počtu let se často přidává stejný počet kvadragen (čtyřicetidenní), na př. 7 let a 7 kvadragen. Kvadradena byla za starých dob velmi přísným církevním pokáním trvajícím 40 dní.

2. Dle osob, kterým se udělují, dělíme odpustky na všeobecné a osobní. Všeobecné jsou ty, které jsou uděleny pro všechny věřící bez rozdílu, osobní jsou ty, které jsou uděleny věřícím jistého druhu, věku, pohlaví, stavu a povolání. Osoby pak mohou být jednotlivé, jako kněz mající osobní výsadu oltáře, nebo věřící, který vykonal hrdinný projev, nebo hromadné, jako řády, bratrstva, spolky. Ostatně jsou všechny odpustky vlastně osobní, poněvadž se udílejí jen věřícím.

3. Dle předmětu, k němuž se připojují, rozeznáváme odpustky věčné a místní. Odpustky věčné v širším smyslu slova jsou vůbec všechny odpustky, kterých dosáhneme jak za modlitby, pobožnosti a dobré skutky, tak užíváním posv. předmětů. V užším smyslu jsou jen ty, které se připojují k posv. předmětům, jako ke křížkům, růžencům, škapulírům, šoškám a medailím, které u sebe nosíme nebo chováme a jichž upotřebením odpustků dosahujeme. Tyto odpustky jsou obyčejně zároveň osobními, poněvadž jich mohou zpravidla dosíci pouze majitelé zmíněných posv. předmětů. Místní odpustky jsou ty, které jsou spojeny s jistými

posv. místy, jako s chrámy, oltáři, křížovou cestou, missijními kříži. Abychom těchto odpustků dosáhli, musíme osobně navštívit zmíněná místa a tam předepsané podmínky vykonati; odpustků dosáhnou i místní obyvatelé a ne jen věřící, kteří tam odjinud putují.

4. Dle času rozeznáváme odpustky: stálé, dočasné a obdobné. Odpustky stálé jsou ty, které jsou uděleny jednou pro vždy a pro všechny časy; nepozbývají platnosti po smrti papeže, který je udělil, a platí, dokud se výslovně neodvolají. Ku stálým odpustkům čítáme jak ty, kterých lze dosíci, kdykoliv se předepsané podmínky vykonají, tak ty, které jsou uděleny pro jisté dny, svátky a měsíce. Odpustky dočasné se udělují na určitou dobu, na př. na 5, 10 let atd. tím způsobem, že jich dosáhnou pouze věřící, kteří předepsané podmínky v této určité době vykonají. Platnosti pozbývají, jakmile uplyne doba, pro kterou byly uděleny. Bratrstva a spolky mající odpustky jen na určitou dobu, snaží se o jich obnovení, které se také obyčejně povoluje. Odpustky obdobné jsou ty, které se udělují jen pro určitou dobu, která se pravidelně vrací po uplynutí jistého od sv. Církve stanoveného času. K těmto patří odpustky milostivého léta čili jubilejní.

5. Dle denní doby rozeznáváme odpustky, kterých lze dosíci tolikrát — kolikrát čili po-

každé, a odpustky, kterých lze dosíci jen jednou za den. K prvním patří jak plnomocné tak neplnomocné odpustky, jichž dosáhneme tolikráte za den, kolikrát vykonáme předepsané podmínky, na př. kdykoliv se pomodlíme povzdech nebo modlitbu, jejíž údaj odpustkový obsahuje „pokaždé“. Slovem „tolikrát — kolikrát“ označujeme výhradně plnomocné odpustky, jichž lze dosíci vícekrát za den v určité dny a v určitých kostelích, na př. v den Dušiček, odpustky Porciunkulové atd.

6. Dle způsobu dosažení dělíme odpustky na ty, kterých lze dosíci na způsob rozhřešení a na takové, jichž lze dosíci na způsob přímluvy. K prvním patří všechny, které jsou uděleny buď pouze pro živé nebo pro živé a zemřelé, pak-li těchto věřící duším v očištění nepřivlastní. Odpustky na způsob přímluvy jsou ty, které jsou uděleny výhradně za duše v očištění, a kterých sobě přivlastniti nemůžeme na př. „Odpoučínutí věčné . . ., odpustky oltáře výsadního“ a pod. Stávají se jimi všechny ostatní odpustky, které obětujeme za dušičky. Toto rozdělení vyplývá z pravdy, že my zde na světě dosahujeme odpustků na způsob rozhřešení a duše v očištění na způsob přímluvy, jak bylo již dříve řečeno. Odpustků, kterých můžeme dosíci podle své vůle buď pro sebe nebo pro duše v očištění, nedosáhneme jediným vyplněním podmínek jednou pro sebe a jednou

pro dušičky, nýbrž buď pro sebe anebo pro dušičky. Osobám žijícím odpustků nepřivlastňujeme.

7. Dle pravosti dělíme odpustky na pravé a nepravé. Postupem času povstaly totiž i odpustky nepravé a smyšlené, které sv. Církev s úplným zdarem potírala a jich rozšiřování zamezila. Ve schválených modlitebních knížkách se nyní nevyskytují, leč tu a tam v lidu, jako odpustky, jimiž se jistý počet dušiček z očistce vysvobodí, nebo odpustky znějící na veliký počet let, jako 1000 let a pod. Kromě smyšlených odpustků stávají se nepravými také odpustky, které sv. Církev sice udělila, ale je později zrušila, na př.: „Svatý Josefe, příteli svatého Srdce, oroduj za nás!“, nápodobené „Zdravas Maria“ k Bolestné Matce Boží a pod. Otázka církevních odpustků jest od 29. června 1908 podržena nejvyššímu sboru sv. Officia, kterému je svěřen úkol pravé učení o podstatě odpustků neporušené zachovávat, o účelné jich udělení pečovat a starati se, aby věřící mohli odpustků správně a s prospěchem užívat. Žádná udělení odpustků a žádné pravomoci jakéhokoliv druhu nemají platnosti, dokud nebyly sv. Officiem za platné uznány a potvrzeny. Při odpustcích v posledních letech udělených liší se často datum udělení od data potvrzení; v těchto případech udáváme pouze datum udělení, jakožto základní; potvrzení sv.

Officiem jest pouze podmínkou, bez níž odpustky nemají veřejné platnosti.

Podmínky k dosažení všech odpustků.

Všeobecné a podstatné podmínky k dosažení jakýchkoliv odpustků jsou tři :

1. stav posvěcující milosti,
2. úmysl odpustků dosíci,
3. věrné vykonání předepsaných skutků.

Stav posvěcující milosti.

Chceme-li dosíci odpustků, musíme býti ve stavu posvěcující milosti, t. j. nesmíme míti na svědomí žádný vědomý, těžký, dosud neodpuštěný hřích. Pán Bůh nám nemůže prominouti časných trestů, dokud s ním žijeme v nepřátelství a dokud neodvoláme a nenapравíme těžkou urážku, kterou jsme mu smrtelným hříchem způsobili. Kromě toho jsme těžkým hříchem propadli již věčným trestům, a tyto nám tedy musejí býti napřed prominuty. Proto je třeba, abychom si posvěcující milost zachovali nebo jí opět nabyli. Ano i vědomé lehké hříchy, ke kterým náklonnost chováme, nás činí neschopnými dosíci plnomocných odpustků v jich celém rozsahu, neboť dokud není smazána vina lehkých hříchů, nemůže býti prominut příslušný časný trest za ně zasloužený. Máme-li tedy na svědomí některé lehké hříchy, můžeme dosíci

odpuštěk za všechny ostatní již odpuštěné hříchy, ale ne za ty lehké hříchy, za které jsme ve sv. zpovědi nebo pravou lítostí a jinými kajícími skutky odpuštění nedosáhli. Než, chvála Bohu, jest dosti věřících, kteří svou vůli i od všelikého lehkého hříchu tou měrou odvrátili, že se lze právem domnívati, že dosahují plnomocných odpuštěk v celém rozsahu; to tím spíše, poněvadž téměř při všech plnomocných odpuštěcích jest podmínkou také sv. přijímání, které buď přímo vlastní mocí svátostní nebo alespoň nepřímo projevem lásky, který při něm vzbuzujeme, shlazuje vinu lehkých hříchů, v nichž duše přijímajícího nemá zalíbení, a že proto odpuštěky také příslušné zasloužené tresty snímají. Nedobrovolné špatné náklonosti, t. j. náklonnosti, které nenávidíme a potíráme, dosažení odpuštěk nepřekážejí. Zaviněná náklonnost a tajná záliba v některém lehkém hříchu překáží prominutí za tento hřích, ale ne za jiné lehké hříchy, kterých jsme již v pravdě litovali s pevným předsevzetím se polepšiti a tak jich odpuštění dosáhli.

Je-li k dosažení plnomocných odpuštěk předeepsáno více skutků, tu jest sice doporučitelno vykonati je všechny ve stavu posvěcující milosti, ale dostačí, když v posvěcující milosti vykonáme alespoň poslední skutek, s jehož vykonáním teprve odpuštěk dosahu-

jeme. Kdo by se tedy po sv. zpovědi, je-li tato předepsána, a po vykonání části předepsaných skutků dopustil těžkého hříchu, musel by se před konáním posledního skutku vyzpovídati, ale prvních skutků již vykonaných opěťovati nemusí. V tomto případě by nestačil projev dokonalé lítosti s předsevzetím později se vyzpovídati, poněvadž sv. zpověď se právě předpisuje jako prostředek nabytí napřed posvěcující milosti a potom dosíci odpustků. *) Při neplnomocných odpustcích se nežádá sv. zpověď **), ale i při těchto se udává jako podmínka „alespoň se zkroušeným srdcem“, ***) t. j. býti s Pánem Bohem usmířenu. Kdo jest v milosti Boží, nepotřebuje vzbuditi před tím projev lítosti; kdo si jest vědom těžkého hříchu a nemůže ihned sv. zpověď vykonati, musí se napřed dokonalou lítostí s Pánem Bohem smířiti, aby nabyl posvěcující milosti a dosáhl odpustků.

Odpustky nás neosvobozují od osobního

*) Poněvadž sv. Církev v takovém případě přímo předepsala sv. zpověď pouze pro dosažení odpustků jubilejních, míní vážní učitelé, že jinak dostačí jen dokonalá lítost.

**) Výjimku tvoří velmi nepatrný počet neplnom. odpustků.

***) Těmito slovy rozumíme zkroušené smýšlení a ne skutečný projev lítosti. Dostačí, když jsme hříchu již dříve litovali a když tato lítost smýšlením trvá.

zadostučinění kajícnými skutky, ježto nikdy nevíme, v jakém rozsahu se nám zadostučinění Ježíše Krista a svatých v odpustcích přivlastňuje, a poněvadž náš dluh u Pána Boha jest obyčejně větší, než se domníváme. Proto si každý horlivý křesťan ještě sám ukládá dobrovolně kajícné skutky dle míry svých hříchů a dle prudkosti svých naruživostí, a přijímá zvláště strasti a utrpení, jimiž ho Pán Bůh navštěvuje a zkouší, v duchu trpělivosti, pokory a zkroušenosti. Čiňme tak i my! Hleďme si zachovati posvěcující milost, nebuďme malomyslni nad svými lehkými hřichy, ale mějme alespoň pevnou vůli a čistý úmysl jich se varovati, vzbuzujme často dokonalou lítost a konejme dobré skutky z lásky k Pánu Bohu a obětujme je nebeskému Otci se zásluhami Ježíše Krista: tak se zbavíme viny lehkých hříchů a dosáhneme hojnou měrou sv. odpustků.

Úmysl odpustků dosíci.

Abychom dosáhli odpustků, musíme míti také úmysl jich dosíci a s tímto úmyslem predepsané skutky konati. Tento úmysl nemusí býti skutečný, t. j. nemusíme vzbuditi právě tehdy, když konáme modlitbu nebo skutek, s nímž jsou spojeny odpustky, úmysl, že chceme tu neb onu modlitbu vykonati, almužnu dáti, sv. svátosti přijmouti atd., aby-

chom právě odpustků s tím spojených dosáhli. Nemusí býti ani účinný, t. j. úmysl, který jsme dříve na př. ráno vzbudili, a který, byť nám při konání skutků právě netanul na mysli, přece svým vlivem trvá a na naše počínání působí. Dostačí tedy úmysl držebný, t. j. když jsme si jednou všeobecně umínili dosíci všech odpustků spojených s modlitbami a dobrými skutky, které konáme, tedy odpustků také dosáhneme, poněvadž náš dřívější úmysl trvá, dokud ho výslovně neodvoláme, i když nás k jednání právě nevybízí. Již vzhledem na veliké dobrodiní, jakým odpustky jsou, má zajisté každý věřící alespoň takový úmysl. Abychom však odpustkové modlitby a skutky konali s větší horlivostí a zbožností, velmi prospívá, když máme úmysl skutečný nebo účinný. Proto se všeobecně doporučuje, abychom vzbudili každý den při ranní modlitbě úmysl dosíci všech odpustků, kterých toho dne jakkoliv můžeme dosíci (viz. str. 58. č. 2.). Není zapotřebí, abychom věděli, jakými odpustky jest nadána ta neb ona modlitba, ten neb onen dobrý skutek; nemusíme ani věděti, zda jsou nějaké odpustky uděleny za modlitby a skutky, které konáme: vykonáme-li je, dosáhneme odpustků. Chceme-li odpustky přivlastniti duším v očištění, musíme tento úmysl skutečně vzbuditi. Přivlastníme-li jim všechny odpustky, kterých

jakkoliv dosáhneme, dostačí, když tento úmysl jednou vzbudíme a pak ho neodvoláme, chceme-li jim věnovati jen některé odpustky, musíme svůj úmysl vždy vzbuditi. Při úmyslu označíme v myšlenkách nebo slovy dušičky, kterým chceme odpustky věnovati, ale můžeme svůj úmysl sevšeobecniti, jako za dušičky, které jsou nejvíce opuštěny, za které jsme povinni se modliti atd. Můžeme také přenechati rozdělení odpustků blah. Panně Marii, která sama nejlépe ví, kterým dušičkám nejvíce pomohou.

Věrné vykonání předepsaných skutků.

Skutky k dosažení odpustků předepsané musíme vykonati osobně*), úplně, se srdcem zbožným a kajícím, a co se času, místa a jiných okolností dotýče**), tak, jak to odpustkový údaj uvádí; výjimku tvoří jen ti, kterým byl z právoplatného důvodu místo toho neb onoho skutku uložen jiný. Vyne-

*) Žádá-li se však almužna, tu ji mohou dáti rodiče za dítky, představení za podřízené, jeden za druhého.

**) Je-li tedy udáno, že modlitbu třeba se modliti ráno, večer, při mši sv. atd., tedy musíme tuto denní dobu zachovati. Není-li žádná denní doba neb jiná okolnost (na př. před obrazem atd.) udána, lze modlitby konati kdykoliv a kdekoliv, i když jsou takové modlitby umístěny mezi ranními, večerními atd.

cháme-li některý předepsaný skutek nebo nevykonáme-li ho správně, nedosáhneme odpustků, i kdybychom se chyby té dopustili nedobrovolně, z nevědomosti, zapomnětlivosti nebo nemožnosti. Je-li chyba nepatrná, jako vynechání několika perel při růženci a pod., tu ovšem odpustků dosáhneme. Skutek, k němuž jsme již jiným způsobem zavázáni, nestačí k dosažení odpustků, není-li to výslovně povoleno; na př. církevní postní den nenahradí postu odpustky žádaného. Za modlitby a skutky, které jsou spojeny s odpustky a které nám buď řehole a domácí řád nebo zpovědník ve sv. zpovědi (na př. růženec) za pokání ukládá, dosáhneme odpustků. Je-li s tímže nábožným skutkem, kterého za jeden a týž den opětovati nelze, jako sv. přijímání, nebo který se obyčejně neopětuje, jako sv. zpověď, spojeno více odpustků, tedy jich všech dosáhneme. Je-li předepsáno pro některé odpustky více skutků, můžeme tyto zpravidla vykonati libovolným pořadem, jen když, jak bylo svrchu řečeno, alespoň poslední skutek ve stavu posvěcující milosti vykonáme.

Obyčejné podmínky k dosažení odpustků plnomocných.

Podmínky k dosažení plnomocných odpustků jsou čtyři: sv. zpověď, sv. přijímání,

modlitba na úmysl sv. Otce, návštěva kostela. Předpisují se z nich buď dvě: zpověď a přijímání nebo tři: zpověď, přijímání a modlitba na úmysl sv. Otce nebo všechny čtyři: zpověď, přijímání, návštěva kostela a s touto návštěvou spojená modlitba na úmysl sv. Otce. Místo podrobného vypočítávání těchto podmínek udáváme u jednotlivých odpustků jednoduše: za dvou, za tří nebo za čtyř podmínek.

Sv. zpověď a sv. přijímání.

1. Zpověď musí vykonati, je-li předepsána, nejen ten, kdo má na svědomí těžké hříchy, ale i ten, kdo jsa si vědom pouze lehkých hříchů a poklesků, již v posvěcující milosti jest; v tomto případě svátostného rozhřešení netřeba.*)

2. Zpověď lze vykonati již dva dny před dnem nebo svátkem, na který jsou odpustky uděleny. Jde-li o plnomocné odpustky, kterých lze v týž den dosíci tolikrát — kolikrát, mohou věřící sv. zpověď vykonati již v některý ze

*) Mnozí zbožní křesťané žijí tak ctnostně, že si mnohdy nejsou vědomi ani lehkých hříchů, nýbrž jen poklesků a nedokonalostí; proto radno některého z odpuštěných již hříchů ještě jednou litovati a z něho se zpovídati. Jsme-li již v milosti Boží, tu nám nemusí zpovědník udělití svátostné rozhřešení, neuznává-li to za vhodné.

tří předcházejících dnů.*) (Pius X. 11. března 1908). Sv. přijímání lze vykonati již den přede dnem odpustkovým; ale ostatní podmínky, jako návštěvu kostela a modlitbu na úmysl sv. Otce, třeba vykonati ve vlastní den odpustkový nebo alespoň počínajíc polednem dne předešlého.**)

3. Kdo zachovává obyčej zpovídati se alespoň jednou v každém týdnu, dosáhne všech plnomocných odpustků, které spadají do doby, která uplyne od jedné zpovědi do druhé, a pro které je zpověď předepsána, pak-li ovšem ostatní podmínky pro jednotlivé odpustky správně vyplní. Kdo se na př. zpovídá každou sobotu, stává se této milosti účastným. Zvláštní zpověď by musil vykonati jen tehdy, kdyby se dopustil těžkého hříchu.

4. V diecesích, zvláště v těch, které mají málo zpovědníků, jest tato milost obyčejně rozšířena na 14 dní, takže kdo se v té diecesi zpovídá každých 14 dní, dosáhne všech od-

*) Touto milostí jest také usnadněna práce zpovědníkům, zvláště před mnohými svátky, ve které by věřící rádi přijali sv. svátosti, ale také by rádi dosáhli odpustků pro ty svátky udělených. Totéž pravidlo platí i pro vícenedělní pobožnosti, takže můžeme sv. zpověď vykonati již v pátek.

***) Odpustkovým dnem nazývá se den, pro který jsou odpustky uděleny; celý odpustkový den trvá od 12. hodiny polední dne předešlého až do půlnoci vlastního dne odpustkového.

pustků, pro které je zpověď předepsána. Takové diecese obdrží na požádání milost, že věřící mohou vykonati sv. zpověď již v některý z osmi dnů před svátkem, pro který jsou uděleny odpustky; tím vyplní tuto podmínku nejen pro odpustky toho svátku, nýbrž dosáhnou i všech ostatních odpustků v tu dobu spadajících.

5. Všichni, kdo jsou ve stavu posvěcující milosti s pravým a zbožným úmyslem denně přijímají, dosáhnou všech odpustků, pro které jest předepsána zpověď; tito věřící nemusejí právě každý den přijímati, nýbrž alespoň 5krát v týdnu; kromě toho nejsou vázáni na týdenní zpověď, nýbrž dostačí, jsou-li ve stavu posvěcující milosti (Pius X. 14. února 1906).

6. Při missiích, duchovních cvičeních, adventních nebo postních kázáních, jež jsou spojena s plnomocnými odpustky pro věřící, kteří přes polovici nebo alespoň pěti přednáškám obcovali a na konci apoštolského požehnání se účastní, lze předepsanou zpověď vykonati již v některý z pěti posledních dnů; ostatní předepsané skutky však třeba vykonati v čase přiměřeném (Pius X. 28. srpna 1907).

7. K dosažení plnomocných odpustků, jimiž jsou nadány pobožnosti tří-, sedmi-, osmi-, devítidenní (a vůbec vícedenní) a měsíční, lze zpověď a přijímání vykonati ještě v některý

z osmi dnů, které bezprostředně následují po posledním dnu těchto pobožností (Lev XIII. 8. prosince 1897). Je-li předepsána také návštěva kostela nebo modlitba na úmysl sv. Otce, lze je vykonati již v době těchto pobožností; je však lépe, když je vykonáme v den, kdy přijímáme sv. svátosti (Lev XIII. 2. června 1899).

8. Velikonoční přijímání opravňuje k dosažení plnomocných odpustků, které připadnou na den velik. přijímání nebo na den následující; totéž platí i o roční sv. zpovědi. Ale beze zvláštního povolení nemůžeme tímže sv. přijímáním a touže sv. zpovědí dostáti své velikonoční povinnosti a dosíci zároveň řádných nebo mimořádných odpustků jubilejních.

9. Jinak stačí tatáž zpověď a totéž přijímání k dosažení více plnomocných odpustků v tentýž nebo v následující den, pak-li se vyplní ostatní podmínky pro jednotlivé odpustky. Tato milost platí nejen pro odpustky, které se v některý den pro nějakou slavnost shodnou, nýbrž i pro ty, které si věřící sám z vlastní zbožnosti na určitý den v týdnu nebo měsíci ustanovil.

10. Zpověď a přijímání lze vykonati v libovolném kostele, není-li proto výslovně určen jistý kostel. Přijímáme-li však v den odpustkový v kostele, jehož návštěva je předepsána, a vykonáme zároveň modlitbu na úmysl sv.

Otce, tu jsme vyplnili již podmínky sv. přijímání, návštěvy i modlitby.

11. Věřící, kteří jsou stále nemocni, trvale trpí nebo pro trvalou tělesnou nezpůsobilost nejsou s to dům opustiti, dosáhnou všech plnomocných odpustků, když se zkroušeně vyzpovídají, ostatní předepsané skutky vykonají a místo sv. přijímání (a návštěvy kostela) vykonají jiný nábožný skutek, který jim zpovědník uloží (Pius IX. 18. září 1862). Téže milosti požívají nemocní a stářím sešlí, žijící v náboženských společnostech, kteří nemohou vykonati předepsaných skutků, jako sv. přijímání a návštěvy kostela (Lev XIII. 16. ledna 1886).

12. Nemůže-li umírající přijmouti Tělo Páně, dosáhne plnomocných odpustků v hodině smrti, když vzývá zkroušeně ústy nebo alespoň srdcem nejsv. jméno Ježíš (viz č. 423).

Návštěva kostela.

Návštěvou kostela rozumíme vejítí do domu Božího z pohnutek víry, s úmyslem tam Pána Boha přímo nebo v některém ze svatých příslušným způsobem uctítí. Návštěva kostela jest k dosažení odpustků jen tehdy nutna, když se nalézá v odpustkovém údaji.

1. Je-li předepsána návštěva určitého kostela, na př. farního, řádu, bratrstva nebo kostela s výsadou odpustků Porciunkulových, třeba

navštívit tento kostel, není-li podmínka návštěvy někomu zmírněna.

2. Je-li předepsána návštěva vlastního farního kostela, může věřící, jsa svého farního kostela vzdálen, jako v cizině nebo na cestách, navštívit farní kostel místa, kde se právě zdržuje (Pius X. 13. září 1905).

3. Všichni obyvatelé domů a ústavů, kteří žijí společně (tedy klášterů, seminářů, výchovných a vzdělávacích ústavů, nemocnic, vězení, sirotčinců a útulen) a se svolením biskupovým mají domácí kapli (ale ne veřejný kostel nebo veřejnou kapli), mohou ji navštívit, je-li předepsána vůbec návštěva kostela, ne však návštěva určitého kostela. Této milosti jest účastna i čeleď a vůbec osoby, které jsou v domě trvale zaměstnány (Pius X. 14. ledna 1909).

4. Nemocní, stáří sešlí atd. (viz str. 45. 11.) mohou místo návštěvy vykonati jiný nábožný skutek, který jim zpovědník uloží. Tato úleva platí i pro obyčejné místní odpustky, ale pravděpodobně neplatí pro odpustky místní sice, ale neobyčejné, jako plnomocné tolikrát — kolikrát.

5. Abychom návštěvu kostela vykonali, není nezbytně třeba, abychom do kostela skutečně vstoupili. Jest nutno a dostačí, jsme-li v kostele, ne-li tělesně, tedy alespoň mravně přítomni, t. j., když se pomodlíme před ko-

stelem, na př. na hřbitově spojeném s kostelem nebo přede dveřmi kostela, nemůžeme-li se pro nával lidu do kostela dostat nebo je-li kostel zavřen. Můžeme-li do kostela vstoupiti, pak ovšem vejdeme a tam svou návštěvu vykonáme. Je-li předepsána návštěva určitého oltáře, nemusíme klečeti právě před ním, nýbrž dostačí, když jsouce k němu obráceni jej máme na očích.

6. Podmínka návštěvy kostela se vyjadřuje obyčejně slovy: návštěva kostela nebo veřejné kaple. Veřejnou kaplí je kaple, která jest od biskupa zřízena, výhradně pro boboslužbu určena a posvěcena, a k níž má veškeren lid veřejný a volný přístup.*)

7. Návštěvu kostela lze vykonati pěšky nebo vozem (ovšem s úmyslem tam Pána Boha uctíti) a spojití s ní i přijetí sv. svátostí; můžeme ji vykonati před vyplněním ostatních podmínek nebo až po nich, na př. před zpovědí a přijímáním nebo po nich. Doba návštěvy ponechána zbožnosti věřících.

8. Chceme-li v jeden a týž den dosíci více různých odpustků, pro které je předepsána

*) K dosažení odpustků tedy nestačí navštívití buď domácí nebo poloveřejné kaple klášterní, kolejí, seminářů, ústavů atd., neboť tyto platí za veřejné pouze pro obyvatele domu, s nímž jsou spojeny. V těchto kaplích lze všem věřícím pouze dostáti povinnosti býti v neděli a svátků na mši sv.

návštěva kostela, nestačí, abychom jednou vešli do kostela, tam déle pobyli a vícekrát vykonali modlitbu na úmysl sv. Otce, je-li tato předepsána; návštěvu musíme tolikrát opětovati, tedy tolikrát do kostela vejíti (s úmyslem návštěvu a modlitbu opětovati) a z něho vyjíti, kolikerých odpustků chceme dosíci. V tomto případě lze návštěvy vykonati jednu po druhé, a není třeba, aby mezi jednotlivými návštěvami uplynul nějaký čas.

9. Jsou-li na některý určitý svátek uděleny plnomocné odpustky za návštěvu všech kostelů některého řádu nebo některé diecese nebo i za návštěvu kostelů různých řádů, mohou jich věřící dosíci v každém z těchto kostelů jedenkrát (Pius X. 13. září 1905).

10. Je-li jednou z podmínek k dosažení plnomocných nebo neplnomocných odpustků návštěva kostela, lze ji vykonati nejen v den, na který odpustky jsou uděleny, ale také již počínajíc 12. hodinou polední dne předešlého, až do 12. hodiny půlnoční dne odpustkového. Tato milost platí bez výjimky pro všechny návštěvy kostela (i když byla doba dříve jinak udána) a při všech odpustcích, jak při těch, které jsou uděleny na svátky Páně, Panny Marie a svatých, tak též při odpustcích, kterých jinak dosahujeme vícedenní nebo měsíční pobožností v den dle libosti zvolený. Lze se

přidržeti kterékoliv ustálené míry času (Pius X. 26. ledna 1911).

Modlitba na úmysl sv. Otce.

1. Je-li předepsána „modlitba na úmysl sv. Otce“ a není-li výslovně udáno, kterou modlitbu třeba vykonati, můžeme se pomodliti jakékoliv modlitby, k nimž jiným způsobem nejsme zavázáni, a je na úmysl sv. Otce obětovati.

2. Této podmínce dostojíme, vykonáme-li výhradně ústní modlitby; vnitřná modlitba není sice vyloučena, ano platná a chvalitebná, ale sama o sobě nestačí, a proto třeba ještě některou ústní modlitbu připojiti.

3. Chceme-li dosíci v jeden a týž den více plnomocných odpustků, pro které jest modlitba na úmysl sv. Otce předepsána, musíme také vykonati příslušný počet modliteb.*) Je-li předepsána pouze modlitba na úmysl sv. Otce, lze ji vykonati kdekoliv a to buď soukromě nebo společně s jinými; je-li předepsána i návštěva kostela, třeba ji vykonati při návštěvě.

4. Rozsah modlitby na úmysl sv. Otce jest ponechán zbožnosti věřících; obyčejně se

*) Jest radno v den sv. přijímání obětovati více modliteb, které za den beztoho konáme, na úmysl sv. Otce, neboť mnohdy nevíme, kolikerých plnomocných odpustků můžeme v ten neb onen den dosíci.

modlíme 5 Otčenášů a Zdrávasů nebo jiné modlitby tohoto rozsahu, jako litanii, jeden nebo dva desátky sv. růžence atd.*)

5. Úmysl sv. Otce zahrnuje v sobě tyto úmysly; povýšení sv. Církve, rozšíření sv. víry, vyhubení bludův a kacířství, odstranění rozkolu, obrácení hříšníků, zachování pokoje a svornosti mezi křesťanskými knížaty a všeobecné potřeby křesťanstva. Tyto jednotlivé úmysly nám nemusejí tanouti na mysli, když modlitbu konáme; dostačí, konáme-li ji vůbec na úmysl sv. Otce.

Přeložení odpustků.

1. Přeloží-li se právoplatně vnější veřejná oslava svátku,**) jsou tím přeloženy také všechny odpustky, které s tím svátkem jsou spojeny, dále všechny odpustky, které pro ten svátek jednotlivým kostelům nebo veřejným kaplím byly uděleny, jakož i všechny odpustky tří-, sedmi-, osmi- a devítidenních pobožností ke

*) Někdy je předepsána modlitba na úmysl sv. Otce také u neplnomocných odpustků; tu dostačí, pomodlíme-li se kratší modlitby.

**) Vnější veřejnou oslavou se rozumí slavnost v nařízený svátek, kdy jest kostel zvláště ozdoben, posv. obraz a pod. vystaven a osvětlen a zvláštní bohoslužby, obřady, procesí a pod. se konají, kterých se věřící lid v hojném počtu účastní a vzhledem na svátek zvláštní pobožnost koná; to vše může se díti i z části a ne právě tak, jak tu vypočteno.

svátku příslušejících ; odpustků lze dosíci v den, kdy se koná veřejná oslava původního svátku. Přeloží-li se pouze denní hodinky a mše sv.. odpustky se nepřekládají a lze jich dosíci jen v den veřejné oslavy.*) Přeloží-li se však pouze veřejná oslava a ne hodinky a mše sv., přeloží se tím i odpustky (Pius IX. 9. srpna 1852).

2. Toto pravidlo platí nejen pro nařízené svátky, které jsou právoplatně přeloženy na neděli, nýbrž vůbec pro všechny svátky, které jsou právoplatně buď navždy nebo dočasně nebo jen někdy ze zvláštního důvodu na jiné dny přeloženy, ať se jedná o odpustky, které jsou uděleny všem věřícím nebo jen jednotlivým bratrstvům a spolkům. (Posv. sbor odp. 11. srpna 1862 a 16. července 1887). Platí i tehdy, jsou-li přeloženy svátky, s nimiž jsou spojeny plnomocné odpustky tolikrát — kolikrát, na př. ve svátek Sedmibolestné Panny Marie na 3. neděli v září (Posv. sbor odp. 2. července 1902).

3. Konečně stanovil posv. sbor odpustkový dne 29. srpna 1864 toto pravidlo: Věřící dosáhnou odpustků v den, který jest v jejich diecesi pro ten neb onen svátek právoplatně stanoven, údové řeholí v děn, který jest určen

*) Přeloží-li se hodinky a mše sv. pouze v tom neb onom roce ze zvláštního důvodu nebo náhodou bez jakékoliv vnější oslavy, dosáhnou věřící odpustků v původní svátek, i když se v ten den žádná vnější oslava nekoná.

jejich direktářem, údové bratrstev, která jsou účastna odpustků řádu, jímž jsou řízena, buď v den, kdy slaví příslušný svátek řád nebo v den, kdy se ten svátek slaví v jejich diecesi. Rovněž mohou věřící dosíci odpustků spojených s návštěvou řádových kostelů buď v den, kdy ten svátek slaví řád nebo diecese, ale ne v oba dny.

Vysvětlení odpustkových údajů.

1. Slovo „pokaždé“ u neplnom. odpustků značí, že odpustků těch dosáhneme tolikrát za den, kolikrát příslušný povzdech, modlitbu nebo skutek vykonáme. Odpustky, jichž lze dosíci jednou za den,*) označujeme slovem „denně“; těchto odpustků nemůžeme dosíci vícekrát za týž den, i kdybychom týž den vyplnili vícekrát předepsané podmínky.

2. Zda můžeme dosíci pokaždé odpustků za povzdechy a modlitby, u nichž jest udán jen počet dní nebo let a vůbec za skutky, u nichž neudáno obmezení, že jich lze dosíci jen jednou za den, není jisto, poněvadž odpustková listina ničeho neuvádí. Máme za to, že i těchto odpustků můžeme dosíci pokaždé, lze-li vůbec příslušný skutek týž den vícekrát vykonati.

*) Dnem rozumíme zde den přirozený, t. j. který trvá od půlnoci do půlnoci.

3. Slovo „měsíčně“ (nebo „ročně“) u plnomocných odpustků znamená, že dosáhneme odpustků jednou za měsíc (nebo za rok), když denně po celý měsíc (nebo rok, t. j. 12 po sobě jdoucích měsíců) modlitbu nebo skutek konáme a v libovolný den toho měsíce (nebo roku) sv. svátosti přijmeme a ostatní podmínky vyplníme. Nežádá-li se určitý měsíc, lze modlitbu nebo skutek konati denně po 30 po sobě jdoucích dnů a lze v libovolný den začíti. Žádá-li se určitý den v měsíci nebo zůstaven-li naší libosti jen menší počet dní k dosažení odpustků, tedy to výslovně udáváme.

4. Přicházejí-li výrazy, jako : kdo modlitbu tu často v životě konal, kdo nepřátele usmíří, hříšníka na pravou cestu přivede, dobrý skutek podporuje a pod., tu třeba zůstaviti rozumnému úsudku jednotlivce, zda se tak skutečně stalo.

5. Lze-li dosíci plnomocných odpustků ve všechny svátky Páně, tedy jsou to jen hlavní svátky : Hod Boží vánoční, Nový rok, sv. Tří Králů, Hod Boží velikonoční, Nanebevstoupení a Boží Tělo, které vždy uvádíme ; jsou-li uděleny neplnom. odpustky v ostatní svátky Páně, tedy se jimi naznačují ty menší svátky Páně, které se slaví v celé církvi. Podobně lze-li dosíci plnom. odpustků ve všechny svátky bl. Panny Marie, jsou to jen hlavní svátky Mariánské : Očišťování, Zvěstování, Narození, Nanebevzetí a neposkvrněného Početí ; jsou-li

uděleny neplnom. odpustky v ostatní svátky Mariánské, jsou to jen svátky, které se v církvi všeobecně slaví. Odpustků udělených pro svátky sv. apoštolů lze dosíci pouze ve vlastní svátky (sv. Petra i sv. Pavla se slaví 29. června) a ne ve vedlejší, jako stolce, okovů sv. Petra a pod.; svátky sv. evangelistů se ke svátkům sv. apoštolů nečítají.

6. Plnomocných odpustků za jednu a tutěž modlitbu nebo za jeden a týž skutek, lze týž den dosíci jen jednou; výjimku tvoří jen plnomocné odpustky tolikrát — kolikrát. Můžeme však, jak již bylo řečeno, dosíci v jednom dni více plnom. odpustků za různé modlitby a skutky.

7. Odpustků římských zastavení ve dny v římském missálu udané lze dosíci pouze jedenkrát, i když jest někdo údem různých bratrstev, kterým tyto odpustky jsou povoleny (Pius X. 13. září 1905).

Způsob, jakým se konají odpustkové modlitby.

1. Žádá-li se k dosažení odpustků „zbožná“ modlitba, tedy se tím nepřidává nová povinnost, nýbrž se žádá, abychom se modlili srdečně a dle možnosti se vystříhali roztržitých myšlenek. Podobně žádá-li se, abychom se modlili zkroušeně; tento výraz značí milost

posvěcující, jak bylo svrchu zmíněno, a proto jej obyčejně při jednotlivých odpustcích vynecháváme.

2. Odpustkové modlitby lze se modliti v jakékoliv řeči, jen když je překlad modliteb věrný; za věrnost překladu ručí úchvala příslušné duchovní vrchnosti.

3. Modlitba může býti ústní nebo vnitřná, podle toho, modlíme-li se ústy nebo srdcem. Odpustkové modlitby jsou modlitbami ústními a liší se tedy od modliteb, které konáme v myšlenkách rozjímajíce.

4. Odpustků dosáhneme, když konáme modlitby soukromě nebo s jiným střídavě nebo společně s více věřícími.

5. Modlitby se musíme modliti klečíce, žádá-li se tak výslovně v odpustkovém údaji; jinak můžeme konati všechny modlitby způsobem, který odpovídá naší zbožnosti a tělesné způsobilosti.

6. Neuvádí-li odpustkový údaj určité denní chvíle, můžeme modlitby vykonati kdykoliv, i když jsou umístěny v oddílech ranních, večerních atd. modliteb.

7. Všechny modlitby, které nejsou uděleny výhradně osobám jistého věku a pohlaví, mohou konati všichni věřící; všechny modlitby můžeme konati v rodě mužském nebo ženském, v čísle jednotném nebo množném, jen když jinak jednotlivá slova zachováme.

Úleva pro hluchoněmé.

Hluchoněmým, kterým nelze odříkati předepsaných modliteb, udělena tato úleva (Pius IX. 16. února 1852) ;

1. Žádá-li se návštěva kostela (s modlitbou na úmysl sv. Otce), dostačí, když ji zbožně vykonají a srdce i ducha k Pánu Bohu povznesou.

2. Jsou-li předepsány veřejné (společné) modlitby, dostačí, když s ostatními věřícími jsou na témže místě přítomni vnitřně se modlíce.

3. Jedná-li se o jiné (ústní) modlitby, které každý sám musí vykonati, může jim zpovědník místo nich uložiti jiné nábožné skutky, které se nějak zevně projeví.

Poněvadž jest nyní pro zdokonalený způsob vzdělání hluchoněmých mnohdy nouze o zpovědníka, mohou hluchoněmí konati i modlitby, které musí každý věřící sám soukromě vykonati, buď znameními nebo vnitřně nebo čtením bez vyslovování a netřebaim obracet se na zpovědníka. Tím se ale nezrušuje platnost úlevy 3. (Lev XIII. 18. července 1902.

Část první.

Modlitby.

Modlitby ranní.

1. Znamení svatého kříže.

Ve jménu † Otce i Syna i Ducha svatého (Amen). ¹⁾

2. Modlitba ranní obětovná.

Věčný Bože můj! Hle, před nesmírnou velebností Tvou na kolena padám, pokorně se Tobě klaním a obětuji Ti všechny své myšlenky, řeči a skutky dnešního dne. Umiňuji si, že budu všechno konati z lásky k Tobě a pro Tvou slávu, abych plnil Tvou božskou vůli, Tobě sloužil, Tebe chválil a velebil, abych nabyl osvícení v tajemstvích naší svaté víry, abych spoléhal na Tvé milosrdeství a

¹⁾ 50 dní, kdykoliv se požehnáme a zbožně tato slova proneseme. Pius IX. 28. července 1863. — 100 dní, kdykoliv se současně pokropíme svěcenou vodou. Pius IX. 23. března 1866.

zajistil si spasení, abych Tvé božské Spravedlnosti zadost učinil za tolik svých těžkých hříchů, abych zjednal úlevy věrným duším v očistci a všem hříšníkům vyprosil milosti pravého obrácení. Slovem: umiňuji si, že spojím všechny své skutky s nejčistšími úmysly, jaké mívali za svého života Ježíš Kristus, Panna Maria a všichni svatí v nebi, a jaké mají všichni spravedliví na zemi. Kéž bych mohl vlastní krví tento svůj úmysl podepsati a každým okamžikem tolikráte opěťovati, kolik okamžiků za celou věčnost uplyne! Přijmi, milý Bože můj, tento můj dobrý úmysl; dej mi své svaté požehnání a účinnou milost, abych se nikdy, po celou dobu svého života, nedopustil smrtelného hříchu, a zvláště ne dnes, kdy mám touhu a úmysl dosíci všech odpustků, kterých jakkoliv mohu dosíci,*) a obcovati všem svatým mším, které dnes po celém širém světě slouženy budou. Obětuji je všechny na úlevu věrných duší v očistci, aby od svých muk byly vysvobozeny. Amen.¹⁾

3. Modlitba na začátku dne.

Pane, Bože všemohoucí, hle, klečím před Tebou, abych jménem všech tvorů usmířil a

*) a obětuji je všechny věrným duším v očistci, duši své zesnulé matičky, svého zesnulého otce, dobrodince, přítele . . .

¹⁾ 100 dní denně. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Viz str. 41. Pius IX. 6. září 1867.

uctil Tvou božskou velebnost. Ale jak to učiním, sám jsa bídny a hříšný? Ach, ano, mohu a chci tak učiniti, neboť vím, že rád se dáváš nazývati Otcem milosrdenství a že z lásky k nám jsi vydal Svého jednorozeného Syna, který se za nás na kříži obětoval a na našich oltářích neustále sama sebe v obět podává. A proto, ačkoliv jsem hříšný a bídny, ale též zkroušený a bohat v Ježíši Kristu, objevuji se před tváří Tvou a s láskou a horlivostí všech andělů i svatých a s city nejčistšího Srdce Panny Marie Tobě obětuji jménem všech tvorů mše svaté, které se nyní slaví, jakož i všechny, které již byly odslouženy a které až do skonání světa se sloužiti budou. Toužím obnovovati toto své věnování každým okamžikem dnešního dne a po celý svůj život, abych Tvé nekonečné velebnosti vzdal čest a slávu, jaké jsi hoden, abych Tvůj hněv uchlácholil a Tvé Spravedlnosti za tolik našich hříchů zadost učinil, abych Ti vzdal příslušný dík za Tvá dobrodiní a vyprosil Tvého milosrdenství sobě a všem hříšníkům, všem věřícím živým i zemřelým, celé svaté Církvi a zvláště její viditelné hlavě, sv. Otcí v Římě; a konečně také všem ubohým rozkolníkům, bludařům a nevěřícím, aby se obrátili a také byli spaseni.^{1)*)}

¹⁾ 3 roky denně. Pius IX. 11. dubna 1860. Viz č. 51.

*) O rozjímání viz č. 401.

4. Vzbuzení tří božských ctností.

V í r a. — Bože můj! Pevně věřím všechno, co jsi zjevil, co Ježíš Kristus učil a co mi svatá Církev věřiti velí, poněvadž jsi pravda neomylná, která ani klamati ani oklamána býti nemůže.

N a d ě j e. — Bože můj! Doufám pro zásluhy Ježíše Krista, že mi odpustíš hříchy mé, že mi daruješ svou milost, aby se mnou působila, a že mne po smrti uvedeš do života věčného. Doufám to, poněvadž jsi to Ty, všemohoucí, věrný a milosrdný Bože, sám přislíbil.

L á s k a. — Bože můj! Miluji Tě z celého srdce svého nade všechno. protože jsi můj nejdobrotivější a nejlepší Otec a mé nejvyšší a lásky nejhodnější dobro. Z lásky k Tobě miluji i svého bližního, přítele i nepřítele, jako sebe samého. Amen.¹⁾

5. Projev lásky k P á n u B o h u.

Ó, Bože můj, mé jediné dobro! Ty's mi vším; učiň, ať i já zcela Tobě náležím!²⁾

1) 7 let a 7 kvadragen pokaždé. — Plnomocné: a) měsíčně za tři podmínek; b) v hodině smrti, kdo v životě svém tyto ctnosti často vzbuzoval. Benedikt XIV. 28. ledna 1756.

2) 300 dní denně. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Lev XIII. 13. března 1902.

6. Projev odevzdanosti do vůle Boží.

Ve všem se děj a buď chválena i na věky velebena nejspravedlivější, nejvyšší a nejlaskavější vůle Boží! ¹⁾

7. Proba k nejsvětější Trojici.

Bože Otče, přispívej mně slabému svou všemohoucností a vysvobod' mne z propasti mé bídy! Bože Synu, spravuj svou moudrostí všechny mé myšlenky, řeči a skutky! Duše svatý, prodchni svou láskou všechny činy duše mé, ať povždy s vůlí Boží souhlasí! ²⁾

8. Desatero vzývání a proseb.

Otče, Synu a Duchu svatý! Nejsvětější Trojice! Ježíši! Maria! Blahoslavení andělé, všichni svatí a světice v nebesích, vyproste mi těchto milostí, o které pro nejdražší krev Ježíše Krista prosím: ať povždy plním vůli Boží; ať jsem stále spojen s Pánem Bohem; ať nemyslím na nic jiného, leč na Pána Boha; ať miluji jedině Pána Boha; ať konám všechno pro Pána Boha; ať hledám pouze slávy Boží;

¹⁾ 100 dní denně. — Plnomocné ročně za tři podmíněk. Rovněž v hodině smrti, kdo v životě svém často tento projev konal, pakli hodně jsa připraven, odevzdaně smrt z ruky Páně přijímá. Pius VII. 19. května 1818.

²⁾ 200 dní denně. Lev XIII. 15. března 1890.

ať se snažím dosíci svatosti jedině pro Pána Boha; ať poznávám náležitě svou nicotu; ať vůli Boha svého vždy lépe poznávám; ať*)

Přesvatá Panno Maria, obětuj věčnému Otci nejdražší krev Ježíše Krista za duši mou, za věrné duše v očistci, za potřeby svaté Církve, za obrácení hříšníků a za celý svět!

3krát Sláva Otci . . . k uctění nejdražší krve Kristovy.

1krát Zdravas . . . k uctění Bolestné Panny Marie.

1krát Odpočinutí věčné . . , za věrné duše v očistci.

Modlitba na úmysl sv. Otce.¹⁾

9. Modlitba za milost vésti život v pravdě křesťanský.

Milosrdný Bože, dopřej mi, ať pro Tvou svatou vůli vroucně horlím, ji s důmyslem vyhledávám, náležitě poznávám a svědomitě plním ke cti a chvále jména Tvého. Řiď mne, ó Bože můj, v mém povolání: dej, ať poznám, co z vůle Tvé činiti mám; dej, ať to vykonám, jak se sluší amému duševnímu blahu prospívá.

*) Zde vyslov prosbu za zvláštní milost, které bys si rád na Pánu Bohu vyprosil.

¹⁾ 300 dní denně. — Plnomocné měsíčně v některý z posledních dnů měsíce. Podmínky: Zpověď, přijímání, návštěva kostela. Lev XII; 3. března 1827.

Pane Bože můj, dej, ať ve štěstí a neštěstí neklesnu, štěstím ať nezpyšním a neštěstím ať nezmalomyslním. Z ničeho ať se netěším, leč co mne k Tobě přivádí, nad ničím ať se nermoutím, leč co mne od Tebe vzdaluje. Ať se snažím zalíbiti jedině Tobě, ať jen u Tebe se bojím v nemilost upadnouti. Ať pohrdám, Pane, vším pomíjiteným, ať cením jen, co věčným jest. Ať jest mi odpornou radost, které bych bez Tebe užíval, ať po ničem netoužím, co jest mimo Tebe. Kéž mne těší práce, již pro Tebe, ó Pane, podnikám, ať se mi protiví všeliký odpočinek bez Tebe. Bože můj, dej, ať srdcem svým k Tobě směřuji, ve své slabosti hříchů stále želím a v předsevzetí se polepšiti vytrvám.

Pane Bože můj, učiň mne poslušným bez odporu, chudým bez malomyslnosti, cudným bez úhony, trpělivým bez reptání, pokorným bez přetvářky, veselým bez rozpustilosti, vážným bez truchlivosti, pracovitým bez lehkomyšlnosti, bohabojným bez sklíčenosti, pravdomluvným bez neupřímnosti; dej, ať konám dobro bez samolibosti, bližního napomínám bez vypínavosti, jej zušlechťuji slovem i příkladem bez pokrytectví.

Dej mi, Pane Bože, srdce bdělé, jehož žádná zvědavá myšlenka od Tebe neodchýlí; dej mi srdce šlechetné, jehož nesníží žádná nezřízená náklonnost; dej mi srdce přímé,

jehož žádný zvrácený úmysl od pravé cesty neodloudí; srdce silné, jehož žádné utrpení nezlomí; srdce svobodné, jehož žádná násilná náruživost sobě nepodmaní.

Pane Bože můj, dopřej mi, ať Tě rozumem svým poznávám, s horlivostí vyhledávám, s důmyslem nalézám, chováním se Ti líbím, s nadějí a vytrvalostí na Tebe spoléhám a umíraje s důvěrou Tě obejmou. Dej, ať Tvé tresty zde na zemi snáším s kajčností, Tvých dobrodiní zde na světě užívám působením Tvé milosti a jednou v nebeské vlasti Tvých slastí požívám v oslavení; jenž jsi živ a králuješ Bůh pro všechny věky věkův. Amen.¹⁾

10. Projev štírdmosti.

Bože, Otče můj, abych Ti podal důkaz své lásky k Tobě a náhradu za krivdy na cti Tvé páchané a abych působil o spáse duší, pevně si umiňuji, že nepožiji dnes ani vína ani pálenky, ani jiného opojného nápoje. Toto umrtvení Tobě obětuji spolu s obětí Tvého Syna Ježíše Krista, který se denně na oltáři v obět podává, aby Tebe oslavil. Amen.²⁾

11. Obětování všech mší svatých za umírající.

Bože můj, obětuji Tobě všechny mše

¹⁾ 3 roky denně. Lev XIII. 17. ledna 1888.

²⁾ 300 dní denně. Pius X. 29. března 1904.

svaté, které se dnes na celém světě slaví za hříšníky, kteří právě se smrtí zápasí a ještě dnes umrou. Kéž drahá krev Spasitele našeho Ježíše Krista jim vyžádá milosrdenství! ¹⁾

12. Vzbuzení dobrého úmyslu.

Pane Ježíši Kriste, spojuji se s přesvatým úmyslem, s jakým jsi Sám zde na zemi Svým nejsvětějším Srdcem Bohu chvály vzdával a nyní dosud v nejsvětější Svátosti oltární bez ustání až do skonání světa vzdáváš, a obětuji Tobě s radostí po tento celý den, ani nejmenší částky jeho nevyjímaje, po příkladu přesvatého Srdce blahoslavené a neposkrvněné Panny Marie, všechny své úmysly a myšlenky, všechny své city a túžby, všechny skutky a řeči své. ²⁾

13. Modlitba k božskému Srdci Páně.

Ó božské Srdce Ježíšovo, uděl, Tebe prosím, duším v očistci věčného odpočinutí, dnes umírajícím milosti setrvání v dobrém, hříšníkům pravého pokání, pohanům světla víry, mně pak a všem drahým mým Svého požehnání. Tobě tedy, nejdobrotivější Srdce Ježíšovo, doporučím všechny tyto duše a obětuji Ti za ně všechny Tvé zásluhy se zá-

1) 300 dní denně. Pius X. 26. října 1907.

2) 100 dní denně. Leo XIII. 19. prosince 1885.

sluhami Tvé přesvaté Matky a všech svatých a andělů, zároveň se všemi oběti mše svaté, svatými přijímáními, modlitbami a dobrými skutky, které dnes po celém světě křesťanském vykonány budou.¹⁾

14. Projev důvěry k Srdci Ježíšovu.

Srdce Ježíšovo, v Tebe důvěřuji!²⁾

15. Povzdech k Srdci Ježíšovu za lásku.

Sladké Srdce Ježíšovo, učiň, ať Tě miluji vždy vroucněji.³⁾

16. „Pomni“ k blahoslavené Panně Marii.

Pomni, ó nejdobrotivější Panno Maria, že od věků nebylo slýcháno, abys koho byla opustila, kdo se pod ochranu Tvou utíkal, Tebe o pomoc vzýval nebo Tě za přímluvu žádal. Touto důvěrou jsa posilněn k Tobě, Panno panen a Matko, spěchám, k Tobě přicházím a jako lkající hříšník před Tebou stojím. Nezamítej, Matko Slova věčného, ne-

¹⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 13. března 1901.

²⁾ 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za tři podmínky. Pius X. 5. června 1906.

³⁾ 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínky. Pius IX. 26. listopadu 1876.

zamítej proseb mých, ale slyš milostivě a vyslyš je. Amen.¹⁾

17. Obětovná modlitba k Panně Marii.

Ó Paní má, svatá Panno Maria, Tvé požehnané péči a zvláštní ochraně poroučím nyní i vždycky a zvláště v hodině smrti duši svou i tělo své a zcela se odevzdávám do lůna Tvého milosrdenství. Svěřuji Tobě veškeru svou naději a útěchu, všechny své útrapy a starosti, život a konec života svého, aby všechny mé skutky byly na Tvou svatou přímluvu a pro Tvé zásluhy řízeny a spravovány podle vůle Tvé a Syna Tvého. Amen.²⁾

18. Prosba k Panně Marii za ochranu od hříchu.

Ó Maria, Máti moje, zachraň mne dnes od hříchu smrtelného!

3krát Zdrávas, Maria . . .³⁾

19. Modlitba k Neposkvrněné Panně proti pokušení.

Zdrávas, Maria . . .

¹⁾ 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius IX. 11. prosince 1846.

²⁾ 200 dní denně. Leo XIII. 15. března 1890.

³⁾ 200 dní denně, kdo tyto modlitby vykoná ráno a večer. Lev XIII. 8. února 1900.

Pro své neposkvrněné Početí, ó Maria,
očist tělo mé a posvěť duši mou!

Zdrávas, Maria . . .

Pro své neposkvrněné Početí . . .

Zdrávas, Maria . . .

Pro své neposkvrněné Početí . . .¹⁾

20. P r o s b a k P a n n ě M a r i i .

Zdrávas, Maria . . .

Ó Velitelko má, ó Máti moje, Tobě se zcela věnuji. Abych Ti osvědčil svou oddanost, zaslibuji Tobě dnes své oči a uši, svá ústa a srdce své — sebe celého. A poněvadž nyní Tobě náležím, ó Máti dobrotivá, tož chraň a opatruj mne jako statek a majetek svůj! ²⁾

21. „Zdrávas, královno“ a „Pod ochranu Tvou se utíkáme“.

(V náhradu za křivdy páchané na úctě k Panně Marii a svatým a za rozšiřování úcty k posvátným obrazům.)

R á n o .

Zdrávas, Královno, Matko milosrdenství, živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva!

¹⁾ 300 dní dvakrát denně, ráno a večer. Pius X. 5. prosince 1904.

²⁾ 100 dní denně, kdo tyto modlitby vykoná ráno a večer. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius IX. 5. srpna 1851.

K Tobě voláme, vyhnaní synové Evini. K Tobě vzdycháme lkající a plačící v tomto slzavém údolí. I pročez, orodovnice naše, obrať k nám své milosrdné oči a Ježíše, požehnaný plod života Svého, nám po tomto putování ukaž, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria.

V. Učiň mne hodným Tebe chváliti, Panno přesvatá!

R. Dej mi sílu proti nepřátelům Svým!

V. Veleben budiž Bůh ve svatých svých.

R. Amen.

V e č e r.

Pod ochranu Tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko! Nezamítej v potřebách proseb našich, ale ode všeho zlého vysvobod' nás vždycky, slavná a požehnaná Panno, (Paní naše, Prostřednice naše, Orodovnice naše! Se Synem svým rač nás smířiti, Synu svému rač nás poroučeti, k Synu svému rač nás přivésti!)

V. Učiň mne hodným Tebe chváliti, Panno přesvatá!

R. Dej mi sílu proti nepřátelům Svým!

V. Veleben budiž Bůh ve svatých svých.

R. Amen.¹⁾

1) 100 dní denně, kdo na zmíněný úmysl první modlitbu ráno a druhou večer vždy s veršíky vykoná — 7 let a 7 kvadragen v neděli. — Plnomocné: a) dvakrát měsíčně za tři podmínek, b) ve všechny svátky Panny Marie a ve svátek Všech svatých za tři podmínek, c) v hodince smrti, kdo v životě svém tyto

22. Modlitba k andělu strážci.

Anděle Boží, strážce můj, jemuž otcovská láska Nejvyššího mne svěřila : osvěcuji, opatruji, řídí a spravuj mne. Amen.¹⁾

23. Modlitba k Pánu Ježíši za umírající.

Nejmilostivější Ježíši, milovníku duší! Pro smrtelnou úzkost Tvého nejsvětějšího Srdce a pro bolesti Tvé neposkvrněné Matky vroucně Tě prosím, abys krví Svou očistil hříšníky, kteří na celém světě právě se smrti zápasí a dnes umrou. Amen.

Srdce Ježíšovo, ktevě jsi smrtelnou úzkost vytrpělo, smiluj se nad umírajícími.²⁾

24. Anděl Páně.

Anděl Páně zvěstoval Marii, a ona počala z Ducha svatého. — Zdrávas, Maria...

modlitby konal, za dvou podmínek, nebo vzbudí-li alespoň lítost. Pius VI. 5. dubna 1786.

1) 100 dní pokaždé. Pius VI. 2. října 1795. — Plnomocné: a) měsíčně za čtyř podmínek. Pius VII. 15. května 1821; b) ve svátek sv. Andělů strážných za čtyř podmínek, kdo po celý rok denně ráno i večer takto se modlí. Pius VI. 2. října 1795; c) v hodince smrti, kdo v životě svém často tuto modlitbu konal, je-li dobře na smrt připraven. Pius VI. 11. června 1796.

2) 100 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek, kdo se takto modlí třikrát denně v různou chvíli. Pius IX. 2. února 1850.

(I řekla Maria :) Aj, já dívka Páně, staniž mi se podle slova tvého. — Zdrávas, Maria . . .

A Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi. — Zdrávas, Maria . . .

V. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko,

R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se : Milost Svou, prosíme, ó Pane, rač do srdcí našich vlíti, abychom andělským zvěstováním vtělení Krista, Syna Tvého, poznavše, Jeho umučením a křížem ku slávě vzkříšení přivedeni byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

V době velikonoční.

Raduj se, nebes Královno, alleluja.

Neboť Ten, jehož jsi nositi zasloužila, alleluja.

Vstal z mrtvých, jak byl pravil, alleluja
Pros za nás Boha, alleluja.

V. Raduj se a plesej, Panno Maria, alleluja.

R. Neboť vstal v pravdě Pán z mrtvých, alleluja.

Modleme se: Bože, který jsi vzkříšením Syna Svého, Pána našeho Ježíše Krista, svět obveseliti ráčil: uděl nám, Tebe prosíme, abychom na přímluvu Rodičky Jeho Panny

Marie radostí života věčného dosáhli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.¹⁾

P o z n á m k a: Anděl Páně se modlíváme třikrát denně a to v dobu, kdy se zvoní tak zvané „klekání“, tedy ráno, v poledne a večer po západu slunce. Údové řeholí a osoby žijící ve společnosti dosáhnou týchž odpustků, pak-li pro jiné zaměstnání řeholí neb stanovami předepsané nemohou se pomodlití Anděl Páně v dobu, když klekání zvoní; je však třeba, aby tak učinili hned po práci. (Benedikt XIII. 5. prosince 1727). Anděl Páně se modlíme klečíce; pouze v sobotu večer a po celou neděli stojíce. (Benedikt XIV. 20. dubna 1742). Rovněž po celý čtyřicetidenní půst každou sobotu v poledne (Leo XIII. 20. května 1896). Po celou dobu velikonoční se modlíváme stojíce „Raduj se, nebes Královno“ s příslušnými veršíky (Benedikt XIV. 20. dubna 1742); takto se modlíme ještě v poledne v sobotu před nedělí nejsvětější Trojice (Leo XIII. 20. května 1896). Kdo neumí „Raduj se, nebes královno“, dosáhne odpustků za „Anděl Páně“. — Kdo z vážného důvodu se nemůže modlití kleče nebo nemůže dbáti zvonění, dosáhne uvedených odpustků, pomodlí-li se „Anděl Páně“ nebo

¹⁾ 100 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za tři podmínky. Benedikt XIII. 14. září 1724. Odpustky tyto nepozbývají své platnosti v milostivém létě.

„Raduj se, nebes Královno“ s příslušnými veršiky a modlitbou. Jinak se k dosažení odpustků za „Anděl Páně“ nepožadují příslušné veršiky a modlitba. Kdo však nezná ani „Anděl Páně“ ani „Raduj se, nebes Královno“, a kdo neumí čísti, dosáhne odpustků za pouhých pět Zdravas, Maria (Leo XIII. 3, dubna 1884). Na místech, kde se klekání nezvonívá, mohou věřící dosíci odpustků, pak-li se modlí způsobem shora uvedeným v dobu, kdy se jinde klekání zvonívá (Pius VI. 18. března 1781). K dosažení odpustků netřeba, aby zvon byl církevně posvěcen.

Modlitby večerní.

25. Modlitba před spaním.

Ježíši Kriste, Bože můj, klaním se Tobě a děkuji Ti za všechny milosti, kterých jsi mi dnešního dne udělil. Tobě obětuji svůj spánek a všechny okamžiky této noci a prosím Tě, abys mne od hříchu ochránil. Pročež uléhám do přesvaté rány boku Tvého a pod ochranný plášť své Matky Panny Marie. Svati andělé Tvoji ať nade mnou bdí a v pokoji mne opatrují. Tvé požehnání pak nade mnou spočívej!¹⁾

¹⁾ 60 dní denně před spaním. Leo XIII. 30. června 1893.

26. Společná večerní modlitba křesťanské rodiny.*)

Bože dobroty a milosrdenství, Tvé všemohoucí ochraně svěřujeme svůj dům, svou rodinu a celý svůj majetek. Žehnej nám všem, jako jsi žehnal svaté rodině v Nazaretě.

Ó Ježíši, náš nejsvětější Spasiteli, pro lásku, s jakou jsi se vtělil, abys nás vykoupil, pro milosrdenství, s jakým jsi za nás na kříži umřel, Tebe prosíme: Žehnej našemu domu, naší rodině a naší čeledi. Chraň nás ode všehe zla a od úkladů nešlechetných lidí, chraň nás od blesku, krupobití a ohně, od povodně a nepříznivého počasí; uchovej nás od svého hněvu, od nenávisti a zlých záměrů našich nepřátel, od moru, hladu a války. Nedopusť, aby z nás někdo zemřel, nejsa zapatřen svatými svátostmi. Žehnej nám, abychom svou víru, která nás má posvěcovati, zmužile vyznávali, i v útrapách a souženích naději si zachovali a láskou k Tobě a bližnímu stále prospívali. O Ježíši, žehnej nám a opatruj nás!

Ó Maria, Matko milosti a milosrdenství, žehnej nám, chraň nás od zlého ducha, provázej nás svou mateřskou ochranou tímto slzavým údolím; se Synem svým rač nás smířiti

*) Lze užiti též jako modlitby ranní.

a Synu svému rač nás poroučeti, abychom hodni učiněni byli zaslíbení Kristových.

Svatý Josefe, pěstoune našeho Spasitele, ochránce Jeho přesvaté Matky a hlavo svaté rodiny, přimlouvej se za nás, žehnej nám a náš příbytek povždy opatruj.

Svatý Michaeli, braň nás proti vši zlobě pekelné. Svátý Gabrieli, učiň, ať svatou vůli Boží poznáváme.

Svatý Rafaeli chraň nás od nemocí a nebezpečnosti života. Svátí andělé strážcové, zachovávejte nás dnem i nocí na cestě ku spasení. Svátí patronové, proste za nás u trůnu Božího.

Ano, žehnej našemu domu, Bože Otče, jenž jsi nás stvořil; Bože Synu, jenž jsi za nás na kříži trpěl; Bože Duchu svatý, jenž jsi nás na křtu svatém posvětil. Bože ve třech osobách, opatruj naše tělo, očišťuj naši duši, řiď naše srdce a uveď nás do života věčného. Sláva Otci, sláva Synu, sláva Duchu svatému. Amen.¹⁾

27. Projevy lítosti, lásky a předsevzetí.*)

Bože můj, přeji si, aby každý pohyb srdce mého byl vzmachem, jímž bych se povznášel

¹⁾ 200 dní denně. Leo XIII. 19. ledna 1889.

*) Zpytování svědomí viz č. 402. Dokonalou lítost viz č. 101.

k Tobě, svému prvnímu počátku a poslednímu cíli. Přeji si, aby každé bití žil mých bylo výrazem živé, upřímné zkroušenosti a lítosti nad mými hříchy. Přeji si, aby každý dech hrudi mé byl výronem vroucí lásky k Tobě, mému nejvyššímu dobru. Po tomto všem toužím s největší vroucností duše své. Bože můj, přijmi tento projev můj a posilni jej svou svatou milostí. Amen. — Zdrávas, Maria...¹⁾

28. Dva povzdechy k Spasiteli.

a) Nejsladší Ježíši, nebudiž mi Soudcem, ale Spasitelem!²⁾

b) Spasiteli světa, smiluj se nad námi!³⁾

29. Modlitba smírná.

Věčný Otče, obětujeme Ti krev, utrpení a smrt Ježíše Krista, bolesti přesvaté Panny Marie a svatého Josefa v náhradu za své hříchy, na úlevu věrných duší v očistci, za potřeby Matky naší svaté církve a za obrácení hříšníkův.⁴⁾

1) 300 dní denně. Pius X. 26. února 1905.

2) 50 dní pokaždé. Pius IX. 11. srpna 1851. — Plnomocné ročně (20. července na sv. Jeronyma Emiliani nebo v některý den oktávy) za čtyř podmínek, kdo po celý rok denně tento povzdech koná. Pius IX. 29. listopadu 1853. .

3) 50 dní denně. Leo XIII. 21. února 1891.

4) 100 dní denně. Pius IX. 30. dubna 1860.

30. Doporučení se Pánu Ježíši.

(Sedmi posledními slovy Páně s kříže.)

Božský Ježíši, vtělený Synu Boží, jenž jsi ráčil pro spásu naši ve chlévě se naroditi, v chudobě, starostech a bídě žíti a v bolestech na kříži umříti, Tebe prosím, řekni Bohu, Otci svému, v hodině smrti mé: „Otče, odpusť mu“; řekni své milé Matce: „Hle, syn Tvůj“; řekni duši mé: „Dnes budeš se mnou v ráji“. Bože můj, Bože můj, neopusť mne v oné hodině! „Žízním“; ano, Bože můj, duše má žízní po Tobě, jenž jsi pramenem živých vod. Život můj přechá jako stín; ještě chvíli, a bude všechno dokonáno. Pročež, velebný Spasiteli můj, od tohoto okamžiku po celou věčnost „do rukou Tvých poroučím ducha svého.“ Pane Ježíši, přijmi duši mou. Amen.¹⁾

¹⁾ 300 dní pokaždé. Pius IX. 10. června 1856.

31. Modlitba sv. Alfonsa před obrazem Panny Marie.

K Tobě, ó přesvatá, neposkvrněná Panno a Máti moje Maria, Matko Pána mého, útočiště hříšníků, se dnes utíkám, já, ze všech nejbídnější. Ctím Tebe, vznešená Královno, a děkuji za všechny milosti, které jsi mi dosud prokázala, a zvláště za to, že jsi mne zachránila od pekla, jehož jsem tolikrát zasloužil. Miluji Tě, ó lásky nejhodnější Panovnice, a z lásky k Tobě slibuji, že Ti chci povždy sloužiti a horlivě o to pečovati, aby Tě i jiní milovali. Do Tvých rukou skládám všechny své naděje a veškeru spásu svou. Ó matko milosrdenství, přijmi mne za svého služebníka a vezmi mne pod ochranný plášť svůj. A protože jsi u Boha tak mocnou, uchovej mne

všeho pokušení, nebo zjednej mi alespoň tolik síly, abych nad ním až do smrti vítězil. Od Tebe si vyprošuji pravou lásku k Ježíši Kristu a doufám že za Tvého přispění jednou blaženě skonám. Máti moje, prosím Tě pro lásku, jakou lneš k Pánu Bohu, pomáhej mi ustavičně, ale nejvíce v poslední hodince mého života. Neopouštěj mne, dokud mne nespatriš mezi blaženými v nebesích, kde Tě budu oslavovati a věčně Tvé milosrdenství chváliti. Tak doufám, tak se staň!¹⁾

32. Modlitba k Panně Marii, Královně pokoje.

Zdrávas, vznešená Královnno pokoje, přesvatá Matko Boží! pro nejsvětější Srdce Ježíše, Syna Svého a knížete pokoje, učin, ať se hněv Jeho utiší a on v pokoji nad námi vládne. Pomni, ó nejdobrotivější Panno Maria, že od věku nebylo slýcháno, abys koho byla opustila, kdo Tě za přímluvu žádal. Touto důvěrou jsa posilněn k Tobě přicházím. Ó Matko Slova věčného, nezamítej proseb mých, ale slyš milostivě a vyslyš je, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria!²⁾

¹⁾ 300 dní pokaždé před obrazem Panny Marie. — Plnomocné měsíčně za tři podmínek. Pius IX. 7. září 1854.

²⁾ 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius IX. 23. září 1846.

33. Modlitba k Panně Marii za blaho duševní i tělesné.

Přesvatá Panno, Matko Slova vtěleného, správkyně pokladu milostí a útočiště nás ubohých hříšníků, se živou věrou spěcháme ku Tvé mateřské lásce a prosíme Tě za milost, abychom povždy plnili vůli Boží a vůli Tvoji. Podáváme srdce své do Tvých přesvatých rukou a žádáme Tě za blaho duševní i tělesné. V pevné naději, že nás, nejmilejší Máti naše, vyslyšíš, se živou věrou se modlíme: Zdrávas, Maria . . . (3krát).

Modleme se: Chraň, Pane, Tebe prosíme, na přímluvu blahoslavené Panny Marie, nás služebníky Své ode vší nemoci a braň nás, kteří se Tobě s celým srdcem klaníme, v dobrotě a milosti Své od úkladů nepřátel. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.¹⁾

34. Smírná modlitba k Neposkvrněné.

O Maria, žehnej našemu příbytku, v němž se svaté jméno Tvoje neustále velebí. Budiž vždy pozdravena Maria, Panno neposkvrněná a ustavičná, požehnaná mezi ženami, Matko Pána našeho Ježíše Krista a Královno ráje! ²⁾

1) 100 dní denně. Leo XII. 11. srpna 1824.

2) 300 dní pokaždé. Pius X. 26. února 1905.

35. Modlitba k Panně Marii za pomoc proti zlému nepříteli.

Vznešená Královno nebes a Paní andělů, Tobě Bohem svěřen úkol a dána moc potříti hlavu ďáblovi, proto Tě pokorně prosíme, sešli nám na pomoc pluky nebeských duchů, aby pod praporem Tvým zlé duchy pronásledovali, je všude potírali, jejich smělé útoky odráželi, je pak samy opět svrhli do propasti. „Kdo jest jako Bůh?“ Svatí andělé a archandělé, braňte a chraňte nás! Dobrá a laskavá Máti naše, Ty zůstaneš povždy naší láskou a naší nadějí. Matko Boží, sešli mi svaté anděly, ať mne ostříhají a krutého nepřátele ode mne vzdalují.¹⁾

36. Povzdech k Srdci Panny Marie. Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou! ²⁾

37. Prosba k Srdci Ježíšovu.

Božské Srdce Ježíšovo, obrať hříšníky, zachraň umírající, vysvobod' věrné duše z' očištky!³⁾

¹⁾ 300 dní denně. Pius X. 8. července 1908.

²⁾ 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius IX. 30. září 1852.

³⁾ 300 dní pokaždé. Pius X. 13. července 1906.

38. Povzdech k Ježíši za zemřelé.

Dobrotivý Pane Ježíši, dopřej jim (mu, jí) pokoje věčného! ¹⁾

39. Prosba k Neposkvrněné za blažené skonání.

Ó Maria, která jsi přišla na svět bez úhony, vypros mi na Pánu Bohu, abych bez viny se světa odešel. ²⁾

40. Modlitba k Pánu Ježíši za šťastnou hodinku smrti.

O Ježíši, uctívaje Tvůj poslední výdech, prosím Tebe, abys i můj poslední výdech přijal. Nemaje jistoty, zda i při mém přechodu s tohoto světa můj duch si ještě jasnost a svobodu zachová, obětuji Tobě již nyní svou smrtelnou úzkost a všechny bolesti svého umírání. Tys mi Otcem i Spasitelem, do Tvých rukou tedy duši svou odevzdávám. Žádám si vroucně, aby poslední okamžik života mého se spojil s Tvojí smrtí, a poslední tlukot srdce mého aby byl projevem čisté lásky k Tobě. Amen. ³⁾

¹⁾ 300 dní pokaždé výhradně za duše v očistci. Pius X. 18. března 1909.

²⁾ 100 dní denně. Pius IX. 27. března 1863.

³⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 16. července 1902.

41. Povzdechy k svaté Rodině za šťastnou smrt.

Ježíši, Maria, Josefe! Vám věnuji srdce své i duši svou. Ježíši, Maria, Josefe! Přispějte mi ve smrtelném zápasu! Ježíši, Maria, Josefe! S Vámi kéž duše má v pokoji odejde!¹⁾

42. Odevzdání se Pánu Ježíši.

Ježíši Kriste, Synu Boha živého a Světlo světa, Tobě se klaním, Tobě žiji, Tobě umírám. Amen.²⁾

Modlitby při mši svaté.

P o z n á m k a. — Jistého, všeobecného udělení odpustků za obcování mši svaté není. Sv. Otec Pius VII. se zdráhal obdařiti tento nábožný úkon odpustky, namítaje, že obět mše sv. chová v sobě tolik milostí, že jest schopna sama věřící lid ke zbožnosti a k častému obcování povzbuditi. Přece však lze dosíci neplnomocných odpustků na zvláštní dovolení, na př. obcuje-li úd „Družiny Mariánské“ nebo arcibratrstva „Matky ustavičné pomoci“ atd. ve všední den mši svaté; kdo

¹⁾ 300 dní pokaždé za všechny tři povzdechy. 100 dní pokaždé za jeden z nich. Pius VII. 28. dubna 1807.

²⁾ 100 dní denně. Pius X. 1. července 1909.

konaje smírnou novénu (viz č. 334.) obcuje mši sv., dosáhne 7 let a 7 kvadragen odpustků a pod. Plnomocných odpustků dosáhne, kdo vykonav projev hrdinné lásky, v pondělí nebo v neděli obcuje mši sv. a obvyklé podmínky vyplní. Ostatně jsou údům všech bratrstev a nábožných spolků uděleny neplnomocné odpustky za každý dobrý skutek, tedy i za obcování mši sv. V dědičných zemích rakouských dosáhnou všichni věřící plnomocných odpustků ve svátky nejsv. Jména Pána Ježíše a Panny Marie. Upozornujeme zde též na „Arcibratrstvo smírné mše svaté,“ které zřízeno pro naše země, Čechy, Moravu a Slezsko, při chrámu Páně Nanebevzetí Panny Marie (řádu premonstrátského) na Strahově v Praze. Generálním ředitelem jest nejdůst. opat téhož kláštera. Účelem arcibratrstva jest napravovati urážky na úctě Boží páchané neobcováním mši sv. v neděle a v zasvěcené svátky. Členové se zavazují, že pokud jim bude možno, budou v neděle a svátky kromě povinné mše sv. přítomni ještě druhé mši sv. za někoho z těch, kteří hříšným způsobem tuto svou povinnost zanedbávají. V místech, kde se v neděli a svátky slouží jediná mše sv., dostojí členové své povinnosti, když se místo druhé mše sv. před nebo po povinné mši sv. chvíli zbožně pomodlí před nejsv. Svátostí oltářní. Odpustky arcibratrstva nově

upravil sv. Otec Pius X. (Viz Act. Ap. Sed. III., 476 n.)

43. Modlitba na začátku mše svaté.*)

Věčný Otče, spojuji se s úmysly a city přesvaté Bolestné Panny Marie na hoře Kalvarii a přináším Ti obět, kterou milený Syn Tvůj Ježíš Kristus sám na kříži přinesl a nyní na tomto posvátném oltáři obnovuje; přináším Ti ji, předně, abych se Ti klaněl a vzdal Tobě čest, jaké zasluhuješ; uznávám Tě takto za svrchovaného Pána všech tvorů a vyznávám, že všichni jsou zcela závisli na Tvé vůli a že jsi naším jediným a posledním cílem. Za druhé, abych Ti poděkoval za ne-sčíslná dobrodiní, která jsi mi prokázal. Za třetí, abych usmířil Tvou Spravedlivost tolika hříchy rozhněvanou a abych Ti podal hodné zadostučinění. Za čtvrté, abych vyprosil milosti a milosrdenství sobě, svým . . ., všem zarmouceným a souženým, ubohým hříšníkům, celému světu a věrným duším v očištění trpícím.¹⁾

44. Prosba za umírající hříšníky.

Všichni kněží, kteří sloužíte mši svatou a všichni věřící jsouce na mši svaté, dosáhnou

*) O zpěvu duchovních písní viz č. 406.

¹⁾ 300 dní na začátku každé mše svaté. — Plnomocné měsíčně za dvou podmínek, konáme-li tuto modlitbu ve všechny neděle a svátky, kdy jsme všichni povinni mši sv. obcovati. Pius X. 5. července 1904.

100 dní odpustků, pak-li zbožně doporučí Božimu milosrdenství hříšníky celého světa, kteří právě k poslední hodině pracují a ještě v ten den umrou. Pius X. 26. října 1907. *)

45. Modlitba k nejsvětější Trojici. (Ke Gloria).

Klaním se Tobě, ó Bože ve třech osobách, a v prach se kořím před Tvou velebností. Ty jediný jsi pramen všeho bytí, Ty jediný jsi život, pravda, krása a dobrota. Ačkoliv jsem zcela neschopen a nehoden, přece Tě velebím, chválím, Tobě díky vzdávám a Tebe miluji ve spojení s milým Synem Tvým Ježíšem Kristem, naším Spasitelem a Otcem, a to skrze milosrdenství Jeho nejsvětějšího Srdce a pro jeho nekonečné zásluhy. Chci Tobě sloužiti, Tobě se líbiti, Tebe poslouchati a Tebe povždy s neposkvrněnou Pannou Marií, Matkou Boží a Matkou naší milovati; z lásky k Tobě chci i svého bližního milovati a jemu pomáhati. Dej, ať svatý Duch Tvůj mne osvěcuje, opravuje a vede cestou Tvých přikázání ku pravé dokonalosti, abych konečně dosáhl věčné blaženosti v nebesích, kde Tě budeme velebiti na věky. Amen.¹⁾

*) Obětování všech svatých mší za umírající viz č. 11.

¹⁾ 300 dní. Pius X. 28. února 1906.

46. Modlitba prosebná, zvláště v sobotu.

Ve smilování svém račiž, ó Pane, Tebe prosíme, rozvázati pouta hříchů našich a na přímluvu blahoslavené Panny a Rodičky Boží Marie, svatého Josefa, svatých apoštolů Svých Petra a Pavla a svatých všech nás, služebníky Své a všechny naše usedlosti bez pohromy zachovati: Račiž všechny naše příbuzné, přátele a všechnu naši čeleď od hříchů očistiti a ctnostmi ozdobiti; uděl nám pokoje a stálého zdraví, odvrát od nás nepřátele, viditelné a neviditelné, vzdal žádosti tělesné, dopřej příznivého počasí (požehnej úrody zemské), a zapal v srdcích přátel i nepřátel našich oheň lásky Své.*) Město Své rač opatrovati, nejvyššího pastýře . . . zachovati, všechny církevní hodnostáře, všechna knížata a veškeren lid křesťanský ode všeho proti-

*) Odtud až do konce se tato modlitba konává, zvláště při odpoledních službách Božích a křížových průvodech v tomto znění: Rač město (farnost, osadu) N. se všemi jeho (jejími) obyvateli ode všeho moru, od vzteklosti a moci nevěřících bez pohromy zachovati a všem věřícím, živým i zemřelým v zemi živých života a pokoje věčného popřáti. Rač papeže našeho N., arcibiskupa (biskupa) našeho N., císaře a krále našeho N. a všechny duchovní i světské vrchnosti, jakož i veškeren lid křesťanský cde všeho protivenství chrániti, a požehnání Tvé budiž nad námi vždycky. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

venství chrániti. Svým požehnáním rač nás vždy provázeti a všem věrným zemřelým odpočinutí věčného dopřáti. Skrze Krista, Pána našeho, Amen.¹⁾

47. Modlitba k sv. Pavlu za ochranu od četby špatných knih. (K epištole).

Slavný apoštole, jenž jsi se v Efesu s takovou horlivostí přičinil, aby byly zničeny ony spisy, o nichž jsi dobře soudil, že by myslí věřících převrátily, polheď i v této době na nás okem milostivým. Ty vidíš, jak nevěřící a bezuzdný tisk o to usiluje, aby nám vyrval ze srdce drahocenný poklad svaté víry a čistoty mravů. Osviť, svatý apoštole, Tebe prosíme, ach, osviť ducha tolika převrácených spisovatelů, aby konečně již ustali duším škoditi svým bludným učením a svůdnými pokyny. Pohni srdcem jejich, aby opovrhovali zhoubou, jakou způsobují ve vyvoleném stádcí Ježíše Krista. Nám pak vypros milost, abychom povždy jsouce poslušni hlasu nejvyššího Pastýře neoddávali se nikdy četbě špatných knih, se zálibou však ony knihy čítali a seč jsme rozšířiti se snažili, které svým užitečným obsahem všechny povzbuzují půso-

¹⁾ 40 dní pokaždé. — 100 let a 100 kvadragen měsíčně, kdo se tuto modlitbu ve všechny soboty toho měsíce pomodlí. Lev XII. 9. července 1828.

biti k větší cti a slávě Boží, k povýšení svaté Církve a ku spáse duší. Amen.¹⁾

48. Modlitba k Duchu svatému.
(K evangeliu).

Duchu svatý, božský Duchu světla a lásky, Tobě zasvěcuji pro čas i věčnost svůj rozum, své srdce, svou vůli a celé své bytí. Kéž můj rozum povždy ochotně přijímá Tvá nebeská vnuknutí, jakož i učení svaté Církve katolické, které jsi vůdcem neomylným. Kéž moje srdce povždy plane láskou k Bohu a ku bližnímu; kéž moje vůle povždy souhlasí s vůlí Boží, aby můj celý život se stal věrným nástinem života a ctností Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista, jemuž s Otcem a s Tebou budiž čest a sláva na věky. Amen.²⁾

49. Modlitba za jednotu svaté víry.
(K evangeliu).

Pane Ježíši Kriste, nejmilostivější Spasiteli světa, pro nejsvětější Srdce Tvé vroucně Tebe prosíme: učiň, ať se všechny zbloudilé ovečky obrátí k Tobě, pastýři a vůdci svých duší. Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého, Bůh po všechny věky věkův. Amen.³⁾

1) 300 dní denně. Pius X. 10. prosince 1908.

2) 300 dní denně. Pius X. 1. června 1908.

3) 300 dní pokaždé. Pius X. 26. října 1905.

50. Vyznání víry. (Ke Kredo).

O Bože můj! v Tebe věřím a věřím všechno, co jsi zjevil a co svatá Církev katolická mi věřiti velí. Zvláště věřím, že blahoslavená Panna Maria jest v pravdě Rodičkou Boží; věřím pevně a neochvějně, že jest spolu Matkou a Pannou a prosta všeho i nejmenšího osobního hříchu; také pevně a neochvějně věřím, že Maria v prvním okamžiku svého početí byla zvláštní milostí a výsadou všemohoucího Boha vzhledem na zásluby Ježíše Krista, Spasitele pokolení lidského, uchována vši poskvrny dědičného hříchu. Rovněž pevně a neochvějně věřím, že římský papež za přispění Božího, sobě ve svatém Petru přislíbeného, onou neomylností vládne, jakou z vůle božského Vykupitele svatá Církev v rozhodování u věcech víry nebo mravů jest nadána; a to tehdy, když mluví se stolce, to jest, když vykonává úřad Pastýře a Učitele všech křesťanů a ze své svrchované a apoštolské moci pravost některé nauky, víry a mravů se týkající, pro celou Církev prohlašuje: pročez takováto rozhodnutí římského papeže jsou sama sebou a ne ze souhlasu Církve neodvolatelná. Toto všechno věřím, poněvadž to věřiti velí Tvá svatá Církev, která jsouc sloupem a základem pravdy, nikdy se nezmylila a ani se myliti nemůže.¹⁾

¹⁾ 100 dní denně. Pius IX. 10. ledna 1871.

51. Modlitba obětovná. (K obětování).

Věčný Otče, přináším Tobě obět, kterou milý Syn Tvůj Ježíš Kristus sama sebe zmařiv Tobě přinesl a nyní na tomto oltáři opět obnovuje. Přináším Ti tuto obět jakož i všechny mše svaté, které dosud slaveny byly a ještě po celém světě slaveny budou, abych se Ti klaněl a prokázal Tobě čest, jaké zasluhuješ, abych Ti vzdal povinný dík za nesčíslná dobrodiní Tvá, abych usmířil Tvůj hněv, který byl vyvolán tolika našimi hříchy, abych Ti za ně podal důstojné zadostučinění, a konečně abych Tebe snažně prosil o smilování se mnou, se svatou Církví, s celým světem a s věrnými dušemi v očistci.¹⁾

**52. Modlitba k sv. Josefu za ctnost
svaté čistoty.**

(Při umývání rukou.)

Svatý Josefe, otče a ochránce čistých duší, jehož věrné ochraně svěřena byla zosobněná nevinnost, Ježíš a Maria, Panna panen: prosím Tě vroucně pro Ježíše a Marii, tyto

¹⁾ 3 roky denně v době mše svaté. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek, kdo se denně modlí tuto modlitbu v době mše svaté (kněží přede mší svatou; Leo XIII. 5. května 1890) a modlitbu č. 3 na začátku dne. Pius IX. 11. dubna 1860.

dvě vzácné záruky, vyžádej mi té milosti, abych vši úhony jsa prost, Ježíši a Marii čistou myslí, čistým srdcem i čistým tělem sloužil a v jejich trvalé službě dokonalou neporušenost si zachoval. Amen.¹⁾

53. Chvalozpěv andělský. (K Sanktus).

Svatý, svatý, svatý Pán Bůh zástupův!
Země jest plna slávy Tvé: Sláva Otci, sláva Synu, sláva Duchu svatému!²⁾

54. Modlitba k Srdci Ježíšovu za Rakousko. (Po Sanktus).

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, smiluj se nad náš vlastí! Ó nejsvětější Srdce Ježíšovo, vylij hojnost Svého požehnání na Matku naši, svatou Církev, na sv. Otce, na našeho mocnáře . . ., na biskupy a kněze! Zachovej všechny spravedlivé, obrať hříšníky, osviť nevěřící, žehnej našim příbuzným a přátelům, přispěj umírajícím, vysvoboď věrné duše z očiště a rozestři mírnou vládu Své lásky nad naší vlastí! Amen³⁾

¹⁾ 100 dní denně. Pius IX. 4. února 1877.

²⁾ 100 dní denně. — 100 dní denně třikrát v neděli, ve svátek nejsv. Trojice a po celou oktávu. Klement XIV. 6. června 1769. — Plnomocné měsíčně za tři podmíněk. Klement XIV. 26. června 1770.

³⁾ 300 dní denně pro věřící celého Rakouska. Leo XIII. 16. května 1885.

55. Vroucné povzdechy při
pozdvihování.

a) Při pozdvihování nejsv. Těla pohlédni na
svatou Hostii a rei vroucně:

Pane můj a Bože můj! ¹⁾

b) Chválena a velebena budiž bez ustání
nejsvětější velebná Svátost oltářní! ²⁾

c) Budiž pozdravena, spasitelná Oběti, za mne
a za celé lidské pokolení na dřevě kříže
přinesená!

Budiž pozdravena, drahocenná Krvi, která
jsi, proudíc z ran Pána našeho Ježíše Krista
Ukřižovaného, smyla hříchy celého světa!
Rozpomeň se, Pane, na tvora svého, kterého
jsi svou drahou krví vykoupil! ³⁾

56. Pro s b a k S p a s i t e l i p o
p o z d v i h o v á n í.

Ó náš Pane Ježíši Kriste, pravý Bože a
pravý člověče, Bože svatý, Bože velký, Bože
nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým
lidským pokolením: očisť nás dnes a povždy
svou nejdražší Krví od našich hříchů a sla-
bostí, abychom ve Tvém svatém míru a ve

¹⁾ 7 let a 7 kvadragen. — Plnomocné týdně.
Viz č. 131.

²⁾ 100 dní denně za mše svaté při pozdvihování
obojí způsoby. Pius VII. 7. prosince 1819.

³⁾ 60 dní denně za mše svaté při pozdvihování.
Leo XIII. 30. června 1893.

Tvé lásce nyní i po celou věčnost žíti mohli.
Amen.¹⁾

57. V z p o m í n k a z e m ř e l ý c h.

- a) Dobrotivý Pane Ježíši, dopřej jim (mu, jí) pokoje věčného!²⁾
- b) O Maria, Matko Boží a Matko milosrdenství, oroduj za nás i za zemřelé!³⁾

58. O d p r o s a u c t ě n í. (P o p o z d v í h o v á n í).

Ó Bože a Spasiteli můj, Ježíši Kriste, pravý Bože a pravý člověče, miluji Tebe z celého srdce a s onou hlubokou úctou, k jaké mne svatá víra nabádá, se Tobě klaním, skrytému ve velebné Svátosti oltářní. Činím tak náhradou za všechny nešetrnosti, zneuctění a svatokrádeže, které jsem já nešťastný snad kdy spáchal, jakož i za všechny jiné, které od druhých spáchány byly, a které — ach, kéž se tak neděje — příště spáchány budou. Klaním se Ti tedy, ó Bože můj, ne sice s tou úctou, jaké jsi hoden, ani ne tou měrou, jak bych se Ti klaněti měl, přece však alespoň, jak mohu; a rád bych se Ti klaněl s veškerou dokonalostí, jaké jsou schopni

¹⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 22. června 1888.

²⁾ 300 dní pokaždé výhradně za duše v očistci.
Pius X. 18. března 1909.

³⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 15. prosince 1883.

všichni tvorové rozumní. Zatím si umiňuji, že Tě budu uctívati nyní i vždycky, nejen místo katolíků, kteří se Ti neklanějí a Tebe nemilují, ale též za obrácení nehodných křesťanů, všech bludařů, rozkolníků, mohamedánů, židů a modloslužebníků. Ach, ano, můj Ježíši! kéž jsi ode všech poznán, milován a každým okamžikem vděčně chválen v nejvyšší velebné Svátosti. Amen.

Klaním se Ti, s nebes hosti
v každé době ve Svátosti!
Srdce Panny, lásky zdroji,
s Kristem žehnej duši mojí!
Zaslibuji srdce celé
čisté lásce Spasitele.¹⁾

59 Modlitba za pokoj a mír.
(K P a t e r n o s t e r).

Ant. Uděl pokoje, ó Bože, za našich dnů, kdy není nikoho, kdo by za nás bojoval, leč Ty, ó Bože náš.

V. Pokoj budiž v síle Tvé

R. A hojnost ve věžích Tvých.

Modleme se: Bože, od něbož svaté žádosti, pravé rady a spravedliví skutkové pocházejí: uděl služebníkům svým pokoje, jehož svět dáti nemůže, aby srdce naše Tvým při-

¹⁾ 200 dní pokaždé. Pius VII. 21. ledna 1815.

kázáním byla oddána, a po odvrácení strachu nepřátelského časové pod Tvojí ochranou byli pokojni. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.¹⁾

60. Modlitba k Ježíši za rozšíření denního sv. přijímání. (K Agnus Dei).

Nejsladší Ježíši! Ty's přišel na svět, abys dal všem duším život své milosti; a chtěje v nich život tento zachovati a síliti, zvolil jsi jim býti denním lékem proti denním slabostem a denním pokrmem; proto Tě pokorně prosíme skrze Tvé Srdce k nám láskou planoucí: vylij na nás všechny božského Ducha Svého, aby ti, kteří ku své záhubě žijí ve hříchu smrtelném, se k Tobě obrátili a tak ztraceného života milosti opět dosáhli; ti pak, kteří z milosti Tvé již žijí tímto svatým životem, ať každý den, kdy mohou, k svatému stolu Tvému zbožně přistupují, aby denním svatým přijímáním přijímali denně protijed na své denní všední hříchy, denně v sobě život Tvé milosti sílili a duši svou takto víc a více očišťujíce posléze radostí blaženého života s Tebou dosáhli. Amen.²⁾

61. Duchovní přijímání (K přijímání).

Můj Ježíši! Věřím, že jsi zde v nejsvě-

¹⁾ 100 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius IX. 18. května 1848.

²⁾ 300 dní denně. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius X. 30. května 1905.

tější Svátosti oltární přítomen. Miluji Tě nade všecko, a duše má touží po Tobě. Ale poněvadž Tě nyní nemohu přijmouti svátostně, zavítej alespoň duchovně do srdce mého! Již Tě objímám, již se s Tebou docela spojuji, jakobys byl do srdce mého skutečně zavítal! Nedopusť, abych se kdy od Tebe odloučil!

O láske, Dobro nejvyšší,
mé rozněť srdce, Ježíši!
A zraň mne láskou, sladkostí,
ať setrvám vždy v milosti!¹⁾

62. Modlitba obětovná sv. Ignáce.
(Po sv. přijímání.)

Přijmi, ó Pane, a přivlastni Sobě všecku mou svobodu a pamět, rozum a vůli! Cokoliv mám a čímkoli vládnu, Tys' mně daroval: Tobě všechno vracím a řízení vůle Tvé zcela odevzdávám. Obdař mne toliko svou láskou a svou milostí a budu dosti bohat a nic jiného nad to sobě nežádám.²⁾

63. Modlitba k Jezulátku.
(Ku konci mše svaté.)

Klaníme se Tobě, nejmilejší Pane Ježíši Kriste, jako svému Stvořiteli a Vykupiteli,

1) 60 dní denně v libovolnou chvíli. Lev. XIII. 30. června 1893.

2) 300 dní denně. Lev XIII. 26. května 1883.

neboť Ty's se za nás jako děťátko ráčil v jeskyni naroditi, abys nás z temnoty hříchu vysvobodil, k Sobě přivinul a Svou svatou láskou roznítil. Uznáváme a volíme Tebe za svého krále a pána a jako daň Ti věnujeme všechny city ubohého srdce svého. Drahý Ježíši, Pane a Bože náš, přijmi dobrotivě tuto obět, a aby byla hodna Tvé velebnosti, odpusť nám naše viny, osviť nás a rozněť nás oním svatým ohněm, který jsi proto na svět přinesl, abys jej v našich srdcích roznítil. Tak ať se naše duše stane věčnou obětí ku Tvé cti a chvále! Učiň, ať povždy hledá zde na zemi Tvou větší čest a chválu, aby jednou mohla v nebesích patřiti na nekonečnou krásu Tvou. Amen.¹⁾

64. Modlitba za svaté požehnání. (K poslednímu požehnání.)

Věčný Otče, obětujeme Ti nejdražší Krev, kterou Ježíš Kristus s tak velkou láskou a bolestí ze svaté rány Své pravé ruky za nás prolil, a pro Jeho ctnosti a zásluhy prosíme božskou velebnost Tvoji: Dej nám Své svaté požehnání, jež by nás chránilo od našich nepřátel a zbavilo všech útrap; a proto voláme: Požehnání všemohoucího Boha, Otce

¹⁾ 100 dní denně. Lev XIII. 18. ledna 1894.

i Syna i Ducha svatého sestup na nás a zůstaň s námi na věky. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otci.¹⁾

65. Smírné chvály a pozdravy.

Bůh budiž veleben!

Velebeno budiž svaté jméno Jeho!

Veleben budiž Ježíš Kristus, pravý Bůh a pravý člověk!

Velebeno budiž jméno Ježíšovo!

Velebeno budiž Jeho nejsvětější Srdce!

Veleben budiž Ježíš v nejsvětější Svátosti oltářní!

Velebena budiž vznešená a přesvatá Matka Boží, Panna Maria!

Velebeno budiž její svaté a neposkvrněné Početí!

Velebeno budiž jméno panenské Matky, Panny Marie!

Veleben budiž Hospodin ve svých andělech a svatých.²⁾

66. Modlitby po tiché mši svaté.

3krát „Zdrávas, Maria . . .“

1) 100 dní pokaždé na poděkování nejsv. Trojici za všechna dobrodiní. — Plnomocné měsíčně za tři podmínek. Lev XII. 25. října 1823.

2) 1 rok pokaždé. Pius VII. 23. července 1801. — 2 let, pomodlí-li se veřejně po mši svaté nebo požehnání. Lev XIII. 2. února 1897. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius IX. 8. srpna 1847.

„Zdrávas, Královno . . .“ (viz str. 68. č. 21.)
s veršíky :

V. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko.

R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových. Modleme se: Bože, útočiště naše a sílo, shlédni milostivě na lid volající k Tobě a na přímluvu slavné a neposkvrněné Panny a Rodičky Boží Marie, svatého Josefa, jejího ženicha, svatých apoštolů Svých Petra a Pavla a svatých všech, vyslyš milostivě i dobrotivě prosby naše, ježto za obrácení hříšníků, za svobodu a povýšení Matky naší, svaté Církve, vyléváme. Skrze téhož Krista, Pána našeho. — R. Amen.

Svatý Michaeli, archanděle, opatruj nás v boji, proti zlosti a úkladům ďáblovým budiž nám ochranou. Prikážiž jemu Bůh, pokorně prosíme: A Ty, kníže vojska nebeského, uvrz satanáše a jiné duchy zlé, kteří ke zkáze duší ve světě obcházejí, božskou mocí do propasti pekelné. — R. Amen.¹⁾

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi! (3krát)²⁾

P o z n á m k a. Při konání uvedených modliteb, které se konají po každé tiché mši

¹⁾ 300 dní pokaždé, kdo se takto modlí po mši svaté střídavě s knězem. Lev XIII. 6. ledna 1884.

²⁾ 7 let a 7 kvadragen, kdo koná tento povzdech třikrát po mši svaté střídavě s knězem. Pius X. 17. června 1904.

svaté, třeba šetřiti těchto ustanovení posv. sboru obřadního: Kněz koná tyto modlitby (kleče na nejvyšším nebo na nejnižším stupni oltáře) bezprostředně po posledním evangeliu. Podávání sv. přijímání a jiné snad potřebné úkony následují až po nich. Nesmějí se vynechati pro jiné modlitby, na př. za zemřelé, nýbrž všechny podobné modlitby následují až po nich. Modlí-li se lid za mše svaté růženec a není-li s tímto dosud hotov, koná je kněz střídavě s ministrantem; rovněž, slouží-li mši svatou samotou. O vánocích se konají, kdykoliv kněz odchází od oltáře, buď po první nebo druhé nebo třetí mši svaté. Nekonají se však po druhé mši svaté, pak-li hned po ní následuje třetí slavná mše svatá. — Modlitby tyto konají též řádoví kněží, kterým stanovy předpisují po mši svaté modliti se „Zdravas, Královno . . .“ s veršiky „Oroduj za nás . . .“ a modlitbu „Všemohoucí“.

Tyto modlitby při mši sv. jsou uvedeny na ukázkou; jinak lze s prospěchem při různých mších sv., na př. za zemřelé, k Božskému Srdci Páně, k blah. Panně Marii atd., uvedené modlitby zaměnití případnými jinými

modlitbami, jak toho zbožnost nebo potřeba žádá.

Modlitby smírné ke sv. zpovědi.

Modlitby před sv. zpovědí.

67. V zývání Ducha svatého před zpytováním svědomí.*)

Přiď ó Duše svatý, naplň srdce Svých věrných a rozněž v nich oheň lásky Své!¹)

68. Modlitba k sv. Alfonsu za lítost a přímluvu.

O slavný a přemilý ochránce můj, svatý Alfonse, jenž jsi s takou námahou a utrpením působil, abys lidem zajistil ovoce vykoupení, pohleď na ubohý stav duše mé a ustrň se nade mnou! Vypros mi svou mocnou přímluvou, jaké požíváš u Ježíše a Marie, pravé lítosti nad spáchanými hříchy a jich odpuštění, vypros mně milosti, abych choval v sobě velikou ošklivost ke hříchu, a síly, abych pokušením povždy odolával. Dej mi, Tebe prosím, jiskru oné vroucí lásky, již srdce Tvé neustále plálo, a učiň, ať po Tvém příkladu vůle Boží jest jediným pravidlem mého života. Vypros

*) Lze užítí též sekvence „Přiď, ó Duše přesvatý“ č. 106b). O zpytování svědomí viz č. 402.

¹) 300 dní pokaždé. Pius X. 8. května 1907.

mi též stálé vroucí lásky k Ježíši, něžné a dětinné úcty k Marii, milosti ve stálé modlitbě a službě Boží až do smrti setrvati, abych posléze s Tebou jsa spojen Pána Boha a přesvatou Pannu Marii po celou věčnost chválil. Amen.¹⁾

69. Modlitba k trpícímu Spasiteli.²⁾

Trpící Spasiteli, můj Ježíši, hle, zde klečím u nohou Tvých! Viz mne, ze všech tvorů nejbídnějšího, jenž s pokorou a lítostí k Tobě přicházím! O Pane, smiluj se nade mnou podle velkého milosrdenství Svého! Zhřešil jsem, a viny moje proti Tobě byly namířeny. O Bože nekonečně dobrotivý, můj Ježíši, slyš modlitbu mou: vyslyš, laskavý Otče, prosby, které skládám k nohám Tvým; shlédni milostivě na duši mou, Ty, jenž jsi lidem laskavým otcem, nejvyšším soudcem, králem nebes i země a pravým dobrodincem ubohým. Přispěj mi tedy, trpící Spasiteli, můj Ježíši, a uděl mi milostí, o které kleče u nohou Tvých Tebe prosím. Tobě náleží duše má,

¹⁾ 200 dní denně. Lev XIII. 18. června 1887.

Lze užiti též nedělní modlitby k Panně Marii č. 173 a modlitby k Matce dobré rady, č. 194. Vzbud lítost slovy dokonalé lítosti v č. 101 a pravý úmysl modlitbou před obrazem Srdce Páně č. 134.

²⁾ 200 dní denně. Lev XIII. 26. června 1894.

neboť jsi ji stvořil a Svou drahou krví vykoupil; nedopusť, aby zahynulo dílo rukou Tvých; shlédni, laskavý Otče, na mne milostivě a požehej mi. Ó Bože milosrdenství, smiluj se nade mnou a odpusť mně, dítku Svému; nejednej se mnou přísně; dej mi slzy lítosti a odpusť mi, jako jsi odpustil kajícímu lotru; shlédni na mne s výsosti a požehej mi. Věřím v Boha všemohoucího . . .*)

70. Prosba k Pánu Ježíši
o smilování.

Ó dobrý Ježíši! Ó nejmilostivější Ježíši!
Ó nejsladší Ježíši! Ó Ježíši, Synu Panny Marie, plný milosrdenství a dobroty! Ó sladký Ježíši, smiluj se nade mnou podle velkého milosrdenství Svého. Ó nejdobrotivější Ježíši, prosím Tě vroucně pro onu drahou krev, kterou jsi dobrovolně za hříšníky proliti ráčil, smyj všechny nepravosti mé a shlédni na mne bídneho a nehodného, jenž Tebe pokorně za odpuštění žádám a svaté jméno Tvé Ježíš vzývám. Ó jméno Ježíš, jméno sladké! Jméno Ježíš, jméno líbezné! Jméno Ježíš, jméno utěšující! Co jiného znamená Ježíš, ne-li Spasitel? Ježíši, buď mi tedy Ježíšem pro svaté jméno Své a spasiž mne! Nedopusť, abych byl zavržen, já, jehož jsi stvořil z ničeho! Ó dobrý

*) Lze užiti též modlitby č. 153.

Ježíši, ať mne, jehož stvořila Tvá všemohoucí dobrota, nezahubí moje nepravost. Ó sladký Ježíši, poznej, co ve mně Tvého jest, a zahal, co cizího! Ó nejmilostivější Ježíši, smiluj se nade mnou, dokud trvá lhůta pro milosrdenství, abys mne v den soudu nezavrhl. Vždyť mrtvým nelze Tebe chváliti, Pane Ježíši, ani ne těm, kdož do pekla sestoupí. Ó nejmilejší Ježíši! Ó Ježíši vroucně žádaný! Ó nejtišší Ježíši! Ó Ježíši, Ježíši, Ježíši, dopřej mi vejíti v kruh Tvých vyvolených. Ó Ježíši, spáso v Tebe věřících, ó Ježíši, potěšení k Tobě se utíkájících, ó Ježíši, Synu Panny Marie, naplň mne milostí, moudrostí, láskou, čistotou a pokorou, abych Tě mohl dokonale milovati a chváliti, na Tebe patřiti, Tobě sloužiti a v Tobě míti chloubu svou se všemi, kdož vzývají jméno Tvé Ježíš. Amen.¹⁾

71. Modlitba před sv. zpovědí.

Přijmi zpověď mou, nejdobrotivější a nejmilostivější Pane Ježíši Kriste, Ty jediná naděje spásy duše mé! Vroucně Tebe prosím, dej zkroušenost nitru mému a slzy očím mým, abych s pokorným a čistým srdcem dnem i nocí želel všech svých poklesků. Pane Bože můj, přijmi prosby mé! Ó dobrý Ježíši, Spasiteli světa, jenž jsi za spásu hříšníků smrt

¹⁾ 100 dní denně. Pius IX. 26. listopadu 1876.

na kříži podstoupil, shlédni na mne, bídného hříšníka, jenž vzývám jméno Tvé; nedbej zloby mé, ale pomni Své dobroty! Ačkoliv mne můžeš zavrhnouti pro hříchy mé, přece jsi nepozbyl dobroty, pro kterou vždycky odpouštíš. Odpust mi tedy, Ty, jenž jsi mým Spasitelem, a smiluj se nad hříšnou duší mou! Rozváž její pouta, zahoj její rány! Nejdobrotivější Pane, sešli již pro zásluhy Své Matky, nejčistší a neposkvrněné Panny Marie, a svatých Svých do duše mé paprsek světla Svého a pravdy Své, který by mi všechny hříchy a poklesky, z nichž se mám vyzpovídati, v pravdě ukázal a svým poučením mi přispěl, abych se z nich úplně, upřímně a zkroušeně vyzpovídal. Jenž jsi živ a kraluješ Bůh po všechny věky věkův. Amen.

72. V rourcné povzdechy k Pánu Ježíši a k Panně Marii.

- a) Maria, Panno a Matko Boží, pros za mne u Ježíše! ¹⁾
- b) Nejsladší Ježíši, rozmnož ve mně víru, naději a lásku a stvoř ve mně srdce zkroušené a pokorné! ²⁾
- c) Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou! ³⁾

1) 50 dní denně. Lev XIII. 29. března 1894.

2) 100 dní denně. Lev XIII. 13. září 1893.

3) 100 dní denně. Lev XIII. 27. února 1886.

d) Nejsladší Ježíši, nebudiž mi Soudcem, ale Spasitelem!¹⁾

Modlitby po sv. zpovědi.

73. Modlitba po sv. zpovědi.

Budiž Tobě, Pane Ježíši, pro zásluhy Tvé Matky, blahoslavené Panny Marie a všech svatých milou a příjemnou zpověď, kterou jsem právě vykonal. Cokoliv se mi nyní i jindy na dostatečné lítosti, na jasnosti a úplnosti sv. zpovědi nedostávalo, doplň Svou dobrotou a Svým milosrdenstvím a uznej mne tak za plněji a dokonaleji rozhrěšeného v nebesích. Jenž jsi živ a kraluješ Bůh po všechny věky věkův. Amen.

74. Obětování krve Kristovy.

(Zadostučinění.)

Věčný Otče, obětuji Tobě nejdražší krev Ježíše Krista náhradou za hříchy své a za potřeby Církve svaté.²⁾

75. K Bohu Otcí a Panně Marii za setrvání v dobrém předsevzetí.

Otče milosrdenství a zdroji všeho dobra! Skrze nejsvětější a Tobě nejmilejší Srdce Je-

¹⁾ 50 dní pokaždé. Pius IX. 11. srpna 1851.

²⁾ 100 dní pokaždé. Pius VII. 22. září 1817.

žíše Krista, Tvého nejdražšího Syna a našeho Pána a Spasitele, v němž povždy zalíbení máš, Tebe vroucně prosím: rač mi dáti milost živé víry, pevné naděje a vroucí lásky k Tobě i ku bližnímu, jakož i milost, abych opravdově žele hříchů svých pevně si umínil přistě Tebe neurážeti. Tak ať dle božského zalíbení Tvého povždy žiji, Tvou nejsvětější vůli ve všem velkodušně a ochotně plním a v lásce Tvé až do konce svého života setrvám. Amen.

Blahoslavená Panno Maria, Matko Pána a Spasitele mého! Tebe žádám, Tebe prosím, učiň z milosrdenství svého, abych ve všech nebezpečnostvích a potřebách duše své k Tobě se utíkal, Tebe prosil a Tebe o pomoc vzýval.¹⁾

76. Modlitba k Ježíši, u sloupu bičovanému.

(Dobrá úmysl a pevné předsevzetí.)

Božský Spasiteli můj, ach, jak jsi se změnil, když se's nechal dobrovolně ke sloupu přivázati! Ach, jak se tehdy vyplnila do pís-menky věštba proroka řkoucího, že budeš všecek, od hlavy do paty, jedinou ranou jsa zohaven k nepoznání! Jak jsi se studem zarděl, když katané strhli oděv s těla Tvého!

¹⁾ 40 dní denně. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius VII. 21. dubna 1818.

Jaká muka jsi trpěl pod spoustou ran opět a opět bez počtu na Tebe dopadajících; jak se řinula proudy krev z přervaných žil!

Avšak nebyla to pouze nespravedlnost římského vladaře ani ukrutnost vojínů, která způsobila Tvé bičování, ale spíše hříchy mé. Ó těch hanebných rozkoší, jež Tebe stály tolik bolestí! Ó mé zatvrzelosti, že jsem Tě neustal urážeti, ač jsem věděl, že za mne jsi mučen byl. Ale ode dneška se tak více nestane! Jsa spojen s Tebou věčnou páskou a sloup s Tebou objímaje slibuji, že se vynasnažím po celý svůj život zadost činiti Tvé uražené spravedlnosti. Pro sloup, k němuž jsi byl přivázán, pro metly, které brázdily Tvé nevinné tělo, pro krev, kterou jsi takou měrou prolil, smiluj se, Pane, smiluj se nade mnou bídným; od osidel pokušitele mne dnes vysvobozeného stále od nich ochraňuj, a až moje vyhnanství ke konci se schýlí, přijmi mne k Sobě do nebe. Amen.¹⁾

77. Povzdech za lásku k Bohu.

Bože můj, dej, ať Tě miluji, a jedinou odměnou za lásku mou budiž, ať Tě miluji vždy vroucněji! ²⁾

1) 100 dní denně. Lev XIII. 15. května 1886.

2) 100 dní denně. Lev XIII. 15. března 1890.

78. Modlitba za lásku k Bohu a za pohrdání světem.

Pane svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, pro štědrost Svou a dobrotu Syna Svého, jenž utrpení a smrt za mne podstoupil, pro velikou svatost Matky Jeho a pro zásluhy svatého Františka a všech svatých: dopřej mi — ačkoliv jsem hříšný a proto žádného Tvého dobrodiní hoděn — ať jedině Tebe miluji, po lásce Tvé povždy žízním, památku na spásonosné Utrpení stále v srdci chovám, svou bídu uznávám, ode všech příkoří a pohrdání s radostí snáším a po něm toužím a jen nad hříchem se rmoutím. Amen!¹⁾

79. Proba za setrvání ve ctivostném životě.

Budiž stále až na věky s díkem ctěn a veleben, drahý Ježíši v nejsvětější Svátosti! Ó Lásko, hodná veškeré lásky nebeské i pozemské, která jsi z nesmírné lásky za mne, nevděčného hříšníka, lidskou přirozenost na se vzala, při bolestném bičování svou nejdražší krev prolila a na potupném kříži k věčné spáse nás všech zemřela: já, osvícen jsa živou věrou, se vši vroucností duše své a se vši láskou srdce svého Tebe pro nekonečné zásluhy Tvého hořkého utrpení pokorně prosím :

¹⁾ 100 dní denně. Pius IX. 11. dubna 1874.

uděl mi síly a odvahy, abych všechny hříšné náruživosti, které srdcem mým vládnou, odtud vymýtil, Tebe i v největších útrapách velebil a svědomitým plněním všech svých povinností oslavoval. abych každý hřích svrchovaně nenáviděl a konečně svatosti dosáhl.¹⁾

Modlitby k svatému přijímání.

P o z n á m k a. Výnosem posvátného sboru koncilového ze dne 16. prosince 1905 se vřele doporučuje všem věřícím bez rozdílu stavu časté, ano denní svaté přijímání; nikomu, kdo jsa ve stavu posvěcující milosti s pravým a zbožným úmyslem ke stolu Páně přistupuje, nesmí býti v tom bráněno. Tento pravý a zbožný úmysl má ten, kdo si umiňuje svatým přijímáním jedině Bohu se zalíbiti, s ním vroucněji láskou se spojití a takto sítí se tímto nebeským lékem proti svým denním slabostem a vadám, nedbaje ješitnosti nebo lidských ohledů. Aby se tento chvalitebný zvyk ještě více rozšířil, povolil sv. Otec Pius X. dne 14. února 1906, že všichni, kdo jsouce ve stavu posvěcující milosti s pravým a zbožným úmyslem denně přijímají, všech odpustků dosáhnou, pro které jest předepsána zpověď; tito věřící nemusejí právě každý den přijímati, nýbrž alespoň pětkrát v týdnu; kromě toho

¹⁾ 100 dní denně. Pius IX. 1. ledna 1866.

nejsou vázáni na týdenní zpověď, nýbrž dostačí, jsou-li ve stavu posvěcující milosti. Dále zůstává v platnosti výnos sv. Otce Řehoře XIII. ze dne 10. dubna 1580, jímž se udělují tyto odpustky: *a)* 5 roků věřícím, kdykoliv v neděle a svátky se vyzpovídají, Tělo Páně přijmou a na úmysl sv. Otce se pomodlí. *b)* 10 roků pokaždé těm, kteří přijímají alespoň jednou měsíčně, pak ve svátky Pána našeho Ježíše Krista, blah. Panny Marie, všech svatých apoštolů a na narození sv. Jana Křtitele. *c)* Plnomocné jednou ročně za tři podmínek a to v den, kdy se slaví hlavní svátek místa, kde věřící tito se zdržují. — Poněvadž se též velmi rozšířilo společné, tak zvané generální svaté přijímání (které již počátkem 17. století zavedli v Římě Otcové z Tovaryšstva Ježíšova), udělil sv. Otec Lev XIII. dne 8. ledna 1886 plnomocných odpustků všem věřícím, kteří po zkroušené svaté zpovědi navštíví kostel Tovaryšstva Ježíšova nebo kterýkoliv jiný kostel spravovaný od kněží světských, a to v den, kdy se tam pod vedením kněží z Tovaryšstva Ježíšova koná generální sv. přijímání, Tělo Páně přijmou a na úmysl sv. Otce se pomodlí.

Modlitby před sv. přijímáním.

80. Modlitba sv. Ambrože.

Dobrotivý Pane Ježíši Kriste! důvěruje ve Tvou milosrdnost a dobrotu chci přistoupiti ke stolu nejsladší hostiny Tvé. Povážím-li však, že jsem hříšníkem bez vlastních zásluh, strach a hrůza pojme mne. Jestli srdce i tělo mé mnohými zločiny poskvrněno, myslí a řeči své jsem bedlivě neostříhal. Pročež, ó dobrotivý Bože, ó hrozná velebo! v nouzi své já bídny k Tobě se utíkám, zdroji milosrdenství, k Tobě spěchám, abych byl uzdraven, u Tebe ochrany hledám. Tebe Spasitelem míti žádám, před jehož soudem jinak neobstojím; Tobě odkrývám hanbu svou. Zním velikost a množství hříchů svých, pro něž se strachuji, ale doufám v nesčíslná smilování Tvá. Nuže, shlédni na mne očima Svého milosrdenství, Pane Ježíši Kriste, věčný králi, Bože a člověče, jenž jsi za hříchy lidstva ukřižován býti ráčil. Vyslyš mne v Tebe doufajícího, smiluj se nade mnou, plným bídy a nepravostí, Ty, jenž z pramene smilování Svého nám stále čerpati dáváš. Budiž pozdravena, spasitelná Oběti, za mne a za celé lidské pokolení na dřevě kříže přinesená! Budiž pozdravena, ušlechtilá a drahocenná Krví, která jsi proudíc z ran Pána mého Ježíše Krista Ukřižovaného smyla hříchy celého světa! Rozpomeň se,

Pane, na tvora Svého, kterého jsi svou krví vykoupil! Lituji, že jsem zhřešil, chci napravit, čím jsem se provinil. Sejmí tedy se mne, nejmilostivější Otče, všechny nepravosti a hříchy mé, abych, na duši i na těle jsa očištěn, nejsvětější Svátost hodně přijmouti zasloužil; a dopřej mi, aby požití nejsvětějšího Těla Tvého a Krve Tvé, k němuž já nehodný se strojím, bylo mi odpuštěním hříchů, dokonalým očištěním od mých poklesků, zapašením necudných myšlenek, obnovením dobrých úmyslů, spasitelným povzbuzením ke konání Tobě libých skutků a bezpečnou ochranou těla i duše od úkladů mých nepřátel. Amen.

81. Modlitba sv. Tomáše Akvinského.

Všemohoucí věčný Bože! hle, přistupuji ke Svátosti jednorozeného Syna Tvého, Pána našeho Ježíše Krista. Přicházím jako nemocný k lékaři života, jako nečistý ke zdroji milosrdenství, jako slepý ku světlu věčné jasnosti, jako chudý a nuzný k Pánu nebes a země. I prosím Tebe pro nesmírnou štědrost Tvou: zhoj milostivě neduh můj, smyj mou nečistotu, osvít mou slepotu, obdař mou chudobu, přio~~de~~dej mou nahotu, abych tento chléb andělský, Krále králův a Pána panovníkův přijal tak uctivě a pokorně, tak zkroušeně a zbožně, srdcem tak čistým a věřícím, s předsevzetím

a úmyslem tak dobrým, jak blahu duše mé jest prospěšno. Dej, Tebe prosím, ať nejen zevně Svátost Těla a Krve Páně přijmu, ale ať se stanu též účastným podstaty a účinků této Svátosti. O nejdobrotivější Bože, dej, ať Tělo jednorozeného Syna Tvého, Pána našeho Ježíše Krista, které z Panny Marie na se vzal, tak přijmu, abych k duchovnímu tělu Jeho a k údům jeho připočtenu býti zasloužil. O nejmilejší Otče, dopřej mi, abych na milného Syna Tvého, jehož nyní na své časné pouti způsobou chleba zastřeného přijmouti hodlám, jednou tváří v tvář věčně patřil. Jenž s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh po všechny věky věkův. Amen.

82. Smírná modlitba k svátostnému Srdci Páně.

Klaním se Tobě, Srdce Boha mého v nej-světější Svátosti, jež dýcháš a tlučeš pod závojem posvátných způsob! Jsa dojat novou láskou při pohledu na nesmírné dobrodiní božské Svátosti a proniknut lítostí nad svým nevděkem, nořím se v nejhlubší pokoře na dno tajů Tvého milosrdenství.

Můj Pane Ježíši! Tys mne vyvolil od mladosti, Tys mne nezamítl pro mou slabost, Tys zavítal do mého ubohého srdce, vyzval's je ku vzájemné lásce a tím jsi mi přinesl

štěstí a mír. Ale já jsem se Ti stal nevěrným a tak jsem všechno pozbyl; můj duch se oddal lhostejnosti, mé srdce vlažnosti; jen sama sebe poslouchaje na Tebe jsem zapomněl. Tys chtěl mi býti vůdcem, rádcem, ochráncem mého života, a já zaslepen jsa vášněmi nedbal jsem sladkého hlasu Tvé lásky, pustil jsem Tě se zřetele a zapomněl jsem na Tebe. V době hojivých útrap a zkoušek, v radostech a útěše, v nesnázi a potřebách místo abych k Tobě spěl, hledal jsem u tvorů úlevy, na Tebe jsem zapomněl. Zapomněl jsem na Tebe, ó Ježíši, v opuštěných svatostáncích, kde láskou trpíš, ve chrámech měst, kde jsi posmíván, v srdcích chladných a svatokrádežných, ano i ve svém vlastním vinami obtíženém srdci jak před svatým přijímáním, tak i ve chvíli, kdy jsem přijal nejsvětější Tělo Tvé.

Svátostné Srdce mého Spasitele, půvabe mého prvního svatého přijímání a dní věrnosti mé, Tobě se znova odevzdávám: O vrať se, vrať se ke mně a přiviň mne opět k Sobě! Odpusť mi ještě tentokráte, svou vroucí láskou chci všechno napravit.

Slavný archanděli sv. Michaeli a Ty, milý sv. Jene, přednešte Pánu Ježíši tento můj čestný slib polepsiti se a buďte ke mně milostivi. Amen.¹⁾

¹⁾ 200 dní pokaždé. Lev XIII. 6. února 1899.

83. Modlitba k nejsvětějšímu Srdci Páně.

Hle! kam až dospěla nesmírná láska Tvoje, můj nejmilejší Ježíši! Svým Tělem a Svou nejdražší Krví jsi mi připravil nebeskou hostinu, abys se mi úplně daroval. Kdo Tě přiměl k lásce tak nesmírné? Zajisté jen nejlaskavější Srdce Tvé! O velebné Srdce mého Ježíše, planoucí výhni božské lásky, pojmi duši mou do Své přesvaté rány, abych si v této škole lásky opět zamiloval Boha svého, jenž mi podal tak úžasné důkazy Své lásky. Amen.¹⁾

84. Vzbuzení víry.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, věřím, že mne miluješ.²⁾

85. Vzbuzení naděje.

O láskyplné Srdce, v Tebe skládám veškeru svou důvěru: pro slabost svou se všeho obávám, ale od dobroty Tvé všechno doufám.³⁾

86. Vzbuzení lásky.

Ježíši, Bože můj, miluji Tě na všechno.⁴⁾

1) 100 dní denně. Pius VII. 9. února 1818.

2) 300 dní pokaždé. Pius X. 29. července 1907.

3) 300 dní. Pius X. 30. května 1908.

4) 50 dní pokaždé. Pius IX. 7. května 1854.

87. Vzbuzení pokory.

Nejsladší Ježíši, rozmnož ve mně víru, naději a lásku a stvoř ve mně srdce zkroušené a pokorné!¹⁾

88. Vzbuzení touhy.

O Ježíši, žijící s Pannou Marií, přijď a žij v nás, svých služebnících, duchem své svatosti, plností své síly, pravdou svých ctností, dokonalostí svých cest a sdílností svých tajemství! Panuj nad každou protivnou mocností silou ducha svého ku slávě svého Otce. Amen.²⁾

¹⁾ 100 dní denně. Lev XIII. 13. září 1893.

²⁾ 300 dní denně. Pius IX. 14. října 1859.

Modlitby po sv. přijímání.

89. Modlitba před obrazem Ukřižovaného.

(Modlíme se klečícе.)

Ejhle, ó dobrý a nejsladší Ježíši! padám na kolena před tváí Tvou a s největší vroucností duše své Tebe prosím a žádám: vstěp do srdce mého živou víru, naději a lásku, pravou lítost nad mými hříchy a pevnou vůli se polepsiti, když hlubokou soustrastí a bolestí jsa dojat, rozjímám a v duchu uvažuji o svatých pěti ranách Tvých pamětliv jsa slov, která již na rty Tvé. ó dobrý Ježíši, vložil prorok David řka: „Zbodli ruce mé i nohy mé; sčetli všechny kosti mé.“¹⁾

¹⁾ Plnomocných odpustků dosáhne, kdo vyzpovídá se po sv. přijímání tuto modlitbu před obrazem Ukřižovaného vykoná a na úmysl sv. Otce se pomodlí. Pius IX. 31. července 1858.

90. Projev odevzdanosti do vůle Boží.

Pane Bože můj, již nyní přijímám s úplnou odevzdaností a ochotou z rukou Tvých každý způsob smrti, jakýkoliv na mne sešle vůle Tvá, se všemi úzkostmi, mukami a bolestmi.¹⁾

91. Modlitba k Pánu Ježíši po sv. přijímání.

O jak lahodný a sladký jest Tvůj nebeský Chléb! Jak podivuhodného klidu a úplného pokoje požívá, kdo svých hříchů zkroušeně lituje, z nich upřímně se vyzpovídá a Tebe přijme! Tisíckráté budiž veleben, můj Ježíši! Dokud jsem trval ve hříchu, byl jsem nešťasten; ale nyní cítím nejen klid v duši své, ale zdá se mi, že již předem požívám rajskeho míru. Ach, jest přece pravdou, že naše srdce je pro Tebe stvořeno, můj milovaný Pane Ježíši, a že jen tehdy se raduje, když v Tobě odpočívá. Vzdávám Ti za to vroucí díky a pevně si umiňuji, že se povždy vystříhám hříchu a příležitostí ke hříchu a že se trvale ubytuji ve Tvém Božském Srdci,

¹⁾ Plnomocných odpustků v hodině smrti dosáhne, kdo alespoň jednou ve svém životě v libovolný den po sv. zpovědi a sv. přijímání tento projev s pravou zbožností a láskou vykoná. Pius X. 9. března 1904. — Milost tato je důležitá, vždyť tolik lidí umírá způsobem náhlým, který zbožnou přípravu mnohdy

od něhož očekávám pomoci, abych Tě až do smrti miloval. Amen.¹⁾

92. Povzdechy svatého Ignáce.

Duše Kristova posvěť mne! Tělo Kristovo spasiž mne! Krvi Kristova opoj mne! Vodo z boku Kristova obmyj mne! Utrpení Kristovo posilni mne! O dobrý Ježíši, vyslyš mne! Do svatých ran Svých ukryj mne! Nedopusť, abych se odloučil od Tebe! Od zlého nepřítele chraň mne! V hodině smrti mé zavolej mne! A rozkaž mi přijíti k Tobě, abych Tě chválil s Tvými svatými na věky věkův. Amen.²⁾

93. Modlitba sv. Tomáše Akvinského.

Díky Tobě vzdávám, svatý Hospodine, Otče všemohoucí, věčný Bože, že jsi mne

vylučuje. Této milosti se nezbavíme, pak-li přece upadneme do těžkého hříchu; stačí jen, když tohoto projevu později neodvoláme a v hodině smrti opět jsme v milosti posvěcující. Jest však radno častěji po sv. přijímání tento projev obnoviti. — Modlitbu za šťastnou smrt s plnomocnými odpustky dvakráte ročně viz č. 264.

1) 300 dní denně po sv. přijímání. Lev XIII. 3. června 1896.

2) 7 let denně po sv. přijímání. — 300 dní pokaždé v libovolnou chvíli. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius IX. 9. ledna 1854.

hříšného, nehodného služebníka Svého bez jakékoliv mé zásluhy, z pouhé dobroty Svého milosrdenství ráčil nasýtití předrahým Tělem a Krví Svého Syna, Pána našeho, Ježíše Krista. I prosím Tě vroucně, aby toto svaté přijímání nebylo mi u Tebe příčinou trestu, ale spasitelnou přímluvou za smilování. Budiž mi oděním víry, štítem dobré vůle a sprostěním mých nepravostí; nechť mi pomáhá zlé žádosti a nezřízené náklonnosti vymýtiti, lásku a trpělivost, pokoru a poslušnost, jakož i ostatní ctnosti rozmnožiti; nechť mne chrání mocně od úkladů mých nepřátel jak viditelných, tak neviditelných; nechť ve mně dokonale utiší všeliké vášně tělesné i duševní a učiní, abych k Tobě, jedinému pravému Bohu, pevně lnul a tak svého posledního cíle šťastně dosáhl. I prosím Tě, abys mne hříšného ráčil přivésti k oné nevýslovné hostině, při které se Synem Svým a Duchem svatým jsi a věčně budeš Svým Svatým pravým světlem, plnou sytostí, věčnou radostí, svrchovanou rozkoší a dokonalou blažeností. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

94. Chvalozpěv sv. Tomáše Akvinského.

1. Klaním se ti ve Svátosti, Jezu náš,
ač Své Božství tajemně zde zakrýváš;

duch můj v pokoře Ti zcela vzdává se,
před Tvým stánkem v sladkém tone úžase.

2. Zrakem, hmatem, chutí se tu mylíme,
bezpečně jen sluchu svému věříme;
věřím pevně, cokoliv Syn Boží děl,
z jehož úst hlas zosobněné pravdy zněl.

3. Na kříži jsi Božství Svého záři skryl,
zde jsi s Božstvím člověčenství utajil:
věřím, že zde přítomen jsi s oběma,
ráje, Jezu, žádá s lotrem duše má.

4. V bok Tvůj ruku dát jak Tomáš nežádám,
přece Tě za Boha svého pokládám.
A lkám vroucně: sílu, vzrůst mé víře dej,
naději a lásku do srdce mi vlej!

5. Památko Ty svatá smrti Kristovy,
kdo Tvou lahodu a sladkost vypoví?
Krmí nejsladší též duši mojí buď,
po Tobě ať touží stále moje hruď!

6. Věrný pelikáne, lásku Svou mi zjev,
od nečistot duše obmyj mne Tvá krev!
Jediná ta krůpěj, Kriste nejsladší,
všechny světa hříchy smýti postačí.

7. Svátostný teď, Kriste, skrývá mi Tě taj:
splň mou touhu, rač mne uvést v nebes ráj,

na tvář Tvou bych mohl věčně blažen zřít,
ve slávě Tvé, Ježíši můj, účast mít! Amen.¹⁾

95. Vzdechy sv. Augustina.

Pane Ježíši!

Kéž poznám Tebe jak sebe,
nic nežádám si nad Tebe,
miluji Tebe, ne sebe!

Kéž činím všechno pro Tebe,
pomím sebe pro Tebe
a nemyslím než na Tebe!

Kéž umrtvím se pro Tebe,
vše tiše přijmu od Tebe,
vždy věrně stojím u Tebe!

Kéž povždy rád jsem u Tebe,
ochrany najdu u Tebe,
bojím se sebe o Tebe!

Kéž vyvolen jsem od Tebe,
svůj dům stavím jen pro Tebe,
dám velet si jen od Tebe!

Kéž nemiluji než Tebe,
kéž chudobný jsem pro Tebe
a věčně blažen u Tebe!

Amen.²⁾

¹⁾ 100 dní denně po sv. přijímání pro věřící
Lev XIII. 15. června 1895. — 100 dní denně po od-
sloužení mše svaté pro kněží. Lev XIII. 20. prosince
1884.

²⁾ 50 dní denně. — Lev XIII. 25. září 1883.

96. Modlitba za milost plniti vůli Boží.

Uděl mi, nejdobrotivější Ježíši, Své milosti, aby se mnou zůstávala, se mnou působila a se mnou až do konce setrvala. Dej, ať povždy jenom žádám a chci, co jest Tobě příjemnějším a více se Ti líbí. Tvá vůle budiž i mou vůlí, má vůle ať povždy vůle Tvé následuje a dokonale s ní souhlasí. Dej, ať v jednotě s Tebou totéž chci nebo nechci, ano, dej, ať nemohu nic jiného chtítí nebo nechtítí, leč co Ty chceš nebo nechceš. Amen.¹⁾

97. Zásvětná modlitba k nejsvětějšímu srdci Ježíšovu.*)

Můj nejmilejší Ježíši, já se dnes znova a bez výhrady zasvěcuji Božskému Srdci Tvému. Zasvěcuji Tobě své tělo se všemi smysly a svou duši se všemi mohutnostmi, zasvěcuji Tobě zcela všecku bytost svou. Zasvěcuji Tobě všechny své myšlenky, řeči a skutky, všechny své útrapy a těžkosti, všechny své naděje, útěchy a radosti. Ale především Ti zasvěcuji ubohé srdce své, aby výhradně Tebe milujíc bylo stráveno jako zápalná obět plamenem Tvé lásky! Přijmi, ó Ježíši, nej-

¹⁾ 200 dní denně. Lev XIII. 27. února 1886.

^{*)} Zásvětnou modlitbu rodiny po sv. přijímání viz č. 147.

milejší ženichu duše mé, moji touhu, již planu, abych totiž Tvé Božské Srdce těšil a Tobě věčně náležel. Přivlastni si mne tím způsobem, abych od této chvíle přiště neměl ani jiné svobody, leč Tebe milovati, ani jiného života, leč pro Tebe trpěti a zemříti. V Tebe skládám svou bezměrnou důvěru a doufám od nekonečného milosrdenství Tvého odpuštění svých hříchů. Tvým rukám svěřuji všechny své starosti, zvláště péči o svou věčnou spásu. Slibuji Ti, že Tě budu až do posledního okamžiku života svého milovati a uctívati a že budu, seč jsem, úctu ku Tvému nejsvětějšímu Srdci šířiti. Nakládej se mnou, ó Ježíši můj, jak se Ti líbí; nežádám si jiné odměny, leč Tvou větší slávu a svatou lásku. Uděl mi milosti, abych v Božském Srdci Tvém našel svůj stánek: v něm si přeji strávit všechny dny života svého, v něm toužím naposled vydechnouti. Zavítej i ty do srdce mého a trvale se v něm ubytuj, abych s Tebou zůstal tak úzce a důvěrně spojen do dne, kdy Tě budu moci chváliti, milovati a na Tebe po celou věčnost patřiti v nebeské výši; tam budu na věky opěvovati nekonečná smilování Tvého nejsvětějšího Srdce.¹⁾

¹⁾ 300 dní denně. Lev XIII. 11. prosince, 1902.

98. Pro sba k Panně Marii za jiné.

(Za rozšíření denního sv. přijímání.)

Ó Panno Maria, naše milá Paní nejsvětější Svátosti, slávo lidu křesťanského, radosti celé Církve a spásu světa: oroduj za nás a vzbud' v srdcích všech věřících pravou úctu k nejsvětější Svátosti oltářní, aby se stali hodnými denního svatého přijímání.¹⁾

99. Modlitba za lásku k Ježíši.

Můj Ježíši, Ty dobře víš, že Tě miluji; přece však Tě nemiluji láskou dostatečnou: ach! učiň, ať Tě miluji vroucněji! Ó Lásko, jež stále hoříš a nikdy neuhasínáš, ó Bože můj, jenž jsi láska zosobněná, zapal v srdci mém onen nebeský plamen, který svaté lidi stravuje a v Tebe proměňuje. Amen.²⁾

100. Povzdech k Srdci Ježíšovu.

Sladké Srdce Ježíšovo, budiž mou láskou³⁾

Modlitby ke třem Božským osobám.

101. Vzbuzení tří božských ctností.

Víra. — Věřím v Tebe, pravý, ve třech osobách jediný Bože, Otče, Synu a

1) 300 dní pokaždé. Pius X. 9. prosince 1906.

2) 50 dní denně dvakrát. Lev XIII. 6. února 1893

3) 300 dní denně. Lev XIII. 21. května 1892.

Duše svatý! jenž jsi všechno stvořil, všechno zachovááš, řídíš a spravuješ, jenž dobré odměňuješ a zlé trestáš. Věřím, že Syn Boží člověkem učiněn jest, aby nás svou smrtí na kříži vykoupil, a že Duch svatý milostí svou nás posvěcuje. Věřím, že duše má jest nesmrtelna a milost Boží mně ku spasení nevyhnutelně potřebna. Věřím a vyznávám vše, co jsi, ó Bože, zjevil, čemu Ježíš Kristus učil, co svatí apoštolové kázali a co svatá římská katolická Církev nám věřiti velí. To všechno věřím, poněvadž jsi to, Bože, zjevil, jenž jsi věčná pravda a moudrost, která ani klamati ani oklamána býti nemůže. V této víře chci žíti a umříti; ó Bože, rozmnož víru mou!

N a d ě j e. — Doufám a důvěřuji ve Tvou nekonečnou dobrotu a v milosrdenství Tvé, ó Bože! že mi pro neskonalé zásluhy Svého jednorozeného Syna, Ježíše Krista, v tomto životě poznání, pravé lítosti a odpuštění hříchův uděliti, po smrti pak spasení věčné dáti ráčíš, abych na Tebe tváří v tvář patřiti, Tebe milovati a bez konce požívati mohl. Doufám též od Tebe potřebných prostředků k dosažení všeho toho. Doufám to od Tebe, poněvadž jsi to přislíbil Ty, jenž jsi všemohoucí, věrný, nekonečně dobrotivý a milosrdný. V této naději chci žíti a umříti; ó Bože, posilni naději mou!

L á s k a. — Bože můj! Tebe miluji z celého srdce nade všechno, poněvadž jsi nejvyšší Dobro, nejvyšší dokonalý a vší lásky hoden; také proto Tě miluji, že jsi ke mně a ke všem tvorům nejvyšší dobrotiv. Z celého srdce sobě žádám Tebe tak milovati, jako nejvěrnější sluhové Tvoji Tebe milovali a milují. S jejich láskou sjednocuji nedokonalou lásku svou; rozněcuj ji ve mně, dobrotivý Bože, vždy víc a více!

D o k o n a l á l í t o s t.*) Poněvadž Tě vroucně a upřímně milovati žádám a skutkem to dokázatí opravdu míním, srdečně lituji všech svých hříchů. Lituji jich nejen, že jsem jimi nebe ztratil a spravedlivého trestu v pekle zasloužil, ale želim jich zvláště a hlavně proto, že jsem jimi Tebe, svého nejdobrotivějšího Boha a nejlepšího Otce, svého Stvořitele, Vykupitele a Posvětitel, své nejvyšší a lásky nejhodnější Dobro urazil. Lituji nejen všech hříchů smrtelných, ale i všech hříchů všedních a všech poklesků, poněvadž i těmito jsem Tebe, své nejvyšší Dobro, hněval. Z lásky k Tobě miluji i svého bližního, přítele i nepřítel, jako sebe samého. A poněvadž Tě nade všechno miluji, činím opravdové předsevzetí, že se všech hříchů, jakož i všech příležitostí ke hříchu budu varovati, svých předešlých

*) Takto asi vzbuzovati lze dokonalou lítost po zpytování svědomí večerním i před sv. zpovědí.

nepravostí vždy víc a více litovati, že nikdy proti Tvé nejsvětější vůli jednati nebudu, a že jen Tobě s láskou a věrností budu sloužiti. Odpusť mi hříchy mé, přijmi mne opět za syna a pomáhej mi svou milostí, abych toto své předsevzetí dokonale vyplnil. Za to Tě prosím pro neskonalé zásluhy Tvého jedno-rozeného Syna, Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista. Amen.¹⁾

102. Projevy dokonalé lásky.

- a) Můj Bože a mé všecko!²⁾
- b) Ježíši, Bože můj, miluji Tě nade všecko!³⁾

103. Obětování Krve Kristovy k uctění neposkvrněného Početí.

1. Věčný Otče! spojuji se s blahoslavenou a Neposkvrněnou Pannou Marií, se všemi svatými v nebi a se všemi vyvolenými na zemi

1) 7 let a 7 kvadragen pokaždé. — Plnomocné: a) měsíčně za tří podmínek; b) v hodině smrti, kdo v životě svém tyto ctnosti často vzbuzoval. Benedikt XIV. 28. ledna 1756. Tyto odpustky nejsou vázány na určitá slova, nýbrž můžeme užívati kteréhokoli vzoru dle libosti, jen když v něm jsou vyjádřeny pohnutky jednotlivých ctností.

2) 50 dní pokaždé. Lev XIII. 4. května 1888.

3) 50 dní pokaždé. Pius IX. 7. května 1854. Těchto odpustků dosáhneme, kdykoliv tento projev sami konáme nebo jiné nabádáme, aby ho užívali.

a obětuji Tobě nejdražší Krev Ježíše Krista na poděkování za hojné milosti a přednosti, jimiž jsi obdařil Svou nejposlušnější Dceru Pannu Marii, a zvláště za její neposkvrněné Početí. Obětuji Ti tuto drahou Krev též za obrácení ubohých hříšníků, za rozšíření a povýšení svaté Církvě, za ochranu a blaho sv. Otce a na jeho úmysly. Sláva Otci . . .

2. Věčné Slovo vtělené! spojuji se s blahoslavenou a Neposkvrněnou Pannou Marií, se všemi svatými v nebi a se všemi vyvolenými na zemi a obětuji Tobě Tvou nejdražší Krev na poděkování za hojné milosti a přednosti, jimiž jsi obdařil Svou nejmilejší Matku Pannu Marii, a zvláště za její neposkvrněné Početí. Obětuji Ti tuto drahou Krev též za obrácení ubohých hříšníků, za rozšíření a povýšení svaté Církvě, za ochranu a blaho sv. Otce a na jeho úmysly. Sláva Otci . . .

3. Věčný Duchu svatý! spojuji se s blahoslavenou a Neposkvrněnou Pannou Marií, se všemi svatými v nebi a se všemi vyvolenými na zemi a obětuji Tobě nejdražší Krev Ježíše Krista na poděkování za hojné milosti a přednosti, jimiž jsi obdařil Svou nejvěrnější Nevěstu Pannu Marii, a zvláště za její neposkvrněné Početí. Obětuji Ti tuto drahou Krev též za obrácení ubohých hříšníků, za rozšíření a povýšení svaté Církvě, za ochranu

a blaho sv. Otce a na jeho úmysly. Sláva Otci . . .

4. Neposkvrněná Rodičko Boží, svatá Panno Maria! pro lásku, jakou lneš k Pánu Bohu, pro vděčnost, jakou jsi Mu povinna za tolik milostí a předností, jimiž Tebe obdařil, a zvláště za neobyčejnou výsadu neposkvrněného Početí, a pro neskonalé zásluhy Tvého Božského Syna a mého Pána, Ježíše Krista, Tebe vroucně prosím: vypros mi dokonalé a trvalé oddanosti k Tobě a plné důvěry, že na Tvou mocnou přímluvu dosáhnu všech milostí, za které žádám. A poněvadž jsem od této chvíle jist, že jich od mateřské Tvé dobroty dosáhnu, ctím Tebe se srdcem plným radosti a vděčnosti opětuje onen pozdrav, jímž Tebe pozdravil archanděl Gabriel: Zdrávas, Maria . . .¹⁾*)

104. Děkovný týden.

(Děkovné modlitby na každý den v týdnu.)

Neděle. — Trojjediný Bože, Otče, Synu a Duše svatý! v nejhlubší úctě se Tobě klaníme a Tebe velebíme za Tvou nekonečnou velebnost a lásku. Děkujeme Tobě z celého srdce za všechny důkazy Tvé lásky k nám a zvláště za milost, že i my Tebe smíme milo-

¹⁾ 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčné za čtyř podmínek. Pius IX. 18. června 1854.

*) Jinou modlitbu ke třem božským osobám viz str. 157 č. 128.

vati. Děkujeme Tobě dnes za všechna tajemství svaté víry, zvláště však za tajemství slavného zmrtvýchvstání Tvého Syna, Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista, které jest pevným základem naší svaté víry a jistou kotvou naší naděje. Sláva Otcí . . .

Pondělí. — Duchu svatý! Ty jsi zosobněná Láska a Dobrota v Božství a vyléváš do srdcí našich proudy svých darů a milostí. Budiž Tobě na věky vzdáván dík za to, že nám dáváš nadpřirozený život, který nám stále zachováváš ve svatých svátostech. Ačkoliv nejsme hodni Tvé lásky, přece neustáváš nás svými milostmi posvěcovati, svými dary posilovati a v lásce nás povzbuzovati. Proto Ti dnes s Otcem a Synem děkujeme zvláště za Tvé neskonalé milosrdenství a prosíme Tě, abys nás i příště svou milostí provázel. Sláva Otcí . . .

Úterý. — Všemohoucí věčný Bože! Ty jsi nás milostivě přijal za své děti a chceš nás na výsosti svou nevýslovnou božskou láskou na věky oblažovati. Nechť andělé a svatí, kteří na Tebe ve věčné blaženosti již patří, Tebe za nás milují a Tobě neustále za nás díky vzdávají. Ty's povznesl sbory andělů z prachu nicoty až k nebeskému trůnu svému, aby Tebe chválili a velebili a tak nehynoucích slastí požívali. Tyto andělské duchy jsi pak nám ustanovil ku ochraně, abychom i my jednou s nimi Tebe milovali a na Tebe patřili.

Děkujeme Ti za blaženost andělů a svatých v nebi, za ochranu andělů strážných a za všechna nesčíslná dobrodiní. Tyto své díky spojujeme s chvalozpěvy andělských sborů a slibujeme, že Tobě povždy s vděčností, láskou a věrností budeme sloužiti. Sláva Otci . . .

S t ř e d a. — Dobrotivý Pane Ježíši Kriste, poděkuj i Ty dnes s námi jménem všech tvorů svému věčnému Otci v nebesích! On nás stvořil a přijal za dítky své; dal nám zroditi se z rodičů křesťanských, kteří nás ve svaté katolické víře vychovali a nám tolik dobrodiní prokázali; jim pak na pomoc seslal též naše dobré učitele a kněží, vychovatele a příbuzné, aby i oni nám byli vůdci na cestě pravdy a ctnosti. Ty pak, nejsladší Ježíši Kriste, náš božský Spasiteli, jsi nás smrtí svou na kříži vykoupil, a Duch svatý nás stále milostí svou posvěcuje. K tomu nám a všem bližním našim **Pár** Bůh uděluje tolik dobrodiní, ač jsme se proti němu nevděkem provinili a dosud ještě jako mnozí jiní lidé svou vděčnost Mu osvědčiti se zdráháme. Proto Tě prosíme, sjednoť dnes svůj božský dík s díkem naším, abychom Pánu Bohu podali hodnou náhradu za svůj dosavadní nevděk, jakož i za urážky a nevděk všech lidí, a dej, ať jsme povždy vděčni za všechna dobrodiní, která jakýmkoliv způsobem z ruky Páně přijímáme. Sláva Otci . . .

Čtvrtek. — „A Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi.“ Božský Spasiteli náš, děkujeme Tobě vroucně za ne-mírnou lásku, s jakou jsi se vtělil, abys jako Bůh a spolu člověk Svému nebeskému Otcí hodnou čest a chválu vzdal a dokonalou náhradu za hříchy celého světa přinesl. Láskou, jakou jsi nás miloval, miloval jsi nás až do konce. V předvečer Svého utrpení jsi ustanovil nej-světější Svátost oltární, abys nás sytil svým přesvatým Tělem a napájel svou předrahou Krví. A chtěje stále s námi zůstatí a nám co nejvíce milostí udíleti, podáváš den ze dne Sebe samého v obět Svému nebeskému Otcí při mši svaté. Děkujeme Ti vroucně za všechny tyto záruky Tvé božské lásky k nám, a dej, ať s vděčností a horlivostí povždy čerpáme z pokladu Tvých milostí, zvláště častým hodným sv. přijímáním a horlivým obcováním mši svaté. Ježíši v nejsvětější Svátosti, smiluj se nad námi! Sláva Otcí . . .

Pátek. — Nejsvětější Srdce Ježíšovo, děkujeme Tobě vroucně za Tvou neskonalou lásku. Za nás jsi, božský Spasiteli náš, podstoupil bolestnou a potupnou smrt na kříži, za nás jsi prolil svou nejdražší Krev do poslední krůpěje, za nás jsi i přesvaté Srdce Své dal kopím prokláti, aby láska Tvoje všemu světu se zjevila. Abys pak užitek a ovoce Svého vykoupení nám zcela přivlastnil, usta-

novil jsi svátost pokání, v níž nás opět a opět svou Krví vykupuješ a hříchy nám odpouštíš. Děkujeme Ti vroucně za každou krůpěj Krve Tvé a za Tvé přesvaté rány a prosíme Tebe: dej, ať památku Tvého Utrpení stále v sobě chováme, svých hříchů zkroušeně želíme a z nich upřímně se vyznáváme; dej, ať trvale se ubytujeme v Božském Srdci Tvém, dej, ať v lásce Tvé ctnostně žijeme a jednou po příkladu Tvém blaženě skonáme. Sláva Otci . . .

S o b o t a. — O Maria, s Tebou velebíme dnes a povždy Pána Boha a děkujeme Mu vroucně za všechny milosti a přednosti, jimiž Tě povýšil nade všechny anděly a svaté a za Matku jednorozeného Syna Svého Tebe vyvolil. S andělem a se všemi národy Tebe zdravíme a blahoslavíme a neustaneme povždy díky vzdávati za to, že veliké věci Tobě učinil Ten, jenž jest mocný a jehož jméno svaté. O Maria, Ty jsi stála věrně pod křížem, když Syn Tvůj na něm pněl za naši spásu; Ty jsi slyšela, jak Syn Tvůj umíraje nám Tebe za Matku dal, Ty víš, že na Tvou mocnou přimluvu nám tolik milostí již udělil a dosud uděluje. Přispívej nám tedy, Matičko naše, abychom se povždy ku kříži utíkali, u Tebe ochrany hledali, s Tebou, se všemi mučedníky a svatými Ukřižovaného Syna Tvého věrně následovali a po kříži a utrpení života

pozemského s Tebou na výsosti na Boha patřili na věky. Amen. Sláva Otci . . .¹⁾

105. Trojí obětování zásluh Ježíše Krista za šťastnou smrt.

1. Obětujme nejsvětější Trojici zásluhy Ježíše Krista díkem za nejdražší Krev, jíž se za nás potiti ráčil v zahradě Getsemanské; a pro Jeho zásluhy prosme Velebnost Boží, aby nám hříchy naše odpustila.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otci.

2. Obětujme nejsvětější Trojici zásluhy Ježíše Krista díkem za nejdražší smrt, kterou za nás na kříži podstoupiti ráčil; a pro Jeho zásluhy prosme Velebnost Boží, aby nám prominula tresty, jichž jsme za své hříchy zasloužili. Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otci.

3. Obětujme nejsvětější Trojici zásluhy Ježíše Krista díkem za nevýslovnou lásku, z jaké s nebe na zemi sestoupiti ráčil, aby vzal na sebe lidské tělo a za nás trpěl a zemřel na kříži; a pro Jeho zásluhy prosme Velebnost Boží, aby duši naši po smrti uvedla

¹⁾ 300 dní každý den v týdnu za příslušnou modlitbu toho dne. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius X. 6. května 1909. — Odpustky tyto nejsou sice vázány na určitá slova, ale vzor, jehož pak věřící užívají, musí býti obsahově týž jako tento uvedený a biskupem zvláště schválený.

do slávy nebeské. Otče náš. Zdrávas Maria.
Sláva Otci.¹⁾

106. Chvalozpěv a Sekvence kuctění
Ducha svatého.*)

a) Chvalozpěv.

1. Přijď, Duchu Stvořiteli, k nám
a navštiv myslí našich: chrám,
vlij milost nadehvězdnou v hruď
již Ty jsi stvořil, a v ní buď!
2. Ty's Utěšitel právem zván,
Ty's dar, jenž Bohem věčným dán,
Ty's láska, oheň, živý zdroj,
Ty's síla v tuhý s hříchem boj!
3. Ty's sedmi darů studnice,
Ty's Otcovy prst pravice,
Ty's vyplněný Otcův slib,
jenž skýtáš řeči dar a vtip.
- 4 Ty myslí světlo rozžehej,
Ty lásku v srdce naše lej,

¹⁾ 100 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně v libovolný den na konci měsíce za tři podmínek. Lev XII. 21. října 1823 a Pius IX. 18. června 1876.

^{*)} Upozorňujeme zde na „Arcibratrstvo ustavičného klanění se a oslavování Ducha svatého“, zřízené při kostele kněží missionářů sv. Vincence Paulánského ve Vídni VII., Císařská ul. č. 5.

a všechny těla nemoci
svou nauč trpět pomocí.

5. Dál nepřítel zapudiž,
svým mírem stále u nás dliž,
veď jistou cestou ctnosti nás,
ať zlému vyhnem v každý čas!
6. Ať Tebou Otce poznáme,
ať Syna v srdci vítáme,
i v Tebe, Duchu, věříme,
Tě s úctou zbožnou slavíme.
7. Duch každý Boha Otce chval,
i Syna, který z mrtvých vstal!
Buď s nimi slaven svatý Duch,
touž podstatou jim rovný Bůh!
Amen.

b) S e k v e n c e.

1. Přijď, ó Duchu přesvatý,
světla svého bohatý
paprsek rač s nebe lít.
Přijdi, Otče nebohých,
dárce darů přemnohých,
rač nám myslí osvitit.
2. Božský Utěšiteli
sladký duší příteli,
rač nás mile zotavit.

V práci libý pokoji,
krotiteli v rozbroji,
rač nás v pláči ukojit.

3. () Ty světlo blažící!
srdce v Tebe věřící
milostí rač naplnit.
Člověk bez Tvé pomoci
zemdlí a jest bez moci;
vše mu může uškodit.
4. Smyj, co šered' zasáhla,
ovlaš srdce vyprahlá,
zraněná rač vyhojit.
Srovnej, co je zkriveno,
ohřej, co je studeno,
nedej duši zabloudit.
5. Rač nás, v Tebe věřící
a Tě vroucně prosící
dary sedmi podělit.
Uděl v ctnosti prospěchu,
v smrti blahou útěchu
a dej v radost věčnou vjít!
Amen.¹⁾

¹⁾ 100 dní pokaždé, kdo se pomodlí buď chvalozpěv nebo sekvenci a připojí modlitbu na úmysl sv. Otce. — 300 dní, kdo tak činí v neděli svatodušní a po celou oktávu. — Plnomocné měsíčně za tři podmínek, kdo se denně modlí buď chvalozpěv nebo sekvenci. (Modlí-li se denně obojí, nezíská dvakráté plnomocných) Pius VI. 26. května 1796.

107. Korunka k uctění Ducha svatého.

Ve jménu † Otce i Syna i Ducha svatého.
Amen.

(Krátký projev lítosti :) O Bože můj! lituji, že jsem Tebe, své nejvyšší Dobro, urazil; s milostí Tvou činím pevné předsevzetí, že nikdy více hřešiti nebudu.

Chvalozpěv „Přijď, Duchu Stvořiteli, k nám.“
Viz str. 138 č. 106a.

V. Sešli Ducha svého a stvoření budou.
R. A obnovíš tvář země.

Modleme se: Bože, který jsi srdce věřících osvícením Ducha svatého vyučil: dopřej nám, ať v témž Duchu dobré poznáváme a z jeho útěchy se povždy radujeme. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

P r v n í t a j e m s t v í: Ježíš počat od Panny Marie zastíněním Ducha svatého.

Rozjímání. — „Duch svatý sestoupí v tebe, a moc Nejvyššího zastíní tě; proto také to svaté, co se z tebe narodí, slouti bude Syn Boží“ (Luk. 1, 35.)

Cvičení. — Pros vroucně za pomoc Ducha svatého a za přímluvu Panny Marie, abys následoval ctností Ježíše Krista, který jest vzorem ctnosti, a abys byl podoben obrazu Syna Božího.

Otče náš. Zdravas Maria. 7krát Sláva Otci.

Druh é t a j e m s t v í: Duch Hospodinův spočinul na Ježíši. Rozjímání. — „A když byl Ježíš pokřtěn, vyšel ihned z vody; a hle, otevřela se mu nebesa, i viděl Ducha Božího sestupovati jako holubici a přicházeti na něj“ (Mat. 3, 16.)

Cvičení. — Važ si co nejvíce neocenitelné milosti posvěcující, kterou Ti Duch svatý na křtu svatém do srdce vлил. Zachovávej slib, k němuž jsi se tehdy byl zavázal. Neustálým cvičením rozmnožuj v sobě víru, naději a lásku. Žij vždy tak, jak se sluší na dítky Boží a na údy pravé Církvě Boží, abys po pouti časného života mohl dosíci nebeského dědictví. Otče náš. Zdravas Maria. 7krát Sláva Otci.

Třetí t a j e m s t v í: Ježíš veden jest od Ducha na poušť. Rozjímání. — „Ježíš pak jsa pln Duchem svatým vrátil se od Jordánu a byl veden Duchem na poušť po čtyřicet dní, a pokoušen byl od ďábla“ (Luk. 4, 1.) **Cvičení.** — Buď povždy vděčen za sedm darů Ducha svatého, které ti byly uděleny ve svatém biřmování: za ducha moudrosti a rozumu, rady a síly, umění a pobožnosti a bázně Boží. Poslouchej věrně svého božského Vůdce, abys zmužile jednal ve všelikých nebezpečnostvích života, jakož i v pokušeních, jak se sluší na dokonalého křesťana a statečného bojovníka Ježíše Krista.

Otče náš. Zdrávas Maria. 7krát Sláva Otcí.

Čtvrté tajemství: Duch svatý v Církvi.

Rozjímání. — „I stal se rychle zvuk s nebe jako přicházejícího prudkého větru, a naplnil veškeren dům, kde byli sedíce; a naplnění jsou všichni Duchem svatým a mluvili veliké skutky Boží.“ (Sk. ap. 2, 2, 4, 11.)

Cvičení. — Děkuj Pánu Bohu, že tě učinil dítkem Své Církve, kterou Duch svatý o letnicích na svět seslaný oživuje a spravuje. Poslouchej a následuj sv. Otce, který skrze Ducha svatého nauce křesťanské neomylně učí, jakož i Církve svaté, která jest sloupem a základem pravdy. Zachovávej jejího učení, zastávej se jí a haj jejích práv.

Otče náš. Zdrávas Maria. 7krát Sláva Otcí.

Páté tajemství: Duch svatý v duši spravedlivého.

Rozjímání. — „Zdaliž nevíte, že údové vaši jsou chrámem Ducha svatého, jenž ve vás jest?“ (1. Kor. 6, 19.) „Ducha neuhášejte“ (1. Thes. 5, 19). „A nezarmucujte Ducha svatého Božího, jímžto znamenání jste ke dni vykoupení. (Efes. 4, 30.)

Cvičení. — Buď povždy pamětliv Ducha svatého, který v tobě přebývá, a dbej se vši pečlivostí čistoty duševní i tělesné. Poslouchej věrně jeho božských vnuknutí, abys vydával dvanáctero ovoce Ducha svatého: lásku, radost,

klid, trpělivost, mírnost, dobrotivost, velkodušnost, tichost, věrnost, strídmost, zdrželivost, čistotu.

Otče náš. Zdrávas Maria. 7krát Sláva Otcí.
Věřím v Boha, Otce všemohoucího . . .

Otče náš, Zdrávas, Maria. Sláva Otcí (na úmysl sv. Otce).¹⁾

Modlitby k Pánu Ježíši.

Modlitby k uctění Jezulátka a nejsv. jména Ježíš.

108. Modlitba k Jezulátku v jesličkách. *)

Klaním se Tobě, Vtělené Slovo, pravý Synu Boží od věčnosti a pravý Synu Panny Marie v plnosti času. Klaněje se Tvé božské osobě a lidské přirozenosti cítím se puzena, abych uctil též chudičké jesličky, které Tebe, Ježíšku, přijavše, byly v pravdě prvním trůnem Tvé lásky. Kéž bych se mohl před nimi vrhnouti na kolena s prostotou pastýřů, s věrou svatého Josefa a s láskou Panny Marie! Ano, kéž bych poklekna mohl uctíti tak drahocenný pomník naší spásy v duchu umrtvování,

¹⁾ 7 let a 7 kvadragen denně. — Plnomocné o svátcích svatodušních nebo v libovolný den oktávy za čtyř podmínek, kdo se tuto korunku obyčejně modlívá. Lev XIII. 24. března 1902.

*) Jinou modlitbu k Jezulátku viz č. 63.

chudoby a pokory, s jakým jsi Ty, jsa přec Pánem nebes i země, Sobě zvolil jesličky za útulek svých slabých údů! Ó Pane, který's jako dítě v těchto jesličkách ráčil odpočívati, vlij milostivě i do mého srdce krůpěj oné slasti, jakou působil pohled na Tvé roztomilé dětství a na divy, které provázely Tvé narození. Při této slasti Tebe konečně zapřísahám: Uděl pokoje celému světu dobré vůle a vzdávej jménem celého pokolení lidského všechen dík a všechnu slávu Otcí a Duchu svatému, který s Tebou živ jest a kraluje, jediný Bůh od věků na věky. Amen.¹⁾

109. Uctění nejsvětějšího jména Ježíš.

5krát „Sláva Otcí . . .“ a po každém „Sláva . . .“ se připojí povzdech: „Budiž bez ustání velebno nejsvětější jméno Ježíš!“²⁾

110. Uctění Jména a Srdce Ježíšova a Mariina.

Budiž velebno nejlaskavější Srdce a nejsladší Jméno Pána našeho, Ježíše Krista, a Jeho přeslavné Matky, Panny Marie, na věky věkův!³⁾

¹⁾ 100 dní denně. Pius IX. 1. října 1861.

²⁾ 300 dní. Pius X. 19. listopadu 1906.

³⁾ 300 dní denně. — Plnomocné měsíčně za tří podmínek. Pius X. 30. listopadu 1905.

111. Dostiučinění za rouhání se
jménu Ježíš.

Věčný Otče! skrze nejdražší Krev oslav
nejsvětější jméno Ježíše Krista dle úmyslu a
tužeb jeho nejvyšší úcty hodného Srdce!¹⁾

112. Litanie k nejsvětějšímu
jménu Ježíš.

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Ježíši, uslyš nás!
Ježíši, vyslyš nás!
Otče s nebes, Bože*)
Synu, Vykupiteli světa, Bože,
Duchu svatý, Bože,
Svatá Trojice, jeden Bože,
Ježíši, Synu Boha živého,
Ježíši, odlesku Otce,
Ježíši, jasnosti světla věčného,
Ježíši, králi slávy,
Ježíši, slunce spravedlnosti,
Ježíši, Synu Marie Panny,
Ježíši, milování hodný,
Ježíši, obdivu hodný,
Ježíši, Bože silný,
Ježíši, Otče budoucího věku,

¹⁾ 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za tři
podmínek. Pius X. 11. prosince 1907.

*) Smiluj se nad námi!

Ježíši, velké rady anděle,
Ježíši nejmocnější,
Ježíši nejtrpělivější,
Ježíši nejposlušnější,
Ježíši, tichý a pokorný srdcem,
Ježíši, milovníku čistoty,
Ježíši, milovníku náš,
Ježíši, Bože míru,
Ježíši, původce života,
Ježíši, vzore ctností,
Ježíši, horliteli duší,
Ježíši, Bože náš,
Ježíši, útočiště naše,
Ježíši, otče chudých,
Ježíši, poklade věřících,
Ježíši, pastýři dobrý,
Ježíši, světlo pravé,
Ježíši, moudrosti věčná,
Ježíši, dobroto nekonečná,
Ježíši, naše cesto a živote náš,
Ježíši, radosti andělů,
Ježíši, králi patriarchů,
Ježíši, mistře apoštolů,
Ježíši, učiteli evandelistů,
Ježíši, sílo mučedníků,
Ježíši, světlo vyznavačů,
Ježíši, čistoto panen,
Ježíši, koruno všech svatých,
Milostiv nám buď, odpusť nám, Ježíši!
Milostiv nám buď, vyslyš nás, Ježíši!

Ode všeho zlého,*)
Od všelikého hříchu,
Od hněvu svého,
Od úkladů ďáblových,
Od ducha smilného,
Od věčné smrti,
Od nevšímání vnuknutí svých,
Skrze tajemství svatého vtělení svého,
Skrze narození své,
Skrze dětství své,
Skrze božský život svůj,
Skrze práce své,
Skrze smrtelnou úzkost a utrpení své,
Skrze kříž a opuštěnost svou,
Skrze mdloby své,
Skrze smrt a pohřeb svůj,
Skrze zmrtvýchvstání své,
Skrze nanebevstoupení své,
Skrze své ustanovení nejsvětější
Svatosti oltářní,¹⁾
Skrze radosti své,
Skrze slávu svou,
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa
odpusť nám, Ježíši!
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
vyslyš nás, Ježíši!

¹⁾ Prosba tato se smí sem vložit se svolením biskupovým. Pius X. 8. února 1905.

*) Vysvobod nás, Ježíši!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi, Ježíši!

Ježíši, uslyš nás!

Ježíši, vyslyš nás!

Modleme se: Pane Ježíši Kriste, jenž jsi řekl: Proste a obdržíte, hledejte a naleznete, tlucte a bude vám otevřeno: uděl nám, prosíme, na žádost naši touhu po božské lásce Své, abychom Tě celým srdcem, slovem i skutkem milovali a Tebe chváliti nikdy neustali. Učiň, Pane, abychom se Tvého svatého jména ustavičně báli, spolu však je též milovali, neboť nikdy Svého řízení nezbujuješ, koho v milování Svém upevňuješ. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.¹⁾

Modlitby k uctění nejsvětější Svátosti oltářní.

113. Chválena a velebena budiž bez ustání nejsvětější velebná Svátost oltářní!²⁾

114. Chváleno, vzýváno, milováno a vděčně ctěno budiž každým okamžikem svátostné Srdce Ježíšovo ve všech svatostáncích na světě až do skonání časů. Amen.³⁾

¹⁾ 300 dní denně. Lev XIII. 16. ledna 1886. Dominikáni a jejich terciáři dosáhnou odpustků těchto za svou litanii. Lev XIII. 18. července 1891.

²⁾ 100 dní denně. — 100 dní denně třikrát ve čtvrtky a po celou oktávu Božího Těla. — Plnomocné měsíčně za tři podmínky. Pius VI. 24. května 1776.

³⁾ 100 dní denně. Pius IX. 29. února 1868.

115. Chváleno a velebeno buď svaté Srdce a drahá Krev Ježíše Krista v nejsvětější Svátosti oltární! ¹

116. Svátostné Srdce Ježíšovo, vzore srdce kněžského. smiluj se nad námi! ²)

117. Ježíši v nejsvětější Svátosti, smiluj se nad námi! ³)

118. Srdce Ježíšovo v nejsvětější Svátosti, hořící láskou k nám, zapal i naše srdce láskou k Sobě! ⁴)

119. Velebeno buď nejsvětější Srdce Ježíšovo ve Svátosti! ⁵)

120. Svátostné Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi! ⁶)

121. S díkem uctívejme, prosíme a potěšujeme s neposkrvněnou Pannou Marií nejsvětější a lásky nejhodnější Srdce Ježíšovo ve Svátosti! ⁷)

122. Chvalo zpěv „Chvalte, ústa“.

1. Chvalte, ústa, předústojnou Svátost Těla v závodu,

1) 300 dní. Pius X. 25. srpna 1908.

2) 300 dní. Pius X. 10. září 1907.

3) 300 dní pokaždé. Pius X. 20. května 1911.

4) 200 dní pokaždé. Lev XIII. 6. února 1899.

5) 300 dní pokaždé. Pius X. 12. června 1905.

6) 300 dní pokaždé. Pius X. 26. prosince 1907.

7) 200 dní pokaždé. — Plnomocné ve svátek neposkrvněného Početí (8. prosince) za čtyř podmínek, kdo po celý rok denně tento povzdech koná. Pius X. 19. prosince 1904.

chvalte Krev, již láskou hojnou
pro člověka svobodu
ráčil v obět bohakojnou
vylít král všech národů.

2. Nám dán v podíl, nám se zrodil
z Panny vadou nejaté,
jako poutník světem chodil
seje símě přesvaté,
a svůj život doprovodil
divem lásky bohaté.
3. U svatého s bratry stolu
posléze když stoloval,
po starém když s nimi spolu
po zákonu hodoval,
dvanáctě apoštolů
za pokrm se věnoval.
4. Slovo — Tělo chléb zde mění
ve své Tělo slovem svým,
víno ve Krev, ač to není
zřejmo chabým smyslům mým;
víra sama k utvrzení
stačí srdcím upřímným.
5. Svátosti té neskonalé
čiňme vroucí poklonu
ustup řádstvo zastaralé
novému teď zákonu,

síle smyslů nedozralé
sejmi víra záclonu.

6. Otce, Syna po oboru
ctěme vroucí útrobou,
rozléhej se k nebes dvoru
chvála slavnou způsobou ;
buď i Duch ctěn od svých tvorů,
jenž pochází od obou. Amen.

V. Chléb s nebe udělil jsi jim.

R. Všechno potěšení v sobě obsahující.

Modleme se: Bože, který jsi nám v této předivné Svátosti památku Svého umučení zanechal, dopřej nám, Tebe žádáme, ať svatá tajemství Těla Tvého i Krve Tvé tak velebíme, abychom užitek vykoupení Tvého v sobě hojně zakusili. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.¹⁾

123. Modlitba před svatostánkem.

Před Tebou, ó Ježíši, pravý Bože a pravý člověče, jenž jsi zde v nejsvětější Svátosti oltářní přítomen, v nejhlubší pokoře na kolena padám, se všemi věřícími na zemi a svatými

¹⁾ 300 dní denně. — 100 dní denně za „Svátosti té neskonalé...“ (Je třeba se vždy modliti veršiky s modlitbou.) — Plnomocné za čtyř podmínek: a) na Zelený čtvrtek, b) na Boží Tělo nebo v libovolný den oktávy, c) v jiný den v roce dle libosti, kdo aspoň desetkrát měsíčně se modlí buď celý chvalozpěv nebo „Svátosti té...“ Pius VII. 24. srpna 1818.

v nebi duchem jsa spojen, Tobě se klaním a Tebe, jenž jsi nekonečně dokonalý a proto nekonečné lásky hoden, z vroucí vděčnosti za tak veliké dobrodiní miluji. Uděl mně milosti, abych Tě nikdy ničím neurazil, a dej, ať svátostnou Tvou přítomností zde na zemi jsa občerstven, tam na výsosti s Pannou Marií na Tvou věčnou a oblažující přítomnost patřiti zasloužím. Amen.¹⁾

124. Modlitba sv. Alfonsa při návštěvě nejsvětější Svátosti.

Můj Pane Ježíši Kriste! Ty z lásky k lidem přebýváš dnem i nocí v této Svátosti a pln dobroty a lásky očekáváš, zveš a přijímáš všechny, kdož Tě přicházejí navštívit! Věřím, že jsi ve Svátosti přítomen; klaním se Ti z hloubi své nicoty, děkuji Ti za všechny milosti, jichž jsi mi udělil, a zvláště za to, že jsi mi sama sebe daroval v této Svátosti, že jsi mi dal za přímluvkyni svou přesvatou Matku Pannu Marii, a že jsi mne pozval, abych Tě v této svatyni navštívil. Pozdravuji tedy dnes nejmilejší Srdce Tvé a to za trojím účelem: Předně, abych Ti vzdal díky za tento vznešený dar; dále, abych Ti podal náhradu za všechny křivdy, kterých se Ti v této Svátosti ode všech Tvých nepřátel dostalo; ko-

¹⁾ 300 dní denně před svatostánkem. Pius X.
18. března 1909.

nečně si přeji, abych Ti svou návštěvou vzdal poctu na všech místech země, kde jsi ve velebné Svátosti málo ctěn a příliš opuštěn. Můj Ježíši, miluji Tě z celého srdce svého. Želím toho, že jsem dříve tolikráte zarmoutil Tvou nekonečnou dobrotu; s Tvou milostí si umiňuji, že Tě příště neurazím. Nyní pak, ač jsem tak bídny a nuzný, se Tobě zcela zasvěcuji: odříkám se veškeré vůle své, svých náklonností, žádostí a vůbec všeho, co svým nazývám, a Tobě všechno odevzdávám. Ode dneška se mnou a s celým majetkem mým nakládej, jak se Tobě líbí. Jedině Tě prosím a žádám za milost, abych Tě vroucně miloval, v dobrém až do smrti setrval a dokonale plnil Tvou svatou vůli. Poručím Ti duše v očištění, zvláště ty, které nejvroucněji uctívaly nejsvětější Svátost oltářní a blahoslavenou Pannu Marii, a poručím Ti též všechny ubohé hříšníky. Posléze spojuji, můj drahý Spasiteli, všechny tužby své s tužbami nejlaskavějšího Srdce Tvého a obětuji je Tvému věčnému Otci prose Ho ve jménu Tvém, aby je z lásky k Tobě přijal a vyslyšel.¹⁾*)

¹⁾ 300 dní pokaždé před svatostánkem. — Plnomocné měsíčně za tří podmínek. Pius IX. 7. září 1854.

*) Zde užij též modlitby „Odpros a uctění“ tr. 94 č. 58.

125. Prostá návštěva nejsvětější Svátosti.

Navštívíme svatostánek a pomodlíme se před ním 5krát Otče náš, 5krát Zdrávas, Maria a 5krát Sláva Otci k uctění nejsvětější Svátosti a Otčenáš, Zdrávas Maria a Sláva Otci na úmysl sv. Otce.¹⁾

126. Modlitba při návštěvě nejsvětější Svátosti.

Shlédni, Hospodine, svatý Otče, se svatyně Své a s vysokého sídla nebeského a viz tuto nejsvětější obět, kterou Ti náš velekněz a svatý Syn Tvůj, Pán Ježíš, za hříchy svých bratří přináší a slituj se nad množstvím našich nepravostí! Hle! hlas Krve bratra našeho Ježíše volá k Tobě s kříže! Vyslyš nás, Pane, uchláchol se, Hospodine! Pozoruj a neprodlévej pro Sebe samého, Bože můj! neboť jméno Tvé se vzývá za obec tuto a za lid Tvůj, a nalož s námi dle Svého milosrdenství! Amen.

V. Abys obec naši . . . hájiti, jí pokoje udělovati, ji chrániti, zachovati a ji žehnati ráčil.

R. Tě prosíme, uslyš nás!²⁾

1) 300 dní pokaždé před svatostánkem. Pius IX. 15. září 1876.

2) 100 dní denně. Pius IX. 4. února 1877.

127. Touha po spojení s Ježíšem
častým sv. přijímáním.

Naše viny, ó Pane, zatemňují mysl naši a způsobují, že k Tobě nelneme láskou, jaké zasluhuješ a že zanedbáváme takto milosti z lásky k Tobě plynoucí. Osviť mysl naši paprskem jasného světla Svého! Ty's přítelem, Ty's Spasitelem, Ty's otcem všech, kdo zkroušeně k Srdci Tvému se navracejí. Také my se vracíme k Tobě plni zkroušené lítosti; zachraň nás, ó Ježíši, a doplň naši nouzi a bídu Svou nekonečnou dobrotou! Ó Ježíši, v Tebe doufáme, neboť víme, že naše vykoupení Tebe stálo smrt na kříži a Tě přimělo trvale přebývati v nejsvětější Svátosti, abys se s námi spojil, kdykoliv si toho žádáme. Slibujeme Ti, ó Pane, že díkem za Tvou velkou lásku k nám s milostí Tvou Tebe ve Svátosti oltářní chceme tolikrát přijímati, kolikrát nám možno. Chválu Tvoji chceme nejen ve svatyni, ale všude bez bázně před lidmi hlásati. Důvěřujíce v nejsvětější Srdce Tvé Tebe, ó Pane, vroucně prosíme: Zachovej v lásce Své všechny, kdož Tebe milují a pozývej všechny k oltáři, aby Tě tam po vroucím přání Tvém denně přijímali.¹⁾

¹⁾ 300 dní pokaždé. Pius X. 26. června 1906.

128. Modlitby před svatostánkem.

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť Svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

1. Věčný Otče! Tobě se klaním a děkuji Ti za neskonalou lásku, s jakou jsi Svého jednorozeného Syna seslati ráčil, aby mne vykoupil a stal se pokrmem duše mé. Obětují Tobě všechny projevy, jimiž se Ti klanějí a Tobě díky vzdávají andělé a svatí v nebi, jakož i duše spravedlivých na zemi. Tebe chválím, Tebe miluji, Tobě díky vzdávám se vši chválou, láskou a díkůčiněním, jímž Tebe chválí, Tebe miluje a Tobě díky vzdává tentýž Syn Tvůj v nejsvětější Svátosti; učiň, Tebe prosím, ať jest ode všech poznáván, milován, veleben, vděčně uctíván a hodně přijímán v této velebné Svátosti. Otče náš. Zdrávas Maria. Sláva Otcí.

2. Věčný Synu! Tobě se klaním a děkuji Ti za neskonalou lásku, s jakou jsi se pro mne vtělil, ve chlévě narodil, v dílně vyrostl, hlad a žízeň, zimu a horko, strasti a námahu, potupy a pronásledování, bičování a trním korunování trpěl a posléze hřeby na tvrdé dřevo kříže byv přibit umřel. Děkuji Ti s celou Církví bojující i vítěznou za neskonalou lásku, s jakou jsi nejsvětější Svátost oltářní ustanovil za pokrm duše mé. Klaním se Tobě ve všech

proměněných hostíích na celém světě a děkuji Ti také za ty, kteří Tebe neznají a Tobě neděkuji. Svůj život bych za to dal, kdybych mohl způsobiti, abys byl ode všech poznáván, milován a uctíván v této Svátosti lásky, a **kdybych mohl zabrániti neuctivostem**, které se konají, a svatokrádežím, které se pášou. Tebe miluji, můj Ježíši, a žádám si Tebe milovati a přijímati s láskou, čistotou a cítěním Tvé přesvaté Matky, jakož i s láskou a dokonalostí Tvého nejčistšího Srdce. Ach! nejmilejší ženičku duše mé, přivod' ve mně, kdykoliv svátostně ke mně zavítáš, ony účinky v duši mé, které jsou účelem Tvé svátostné návštěvy, a dej, ať raději zemru, než bych Tebe přijal nehodně. Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

3. Věčný Duše svatý! Tobě se klaním a děkuji Ti za neskonalou lásku, s jakou jsi způsobil nevýslovné tajemství Vtělení a prosím Tebe pro onu nesmírnou lásku, s jakou jsi vytvořil z nejčistší krve Panny Marie nejsvětější Tělo Ježíšovo, které jest pokrmem duše mé v nejsvětější Svátosti oltářní: osvit mysl mou a očisť srdce mé, jakož i srdce všech lidí, abychom toto veliké dobrodiní lásky poznali a nejsvětější Svátost oltářní hodně přijímali. Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí. „Svátosti té neskonalé . . .“ ¹⁾ (s veršíky a s modlitbou) Viz str. 151. č. 122.

¹⁾ 100 dní před svatostánkem. — Plnomocn

129. Uctění nejsvětější Svátosti při procesí.

Koná-li se procesí s velebnou Svátostí, lze se modliti, pokud procesí trvá: Otče náš. Zdravas Maria. Sláva Otci a pak 10krát střídavě:

- V. Chvalme vždy bez ustání
Božskou Svátost oltární!
R. Chválen buď do věčnosti
Bůh, náš Pán, ve Svátosti!¹⁾

130. Ježíši, Bože můj, klaním se Tobě přítomnému zde - ve Svátosti Tvé lásky.²⁾

131. Projev víry před nejsvětější Svátostí.

Kdo s věrou, zbožností a láskou pohlédne na svatou Hostii při pozdvihování nebo při vystavení nejsvětější Svátosti a vykoná tento povzdech:

za tři podmínek, kdo v první čtvrtek měsíce tyto modlitby před svatostánkem vykoná. — 7 let a 7 kvadragen za tři podmínek, kdo tak učiní v jiný čtvrtek. Pius VI. 17. října 1796.

1) 300 dní při procesí. Pius X. 30. července 1906.

2) 100 dní pokaždé před svatostánkem. — 300 dní pokaždé před vystavenou nejsv. Svátostí kleče. Pius X. 28. června 1908.

„Pane můj a Bože můj!“, dosáhne od-
pustkův.¹⁾

132. Naše milá Paní nejsvětější Svátosti oroduj za nás!²⁾

133. Modlitba k svátostnému Srdci
Ježíšovu.

O svátostné Srdce, svrchovaná Lásko Pána Ježíše! Ty's ustanovila velebnou Svátost, abys zde na zemi mezi námi přebývala a duši naši svým Tělem sytila a svou Krví napájela. O Pane Ježíši! věříme pevně, že jsi jen ze svrchované lásky Svě ustanovil nejsvětější Svátost oltářní. Zde, před touto svatou Hostií se klaníme, jak spravedливо jest, této lásce vyznáváme a velebíme ji jako vznešený prazdroj života Tvé Církvě. Touto láskou nás tak starostlivě zveš volaje k nám: „Vizte, jak velice vás miluji! Sytím vás svým Tělem a napájím vás svou Krví, chtěje tímto důvěrným dotekem roznlítiti vaši lásku, chci se s vámi

1) 7 let a 7 kvadragen. — Plnomocné týdně, kdo po celý týden tento povzdech, jak udáno, koná, a to v den, kdy hodně přijme Svátost oltářní. Pius X. 18. května 1907.

2) 300 dní pokaždé před nejsv. Svátostí veřejně vystavenou. Pius X. 30. prosince 1905. — V klášterech řeholnic, kde se nejsv. Svátost zřídka vystavuje, stačí vykonat povzdech před svatostánkem. Pius X. 8. června 1906.

spojiti, chci vaše duše proměnit v sebe, Ukřižovaného, v sebe, jenž jsem chléb života věčného; darujte mi tedy i vy srdce svá, žijte životem mým a budete žít v Bohu!“ — O Pane! slyšíme tento hlas, jímž k nám mluví svátostné Srdce Tvé; děkujeme Ti zaň a chceme ochotně ho poslechnouti. Uděl nám milosti, abychom dokonale poznali tuto lásku svrchovanou, s jakou jsi nás před svým utrpením pozval, abychom se nasytili Tvým svatým Tělem. Vstěp hluboko do srdce našeho trvalé předsevzetí, že povždy věrně vyhovíme tomuto pozvání. Uděl nám potřebné zbožnosti a úcty, abychom dostatečně uctívali a hodně přijímali tento dar svátostného Srdce Tvého, tento dar Tvé svrchované lásky. Učiň, ať takto s milostí Tvou účinně slavíme památku Tvého utrpení, ať Tebe usmírujeme za své urážky a za chladnost svou, ať živíme a rozmnožujeme v sobě lásku k Tobě a povždy v srdci svém dáváme klíčiti semeni blažené nesmrtelnosti. Amen.¹⁾

1) 300 dní pokaždé před nejsv. Svátostí veřejně vystavenou. — Plnomocné měsíčně za dvou podmínek kdo kromě denního konání této modlitby v každém týdnu toho měsíce věnuje alespoň půl hodinky klanění se nejsvětější Svátosti. Leo XIII. 17. června 1902.

Modlitby k uctění Božského Srdce Páně.

134. Zásvětná modlitba před obrazem Srdce Páně.

Já . . . , věnuji Tobě, nejmilejší Ježíši, srdce své, abych Ti projevil svou vděčnost a napravil svou mnohou nevěrnost. Tobě se úplně zasvěcuji a s milostí Tvou činím pevné předsevzetí, že už nikdy hřešiti nebudu.¹⁾

135. O Ježíši, Ty věčný živote ve klínu Otcově, živote duší, které dle obrazu Tvého stvořeny jsou: pro lásku Tvou Tebe prosím, dej poznati, zjev nám Srdce Své!²⁾

136. Chvála, čest a sláva Božskému Srdci Ježíšovu!³⁾

¹⁾ 100 dní denně před obrazem Srdce Páně. — Plnomocné měsíčně za tří podmínek. Pius VII. 9. června 1807.

²⁾ 300 dní denně. Pius X. 11. března 1907.

³⁾ 50 dní denně. Leo XIII. 14. června 1901.

137. Sláva, láska a dík svatému Srdci Ježíšovu! ¹⁾)

138. Povzdech k Srdci Ježíšovu
v Čechách.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, kraluj v Čechách! ²⁾)

139. Modlitba k Srdci Ježíšovu za bližní.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, vylij hojnost Svého požehnání na sv. církev, na sv. Otce a na veškeré duchovenstvo; uděl spravedlivým vytrvalosti, obrať hříšníky, osviť nevěřící, žehnej našim příbuzným, přátelům a dobrodincům, přispěj umírajícím, vysvobod' věrné duše z očištky a rozšiř na všechna srdce mírnou vládu Své lásky! Amen. ³⁾)

140. Nejsvětější Srdce Ježíšovo, budiž všude milováno! ⁴⁾)

1) 100 dní pokaždé. — 300 dní pokaždé, kdo modle se růženec vykoná tento povzdech po každém „Sláva Otci“ s odpovědí: „Nyní i všude a na věky“. Pius X. 8. ledna 1908.

2) 300 dní. Sv. Otec Pius X. 20. května 1908.

3) 300 dní denně. — Plnomocné měsíčně za tři podmínek. Pius X. 15. června 1906.

4) 100 dní denně. Pius IX. 23. září 1860.

141. Svaté Srdce Ježíšovo, přijď k nám království Tvé! ¹⁾

142. Ježíši, tichý a pokorný srdcem, učiň srdce mé podobno Srdci Svému! ²⁾

143. Srdce Ježíšovo, láskou k nám vždy planoucí, rozněť v srdci našem lásku k Sobě žádoucí! ³⁾

144. Litanie k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože, *)

Synu, Vykupiteli světa, Bože,

Duchu svatý, Bože,

Svatá Trojice, jeden Bože,

Srdce Ježíšovo, Srdce Syna Otce věčného,

Srdce Ježíšovo, v lůně panenské Matky

od Ducha svatého vytvořené,

Srdce Ježíšovo, se Slovem Božím podstatně spojené,

Srdce Ježíšovo, velebnosti neskonalé,

Srdce Ježíšovo, svatý chrám Boží,

1) 300 dní. Pius X. 29. června 1906.

2) 300 dní pokaždé. Pius X. 13. září 1905.

3) 100 dní denně. Leo XIII. 16. července 1893.

*) Smiluj se nad námi!

Srdce Ježíšovo, stánku Nejvyššího,
Srdce Ježíšovo, dome Boží a bráno ne-
beská,
Srdce Ježíšovo, výbni láskou planoucí,
Srdce Ježíšovo, schránko spravedlivosti a
lásky,
Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky,
Srdce Ježíšovo, hlubino všech ctností,
Srdce Ježíšovo, vši chvály nejhodnější,
Srdce Ježíšovo, králi a ústředí všech srdcí,
Srdce Ježíšovo, v němž jsou všechny po-
klady moudrosti a umění,
Srdce Ježíšovo, v němž veškera plnost
božství přebývá,
Srdce Ježíšovo, v němž se Otci dobře za-
líbilo,
Srdce Ježíšovo, z jehož plnosti jsme všichni
obdrželi,
Srdce Ježíšovo, žádosti pahrbků věčných,
Srdce Ježíšovo, trpělivé a milosrdenství
hojného,
Srdce Ježíšovo, bohaté ke všem, kteří
Tebe vzývají,
Srdce Ježíšovo, prameni života a svatosti,
Srdce Ježíšovo, smíření za hříchy naše,
Srdce Ježíšovo, potupami nasycené,
Srdce Ježíšovo, pro nepravosti naše po-
třené,
Srdce Ježíšovo, až k smrti poslušné,
Srdce Ježíšovo, kopím probodené,

Srdce Ježíšovo, zdroji všeliké útěchy,
Srdce Ježíšovo, živote náš a vzkříšení naše,
Srdce Ježíšovo, pokoji a smíre náš,
Srdce Ježíšovo, oběti hříšníkův,
Srdce Ježíšovo, spáso v Tebe doufajících,
Srdce Ježíšovo, naději v Tobě umírajících,
Srdce Ježíšovo, rozkoši všech svatých,
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
vyslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi!

V. Ježíši, tichý a pokorný srdcem!

R. Učiň srdce naše podobno Srdci Svému!

Modleme se: Všemohoucí věčný Bože!
shlédni na Srdce přemilého Syna Svého a na
chvály a dostičinění, které Ti jménem hříš-
níkův podává, a takto jsa usmířen propůjč
odpuštění všem, kdožkoli vzývají milosrdenství
Tvé, ve jménu téhož Syna Tvého Ježíše
Krista, jenž s Tebou živ jest a kraluje v jed-
notě Ducha svatého, Bůh po všechny věky
věkův. Amen.¹⁾

145. Zásvětná modlitba sv. Otce
Lva XIII. k Božskému Srdci Páně.

Nejsladší Ježíši, Vykupiteli pokolení lid-
ského, shlédni na nás klečící pokorně před

¹⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 2. dubna 1899.

oltářem Tvým. Tvoji jsme, Tvoji chceme býti; abychom však s Tebou pevněji mohli býti spojeni, lile, každý z nás se dnes ochotně nejsvětějšímu Srdci Tvému zasvěcuje. Mnozí Tebe bohužel nikdy nepoznali; mnozí opět příkázáními Tvými pohrdli a Tebe od sebe zapudili. Smiluj se nad obojím, nejdobrotivější Ježíši, a přivíň všechny k nejsvětějšímu Srdci Svému! Kraluj, ó Pane, nejen nad věřícími, kteří se nikdy od Tebe neodchýlili, ale kraluj též nad syny marnotratnými, kteří Tebe opustili; učiň, ať se do domu otcovského rychle navrátí, aby bídou a hladu nezahynuli. Kraluj nad těmi, které hludná domněnka oklamala nebo rozkol od Tebe odloučil; zavolej je zpět do přístavu pravdy a k jednotě svaté víry, aby byl brzy jeden ovčinec a jeden pastýř. Kraluj konečně nade všemi, kteří trvají ve staré pověře pohanské, a nemeškej vysvoboditi jich z temnotí a uvésti k světlu a království Božímu. Uchovej, ó Pane, svou Církev všeliké pohromy a dopřej jí bezpečné svobody; uděl všem národům klidu a pokoje; učiň, ať ze všech končin země zaznívá jeden hlas: Chváleno budiž božské Srdce Páně, jímž se nám spasení dostalo; jemu pěna budiž čest a sláva na věky. Amen.¹⁾

¹⁾ Odpustky viz č. 347.

146. Zásvětná modlitba bl. Markéty
Marie Alacoque.

Já . . . , odevzdávám a zasvěcuji nejsvětějšímu Srdci Pána našeho Ježíše Krista sebe, svůj život a své skutky, své starosti a útrapy, abych přistě všeho, čím jsem a co mám, jedině k Jeho cti a chvále, k Jeho lásce a oslavě používal. Jest mým pevným předsevzetím a mou neodvolatelnou vůlí jemu zcela náležeti, z lásky k němu všechno konati a z celého srdce všeho se odříci, cokoliv by se mu nelíbilo. Nuže, volím si Tebe, nejsvětější Srdce, jediným předmětem své lásky, ochráncem svého života, kotvou svého spasení, oporou své křehkosti a nestálosti, smírcem všech chyb, jichž jsem se v životě svém dopustil, a bezpečným útlukem v hodině své smrti.

O Srdce, plné dobroty, budiž mi tedy obhájcem u Boha Otce a vzdal ode mne tresty jeho spravedlivého hněvu! O Srdce, plné lásky, v Tebe skládám veškeru svou důvěru: pro zlobu a slabost svou se všeho obávám, ale od dobroty Tvé všechno doufám. Vyhlad' tedy ze všeho srdce mého všechno, cokoliv se Ti snad nelíbí nebo Ti odporuje; jen čistá láska Tvoje ať se tak hluboko vtiskne do srdce mého, abych nemohl na Tebe zapomenouti nebo od Tebe býti odloučen.

Při veškeré dobrotě Tvé Tebe zapřísáhám, uděl mi milosti, aby jméno mé bylo vepsáno v Tobě, neboť chci, aby celé štěstí mé a veškerá sláva má byla: žítí a umřítí v pokorné službě Tvé. Amen.¹⁾

147. Zásvětná modlitba rodiny k Božskému Srdci Páně.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo! Ty's blahoslavené Markétě Marii projevilo Své přání vládnouti nad rodinami křesťanskými: přicházíme tedy dnes i my, abychom prohlásili Tvou neobmezenou vládu nad naší rodinou. Od této chvíle chceme žítí životem Tvým, chceme v srdci svém dáti vzkvétati oněm ctnostem, kterým jsi již zde na zemi pokoj přislíbilo, a chceme se vystříhati ducha světského, nad nímž jsi kletbu vyslovilo. Vládni tedy nad naší myslí prostotou víry, vládni nad naším srdcem láskou, již výhradně pro Tebe planouti bude a jejíž plamen chceme udržovat častým svatým přijímáním. O božské Srdce, předsedej milostivě našim schůzím, žehnej našim duchovním i světským podnikům, rozptyluj naše starosti, posvěcuj naše radosti a mírni naše útrapy! A pak-li někdo z nás přece klesne a Tebe zarmoutí, upamatuj ho,

¹⁾ 300 dní denně. Lev XIII. 13. ledna 1898. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius X. 21. dubna 1908.

ó Srdce Ježíšovo, že's dobrotivo a milosrdno ke kajícímu hříšníkú. Když pak hodina loučení nadejde, smrt přikvapí a svůj smutek nad námi rozestře, ochotně se všichni, jak umírající, tak pozůstalí podrobíme Tvým věčným úradkům. Tehdy se potěšíme vzájemně myšlenkou, že přijde den, kdy celá naše rodina jsouc v nebi opět spojena na věky bude moci chváliti Tvou slávu i Tvá dobrodiní. Nejčistší Srdce Mariino a slavný patriarcha svatý Josef nechť přednesou Ti milostivě tuto naši zászvětnou modlitbu a nás po celý život na ni pamatují. Budiž pozdraveno, Srdce Ježíše, Krále a Otce našeho! ¹⁾

Modlitby k uctění trpěcího Spasitele.

148. Ejhle † kříž Páně! prchněte, protivníci! Zvítězil Lev z pokolení Judova, z kmene Davidova. Alleluja! ²⁾

149. Klaníme se Tobě, nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a velebíme Tebe, neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil. ³⁾

1) Plnomocných odpustků dosáhnou věřící, kteří se vyzpovídají a po svatém přijímání sebe a svou rodinu takto božskému Srdci Páně zasvětí, a to jak v den, kdy toto zasvěcení poprvé konají, tak jednou v každém příštím roce v den, kdy týmže způsobem je obnoví. Pius X. 19. května 1908.

2) 100 dní denně. Leo XIII. 21. května 1892.

3) 100 dní denně. Leo XIII. 4. března 1882.

150. Spása moje v kříži jista,
na kříž s úctou zrak svůj zvedám,
se mnou jest kříž Pána Krista,
útočiště v kříži hledám.¹⁾

151. Chvalozpěv „Jde prapor Kristův“.

1. Jde prapor Kristův a se skví,
plá jasně kříže tajemství,
jímž Život hyl smrt podstoupil
a smrtí život vykoupil.

2. Hrud' hrotem kopí proklána
a voda, krev jest vydána;
kal hříchu konečně jest smyt,
jenž po věky byl hyzdil lid.

3. Již stalo se, co David zřel
a písní svojí věrně pěl,
všem národům to zvěstuje:
„Bůh s dřeva světa panuje.“

4. Ó strome krásou zářící
a v nach se králův halící,
jenž nalezen cti hoden jest,
že mohl svaté údy nést!

5. Blah, že jest světa výplata
tvých na ramenou rozpiata,

¹⁾ 300 dní denně. Pius IX. 21. ledna 1874.

jsi váhou těla učiněn,
jímž vyrván peklu dávný plen.

6. Ó vítej, kříži, naděje,
lid spasený Ti zapěje!*)
smaž hříšným vinu, nectnosti
a zbožným přidej milosti.
7. Duch každý chval Tě, Trojice,
Ty spásy naší studnice,
Ty's dala slávu kříže nám,
dej dojít k jeho odměnám!
Amen.¹)

152. Modlitba sv. Augustina k trpí- címu Spasiteli.**)

Bože, který jsi pro spásu světa dobrovolně
se narodil, byl obřezán, od židů zavržen, od
podlého Jidáše políbením zrazen, provazy
svázán, jako nevinný beránek k zabití veden,

¹) 100 dní denně. Lev XIII. 16. ledna 1886.

*) Tyto dva verše znějí v době pašijové:

Ó vítej, kříži přečestný,
ty naděje v čas bolestný!

V době velikonoční:

Ó vítej, kříži, důvero,
Velkonoc blaho veškero!

Na Povýšení sv. Kříže:

Ó vítej, kříži, naděje,
tvá sláva dnes se zaskvěje!

***) Modlitbu k bičovanému Ježíši viz č. 76.

před obličej Annáše, Kaifáše, Piláta a Heroda potupně postaven, od křivých svědků obžalován, metlami mrskán a posměchem mučen, popliván, trním korunován, políčky trýzněn, třtinou bit, ve tváři zahalen, oděvu zbaven, hřeby na kříž přibit, s křížem povýšen, k lotrům připojen, žlučí a octem napájen a kopím proboden: Ó Pane, pro zásluhy těchto Svých muk, o nichž já nehodný rozjímám, a Svého svatého kříže a smrti Své, zachraň mne od trestů pekelných a rač mne uvésti tam, kam jsi uvedl lotra s Tobou ukřižovaného. Jenž s Otcem a Duchem svatým žiješ a kraluješ, Bůh po všechny věky věkův. Amen.

Pětkrát: Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.¹⁾

153. Modlitba sv. Kláry k uctění pěti ran Krista Pána.

1. K svaté ráně pravé ruky. — Chvála Tobě, můj Pane Ježíši Kriste za přesvatou ránu Tvé pravé ruky! Pro tuto velebnou ránu a Své svaté umučení odpusť mi všechny hříchy, jichž jsem se proti Tobě dopustil myšlením, řečí a skutky, nedbalostí ve službě Tvé, jakož i smyslností, jíž jsem se provinil za spánku nebo při bdění. Dej, ať

¹⁾ 300 dní denně. — Plnomocné měsíčně za tři podmínek v kterýkoliv z posledních tří dnů měsíce. Pius VII. 25. srpna 1820.

zbožně vzpomínám na Tvou přesvatou smrt a na Tvé božské rány: uděl mi milosti, abych své tělo umrtvoval a tak Ti podal důkaz své vděčnosti. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria.

2. K svaté ráně levé ruky. — Čest a chvála Tobě, nejsladší Ježíši Kriste, za přesvatou ránu Tvé levé ruky! Pro tuto velebnou ránu smiluj se nade mnou a rač z mého srdce vymýtiti, cokoliv se Ti nelíbí. Dej, ať vítězím nad Tvými zlobnými nepřátely s Tvou milostí je přemáhaje. Pro zásluhy Své obětavé smrti zachraň mne ode všech nebezpečností života časného i věčného a učiň, ať potom žiji v nebeské slávě s Tebou, jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen. Otče náš. Zdrávas, Maria.

3. K svaté ráně pravé nohy. — Čest a chvála Tobě, nejsladší Ježíši Kriste, za přesvatou ránu Tvé pravé nohy! Pro tuto velebnou ránu mi dopřej, abych se kál ze svých hříchů, a pro Tvou obětavou smrt vroucně Tě prosím, abys mne, nehodného služebníka Svého, dnem i nocí v jednotě se Svou svatou vůlí zachovával a ode vší tělesné i duchovní nehody chránil. Když pak nadejde den hněvu, přijmi mne na milost a uveď do věčné blaženosti. Jenž jsi živ a kra-

luješ na věky věkův. Amen. Otče náš. Zdrávas, Maria.

4. K svaté ráně levé nohy. — Čest a chvála Tobě, nejmilostivější Ježíši Kriste, za přesvatou ránu Tvé levé nohy! Pro tuto velebnou ránu uděl mi milost úplného odpuštění, abych s Tvým přispěním ušel rozsudku věčného zavržení. Prosím Tě též, laskavý můj Spasiteli, pro svatou smrt Tvou, abych se před svou smrtí ze svých hříchů vyzpovídal a s dokonalou lítostí a čistotou těla i duše Svátost Tvého Těla a Tvé Krve přijal; učin, ó Pane, ať zasloužím přijati též svaté pomazání ku věčné spáse. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria.

5. K svaté ráně boku Spasitele. — Čest a chvála Tobě, nejdobrotivější Ježíši Kriste, za přesvatou ránu boku Tvého! Nejtišší Ježíši, prosím Tě pro tuto velebnou ránu a pro nesmírné milosrdenství, které jsi prokázal vojínovi Longinovi, když Tvůj bok otevřel, a které i nyní nám všem na jevo dáváš. Zbav mne nyní Svou nejdražší Krví, která se po celém světě obětuje a přijímá, všeho zla, minulého, přítomného i budoucího, jako jsi mne na křtu svatém vyprostil z poroby hříchu dědičného. Pro Svou přehořkou smrt daruj mi živou víru, pevnou naději a dokonalou lásku, abych Tě celým srdcem,

celou duší a vší silou miloval. Posilni a utvrď mne v konání dobrých skutků, dej, ať ve službě Tvé setrám a takto se Tobě povždy líbím!

Otče náš. Zdrávas, Maria.

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť jsi Svou smrtí a Krví svět vykoupil.

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, který jsi vykoupil lidské pokolení pěti ranami Svého Syna a Pána našeho Ježíše Krista, dopřej nám, Tebe prosíme, abychom [rány Jeho denně uctívající Jeho drahou krví náhlé a věčné smrti uchránění byli. Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen.¹⁾

154. Modlitba k umučenému Spasiteli.

Ó Ježíši, jenž jsi v hořkém utrpení Svém se stal posměchem lidí a pravým trpítelem, ctím Tvůj božský obličej, který zářil kdysi spanilostí a laskavostí Tvého Božství, nyní však jako obličej malomocného mi připadá. Pod tímto Tvým zuboženým zevnějškem poznávám však Tvou neskonalou lásku a po ničem tolik netoužím, leč Tebe milovati a o to usilovati, abys ode všech lidí byl milován. Slzy, jež roníš z očí Svých, mi připadají jako drahé

1) 300 dní denně. Leo XIII. 21. listopadu 1885.

perly, jež bych chtěl posbírat, abych jejich nekonečnou cenou duše ubohých hříšníků vykoupil. O Ježíši, Tvůj obličej jest jedinou krásou, která srdce moje rozkoší naplňuje: než, budu spokojen, neuzřím-li zde na zemi sladkého pohledu Tvého a nepocítím-li nevýslovně sladkého polibku Tvé lásky; jen o to Tě vroucně prosím: ach! vstěp do srdce mého Svou božskou podobnost a rozněť mne k Tobě láskou, aby mne rychle strávila a já brzy Tvou velebnou tvář v nebi spatřil. Amen.¹⁾

155. Modlitba k uctění Krve Kristovy.

O předrahá Krvi života věčného, mzdo a spáso všehomíra, nápoji a lázni našich duší, jež neustále hájíš zájmy lidské u trůnu svrchovaného Milosrdenství! kořím se Ti s největší uctivostí a rád bych Ti podal náhradu, seč jsem, za křivdy a potupy, jichž se Ti od lidí, Tvých tvorů, napořád dostává, a zvláště od těch, kteří se opovažují drze se Ti rouhati. Kdo by nevelebil této Krve, mající cenu nekonečnou? Kdo by se nerozntil láskou k Ježíši, jenž ji prolil? Čím bych byl, kdybych nebyl touto božskou Krví vykoupen? Kdo pak ji asi vypudil do poslední krůpěje ze žil Pána mého? Ach, zajisté jen

¹⁾ 300 dní pokaždé. Pius X. 13. února 1906.

láska to způsobila! O té nesmírné Lásky, která nám poskytla tohoto spasitelného balsámu! O neocenitelný balsáme, jenž jsi vyprýštil ze zdroje nesmírné lásky, ach, učiň, ať Tebe všichni srdcem i ústy chválí, velebí a Tobě díky vzdávají nyní i vždycky a na věky věkův. Amen.¹⁾

156. Sedmero obětování Krve Kristovy.

1. Věčný Otče! obětuji Tobě zásluhy nejdražší Krve Ježíše Krista, Tvého milého Syna a svého božského Spasitele, za rozšíření a povýšení své drahé Matky, svaté církve, za zachování a blaho její viditelné hlavy, svatého Otce v Římě, za kardinály, biskupy, duchovní správce a za všechny, kteří se svaté službě věnují.

Sláva Otci . . .

Budiž stále veleben a vděčně uctíván Ježíš, jenž krví Svou nás vykoupil!

2. Věčný Otče! obětuji Tobě zásluhy nejdražší Krve Ježíše Krista Tvého milého Syna a svého božského Spasitele, za pokoj a svornost mezi katolickými krály a knížaty, za ponížení nepřátel svaté víry a za blaho lidu křesťanského.

Sláva Otci . . .

Budiž stále veleben . . .

¹⁾ 300 dní denně, Pius VII. 18. října 1815.

3. Věčný Otče! obětuji Tobě zásluhy nejdražší Krve Ježíše Krista, Tvého milého Syna a svého božského Spasitele, za osvícení nevěřících, za vyhlazení všech bludů a za obrácení hříšníkův.

Sláva Otci . . .

Budiž stále veleben . . .

4. Věčný Otče! obětuji Tobě zásluhy nejdražší Krve Ježíše Krista, Tvého milého Syna a svého božského Spasitele, za všechny příbuzné, přátele a nepřátele, za nuzné, nemocné, soužené a za všechny, za které buď víš, že se mám modliti, nebo si přeješ, abych se modlil.

Sláva Otci . . .

Budiž stále veleben . . .

5. Věčný Otče! obětuji Tobě zásluhy nejdražší Krve Ježíše Krista, Tvého milého Syna a svého božského Spasitele, za všechny, kteří dnes na onen svět se odeberou; zachraň jich od věčných trestů a dopřej jim co nejdříve své slávy!

Sláva Otci . . .

Budiž stále veleben . . .

6. Věčný Otče! obětuji Tobě zásluhy nejdražší Krve Ježíše Krista, Tvého milého Syna a svého božského Spasitele, za všechny, kteří se mnou k jeho vroucímu uctění se spojují a kteří o rozšíření této úcty pečují.

Sláva Otci . . .

Budiž stále veleben . . .

7. Věčný Otče! obětuji Tobě zásluhy nejdražší Krve Ježíše Krista, Tvého milého Syna a svého božského Spasitele za všechny své duchovní i tělesné potřeby, na úlevu věrných duší v očistci a hlavně těch, které nejvroucněji uctívaly jak tuto cenu našeho vykoupení tak i bolesti a útrapy drahé Matky naší, přesvaté Panny Marie.

Sláva Otci . . .

Budiž stále veleben . . .

Budiž velebena Krev Ježíše Krista nyní i vždycky a po všechny věky věkův. Amen.¹⁾

157. Páteční uctění památky smrti Krista Pána.

Když se v pátek, obyčejně o třetí hodině odpolední, zvoní na počest umírajícího Spasitele, klekneme a pomodlíme se zbožně pětkrát: Otče náš. Zdrávas, Maria a tím zároveň na úmysl sv. Otce.²⁾

¹⁾ 300 dní pokaždé, s úmyslem podati nejdražší Krvi Páně náhradu za všechny urážky a potupy. — Plnomocné měsíčně za tři podmínek. Pius VII. 22. září 1817.

²⁾ 100 dní denně. Benedikt XI V. 13. prosince 1740. Odpustků dosáhnou i věřící v místech, kde se zvoní v jinou hodinu nebo kde se vůbec nezvonívá, modlí-li se uvedeným způsobem.

Modlitby k uctění sv. Rodiny a sv. andělů.

K uctění sv. Rodiny.

158. Ježíši! Maria! Josefe!¹⁾

159. Ježíši, Maria a dobrotivý Josefe, žehnejte nám nyní i ve smrtelném zápasu!²⁾

160. Učiň, Pane Ježíši, ať příkladů Tvé svaté Rodiny povždy následujeme, abychom v hodině smrti své na přímluvu Tvé slavné panenské Matky a svatého Josefa od Tebe do věčných stánků přijati býti zasloužili.³⁾

161. Modlitba za věrné plnění
křesťanských povinností.

Ježíši, Maria, Josefe! žehnejte nám a udělte nám milosti, abychom svatou církev, jak jest náš povinností, nade všechny pozemské věci milovali a jí povždy svou lásku zvláště svými skutky na jevo dávali.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

Ježíši, Maria, Josefe! žehnejte nám a udělte nám milosti, abychom svatou víru, kterou jsme na křtu svatém darem obdrželi, otevřeně a mužně, jak jest náš povinností, vyznávali, lidských ohledů nedbajíce.

Otče náš. Zdrávas, Maria Sláva Otcí.

1) 7 let a 7 kvadragen pokaždé. — Plnomocné měsíčně za dvou podmínek. Pius X. 8. června 1906.

2) 50 dní pokaždé. Pius X. 9. června 1906.

3) 200 dní denně. Leo XIII. 25. března 1897.

Ježíši, Maria, Josefe! žehňte nám a udělte nám milosti, abychom k obhájení a povýšení svaté víry, jak jest naší povinností, slovem i majetkem, ano i obětí života svého, pokud na nás záleží, přispívali.

Otče náš. Zdrávas, Maria Sláva Otcí.

Ježíši, Maria, Josefe! žehňte nám a udělte nám milosti, abychom se všichni, jak jest naší povinností, vzájemně milovali a ve svém myšlení, chtění a jednání se dokonale podrobili správě svých duchovních představených.

Otče náš Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

Ježíši, Maria, Josefe! žehňte nám a udělte nám milosti, abychom svůj život, jak jest naší povinností, v úplný souhlas s předpisy Božích a církevních příkázání uvedli a tak povždy láskou žili, která tvoří hlavní obsah těchto příkázání. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.¹⁾

162. Modlitba za ctnost svaté čistoty.

1. Ježíši, Synu Boha živého, jasnosti světla věčného, jenž od věčnosti nejčistší zplozen jsa v lůně Otce věčného chtěl jsi se v čase zroditi z Panny nejčistší a neposkvrněné: já, křehký a slabý tvor Tvůj z celého srdce Tebe žádám, zachovej mne čistým

¹⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 17. května 1890.

na duši i na těle a učiň, ať ve svaté církvi Tvé zplna rozkveté ctnost svaté čistoty k větší slávě Tvé a ku spáse duší Tebou vykoupených.

2. Maria, Panno nejčistší a neposkvrněná, Dcero Otce věčného, Matko Syna věčného a Nevěsto Ducha svatého, vznešený a živý chráme nejsvětější Trojice, lilie čistoty a zrcadlo bez poskvrny: ach, vypros mi, drahá Máti, na svém i mém dobrém Ježíši čistotu duše i těla, a pros Ho, ať učiní, by tato krásná ctnost plněji vzkvétala ve všech stavech věřících.

3. Josefe, slavný světče a nejčistší ženichu neposkvrněné Panny Marie, jenž jsi zasloužil a od Boha dosáhl zvláštní cti býti pěstounem zosobněné nevinnosti, Ježíše Krista, a neporušeným strážcem Panny panen: ach, vypros mi lásku Ježíše Krista, mého Boha a Spasitele, a zvláštní ochranu Panny Marie, mé přesvaté Matky; svatý Josefe, ochránce všech čistých duší, učiň, ať Tvoje oblíbená ctnost svaté čistoty ode mne i ode všech lidí jest více milována.

4. Ty pak, svatý Bernardine, největší milovnsku Ježíšův, Mariin a Josefův, vzore křesťanské mravnosti, obnoviteli zbožnosti a bezúhonných mravů za doby své a můj zvláštní ochránce a vzore: ach, přednes mé prosby svaté Rodině a vypros, by se zbožností a

bázní Boží vládla též ctnost svaté čistoty duše i těla ve všech křesťanských rodinách a ve všech dítkách naší Matky svaté římskokatolické církve. Amen.¹⁾

K uctění svatých andělů.

163. Duchové andělští, kteří bdíte nad našimi svatostánky, chraňte v nich Ježíše. tuto velebnou záruku božské lásky, od znešvěcení, jehož se na něm nešlechtní lidé chtějí dopustiti, a zachovejte Ho lásce naší!²⁾

164. Modlitba k andělu strážci.

Anděle Boží, strážce můj, jemuž otcovská láska Nejvyššího mne svěřila : osvěcuji, opatruj, řiď a spravuj mne. Amen.³⁾

165. Povzdech k sv. Michaeli archandělu.

Svatý Michaeli archanděle, opatruj nás v boji, abychom nezahynuli v den přísného soudu!⁴⁾

1) 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za dvou podmínek. Pius IX. 26. února 1862.

2) 300 dní pokaždé. Pius X. 26. července 1908.

3) 100 dní pokaždé. Viz str. 70 č. 22.

4) 100 dní denně. Leo XIII. 19. srpna 1893.

166. Chvalozpěv k uctění sv. Michaela
archanděla.

- 1 Otcův blesku, srdcí žití,
Jezu! spějme Tebe ctíti
s anděly, již v slávy záři
vroucně hledí k Tvoji tváři.
2. Tisícové v svatém voji
vůdcem mají Tebe v boji,
Michael znak kříže nese,
před nímžto se peklo třese.
3. Draka zlého s nebes vlasti
mocí svrhl do propasti;
archanděl ten bleskoskvoucí
zlomil takto odboj žhoucí.
4. Stůjme s tímto Páně vůdcem
v boji s pýchou, s duší škůdcem,
až na hlavu naši vloží
korunu Beránek Boží.
5. Otci, Synu v každé době,
Duchu svatý, taktéž Tobě,
po vše věky neustálá
budiž čest a sláva, chvála.
Amen.

Antifona: Přeslavný kníže, Michaeli archanděle, budiž nás pamětliv; zde a všude pros za nás povždy Syna Božího!

V. Před obličejem andělů budu chvály Tobě pěti, Bože můj.

R. Klaněti se budu Tobě ve svatyni Tvé a budu velebiti jméno Tvé.

Modleme se: Bože, jenž andělům i lidem podivuhodným řádem úkoly dáváš, uděl nám milostivě, aby andělé, kteří v nebesích neustále Tobě slouží, i život náš zde na zemi opatrovali. Skrze Krista Pána našeho. Amen.¹⁾

167. Modlitba k sv. Rafaeli.

Svatý Rafaeli, slavný archanděle a vznešený kníže dvoru nebeského, proslulý svými dary moudrosti a milosti, vůdce cestujících na moři i na souši, těšiteli nešťastných a útočiště hříšníků! pomáhej mi milostivě, Tebe prosím, ve všech potřebách a strastech tohoto života, jako jsi mladému Tobiáši na jeho cestách pomáhal. A poněvadž jsi hojivou silou Boží, pokorně k Tobě želám: uzdrav mou duši od četných chorob a tělo mé od neduhů je mučících, pak-li milost tato blahu mému prospěje. Zvláště však Tebe prosím za ctnost andělské čistoty, abych se stal hoden býti živým chrámem Ducha svatého. Amen.²⁾

¹⁾ 200 dní denně. — Plnomocné měsíčně za tři podmíněk. Pius VII. 6. května 1817.

²⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 21. června 1890.

Modlitby k uctění Panny Marie.

Modlitby všeobecné.

168. Chvalozpěv Panny Marie.

Velebí duše má Hospodina, a duch můj
zaplesal v Bohu, Spasiteli mém,

Že vzhlédl na ponížení služebnice Své:
neboť aj, od této chvíle blahoslaviti mě budou
všecka pokolení.

Neboť veliké věci učinil mi Ten, jenž mocný
jest; a svaté jest jméno Jeho.

A milosrdenství Jeho trvá od pokolení do
pokolení, těm, kteří se Ho bojí.

On učinil mocné věci raměm Svým:
rozptýlil pyšné smýšlením srdce jejich.

Sesadil mocné s trůnu a povýšil nízké.

Lačné naplnil dobrými věcmi, a bohaté
propustil prázdné.

Ujal se Israele, služebníka Svého, aby byl
pamětliv Svého milosrdenství.

Jakož byl mluvil k otcům našim, k Abra-
hamovi a potomstvu jeho na věky.¹⁾

169. Chvalozpěv „Zdrávas, hvězdo spanilá“.

1. Zdrávas hvězdo spanilá, Matko Boží rozmilá,

¹⁾ 100 dní denně. — 7 let a 7 kvadragen v sobotu.
Leo XIII. 20. září 1879 a 22. února 1888.

Panno čistá, přeskvoucí,
bráno k nebi vedoucí!

2. Tebe ctíme s andělem
u pozdravu veselém ;
oblaž mírem naši hruď
a nám lepší Evou buď!
3. Zbav nás hříchu poroby,
pravdou osviť útroby ;
zla nás všeho mocně chraň,
dárkyní se dobra staň!
4. Mateřskou nám lásku zjev,
odvrať od nás Boží hněv ;
v nebi za nás oroduj,
spásu naši rozhoduj!
5. Panno ze všech jediná,
jíž se netkla provina,
vlídností nás obdaruj,
nečistoty uvaruj!
6. Uveď, kněžno statečná,
v nebesa nás pověčná,
bychom Krista uzřeli
v blahém s Tebou veselí!
7. Otcí, Synu plesavá
zazní světem oslava ;

chválen buď i svatý Duch.
Otcí, Synu rovný Bůh!
Amen.¹⁾

170. Litanie Loretská.

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!
Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!
Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se
nad námi!
Duchu svatý Bože, smiluj se nad námi!
Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad
námi!
Svatá Maria, *)
Svatá Boží Rodičko,
Svatá Panno panen,
Matko Kristova,
Matko božské milosti,
Matko nejčistší,
Matko nejčistotnější,
Matko neposkvrněná,
Matko neporušená,
Matko přemilá,
Matko předivná,

1) 300 dní denně. Leo XIII. 27. ledna 1888.

*) Oroduj za nás!

Matko dobré rady, *)
Matko Stvořitele,
Matko Spasitele,
Panno nejmoudřejší,
Panno ctihodná,
Panno slavná,
Panno mocná,
Panno dobrotivá,
Panno věrná,
Zrcadlo spravedlnosti,
Stolice moudrosti,
Příčino naší radosti,
Nádobo duchovní,
Nádobo ctihodná,
Nádobo vznešená pobožnosti,
Růže duchovní,
Věži Davidova,
Věži z kostí slonových,
Dome zlatý,
Archo úmluvy,
Bráno nebeská,
Hvězdo jitřní,
Uzdravení nemocných,
Útočiště hříšníků,
Potěšení zarmoucených,
Pomocnice křesťanů,
Královno andělů,
Královno patriarchů,
Královno proroků,

*) Přidáno 22. dubna 1903.

Královno apoštolů,
Královno mučedníků,
Královno vyznavačů,
Královno panen
Královno všech svatých,
Královno bez hříchu prvotního počatá,
Královno posvátného růžence,
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
vyslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi!

V. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko!

R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení
Kristových.

Modleme se: Popřej nám, služebníkům
Svým, prosíme, Pane Bože, abychom se ze
stálého zdraví duševního i tělesného radovali,
a na slavnou přímluvu blahoslavené Panny
Marie od vezdejšího zármutku byli osvobozeni
a věčné radosti požívali. Skrze Krista Pána
našeho. Amen.¹⁾

171. Záslibná modlitba k Panně Marii.

1. Přesvatá Panno! z celého srdce Tebe
ctím nade všechny anděly a svaté v nebi jako

¹⁾ 300 dní pokaždé. — Plnomocné o pěti hlavních
svátcích Mariánských za čtyř podmínek, kdo se litanii

Dceru Otce věčného a zaslibuji Tobě svou duši se všemi mohutnostmi jejími. Zdrávas, Maria . . .

2. Přesvatá Panno! z celého srdce Tebe ctím nade všechny anděly a svaté v nebi jako Matku Syna Jednorozeného a zaslibuji Tobě své tělo se všemi smysly jeho. Zdrávas, Maria . . .

3. Přesvatá Panno! z celého srdce Tebe ctím nade všechny anděly a svaté v nebi jako milovanou Nevěstu Ducha svatého a zaslibuji Tobě své srdce se všemi jeho city; vypros mi, Tebe žádám, od nejsvětější Trojice všechny milosti, kterých mi třeba k věčnému spasení. Zdrávas, Maria . . .¹⁾

172. Záslibná modlitba k nejčistšímu Srdci Panny Marie.

Tvému nejčistšímu Srdci, ó Maria, Panno mocná a Matko milosrdenství, Královno nebeská a Útočiště hříšníků, se zaslibujeme. Zaslibujeme Tobě své bytí a celý život svůj, všechno, cokoliv máme, co jest nám drahé a čím jsme. Tobě budiž zaslíbeno naše tělo, srdce i duše, Tobě budiž zaslíben náš příbytek, naše ro-

denně modlívá. Pius VII. 30. září 1817. K dosažení odpustků netřeba se modlit veršiků s modlitbou.

¹⁾ 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za tři podmínky. Leo XII. 21. října 1823 a Pius IX. 18. června 1876.

dina a vlast! Chceme, aby všechno, cokoliv jest v nás a kolem nás, Tobě náleželo a tak nabylo účasti na Tvém štědrém mateřském požehnání. Aby pak toto naše zaslíbení zůstalo účinným a trvalým, obnovujeme dnes, o Maria, u nohou Tvých svůj křestní slib, jakož i sliby své při prvním svatém přijímání učiněné. Zavazujeme se, že budeme povždy neohroženě vyznávatí pravdy svaté víry a že budeme žítí jako praví katolíci ve všem jsouce poddáni správě sv. Otce a biskupů, kteří s ním jsou ve věrném spojení; zavazujeme se, že budeme svědomitě zachovávatí příkázání Boží a církevní, zvláště pak svěcení neděl a svátků; zavazujeme se, že zjednáme v život svůj průchodu utěšujícím úkonům křesťanského náboženství a zvláště svatému přijímání. Konečně Tobě, ó slavná Matko Boží a dobrotivá Máti lidí, slibujeme, že věnujeme celé srdce své službě Tvé posvátné úcty, abychom tak vládou nejčistšího Srdce Tvého založili a upevnili říši velebného Srdce Tvého Syna jak ve své duši, tak v duších všech lidí, jak ve své milé vlasti, tak též po celém světě, jako v nebi tak i na zemi. Amen.¹⁾

173. Modlitby sv. Alfonsa k Panně
Marii na každý den v týdnu.
Neděle. (Za odpuštění hříchův.)

¹⁾ 500 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za tři podmíněk. Pius X. 21. února 1907.

Matko Boží, hle, já bídný hříšník klečím u nohou Tvých a s důvěrou se k Tobě utíkám! Nezasluhuji sice, abys mne jediným pohledem svým oblažila, ale vím, že Ty vidouc Syna svého na kříži umíрати za spásu hříšníků, vroucně toužíš jim pomáhati. Ó Matko milosrdenství, shlédni na moje soužení a ustrň se nade mnou! Slychám, jak Tě všichni nazývají útočištěm hříšníkův, nadějí zarmoucených a pomocnicí opuštěných: budiž tedy i mým útočištěm, mou nadějí, mou pomocnicí! Na Tobě jest svou přímluvou mne zachránit! Přispěj mi pro lásku ke Kristu Ježíši, podej ruku své mně ubohému, jenž jsem sice upadl, ale do ochrany Tvé se poroučím. Víím, že se raduješ, můžeš-li hříšníku pomoci; pomoz tedy i mně nyní, kdy mi pomoci můžeš! Svými hříchy jsem pozbyl milosti Boží a uvrhl duši svou do záhuby. Do rukou Tvých se nyní odevzdávám: rci mi, co mám činiti, abych opět nabyl milosti Boží, a hned s ochotou to vykonám. Bůh sám mne k Tobě posílá, abys mi pomohla; chce, abych vzal útočiště i ku Tvému milosrdenství, aby mně nejen zásluhy Tvého Syna, ale i Tvé prosby spasení vymohly. K Tobě se tedy utíkám; pros za mne Ježíše! Ukaž, že dobrodiní prokazuješ tomu, kdo v Tebe důvěruje! Tak doufám, tak se staň! 3krát: Zdrávas, Maria . . . (náhradou za křivdy a potupy na Panně Marii páchané).

P o n d ě l í. (Za vytrvalost v dobrém.) —

Přesvatá Panno Maria, Královno nebeská!

Byl jsem sice dříve otrokem zlého ducha, ale nyní se zaslibuji trvale službě Tvé a chci Tebe uctívati a Tobě sloužiti po celou dobu svého života. Přijmi mne tedy za svého služebníka a nezamítej mne, jak bych zasluhoval. Ó Máti moje, v Tebe skládám všechny své naděje; s díkem velebím Pána Boha, že mi dává ve smilování svém tuto důvěru v Tebe. Ve svém minulém životě jsem sice upadl do viny; ale doufám, že jsem pro zásluhy Ježíše Krista a na prosby Tvé dosáhl již odpuštění. Než to mi nestačí, ó Máti moje! neboť mne děsí myšlenka, že mohu znova pozbyti milosti Boží. Nebezpečenství trvají, nepřátelé neodpočívají, a nová pokušení na mne dolehnou. Ach, přimlouvej se tedy za mne, Paní má! Pomáhej mi proti útokům pekelným a nedopusť, abych hříchem znova urazil Tvého božského Syna Ježíše! Ať nikdy již duše své nezahubím, ať nikdy ráje a Boha neztratím! O tuto milost Tě žádám, Maria, po této milosti toužím, této milosti mi vypros. Tak doufám, tak se staň! 3krát: Zdrávas, Maria . . .

Ú t e r ý (Za šťastnou smrt.)

Přesvatá Panno Maria, Matko dobroty a milosrdenství! Děs a zmatek mne jímá, když o svých hříších uvažuji a na svou poslední hodinku pomyslím. Na krev Ježíše Krista a

na přímluvu Tvoji, nejsladší Máti má, docela spoléhám. Potěšení zarmoucených, neopust mne v oné chvíli a neopomíň mne potěšiti v onom velkém soužení! Když mne už nyní tak mučí výčitky svědomí nad spáchanými hříchy, nejistota, zda mi odpuštěno, nebezpečnoství, že znova klesnu, a vzpomínka na přísnou spravedlivost Boží, ach, jaká hrůza mne teprve v oné chvíli pojme? Ach, Paní má, ještě než poslední hodinka moje nadejde, vypros mi milosti, abych svých hříchů zkroušeně litoval, se opravdově polepšil a ve věrnosti k Pánu Bohu po celý život svůj setrval. Když pak nadejde hodinka smrti mé, přispěj mi, ó Maria, moje naděje, ve hrozných úzkostech, které mne tehdy zachvátí: posilni mne, abych nezoufal patře na provinění, jež mi ďábel na paměť uvede. Pros za mne, abych Tě v oné chvíli častěji vzýval a duši svou vydechl maje na rtech nejsladší jméno Tvé a nejsvětějšího Syna Tvého. Této milosti jsi udělila tolika svým ctitelům: i já si jí žádám a doufám, že mi jí udělíš. Amen. 3krát Zdrávas, Maria . . .

S t ř e d a. (Za ochranu od věčné záhuby.)

Přesvatá Matko Boží Maria, kolikráte jsem zasloužil věčné záhuby za hříchy své! Snad by již byl rozsudek nad mým prvním hříchem býval vykonán, kdybys Ty, ó dobrotivá, nebyla zadržela božské Spravedlivosti, a zvítě-

živši nad mou zatvrzelostí mne nebyla přiměla, abych pojal v Tebe důvěru. Ó, do kolika jiných hříchů bych byl snad potom upadl pro nebezpečenství, která mne potkala, kdybys Ty, milená Máti, nebyla mne zachovala milostmi, jichž jsi mi vyprosila! Ale co mi prospěje Tvé milosrdenství, Královno má, a přízeň, kterou jsi mi prokázala, pak-li přece sama sebe zahubím? Pak-li jsem Tě někdy nemiloval, miluji Tě nyní po Bohu nade všecko. Ach, nedopusť, abych se odvrátil od Tebe a od Pána Boha, jenž mi na Tvou přímluvu tolik milostí udělil! Nedopusť, nejmilejší Paní má, abych Tě musel povždy v pekle nenávidět a Tobě zlořečit! Mohla bys patřiti na záhubu svého sluhy, Tobě v lásce oddaného? O Maria, co pravíš? Budu zatracen? Ano, budu zatracen, Tebe-li opustím! Ale měl bych odvahu Tě opustit? Mohl bych zapomenout na lásku, již jsi ke mně lnula? Ne, zajisté nezahyne, kdo s důvěrou se Tobě poroučí a k Tobě se utíká! Ach, Máti moje, nezůstavuj mne sobě samému, abych nezahynul; učin, ať se povždy k Tobě utíkám! Zachraň mne, naděje má, zachraň mne od věčné záhuby a především od hříchu, který jedině mne může do pekla odsoudit.) Amen. 3krát: Zdrávas, Maria . . .

1) Kdo se pomodlí tuto modlitbu a připojí na konci třikrát „Zdrávas, Královno“, dosáhne: 300 dní

Čtvrték. (Za věčnou blaženost.)

Královno nebeská, která jsi nade všechny kúry andělské vyvýšena a Pánu Bohu nejbližší! já, bídný hříšník, Tebe pozdravuji z tohoto bedného údolí a prosím Tě, obrať ke mně své milosrdné oči! O Maria, viz, jaká nebezpečnost mi hrozí a hroziti budou, dokud potrvá život můj zde na zemi, že totiž zahubím duši svou a ztratím nebe i Pána Boha. V Tebe, ó Paní, skládám všechny své naděje; miluji Tě a toužím Tě brzy v ráji spatřiti a Tebe chváliti. Ach, Maria, kdy vzejde onen blažený den, kdy spasen jsa k nohám Tvým pokleknu? Kdy políbím ruku, která mi tolik milostí udělila? V životě svém, ó Máti moje, jsem ovšem byl k Tobě velmi nevděčným; ale až přijdu do ráje, pak Tě neustanu milovati po celou věčnost a chvály Tobě pěje a díky vzdávaje nahradím Ti nevděk svůj. Děkuji Pánu Bohu, že mi dává takou důvěru v krev Ježíše Krista a ve Tvou mocnou přímlovu. Tolik doufali Tvoji praví ctitelé, a nikdo se nezklamal. Ne, zajiště ani já se nezklamam. O Maria, pros svého Syna Ježíše, jak i já Ho pro zásluhy Jeho Útrpení prosím, aby mne v naději mé utvr-

denně. — Plnomocné měsíčně za tři podmíněk. Pius VII.
15. května 1821.

zoval a ji ve mně vždy více množil. Amen.
3krát: Zdrávas, Maria . . .

P á t e k. (Za lásku k Ježíši a Marii.)

Maria! Ty's ze všech tvorů nejšlechternější, nejvznešenější, nejčistší, nejspanilejší a nej-světější! Ach, Paní má, kéž by Tě všichni znali a milovali, jak toho zasluhuješ! Přece však mi skýtá útěchy alespoň vědomí, že žije tolik svatých duší v nebi a spravedlivých na zemi, které jsou zamilovány do Tvé dobroty a spanilosti. Zejména pak se raduji, že Bůh sám k Tobě jediné větší láskou lne nežli souhrn všech andělů a lidí. I já, bídný hříšník, lnu k Tobě, přemilá Královno má, láskou, ale láskou příliš vlažnou: vypros mi milosti, abych Tě miloval vroucněji a něžněji, jak si toho žádám! Vždyť láska k Tobě jest velkým znamením vyvolení a milosti, již Bůh jen těm dopřává, kteří dojdou spasení. Jsem si vědom též, Máti moje, že jsem k velikým díkům zavázán Tvému Synu, jenž jest hoden lásky nekonečné. Na Tobě, která po ničem jiném vroucněji netoužíš, leč aby byl milován, jest, abys mi vyprosila vroucí lásky ke Kristu Ježíši! Ach, vypros mi této milosti Ty, jejíž každé prosbě Pán Bůh vyhoví. Nehledám ani statků pozemských ani cti ani bohatství: toužím jedině po lásce k Pánu Bohu, čímhž přání Srdce Tvého vyplním. Zda možno, abys mi nepřispěla tuto mou touhu Tobě tak milou

ukojit? Nikoliv, vždyť již mně přispíváš, již za mne prosíš! Pros za mne, ó Maria, pros za mne a neustaň za mne prositi, dokud mne nespatriš v ráji, kde nabudu jistoty, že mohu věčně na Boha svého patřiti a s Tebou, nejdražší Máti moje, jej milovati. Amen. 3krát: Zdrávas, Maria . . .

S o b o t a. (Za ochranu Panny Marie.)

Přesvatá Máti moje! jsem si vědom milostí, jichž jsi mně dosud vyprosila, jsem si též vědom nevděku, jímž jsem já Tobě odplácel. Nevděčnick není sice hoden nových dobrodiní: proto se však přece nevzdám důvěry ve Tvé milosrdenství. O mocná Přímluvkyně moje, ustrň se nade mnou! Ty's rozdatelkou všech milostí, jichž nám ubohým Pán Bůh uděluje, a proto Té učinil tak mocnou, bohatou a dobrotivou, abys nám pomáhala. Chci dosíci nebeské blaženosti a proto odevzdávám do Tvých rukou svou věčnou spásu, Tobě svěřuji duši svou. Toužím býti vřazen mezi Tvé nejvěrnější služebníky; nezapuzuj mne! Já bídný hříšník se k Tobě utíkám; neopouštěj mne Ty, která horlivě ubohých vyhledáváš a jim pomáháš! Pros za mne! Tvůj Syn neoslyší žádné prosby Tvé. Přijmi mne do své ochrany a budu spokojen; neboť Ty-li mne chráníš, ničeho se nelekám: neděsí mne hříchy mé, neboť doufám, že mi odpuštění vyprosíš; nebojím se zlých duchů, neboť Ty's celého pekla moc-

nější; nebojím se ani Soudce svého Ježíše, neboť jediná Tvoje prosba jej usmíří! Chraň mne tedy, Máti moje, a vypros mi odpuštění hříchů, lásku k Ježíši, vytrvalost v dobrém, svatou smrt a konečně blaženost v ráji! Nezasluhuji ovšem těchto milostí, ale na prosbu Tvou mi jich Pán Bůh udělí. Pros tedy za mne Ježíše! O Maria, Královno moje, v Tebe důvěřuji; v této naději klidně žiji, s touto nadějí chci zemřítí. Amen. 3krát: Zdrávas, Maria . . .¹⁾

Modlitby k uctění neposkvrněného Početí.

174. V početí svém, Panno Maria, jsi byla bez poskvrny; pros za nás Otce, jehož Syna Ježíše jsi z Ducha svatého počala a porodila.²⁾

175. O Maria, beze hřichu počatá, oroduj za nás, kteří se k Tobě utíkáme!³⁾

176. Svatá Maria, neposkvrněná Panno Matko Boží a Máti naše, přimlouvej se za nás u Srdce Pána Ježíše, který jsa Synem Tvým nám bratrem jest.⁴⁾

¹⁾ 300 dní denně za příslušnou modlitbu toho dne. — Plnomocné měsíčně za tři podmínek, kdo po celý měsíc denně příslušnou modlitbu koná. Pius VII. 21. června 1808 a Pius IX. 18. června 1876. — Modlitbu střeďeční lze konati pro plnomocné odpustky též neodvisle od ostatních s tím rozdílem, že se připojuje třikrát „Zdrávas, Královno“.

²⁾ 100 dní pokaždé. Pius VI. 21. listopadu 1793.

³⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 15. března 1884.

⁴⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 20. prosince 1890

177: Tobě, ó panenská Matko, která jsi nikdy ani dědičným ani osobním hříchem poskvrněna nebyla, poroučím a svěruji čistotu srdce svého.¹⁾

178. Modlitba sv. Otce Pia X.
k neposkvrněné Panně Marii.

Přesvatá Panno, která jsi se Pánu zalíbila a jeho Matkou se stala jsouc tělem i duchem, věrou i láskou bez úhony! Ach, shlédni milostivě na nás ubohé, o Tvou mocnou ochranu k Tobě žejající! Uskočný had, nad nímžto první kletba byla vynesena, bohužel neustává doléhati na nás, ubohé dítky Eviny, a strojiti nám úklady. S Tebou, ó požehnaná Máti naše, Královno a Prostřednice naše, která jsi od prvního okamžiku svého početí potřela hlavu ďáblovu, se jednou myslí, jedním srdcem spojujeme a Tebe vroucně prosíme: Přijmi a přednes u trůnu Božího prosby naše, a učiň, ať se nikdy nestaneme obětí úkladů nám strojených, tak aby chom všichni dospěli přístavu spásy, a aby přes tolik nebezpečenství Církev i křesťanští národové opět jednou zapěli píseň osvobození, vítězství a pokoje. Amen.²⁾

1) 100 dní denně. Pius IX. 26. listopadu 1854.

2) 300 dní denně. Pius X. 11. ledna 1905.

179. Pozdravy a chvály neposkvrněné Panny Marie.

Všecka krásná jsi, Maria! Všecka krásná jsi, Maria! A poskvrny prvotní není na Tobě! A poskvrny prvotní není na Tobě! Ty's sláva Jerusaléma, Ty's radost Israele, Ty's čest lidu našeho, Ty's orodovnice hříšníkův! Ó Maria! Ó Maria! Panno nejmoudřejší, Matko nejdobrotivější, oroduj za nás! Přimlouvej se za nás u Pána Ježíše Krista!

V. V početí svém, Panno, jsi byla bez poskvrny.

R. Pros za nás Otce, jehož Syna jsi porodila!

Modleme se: Bože, jenž jsi neposkvrněným Panny Početím Synu Svému důstojný stánek připravil, Tebe prosíme, abys, jako jsi ji, smrt téhož Syna Svého předvídaje, ode vši úhony zachoval, i nám dopřáti ráčil, abychom na její přímluvu s čistým srdcem k Tobě přijíti mohli. Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen.¹⁾

180. Antifona, veršíky a modlitba k uctění neposkvrněného Početí.

Antifona. Totož jest prut bez suku a bez kůry: ani dědičného ani osobního hříchu viny na něm nebylo.

¹⁾ 300 dní denně. Plnomocné o pěti hlavních svátcích Mariánských za čtyř podmínek, kdo v ony svátky tyto modlitby vykoná. Pius X. 23. března 1904.

V. V početí svém, Panno, jsi byla bez poskvrny.

R. Pros za nás Otce, jehož Syna jsi porodila!

Modleme se: Bože, jenž jsi . . . (viz str. 203. č. 179.)¹⁾

181. Korunka k uctění neposkvrněného Početí.

Ve jménu † Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

1. Velebeno budiž svaté a neposkvrněné Početí nejblahoslavenější Panny Marie!

Otče náš. 4krát Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

2. Velebeno budiž . . .

Otče náš. 4krát Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

3. Velebeno budiž . . .

Otče náš. 4krát Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.²⁾

Modlitby k uctění Bolestné Panny Marie.

182. Matko lásky, bolesti a milosrdenství, oroduj za nás!³⁾

183. Maria, bolestná Panno a Matko všech křesťanů, oroduj za nás!⁴⁾

184. Přesvatá Panno a Matko! Tvou duší pronikl sice při utrpení božského Syna Tvého

1) 100 dní pokaždé. Pius IX. 31. března 1876.

2) 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za dvou podmínek. Pius IX. 22. června 1855.

3) 300 dní pokaždé. Pius X. 14. května 1908.

4) 300 dní pokaždé. Pius X. 4. června 1906.

meč bolesti, avšak při jeho slavném z mrtvých vstání jsi pocítila nepomíjitelnou radost z jeho vítězné slávy: vypros nám, Tebe žádáme, ať bereme tak srdečnou účast v protivenstvích svaté Církve a v utrpeních nejvyššího Pastýře, sv. Otce . . . , abychom s nimi i žádoucí útěchou byli občerstveni, v lásce a pokoji téhož Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.¹⁾

185. Modlitba k bolestné Matce Boží.

Přesvatá Panno Maria, Královno mučedníků! ach, kéž bych byl v nebi a patřil na pocty, jež Ti prokazuje nejsvětější Trojice a celý dvůr nebeský! Ale poněvadž dosud putuji v tomto slzavém údolí, přijmi též ode mne hříšného a svého nehodného služebníka nejupřímnější hold a nejdokonalejší projev poddanosti, jakého můžeš dosíci od tvora lidského. Do Tvého velebného Srdce, jímž tolik mečů bolesti proniklo, ukládám dnes na vždy ubohou duši svou: dej, ať sdílím Tvé bolesti a nedopusť, abych se kdy od toho kříže odloučil, na kterém Tvůj jednorozený Syn svou požehnanou duši vydechnul. S Tebou, ó Maria, chci snášeti všechna soužení, protivenství a nemoci, jimiž mne božský Syn Tvůj v tomto životě navštívití ráčí. Všechno Tobě obětuji na památku bolestí, které jsi ve svém časném životě vytrpěla: ať každá myšlenka

¹⁾ 200 dní denně. Pius X. 25. ledna 1906.

ducha mého a každý tlukot srdce mého jest od této chvíle projevem soustrastným s Tvými bolestmi a radostným ze slávy, již nyní v nebi požíváš! Ano, drahá Máti, jako já nyní s Tebou soustrast jevim a z Tvé oslavy se raduji, tak i Ty měj se mnou soustrast a smiř mne se svým Synem Ježíšem, abych se opět stal pravým a věrným dítkem Tvým. V poslední den pak přijď a přispěj mi ve smrtelném zápasu, jako jsi přispěla kdysi svému božskému Synu, když umíral, abych po tomto tuhém vyhanství se stal účastným Tvé slávy v nebi. Amen.¹⁾

186. Sekvence „Stála Matka zarmoucená“.

1. Stála Matka zarmoucená
podle kříže usazená,
když Syn její na něm pněl,
v jejíž duši stenající,
sklíčenou a bědující
přeostřý meč prudce vjel.
2. Ó jak smutná, bolem sklána
byla ona požehnaná
Jednorozeného Máf,
ježto lkala, naříkala,
na muky když pozírala,
v nichž je Synu umírat.

¹⁾ 200 dní denně. Leo XIII. 26. března 1887.

3. Kdo se zaplakati stydí,
Kristovu když Matku vidí
takým bolem sklíčenou ?
Kdo se může nermoutiti,
Matku Páně maje zříti
pro své dítě ztrápenou ?

4. Ježíšovu vidí bídu,
pro nepravost jeho lidu
když ho katan bičoval.
Přemilého vidí Syna,
opuštěn an, v mukách hyna,
ducha Otcí odevzдал.

5. Nuže, Matko, lásky zdroji,
dej, ať cítím bolest Tvoji,
soucitně ať s Tebou lkám !
Dej ať srdce moje hoří,
ať se Kristu Bohu koří,
v lásce jeho slast svou mám !

6. Učiň, svatá Máti Pána,
Ukřižovaného rána
ať se vtiskne v srdce mé ;
Syna Tvého raněného,
z lásky ke mně zmučeného
tresty sdílím bolestné!

7. Dej mi s Tebou zbožně lkáti,
zmučeného litovati,

dokud budu v těle živ ;
podle kříže s Tebou dlíti,
s Tebou stále sdružen býti
ve slzách jsem žádostiv.

8. Nade všechny slavná Panno,
bez odporu buď mi přáno
ze soustrasti zaplakat.
V každé době roven Tobě,
Kristovu smrt nosit v sobě
ať smím a ran vzpomínat.

9. Ať jsem protknut jeho ranou,
krve, které z boku kanou,
krůpějemi opojen ;
nechať ohněm lásky planu
skryt Tvou, Panno, pod ochranu,
bezpečěn jsem v soudný den.

10. A když vyjdu v světy jiné,
pro Tvou Matku ať mi kyne,
Kriste, palma vítězná ;
až smrt tělo moje schvátí,
račiž, Pane, duši dáti
v nebesa vjít líbezná! Amen.¹⁾

187. Pobožnost k uctění bolestné Matky Boží.

Pomodlíme se 7krát „Zdrávas, Maria“ a
po každém připojíme tuto prosbu :

¹⁾ 100 dní pokaždé. Pius IX. 18. června 1876.

„Učiň, svatá Máti Pána,
Ukřižovaného rána
ať se vtiskne v srdce mé!“¹⁾

188. Pobožnost k uctění bolestného
Srdce Panny Marie.

(Za vyprošení sedmera hlavních ctností a
sedmera darů Ducha svatého.)

V. Bože, ku pomoci mé vzezři!

R. Hospodine, ku pomoci mé pospěš!

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému . . .

1. Cítím soustrast s Tebou, bolestná Panno
Maria, pro zármutek, který jal Tvé něžné
Srdce při proroctví svatého starce Simeona.
Drahá Máti, pro své Srdce takto zkormou-
ceně vypros mi ctnost pokory a dar svaté
bázně Boží!

Zdrávas, Maria . . .

2. Cítím soustrast s Tebou, bolestná Panno
Maria, pro úzkosti, které vytrpělo Tvé citlivé
Srdce na útěku do Egypta a za tamního po-
bytu. Drahá Máti, pro své Srdce takto sou-
žené vypros mi ctnost štědroty, zvláště k chu-
dým, a dar pobožnosti! Zdrávas, Maria . . .

3. Cítím soustrast s Tebou, bolestná Panno
Maria pro muky, jimiž bylo zmítáno Tvé
starostlivé Srdce nad ztrátou Tvého milého
Ježíška. Drahá Máti, pro své Srdce takto

¹⁾ 300 dní denně. — Plnomocně měsíčně za tři
podmínek. Pius VII. 1. prosince 1815 a Pius IX.
18. června 1876.

sklíčené vypros mi ctnost čistoty a dar umění!

Zdrávas, Maria . . .

4. Cítím soustrast s Tebou, bolestná Panno Maria, pro bol, který zachvátil Tvé mateřské Srdce, když jsi potkala Ježíše nesoucího kříž. Drahá Máti, pro své Srdce takto ztrápené vypros mi ctnost trpělivosti a dar síly!

Zdrávas, Maria . . .

5. Cítím soustrast s Tebou, bolestná Panno Maria, pro mučednictví, které vytrpělo Tvé šlechetné Srdce, když jsi stála u Ježíše, jak se smrtí zápasil. Drahá Máti, pro své Srdce takto zmučené vypros mi ctnost střídmosti a dar rady.

Zdrávas, Maria . . .

6. Cítím soustrast s Tebou, bolestná Panno Maria, pro bolest, která jala Tvé útlocitné Srdce při ráně kopím, jež proklálo bok Ježíšův a zranilo Jeho lásky hodné Srdce. Drahá Máti, pro své Srdce takto ztýrané vypros mi ctnost bratrské lásky a dar rozumu!

Zdrávas, Maria . . .

7. Cítím soustrast s Tebou, bolestná Panno Maria, pro žalost, kterou vytrpělo Tvé nejmilejší Srdce, když Ježíš kladen byl do hrobu. Drahá Máti, pro své Srdce hořem zcela naplněné vypros mi ctnost horlivosti a dar moudrosti!

Zdrávas, Maria . . .

V. Oroduj za nás, Panno přebolestná.

R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se: Prosíme Tebe, Pane Ježíši Kriste, aby se za nás u dobroty Tvé nyní i v hodinu smrti naší přimlouvala Matka Tvoje, blahoslavená Panna Maria, jejíž přesvatou duší v hodinu Tvého umučení meč bolesti pronikl. Skrze Tebe, Ježíši Kriste, světa Spasiteli, jenž s Otcem a Duchem svatým žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.¹⁾

Modlitby k Panně Marii pod různými názvy uctívané.

189. Naše milá Paní nejsvětějšího Srdce (Ježíšova), oroduj za nás!²⁾

190. Naše milá Paní Lurdská, oroduj za nás!³⁾

191. Naše milá Paní, osvoboditelko otroků, oroduj za nás!⁴⁾

192. Modlitba k Matce božské prozřetelnosti a Pomocnici křesťanů.

Ó Matko milosrdenství, pomocnice křesťanů, nejvěrnější děvko božské prozřetelnosti a správkyně všech milostí: pomni, že na světě nebylo slýcháno, abys byla zůstavila toho bez

1) 300 dní pokaždé. Pius VII. 14. ledna 1815.

2) 100 dní pokaždé. Pius X. 28. června 1904.

3) 300 dní pokaždé. Pius X. 9. listopadu 1907.

4) 200 dní denně. Pius X. 31. ledna 1906.

útěchy, kdo s úctou a důvěrou pod ochranu Tvou se uchýlil. V důvěře ve Tvou mateřskou dobrotu a laskavou péči, padám proto i já pokorně k nohám Tvým, abys milostivě vyslyšela prosby mé. Vypros mi na prozřetelnosti Boží ve všech mých duchovních potřebách případných milostí, v časných pak potřebné pomoci, abych mohl šťastně žíti v tomto slzavém údolí. Tvému láskyplnému a mateřskému Srdci poroučím vroucně svatou Církev, sv. Otce, obrácení duší, rozšíření svaté víry katolické, jakož i duše, které jsouce vyvoleny a s Pánem zasnoubeny dosud trpí ve hrozných plamenech očištcových, aby byly brzy občerstveny věčnou útěchou. Amen.¹⁾

193. Modlitba k naší milé Paní Smírkyni.

Neposkvrněná Panno, útočiště hříšníků! s Tvým ochotným svolením podstoupil božský Syn Tvůj smrt, aby usmířil křivdy, které se na Bohu páchají, a napravil škody, které lidem hřích působí; ach, budiž nám povždy milostiva a neustávej ani v nebi, kde ve slávě kraluješ, s horlivostí a láskou o blahu našem pracovati. Chceme býti dítkami Tvými; ukaž, že i Ty jsi Matkou naší! Vypros nám na božském Smírci Ježíši milost, aby [nám ovoce

¹⁾ 300 dní denně. Pius X. 19. prosince 1906.

svého utrpení a smrti své přivlastnil a pout našich nepravostí nás pozbavil. On budiž nám světlem v temnotě, silou ve slabosti, pomocí v nebezpečnoství; on posiluj nás svou milostí a láskou zde na zemi a dopřejž nám, abychom jej milovali, na něj patřili a ho požívali na věky. Amen.¹⁾

194. Modlitba k Matce dobré rady.

Přeslavná Panno, která jsi byla věčným úradkem zvolena Matkou věčného Vtěleného Slova, správkyní božských milostí a orodovnicí hříšníkův: já, nehodný sluha Tvůj, se k Tobě nyní utíkám, abys mi byla vůdkyní a rádkyní v tomto slzavém údolí. Vypros mi pro nejdražší Krev svého božského Syna odpuštění hříchů, spasení duše mé a potřebných prostředků k jejímu dosažení. Vypros též svaté Církvě vítězství nad nepřátely a rozšíření království Ježíše Krista po vsí zemi. Amen.²⁾

195. Modlitba k bl. Panně Marii Karmelské.

Panno blahoslavená a neposkvrněná, ozdobo a jasnosti hory Karmelské, která okem obzvláště dobrotivým patříš na toho, kdo se Tvým požehnaným šatem*) oděje: shlédni

1) 200 dní denně. Pius X. 24. srpna 1904.

2) 100 dní denně. Leo XIII. 23. listopadu 1880.

*) Svatým škapulířem.

dobrotivě i na mne a přioděj mne pláštěm své mateřské ochrany! Podpírej svou mocí mou slabost, osviť temnotu srdce mého svou moudrostí, rozmnož ve mně víru, naději a lásku! Ozdob duši mou případnými milostmi a ctnostmi, aby byla povždy drahou Tvému božskému Synu i Tobě. Přispívej mi v životě, potěš mne ve smrti svou nejsladší přítomností a představ mne nejsvětější Trojici jako svého syna a oddaného služebníka, abych Tě pak v ráji chválil a velebil na věky. Amen.

3krát Zdrávas, Maria. 1krát Sláva Otcí.¹⁾

196. Modlitba k „Potěšení zarmoucených.“

Přede tváří Tvou, neposkvrněná Panno Maria, Matko Boží a dobrotivá Máti naše, se pokorně objevujeme a se vši důvěrou Tebe o mateřskou ochranu Tvou žádáme. Od svaté Církve jsi byla prohlášena „Potěšením zarmoucených“; k Tobě neustále se utíkají trpící v soužení, churaví v nemoci, umírající ve smrtelném zápasu, chudobní v tísní, všichni pak, kdož pomoci potřebují jak ve veřejných tak soukromých nehodách, a všem se od Tebe dostává útěchy a posily. Nejsladší Máti naše! obrať i k nám, ubohým hříšníkům, své něžné oči a přijmi dobrotivě naše pokorné a důvěrné prosby. Přispívej nám ve všech duchov-

¹⁾ 200 dní denně. Leo XIII. 16. ledna 1886.

ních i tělesných potřebách a zbav nás všeho zla, zvláště však zla největšího, hříchu, a nebezpečnosti do hříchu upadnouti; vypros nám na svém Synu Ježíši všeho dobra zvláště dobra největšího, milosti Boží! Skýtej nám útěchy, když jsme na duchu sklíčení a zarmoucení prostřed tolika nebezpečností, která nám hrozí, v utrpeních a nehodách, které nás se všech stran svírají. O to Tě prosíme pro nesmírnou radost, která duši Tvou uchvátila při slavném z mrtvých vstání božského Syna Tvého. Vypros klidu svaté Církvi, pomoci a útěchy její viditelné hlavě, svatému Otci v Římě, pokoje křesťanským knížatům, úlevy věrným duším v očištění trpícím, odpuštění vin hříšníkům a vytrvalosti v dobrém spravedlivém. Něžná Máti naše, přijmi nás všechny do své laskavé a mocné ochrany, abychom ctnostně žili, svatě zemřeli a věčné blaženosti v nebi dosáhli. Amen.¹⁾

197. Modlitba k Matce ustavičné pomoci.

Ó Matko ustavičné pomoci, dovol mi, abych povždy vzýval Tvé přemocné jméno, které jest věřícím v životě ochranou a ve smrti spásou! Ach, nejčistší a nejsladší Panno Maria, učiň, ať jméno Tvé jest ode dneška

¹⁾ 300 dní denně. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius X. 10. dubna 1907.

dechem mého života! Ó Paní má, přispěj mi bez prodlení, kdykoliv k Tobě volati budu; neboť v žádném pokušení, jež mne napadne, a v žádné tísní, která na mne dolehne, nepomenu Tě vzývati, ale budu neustále opětovati: Maria! Maria! Jaká útěcha, jaká slast, jaká důvěra, jaká něžnost jímá duši mou, kdykoliv jen jméno Tvoje vyslovím nebo na Tebe pomyslím! Děkuji Pánu Bohu, že Ti dal k mému dobru jméno tak sladké, líbezné a mocné! Ale nespokojím se jméno Tvé pouze vyslovovati; chci je z lásky vzývati, chci aby mi láska připomínala, abych povždy Tebe vzýval: Matko ustavičné pomoci! ¹⁾

198. Dvě modlitby ke Královně posvátného růžence.

a) **Královno posvátného růžence!** v této době, kdy bezbožnost hrdě se vypíná, zjev moc svoji s odznaky dávných vítězství a shlédni milostivě s trůnu nebeského, kde sídlíš jako dárkyně odpuštění a milostí, na Církev Syna svého, na jeho náměstka a na všechny duchovní i světské stavy nynějším bojem tak těžce zkoušené! Urychli, Ty, která vítězně bludy potíráš, urychli hodinu milosrdenství, i když hodina spravedlivosti denně nesčíslnými

¹⁾ 100 dní denně. Pius IX. 17. května 1866.

hříchy jest vyzývána. Mně pak, jenž jako poslední z lidí prosebně před Tebou klečím, vypros té milosti, již nejvíce potřebuji, chci-li zde na zemi ctnostně žítí a jednou se svatými v nebi kralovati. Protož Tebe, ó Královno posvátného růžence, s věrnými křestany celého světa pozdravuji a k Tobě volám: Královno posvátného růžence, oroduj za nás!¹⁾

b) Ó Panno Maria, učíš, ať modlitba posvátného růžence jest mi každý den uprostřed mých mnohých a různých povinností páskou pojící skutky mé, poplatkem dětinné lásky, sladkým zotavením a pomocí, s níž bych radostně krácel po cestách své povinnosti. Zvláště však učíš, ó Panno Maria, ať úvaha o Tvých patnácti tajemstvích v duši mé znenáhla utvoří světlé, čisté, osvěžující a líbezné ovzduší, které by proniklo můj rozum a mou vůli, mé srdce a mou pamět, mou obrazovnost a celou bytost moji. Takto si osvojím vlastnost modliti se při práci bez určitých slov a přece s vniterným výronem obdivu a prosby nebo s povzdechy plnými lásky. Za to Tě prosím, ó Královno posvátného růžence, pro milného Syna Tvého svatého Dominika, který jsa slavným hlasatelem Tvých tajemství byl též věrným následovníkem Tvých ctností. Amen.²⁾

¹⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 3. července 1886.

²⁾ 300 dní denně. Pius X. 23. listopadu 1906.

Modlitby k uctění svatého Josefa.

199. Ó svatý Josefe, pěstounce Pána našeho Ježíše Krista a pravý choti Panny Marie, oroduj za nás! ¹⁾

200. Svatý Josefe, vzore a ochránce ctitelů nejsvětějšího Srdce Ježíšova, oroduj za nás! ²⁾

201. Dej, Josefe, nám žíti v nevině,
chraň bezpečně nás v každé hodině! ³⁾

202. Ó Josefe, panický otče Ježíšův a a nejčistší ženichu Panny Marie, oroduj za nás povždy u Ježíše, Syna Božího, abychom pod ochranou jeho účinné milosti vítězně bojovali v životě a po smrti od něho korunováni byli. ⁴⁾

203. „Pomni“ k svatému Josefu.

Pomni svatý Josefe nejčistší ženichu Panny Marie a laskavý můj ochránce, že nikdy nebylo slýcháno, aby byl zůstal bez útěchy, kdo Tebe o pomoc vzýval a u Tebe ochrany hledal. S touto důvěrou k Tobě přicházím a Tobě se vši vroucností se poroučím. Ach! nepohrdej mojí prosbou, pěstounce Spasitelův, ale přijmi ji milostivě. Amen. ⁵⁾

¹⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 15. května 1891.

²⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 19. prosince 1891.

³⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 18. března 1882.

⁴⁾ 100 dní denně dvakrát. Pius X. 11. října 1906.

⁵⁾ 300 dní denně. Pius IX. 26. června 1863.

204. Modlitba sv. Bernardina Sienského.

Svatý Josefe, budiž nás pamětliv a pomáhaj nám svou mocnou přímluvou u svého Svěrence a zjednávej nám i přízně blahosla-vené Panny Marie, která jsouc Tvojí nevěstou Matkou jest Toho, jenž s Otcem a Duchem svatým živ jest a kraluje po nekonečné věky věkův. Amen.¹⁾

205. Litanie k svatému Josefu.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi!

Duchu svatý, Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Maria, *)

Svatý Josefe,

Slavný potomku Davidův,

Světlo patriarchů,

Ženichu Rodičky Boží,

Cudný ochránce Panny Marie,

Pěstouně Syna Božího,

Bedlivý strážce Ježíše Krista,

¹⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 14. prosince 1889.

*) Oroduj za nás!

Hlavo svaté Rodiny,
Josefe nejspravedlivější,
Josefe nejčistotnější,
Josefe nejmodřejší,
Josefe nejstatečnější,
Josefe nejposlušnější,
Josefe nejvěrnější,
Zrcadlo trpělivosti,
Milovníku chudoby,
Vzore dělníků,
Ozdobo života domácího,
Ochránce panen,
Oporo rodin,
Utěcho ubohých,
Naděje nemocných,
Patrone umírajících,
Postrachu zlých duchů,
Záštito svaté Církve,
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,
vyslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa
smiluj se nad námi!

V. Ustanovil ho pánem domu svého

R. A knížetem všeho statku svého.

Modleme se: Bože, který jsi v nevýslovné
prozřetelnosti svatého Josefa za ženicha nej-
světější Rodičky Své vyvoliti ráčil: propůjč
nám, Tebe žádáme, abychom toho, jež jako

ochránce ctíme na zemi, přímlovčím v nebi míti zasloužili. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.¹⁾

206. Modlitba k sv. Josefu za blaho
Církyve svaté.*)

(Zvláště v měsíci říjnu.)

Svatý Josefe, k Tobě se utíkáme ve svém soužení a [jako jsme právě o pomoc vzývali přesvatou Nevěstu Tvoji, tak i] **) Tebe za ochranu důvěrně žádáme. Pro lásku, která Tě pojila s neposkvrněnou Pannou a Rodičkou Boží, a pro otcovskou lásku, jakou jsi lnul k Ježíškovi, Tebe prosíme: shlédni dobrotivě na drahé dědictví, jehož dobyl Ježíš Kristus krví svou, a přispěj nám v potřebách našich svou mocí a přímlovou. Starostlivý strážce svaté Rodiny, ochraňuj vyvolených potomků Ježíše Krista; odvráť od nás, nejmilejší Otče, všelikou náказu bludů a nepravostí. Nejmnějši prostředníku náš, přispívej nám milostivě s nebe v tomto boji s mocí temnosti, a jako jsi druhdy Ježíška z největšího nebezpečení života vysvobodil, tak haj i nyní svatou Církev Boží od úkladů nepřátelských a ode všeho protivnosti; zastři nás všechny svou ochranou

¹⁾ 300 dní denně. Pius X. 18. března 1909.

^{*)} Se svolením biskupovým lze připojiti k Litanii Loretské. Leo XIII. 7. prosince 1900.

^{**)} Slova v závorce se vynechají, nepředcházeli sv. růženec.

abychom po Tvém příkladu a s Tvou pomocí
ctnostně žili, svatě zemřeli a věčné blaženosti
v nebesích dosáhli. Amen.¹⁾

207. Responsorium k uctění sv. Josefa.

Chceš-li beze hříchu žíti
a po smrti šťastně vjíti
do života věčného,
Josefa cti svatého.

Jest on ženich Panny čisté,
Spasitele v loktech nosí,
toho spasení jest jisté,
za koho on Boha prosí.

Chceš-li beze hříchu žíti . . .

U jeslí se dítku klaní,
Herodu ho zhubit nedá,
na pouti ho pilně chrání,
ztraceného s pláčem hledá.

Chceš-li beze hříchu žíti . . .

Ten, jenž vesmír slovem tvoří,
od něho se žítí dává,
jeho rozkazům se koří,
jeho vůli vykonává.

¹⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 21. září 1889. —
7 let a 7 kvadragen po sv. růženci, který se veřejně
modlívá po celý měsíc říjen. Leo XIII. 15. srpna 1889.

Chceš-li beze hříchu žíti . . .

Při smrtelném loži jeho
Ježíš se svou Matkou stojí,
sílí v boji zesláblého,
když se duše s tělem dvojí.

Chceš-li beze hříchu žíti . . .

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému . . .

Chceš-li beze hříchu žíti . . .

Antifona : Viz tu služebníka věrného a opatrného, jehož ustanovil Pán nad rodinou Svou.
V. Oroduj za nás, svatý Josefe.

R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se : Bože, který jsi . . . (str. 220)¹⁾

208. Záslibná modlitba k sv. Josefu patronu Církve svaté.

Ó slavný svatý Josefe! Tebe, jenž jsi od Boha byl vyvolen pěstounem Ježíše Krista, nejčistším ženichem neporušené Panny Marie a hlavou svaté Rodiny a proto též od náměstka Ježíše Krista zvolen nebeským patronem a ochráncem Církve od Ježíše založené, prosím tuto chvíli s největší důvěrou, abys mocně pomáhal celé Církvi bojující. Opatruj svou v pravdě otcovskou láskou zvláště našeho

¹⁾ 1 rok pokaždé. Pius VII. 6. září 1808.

svatého Otce . . . , jakož i všechny biskupy a kněze, kteří žijí ve věrném spojení se svatým Stolcem Petrovým. Budiž obhájcem všech, kteří pracují o spáse duší prostřed útrap a soužení tohoto života, a učin, ať se všichni národové světa ochotně podrobí svaté Církvi, která jest všem prostředkem k dosažení spásy potřebným.

Nejdražší svatý Josefe! přijmi dobrotivě projev, jímž sebe sama Tobě zaslibuji! Tobě se zcela zaslibuji, abys mi byl povždy otcem, ochráncem a vůdcem na cestě spásy. Vypros mi dokonalou čistotu srdce a vroucí lásku k životu vniternému. Učin, ať po příkladu Tvém všechny mé činy k větší cti a chvále Boží směřují, a to ve spojení s božským Srdcem Pána Ježíše, s nejčistším Srdcem Panny Marie a s Tebou. Pros konečně i za mne, abych se stal účastným míru a radosti, jaké jsi Ty svatě umíraje zakusil. Amen. ¹⁾

209. Modlitba k sv. Josefu, vzoru dělníků.

Slavný svatý Josefe, vzore všech, jimž na zemi práce jest údělem, vypros mi milosti, abych pracoval s myslí kajícínou o smíření svých četných hříchů a svědomitě, dávaje přednost plnění povinností před svými při-

¹⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 18. července 1885.

rozenými náklonnostmi; abych pracoval se srdcem vděčným a radostným za čest si pokládaje, že mohu vlohy od Boha mi udělené práci svou uplatňovati a dále je rozvíjeti; abych pracoval s pořádkem a klidem, s mírností a trpělivostí nelekaje se únavy nebo obtíží; zvláště však, abych pracoval s čistým úmyslem a sebezáporem, maje stále smrt před očima a pamětliv jsa toho, že bude mi složiti počet z času, který jsem promarnil, ze vloh, kterých jsem neupotřebil, z dobra, jehož jsem opominul, jakož i z ješitné samolibosti nad dobrým prospěchem, která jest tolik na úkor cti a chvále Boží. Všechno pro Ježíše, všechno pro Marii, všechno po příkladě Tvém, ó svatý patriarcho Josefe! Toť bude heslem mým v životě i ve smrti. Amen.¹⁾

Modlitby k uctění různých svatých.

Modlitby k uctění světců Božích.

210. Dvě modlitby k sv. Joachymu.

a) Svatý Joachyme, choti svaté Anny a otče blahoslavené Panny Marie, přispívej svým služebníkům zde na zemi svou ochranou a pomocí!²⁾

b) O vznešený a slavný patriarcho, svatý Joachyme! jakou radost mi působí myšlenka,

¹⁾ 300 dní denně. Pius X. 23. listopadu 1906.

²⁾ 300 dní denně. Pius X. 28. května 1906.

že ze všech svatých Ty's byl vyvolen, abys spolupůsobil při tajemstvích Božích tím, že jsi daroval světu vznešenou Rodičku Boží, nejsvětější Pannu Marii! Touto neobyčejnou předností jsi nabyt přízně i moci u Matky i Syna, takže nám potřebných milostí můžeš vyprositi. S touto důvěrou se utíkám pod mocnou ochranu Tvou a poroučím Tobě všechny duchovní i časné potřeby, jak své, tak i potřeby naší rodiny. Zvláště však Tvé přímluvě svěřuji milost, po které toužím a kterou od Tvé otcovské přímluvy očekávám A jelikož jsi byl dokonalým vzorem života vniterného, vypros mi milost, abych byl myslí sebrané, všech pomíjitelných statků tohoto světa se odřekl a vroucí a trvalou láskou lnul k Ježíši a Marii; vypros mi též oddanost a upřímnou poslušnost k svaté Církvi a jejímu správci, svatému Otcí! Tak ať žiji a zemru v živé víře, pevné naději a dokonalé lásce vzývaje nejsvětější jména „Ježíš“ a „Maria“ a tak spasení dosáhnu. Amen.

3krát: Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.¹⁾

211. Modlitba k sv. Janu Křtiteli.

1. Slavný svatý Jene Křtiteli, největší proroku mezi syny lidskými! Ty's se dobro-

¹⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 20. března 1886.

volně odebral na poušť, abys tam konal tuhé pokání, ačkoliv jsi byl již v lůně matky své posvěcen a životem zcela nevinný: ach, vypros nám od Pána Ježíše milosti, abychom se alespoň srdcem všech statků pozemských odřekli a křesťanské umrtvování s vniternou sebraností a duchem svaté modlitby cvičili. Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

2. Horlivý apoštol! Ty's nekonaje zázraků uchvacoval davy lidu pouhým příkladem svého kajícího života a mocí slova svého, abys je připravil na hodné přijetí Spasitele a poslouchání jeho nebeské nauky: ach, vypros i nám milost, abychom příkladem ctnostného života a konáním dobrých skutků mnoho duší k Bohu přivedli, zvláště pak takové, které temnotou bludu a nevědomosti byly zastřeny a neřestmi na scestí zavedeny. Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

3. Nepřemožený mučedníku! Ty's se z lásky k Bohu a pro spásu duší pevně a vytrvale i za cenu života svého protivil Herodovi, káraje ho otevřeně ze života nemravného a bezuzdného: ach, vypros nám srdce silné a šlechetné, abychom nedbajíce lidských ohledů otevřeně svou svatou víru vyznávali a a učením svého božského Učitele Ježíše Krista svědomitě se řídili. Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

V. Oroduj za nás, svatý Jene Křtiteli!

R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se: Bože, který jsi nám dnešní den narozením (památkou) svatého Jana cti-hodným učinil, uděl lidu svému milost radostí duchovních a řiď myslí všech věřících po cestě spasení věčného. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.¹⁾

212. Modlitba k svatým apoštolům Petru a Pavlu.

Svatí apoštolové, svatý Petře a svatý Pavle! Já . . . , volím si Vás dnes na vždy za své zvláštní ochránce a přímluvčí. Raduji se v pokoře jak s Tebou, svatý Petře, kníže apoštolů, že jsi skalou, na které Bůh vzdělal Církev svou, tak i s Tebou, svatý Pavle, že Tě Bůh učinil nádobou vyvolenou a hlasatelem pravdy po celém světě. Prosím Vás, vyžádejte mi živé víry, pevné naděje a dokonalé lásky; s Vaší přímluvou a pomocí ať se dokonale umrtvuji, světem pohrdám, protivností trpělivě snáším, ve štěstí jsem pokorným,

¹⁾ 200 dní denně. — 300 dní každý den, konáme-li tuto modlitbu jako třídenní nebo devítidenní pobožnost. Plnomocné za tří podmínek v libovolný den této třídenní nebo devítidenní pobožnosti nebo v některý z osmi následujících dnů, kdo tuto modlitbu denně po dobu této pobožnosti konal. Pius X. 9. ledna 1904.

při modlitbě sebraným a srdcem čist; ať s pravým úmyslem jednám, povinnosti stavu svého svědomitě plním, v dobrém předsevzetí vytrvám, vůli Boží ochotně se podrobuji a v milosti Boží až do smrti setrvám; tak ať na Vaši přímluvu a pro Vaše slavné zásluhy úklady světa, ďábla i těla přemohu a hodným uznán jsem, abych se objevil před tváří svrchovaného a věčného pastýře duší Ježíše Krista, který s Otcem a Duchem svatým živ jest a kraluje od věků na věky; tam ať v lásce na Něho patřím na věky. Amen

Otče náš. Zdravas Maria, Sláva Otcí.¹⁾

213. Modlitba k svatému Pavlu.

Slavný svatý Pavle! Ty's se z pronásledovatele jména křesťanského stal nejhorlivějším apoštolem; abys pak evangelium Spasitele našeho Ježíše Krista až k posledním hranicím světa zanesl, snášel jsi s radostí pronásledování všeho druhu, jsa vězněn, bičován, kamenován, a se ztroskotav, až jsi konečně svou krev do poslední krůpěje prolil: protož vypros i nám milost, abychom ne-

¹⁾ 100 dní denně. — Plnomocné o všech svátcích sv. Petra a sv. Pavla nebo v libovolný z devíti dnů před nebo z osmi dnů po takovém svátku. Podmínky: Zpověď, přijímání, navštívit kostel nebo oltář sv. Petru a Pavlu zasvěcený a tam vykonati tuto modlitbu. Pius VI. 28. července 1778 a Pius IX. 18. června 1876.

moci, útrapy a nehody tohoto života přijímali jako důkaz přízně milosrdenství Božího a nedávající se másti nehodami a změnami svého vyhnanství ve službě Boží tím věrněji a horlivěji se osvědčili. Amen.¹⁾

214. Modlitba k svatému Janu evangelistovi.

Slavný apoštol! Ty's pro svoji panickou čistotu byl tak vroucně milován od Pána Ježíše, že jsi byl hoden položiti hlavu svou na jeho božské Srdce a místo něho býti zůsta-venu za syna jeho přesvaté Matce: Rozněť mne, Tebe vroucně žádám, živou láskou k Ježíši a Marii a vypros mi na Pánu milost, abych i já jsa srdcem čist od světských žádostí zasloužil, abych zde na zemi jako věrný učedník povždy s Ježíšem byl spojen, jako oddaný syn stále Marii náležel a pak v nebesích s nimi spojen zůstal na věky. Amen.²⁾

215. Modlitba k uctění sv Štěpána, prvomučedníka.

Antifona: Vyvolili apoštolové Štěpána jáhnem, muže plného víry a Duchu svatého; tohoto kamenovali Židé modlíciho se a řkoucího:

¹⁾ 300 dní denně. Pius X. 13. ledna 1905.

²⁾ 200 dní denně. Leo XIII. 8. prosince 1897.

„Pane Ježíši, přijmi ducha mého a nepokládej jim toho za hřích!“ .

V. Pro zásluhy a na prosby svatého Štěpána.

R. Buď milostiv, Pane, lidu svému!

Modlitba. — Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi prvotiny mučedníků krví svatého jáhna Štěpána posvětil, dopřej nám, Tebe žádáme, ať jest naším přímluvčím, který i za své pronásledovatele se přimlouval u Pána našeho Ježíše Krista, Syna Tvého, který živ jest a kraluje na věky věkův. R. Amen.¹⁾

216. Modlitba k uctění sv. Dominika. (Za blaho Církve svaté.)

1. Můj Pane Ježíši Kriste, jenž jsi Církev svoji nejdražší Krví svou vytvořil a kazatelskou činností apoštolů tak utvrdil, že se po celém světě rozšířila, a jenž jsi po nich též svatého patriarchu Dominika poslal, aby ji leskem svých zásluh a svého učení okrášlil, ozářil a obhájil: vyslyš milostivě prosby, jež tento apoštolský muž neustále Tobě přednáší jak za vzrůst jejích pokladů duchovních, tak za zachování jejích statků pozemských.

¹⁾ 300 dní denně. — Plnomocné za čtyř podmínek 3. srpna a 26. prosince nebo v libovolný den oktávy, kdo modlitbu tuto koná denně po devět dní tyto svátky předcházející. Pius X. 23. ledna a 8. června 1904.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

2. Nejdobrotivější Vykupiteli, jenž jsi svatého Dominika vyvolil, aby pracoval o spáse duší, a který s Tvou milostí a svou horlivostí svaté Církví získal tolik bludařů, kteří se od ní odloučili, a tolik hříšníků, kteří jí svým bezuzdným životem bolest působili: ach, Bože můj, seslej stále nové pracovníky na vinici svou, aby pracující usilovně ku Tvé cti a chvále ovoce života věčného sklízeli.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

3. Dobrý Ježíši, jenž jsi každou noc se zalíbením patřil na svatého Dominika, jak před oltářem Tvým klečel a s živou věrou se Tobě klaněl, skrytému v nejsvětější Svátosti, obětuje Tobě své vzdechy, modlitby a kající skutky za blaho svaté Církev, která tehdy byla od svých nepřátel pronásledována, od vlastních dítek pak znešvecována: chraň svatou Církev, tuto svou nevěstu, na přímluvu svatého Dominika od pohany a nástrah společného pekelného nepřitele.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

V. Oroduj za nás, svatý Dominiku.

R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se: Uděl nám, Tebe prosíme, všemohoucí Bože, aby nám, jež vina hříchů tíží, ochranou vyznavače Tvého svatého

Dominika bylo zpomoženo. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.¹⁾

217. Modlitba k sv. Tomáši Akvinskému.

Andělský učiteli, svatý Tomáši, kníže bohoslovců a vzore filosofů, slavná ozdobo světa křesťanského a světlo svaté Církve, nebeský ochránce všech katolických škol, který naučiv se pravé moudrosti ji bez závidi sděluješ, pros za nás zosobněnou Moudrost, Syna Božího, aby do nás zavítal Duch Moudrosti a my to, čemu Ty's učival, rozumem poznávali a co's vykonal nápodobením plnili; tak ať se staneme účastnými učení a ctnosti, jimiž jsi na zemi jako slunce povždy zářil, a posléze z jejich přesladkého ovoce s Tebou v nebesích pověčně se radujeme chválíce božskou Moudrost po všechny věky věkův. Amen.²⁾

218. Modlitba k sv. Ignáci z Lojoly (proti choleře).

Slavný patriarcho, svatý Ignáci, k Tobě pokorně želáme: vypros nám od Pána Boha především milost, aby nás pozbavil zla největšího, hříchu, (a pak nás též zachoval od zhoubné nemoci, jež cholera sluje, jedné

¹⁾ 100 dní denně. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Leo XIII. 21. července 1883.

²⁾ 200 dní denně. Leo XIII. 3. července 1885.

z mnohých metel, jimiž Pán trestá hříchy národů).*) Tvůj příklad ať v srdci našem roznítí mocnou touhu pracovati neustále pro větší slávu Boží a spásu bližních! Vypros nám též od láskyplného Srdce Ježíše Krista, Pána našeho, korunu všech milostí, totiž vytrvalost v dobrém až do smrti a věčnou blaženost. Amen.¹⁾

219. Chvalozpěv k uctění sv. Františka Serafínského.

1. Oběti nebeské lásky,
paterou zdobená ranou,
na Tobě Františku obraz
Kristova kříže se skví.
2. Ohnivým plamenem lásky
puzen jsa, třikráte hodláš
v pohanské krajiny jíti
za Krista proliti krev.
3. Nemoha ukojit činem
touhy své, nedáváš zhasnout
plameni; ke Kristu lásku
vyléváš do srdcí všech.
4. Živeni jsouce Tvým duchem
putují synové Tvoji

*) Slova závorkou označená lze vynechati. Pius X.
22. listopadu 1905.

¹⁾ 200 dní denně. Leo XIII. 5. února 1885.

na pokraj světa a mění
srdcí led v nebeský žár.

5. Svatými zbraněmi mocně
potíráš pekelnou zlobu ;
mocí a silou Tvé ctnosti
vzkřísil se církevní duch.
6. Přispěj nám v soužení, Otče,
prosíme ; ve vlažném srdci
zažehni plamen té lásky,
který kdys v srdci Tvém plál !
7. Sláva buď Otci i Synu,
chvála též svatému Duchu !
V životě budiž nám vzorem
svatého Františka duch !

Amen.¹⁾

220. Responsorium k uctění svatého Antonína Padovanského.

Divů-li si žádáš zřítí,
k Antonínu rychle spěš :
zmoci smrt a bídy zbýti
jeho přímluvou se těš.
Nemocen-li's, zdraví vrátí,
v hoři-li jsi, smutek zkrátí.
Moře ve vzteku hned ztiší,
pouto tvoje rozpojí,

¹⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 13. září 1893.

ztráty želiš — však on slyší —
rány všechny zahojí.
Malí, velcí vykládají,
že moc jeho dobře znají.

V nebezpečí, v nouzi časné
jista jeho výpomoc;
peklo trne, země žasne
vidouc jeho divomoc.
Věků šest to světlo řine
Padově, jež jím jen slyne.

Moře ve vzteku hned ztiší, . . .

Sláva Otci, sláva Synu,
sláva Duchu po věky,
slávu svému Hospodinu
světe hlásej daleký
za milosti Antonína,
k němuž všechno ruce spíná.

Moře ve vzteku hned ztiší, . . .

V. Oroduj za nás, svatý Antoníne.

R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení
Kristových.

Modlitba. — Potěš, ó Bože, svou svatou
Církev důvěrnou vzpomínkou na vyznavače
svého svatého Antonína, aby duchovní pomocí
byla vždy chráněna a věčných radostí požívati
zasloužila. Skrze Krista Pána našeho. Amen.¹⁾

¹⁾ 100 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za
čtyř podmínek. Pius IX. 25. ledna 1866.

221. Dvě modlitby k sv. Antonínu.

a) K Tobě, mocný divotvorce, v jehož hrudi planul svatý oheň lásky k Pánu Bohu a k chudým, bereme své útočiště; utíkáme se k Tobě, jenž jsi zasloužil na loktech svých chovati Ježíška, který volil v chudobě se naroditi. K Tobě se obracíme plni důvěry: pros dobrotivého Ježíše, aby se nad námi smiloval v tomto našem velkém soužení! Ach, vyžádej nám milost, o kterou pokorně prosíme . . .*) Pak-li nám ji vyprosíš, obětujeme Tobě, ó proslulý svatý Antoníne, chléb pro chudé, které jsi na zemi tolik miloval.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.¹⁾

b) Obdivuhodný svatý Antoníne, proslulý jak svými úchvatnými zázraky, tak milostí, že Ježíš jako líbezné děťátko s nebe sestoupil a na Tvých loktech spočinul: vypros mi od jeho dobroty milost, po níž s upřímnou myslí a vroucím srdcem toužím . . . Ty's byl tak ne-smírně dobrotiv k ubohým hříšníkům a nehledíš na nehodnost těch, kteří Tě vzývají, nýbrž na slávu Boží; pomůžeš-li mi, sláva Boží bude opět zvýšena; Ty hledíš jen na spásu duše mé, která úzce souvisí s prosbou, kterou Ti s takou vroucností předkládám. Zárukou mé vděčnosti budiž tento nepatrný

*) Zde uveď milost, o kterou prosíš!

1) 100 dní denně. Leo. XIII. 11. května 1897.

dar, který Tobě na podporu chudých podávám. Ó, kéž s nimi jednou milostí Vykupitele Ježíše Krista a na Tvoji přímluvu požívám blaženosti v nebeské říši. Amen.¹⁾

222. Modlitba k sv. Blažejí (ochránci od krčních nemocí.)

Ó slavný svatý Blažejí, jenž jsi krátkou modlitbou dokonale uzdravil dítě, které rybí kůstkou do krku vniklou již se mělo zadusiti: dej, ať všichni zakusíme Tvé účinné ochrany ve všech krčních nemocech, především ale dej, ať příkázání svaté Církve věrně zachováváme a se v jídle i pití umrtvujeme. Ty's svou mučednickou smrtí zanechal svaté Církvi skvělé svědectví víry; protož vypros i nám tu milost, abychom tohoto daru Božího věrně střežili a pravd téhož svatého náboženství, které za našich dnů tolik jest napadáno a pomlouváno, slovem i skutkem a nedbajíce lidských ohledů hájili. Amen.²⁾

223. Modlitba k sv. Janu Křtiteli Lasalletskému.

Slavný Jene Křtiteli Lasalletský, apoštolo dětí a mládeže, budiž i nám s nebe vůdcem a ochráncem! Přimlouvej se za nás a při-

¹⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 6. května 1899.

²⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 16. srpna 1902.

spívej nám, abychom vší poskvrny bludu a ná-
kazy jsouce uchováni, zůstali povždy věrni svému
Spasiteli Ježíši Kristu a neomylné hlavě Jeho
svaté Církve. Učiň, ať se zdokonalujeme
v těch ctnostech, v nichž jsi byl tak obdivu-
hodným vzorem, a tak se staneme též účastni
Tvé slávy ve vlasti nebeské. Amen.¹⁾

224. Modlitba k sv. Josefu Kalasans- kému.

Svatý Josefe Kalasanský, ochránce dětí a
jinochů! Vznešený služebníku Pána, Ty jsi
s tak úžasným úspěchem působil o jejich
blahu: jsa vzorem horoucí lásky, nepřemoži-
telné trpělivosti, hluboké pokory, andělské
čistoty a všech jiných hrdinných ctností, po-
vzbuzoval jsi je svým svatým příkladem a
slovy plnými Ducha Božího, aby se nebez-
pečných příležitostí vystříhali, neřesti se dě-
sili, hříchu nenáviděli a ducha zbožnosti si
oblíbili. Tímto způsobem jsi jim vyprosil od
Ježíška a jeho nejmilejší Matky zřejmé po-
žehnání a přivedl z nich nesčíslné do nebe.

Náš vznešený prostředníku a nejlaskavější
Otče, ach, vypros i nám, svým pokorným
služebníkům a ctitelům, vypros nám trvalou
oškivost před hříchem, vítězství v pokušení,

¹⁾ 300 dní denně. — Plnomocné měsíčně za čtyř
podmínek. Pius X. 28. listopadu 1906.

pomoc v nebezpečnostvích a prospěch ve vědách, abychom zároveň s plností pravé moudrosti, kterou jest svatá bázeň Boží, též věčné spásy dosáhli. Amen.¹⁾

225. Modlitba k sv. Filipu Nerijskému za šťastnou smrt.

Ó proslulý svatý Filipe, jenž jsi byl od Pána Boha hojnou milostí podporován, abys své duchovní dítky těšil a jim přispíval v poslední hodině: budiž i mně přímluvčím a otcem, až se ocitnu v té děsné chvíli! Vypros mi milost, aby zlý nepřítel v hodině té nade mnou nezvítězil, pokušení mne nesvedlo nebo já bázní nezmalomyslněl; ale dej, ať posílen jsa živou věrou, pevnou nadějí a upřímnou láskou trpělivě a vytrvale tento poslední boj podstoupím. Tak ať plně důvěruje v milosrdenství Páně, v nekonečné zásluhy Ježíše Krista a v ochranu přesvaté Panny Marie se stanu hodným skonati smrtí spravedlivých a dospěti do blažené vlasti nebeské, abych s Tebou a se všemi svatými Pána Boha miloval a na Něho patřil na věky. Amen.²⁾

¹⁾ 200 dní denně. Leo XIII. 19. října 1897.

²⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 22. dubna 1887.

226. Modlitba k sv. Ondřeji Avellinskému (za ochranu od náhlé smrti).

1. Proslulý světče, jenž jsi mrtvicí smrtelně byl raněn a proto od Boha ochráncem od této hrozné nemoci ustanoven: Tebe vroucně žádáme, abys nás tohoto nebezpečného a tak častého zla uchoval.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

V. Na přímluvu svatého Ondřeje, který mrtvicí smrtelně byl raněn,

R. Od náhlé a nenadálé smrti vysvobod nás, Pane!

2. Proslulý světče! pak-li bychom i my dle spravedlivých soudů Božích měli býti jednou mrtvicí raněni, Tebe vroucně žádáme, vypros nám alespoň tolik času, abychom mohli přijmouti svaté svátosti a zemřítí v milosti Boží.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí

V. Na přímluvu svatého Ondřeje . . .

R. Od náhlé a nenadálé smrti . . .

3. Proslulý světče, jenž jsi před svým skonáním pro útoky zlého ducha ještě tak těžký boj musil podstoupiti, z něhož Tě blahoslavená Panna Maria a svatý archanděl Michael vysvobodili: Tebe vroucně žádáme, přispěj i Ty nám ve hrozné hodině naší smrti.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

V. Na přímluvu svatého Ondřeje, . . .

R. Od náhlé a nenadálé smrti . . .¹⁾

227. Modlitba k sv. Kamilu Lellijskému, patronu nemocných.

Proslulý svatý Kamile, zvláštní ochránce ubohých nemocných, jenž jsi se po čtyřicet let věnoval s láskou v pravdě hrdinnou úlevě jejich duševní bídy a tělesných neduhů, pomáhej jim ještě s větší ochotou a šlechetností nyní, kdy je svatá Církev Tvé mocné ochraně svěřila a kdy požíváš již blaženosti nebeské. Vypros jim na Pánu Bohu uzdravení od neduhů, jimiž trpí, nebo alespoň trpělivosti a křesťanské odevzdanosti, která by je v hodince smrti posvětila a posilnila. Vypros však zároveň i nám tu velikou milost, abychom po Tvém příkladu v konání skutků křesťanské lásky žili a zemřeli. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria.²⁾

228. Modlitba k sv. Pavlu z Kříže.

Slavný svatý Pavle z Kříže! Ty's dospěl rozjímáním o utrpení Ježíše Krista na takový stupeň svatosti zde na zemi a blaženosti v nebesích, a kázáním o tomto utrpení jsi podal světu znova nejúčinnější lék na všechny jeho

¹⁾ 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za dvou podmínek. Pius IX. 25. června 1869.

²⁾ 200 dní denně. Leo XIII. 27. února 1894.

neduhy: vypros nám tu milost, abychom utrpení Páně v srdci svém povždy živě chovali a takto v čase i na věčnosti téhož užitku dosáhli. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otci.¹⁾

229. Modlitba k sv. Vincenci Paulánskému.

Proslulý svatý Vincenci, nebeský ochránce všech spolků křesťanské lásky a otče všech bídu trpících! Ty, jenž jsi v životě svém nikdy nikoho neodmítl, kdo pod ochranu Tvou se uchýlil, ach, viz, kolik strastí nás tíží, a pomoz nám! Vypros na Pánu Bohu chudým podpory, nemocným úlevy, zarmouceným útěchy, opuštěným ochrany, bohatým soucitné lásky, hříšníkům obrácení, kněžím horlivosti, svaté Církvi pokoje, národům míru a všem spasení! Ano, ať všichni zakusíme účinky Tvé dobrotivé přímluvy, abychom s Tebou, jenž jsi mnohdy v tomto životě naše útrapy zmírnil, byli spojeni tam na výsosti, kde nebude ani smutku ani nářku ani bolesti, nýbrž radost, slast a věčná blaženost. Amen.²⁾

230. Záslibná modlitba k sv. Aloisu.

Slavný, svatý Aloisi! K Tobě, jenž jsi byl od svaté Církve pro svůj nevinný život ozdoben

¹⁾ 300 dní denně. Pius X. 26. března 1904.

²⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 23. června 1885.

krásným názvem jinocha andělského, se dnes se vši zbožností duše své a se vši vroucností srdce svého blížím a zcela se Ti zaslibuji. Ó dokonalý vzore mládeže a dobrotivý i mocný ochránce její, jak velmi Tebe potřebuji! Svět i ďábel mi strojí úklady; cítím oheň naruživosti a znám slabost i nestálost svého věku; kdo mne ochrání, ne-li Ty, světče andělský, slávo a ozdobo, láska a opora mládeže? K Tobě se tedy z celé duše své utíkám, Tobě se z celého srdce svěřuji a zaslibuji. S pevnou vůlí si umínuji a svatě slibuji, že budu zvláštním ctitelem Tvým a že Tě budu pro všechny Tvé ctnosti, zvláště však pro Tvoji andělskou čistotu oslavovati. Chci Tvého příkladu následovati, úctu k Tobě u svých soudruhů šířiti a až do posledního dechu svého Tvé sladké jméno vzývati a velebiti. Ano, Tobě zaslibuji svou duši a své smysly, své srdce a sebe celého. Můj milý svatý Aloisi, nyní tedy Tobě zcela náležím a povždy náležeti chci. Ach, ochraňuj, ostříhej a opatruj mne jako svůj majetek, abych úctou k Tobě Ježíši a Marii věrněji sloužil, je vroucněji uctíval a jednou s Tebou na Boha svého v nebesích patřil a Ho velebil na věky. Amen.¹⁾

¹⁾ 200 dní denně. — Plnomocné na svátek sv. Aloisa (21. června) nebo v libovolný den oktávy za čtyř podmínek, kdo tuto modlitbu koná denně po celý červen. Leo XIII. 12. června 1894.

231. Modlitby

k sv. Stanislavu Kostkovi.

1. Za svatou čistotu. —

Svatý Stanislave, můj nejčistší ochránce a anděle čistoty! raduji se s Tebou z té vzácné milosti, panické čistoty, která zdobila Tvé neporušené srdce; vypros mi — pokorně Tebe žádám — síly proti všem necudným pokušením a prodchni mne stálou bdělostí, abych si ctnost svaté čistoty zachoval.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otci.

2. Za svatou lásku. —

Svatý Stanislave, můj nejmilejší ochránce a Serafe lásky! raduji se s Tebou z toho mocného plamene lásky, který Tvé čisté a nevinné srdce povždy k Pánu Bohu povznášel a s ním spojoval; vypros mi — pokorně Tebe žádám — takový plamen lásky k Pánu Bohu, který by ve mně všeliký jiný pozemský cit strávil a jedině nebeskou láskou mne roznítil.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otci.

3. Za šťastnou smrt. —

Svatý Stanislave, můj nejdobrotivější a nejmocnější ochránce, anděle čistoty a Serafe lásky! raduji se s Tebou z blažené smrti Tvé, která měla svůj původ v touze spatřiti Pannu Marii o slavnosti Nanebevzetí a kterou způsobilo mocné vzrušení Tvé lásky k ní. Děkuji

Panně Marii, že ráčila vyhověti Tvé prosbě, a prosím Tě pro zásluhy Tvé blažené smrti, abys mi byl přímluvčím a ochráncem v hodině smrti mé. Ach, přimluv se za mne u Panny Marie, aby mi vyprosila smrt, ne-li tak blaženou, jakou Ty's umíral, alespoň tichou a klidnou pod ochranou Panny Marie, mé orodovnice, jakož i pod ochranou Tvojí, zvláštní můj ochránce!

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otci.¹⁾

Modlitby k uctění světlc Božích.

232. Modlitba k sv. Anně, matce blah. Panny Marie.

Se srdcem plným upřímné uctivosti klekám před Tebou, slavná svatá Anno! Ty jsi tvorem od Pána Boha přednostmi obdařeným a zvláště milovaným, neboť jsi pro neobyčejné ctnosti své a svatost svou zasloužila vznešenou milost, dáti život nejblahoslavenější Panně Marii, která jest správkyní všech milostí, požehnanou mezi ženami a Matkou Slova Vtěleného. Ó nejdobrotivější Světice! Rozjímaje o tomto Tvém důstojenství a této Tvé přednosti prosím Tebe, abys mne milostivě přijala do počtu svých pravých ctitelů; k nim se

¹⁾ 300 dní denně. Pius IX. 21. března 1847. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius IX. 10. července 1854.

hlásím, k nim chci náležeti po všechny dny života svého. Zastři mne svou účinnou ochranou a vypros mi na Pánu Bohu milost, abych ctností, jimiž Ty's tak bohatě byla ozdobena, následoval, své hříchy poznával a hořce jich želel, Ježíše a Marii vroucně miloval a povinnosti svého stavu věrně i vytrvale plnil. Zachraň mne ode všech nebezpečností v životě a přispěj mi v hodince smrti, abych dosáhl spasení v nebi a s Tebou, blažená Máti, chválil Slovo Boha věčného, vtělené z lůna Tvé nejčistší dcery Panny Marie. Amen.

3krát: Otče náš. Zdravas, Maria. Sláva Otci.¹⁾

233. Modlitba k uctění sv. Anežky Římské.

Nejsladší Pane Ježíši Kriste, zdroji všech ctností a milovníku čistých duší, jenž zlé duchy vítěznou mocí potíráš a neřesti se vši přísností vyhlazuješ: ach, shlédni milostivě na křehkost mou a na přímlovu své přesvaté Matky Panny Marie a své milované nevěsty, ctihodné panny a mučednice svaté Anežky, přispěj mi svou nebeskou milostí, abych všemi věcmi pozemskými pohrdal a nebeské si oblíbil. Dej, ať nepravostem vzdoruji, v pokušeních nikdy nesvolím, ctnosti se pevně přidržím, cti

¹⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 20. března 1886.

a slávy nehledám, rozkoší se vystřihám, spáchaných hříchů želím, příležitostí ke hříchu se vzdaluji, hříšných návyků se sproštují, s dobrými lidmi obcují a v dobrém vytrvám, abych působením Tvé milosti se svatou Anežkou a se všemi svatými zasloužil skvíti se korunou věčného života v království Tvém na věky. Amen.¹⁾

234. Modlitba k sv. Teresii.

Svatá Teresie, serafská panno a milovaná nevěsto Ukřižovaného! Ty's již zde na zemi plála vroucí láskou ku svému i mému Pánu Bohu a nyní v nebesích planeš k Němu láskou ještě čistější a mocnější, a povždy jsi vroucně toužila viděti Ho ode všech lidí milována: vypros i mně, Tebe žádám, alespoň jiskerku plamene své svaté lásky, která by mi dala zapomněti světa, tvorů i sebe samého. Touto láskou pak učiň, ať všechny mé myšlenky, žádosti a city stále k tomu směřují, abych povždy jak v radosti tak v žalosti plnil vůli Dobra nejvyššího, které zasluluje poslušnosti a lásky nekonečné. Ach, vypros mi tuto milost, vždyť tolik u Pána Boha zmůžeš! Dej, ať jako Ty všecek hořím láskou k Pánu Bohu. Amen.²⁾

1) 100 dní denně. Pius IX. 30. října 1854.

2) 100 dní denně. Leo XIII. 22. dubna 1898.

235. Modlitba k sv. Kateřině Alexandrijské, patronce studií.

Slavná svatá Kateřino, panno moudrá a rozumná, která jsi vědu Ježíše Krista nad všelikou jinou moudrost cenila, vypros nám tu milost, abychom v nezlomné věrnosti setrvali ve svaté víře katolické a ve všech svých studiích a v celém vyučování nehledali nic jiného, než aby se království Pána našeho Ježíše Krista a Matky naší, svaté Církve, jak v nás, tak i v jiných rozšířilo. Amen.¹⁾

236. Modlitba k uctění sv. Barbory za šťastnou smrt.

Bože, který jsi vyvolil svatou Barboru k útěše jak žijících tak umírajících, dopřej nám na přímluvu její, ať povždy žijeme v Tvé božské lásce a veškeru naději svou skládáme v zásluhy bolestného utrpení Tvého Syna, aby nás nikdy nestihla smrt, jakou hříšník umírá; uděl nám tu milost, abychom byli posilněni svatými svátostmi pokání, oltářní a posledního pomazání a tak bez bázně mohli nastoupiti cestu do věčné slávy. Za to Tě vroucně prosíme skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.²⁾

1) 100 dní denně. Pius X. 29. dubna 1907.

2) 100 dní denně. Leo XIII. 21. března 1879.

237. Modlitba k sv. Markétě Kortonské.

Slavná svatá Markéto! Ty jsi v pravdě vzácnou perlou, kterou Pán Bůh z rukou pekelného loupežníka, jenž se jí byl zmocnil, s velkou láskou vybavil, chtěje takto Tvým zázračným obrácením, Tvým svatým životem a Tvou drahocennou smrtí všechny hříšníky mocně a účinně povzbuditi, aby hříchu zanechali, dobro konali, zlo nenáviděli a každé blízké příležitosti ku zlému se vystříhali. Ach, vypros nám, svým ctitelům, s vysokého trůnu slávy, kam Tě Tvé slzy a kající skutky povznesly, milost, abychom se srdcem upřímně obrátili, svých hříchů zkroušeně litovali, po Tvém příkladu život svůj ve ctnosti a lásce k Ježíši za nás ukřižovanému strávili, svatě zemřeli a tak se stali v lůně věčné blaženosti účastnými koruny slávy. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otci.¹⁾

238. Modlitba k sv. Alžbětě Uherské.

Svatá Alžběto, vyvolená nádobo vznešených ctností! Ty's ukázala světu svým skvělým příkladem, čeho je schopna láska, víra a pokora v duši křesťanské. Ty's věnovala všechny síly srdce svého jedině lásce k Pánu Bohu milujíc Ho láskou tak čistou a vroucí,

¹⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 12. ledna 1897.

že Tě učinil hodnou, abys již zde na zemi předem zakusila těch nebeských milostí a slastí, jež uděluje duším, pozvaným na svatební hostinu velebného Beránka Božího.

Jsouc osvícena nadpřirozeným světlem a nezvratnou věrou, osvědčila jsi se býti pravou dcerou evangelia, spatřujíc v osobě svého bližního samého Pána našeho Ježíše Krista, jediný předmět své lásky. Proto jsi neznala větší radosti, než s chudými obcovati, jim sloužiti, jejich slzy osušovati, jim zmužilosti dodávati a jim se vší obětavostí a úslužností pomáhati prostřed tolika nemocí a útrap, jimž jest podrobena naše lidská přirozenost. Ty's se stala chudou, abys mohla svému bližnímu v chudobě přispěti, chudou statky pozemskými, abys se nebeskými obohatila. Ty's zaměnila královský trůn za bídou chatu, královský plášť za chudobný oděv sv. Františka Serafického a tak se's pokořila, že jsi se, ač nevinna, dobrovolně podrobila životu trudnému a kajícnému. Se svatou radostí jsi objala kříž božského Spasitele snášejíc po jeho příkladu ochotně potupy a nespravedlivá pronásledování. Zapomněla jsi na svět i na sebe samu, abys jedině na Pána Boha myslila.

Ó milostivá světice, od Pána Boha tak milovaná, budiž nebeskou ochránkyní duše naší a pomáhej jí, aby se Pánu Ježíši stále více a více líbila. Obrát k nám s nebeské

výše jeden z těch láskyplných pohledů, jimiž jsi na zemi hojila i nejhroznější neduhy lidské. Nyní, kdy žijeme v době mravně tak zkažené a k Božím zájmům tak lhostejné, se s důvěrou k Tobě utíkáme; přimluv se za nás u Pána Boha, aby osvítil náš rozum, posilnil naši vůli a udělil nám takto i klidu duševního.

Velebíme Pána Boha, že své jméno leskem Tvých hrdinných ctností na tomto světě oslavil, Tobě pak věčnou odměnu udělil v nebesích; prosíme Tě, milá svatá Alžběto: i Ty nám žehnej se sídla blaženosti, které zaujímáš v blízkosti Svatého svatých, opatruj nás na naší nebezpečné pouti, vypros nám svou přimluvou odpuštění hříchů a otevři nám cestu, po níž bychom s Tebou se stali účastnými království Božího. Amen.¹⁾

Modlitby za potřeby svaté Církve a za rozšíření svaté víry.

239. Ó Pane, zachovej nám víru!²⁾

240. Učiň, ó Bože můj, ať všechny duše v pravdě a všechna srdce v lásce se sjednotí!³⁾

241. Duchu svatý, Duchu pravdy! zavítej do srdcí našich a uděl národům jasnost

1) 300 dní denně. Pius IX. 9. srpna 1861.

2) 100 dní pokaždé. Pius X. 20. března 1908.

3) 300 dní pokaždé. Pius X. 16. května 1908.

světla svého, aby se Ti v jednotě víry zalíbili!¹⁾

242. Modlitba za svatého Otce.

V. Modleme se za svého nejvyššího pastýře . . .

R. Hospodine, zachovej a obživuj ho a blaženým učiň ho na zemi, a nevydávej ho v ruce nepřátel jeho!

Otče náš. Zdrávas, Maria.²⁾

243. Modlitba k Duchu svatému za Církev a duchovenstvo.

Stvořiteli Duchu svatý, přispívej milostivě svaté Církvě katolické, utvrzuj a posiluj ji svou nebeskou mocí proti útokům nepřátelským; svou láskou pak a milostí obnovuj ducha svých služebníků, které jsi posvětil, aby oslavovali v Tobě Otce a jeho jednorozeného Syna a Pána našeho, Ježíše Krista. Amen.³⁾

244. Modlitba za pokoj a mír na zemi.

Pane, Ty vidíš, jak se všech stran se bouře valí a vichry hučí, jak se moře roz-

¹⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 31. července 1897.

²⁾ 300 dní denně. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius IX. 26. listopadu 1876.

³⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 26. srpna 1889.

poutává a jeho vlny mocně se vzdouvají! Prikáž, Pane, větrům i moři, Ty, který jedině toho schopen jsi! Navrať pokolení lidskému pravý mír, jehož svět dáti nemůže, a uděl pokoj řádných poměrů. Učiň mocí své milosti, ať se lidé k příslušnému pořádku navrátí, zbožností k Tobě, Bohu svému, a spravedlivostí i láskou k bližnímu opět prospívají, sebe ovládají a rozumem svým náruživosti své krotí, jak toho žádá Tvůj svatý zákon. Přijď k nám království Tvé! ať poznají i ti, kteří v ješitné snaze své pravdy a spásy mimo Tebe hledají, jak jest potřebno Tobě býti poddánu a Tobě sloužiti. Tvá přikázání jsou plna spravedlivosti a otcovské laskavosti a Ty sám nás svou účinnou milostí uzpůsobuješ, abychom je mohli snadno a bez obtíží plniti. Bojem jest život člověka na zemi: Ty však sám patříš na boj a pomáháš člověku, aby zvítězil, Ty ho pozvedáš, když podléhá, a korunuješ, když zvítězí!¹⁾

245. Modlitba za svornost v Církví svaté.

Velebíme Tebe, ó Bože, králi a stvořiteli všeho míra, nejvyšší a věčná bytosti, která jsi zdrojem života, k lidem plna lásky, dobroty a milosrdenství; chválíme v této chvíli

¹⁾ 200 dní denně. Leo XIII. 19. ledna 1889.

Tvoji trojjedinost i jediný věčný původ Tvůj a vyprošujeme na Tobě odpuštění hříšníkům, pokoj světu a svornost svaté Círкви. O Bože, který samojediný vládneš a trojnásobnou velebností záříš, samojediný rozkazuješ a trojnásobným světlem všechno ozařuješ, podle dobroty své přijmi nás, kteří Tebe chválíme a velebíme; zbav nás všelikých poklesků, pokušení a strastí a uděl bez meškání a mile rád celé Círкви pokoj a jednotu. O Spasiteli můj, Ješší Kriste! Ty's sobě zvolil stánek v lůně Panny, zjevil jsi se světu jako pravý Bůh a pravý Člověk zůstav přece bez všeliké pozměny a bez všelikého smíšení dvojí přirozenosti, Ty's nám též slavnostně přislíbil, že povždy zůstaneš se služebníky svými: uděl milostivě na prosby Rodičky Své celému stádcu Svému mír a pokoj.¹⁾

246. Modlitba sv. Klementa Marie Hofbaura za zachování svaté víry.

Ó Spasiteli můj! snad již nastal onen děsný okamžik, kdy zbude jen hlouček křesťanů, duchem svaté víry oživených? onen okamžik, kdy nás Tvůj hněv, který jsme sami proti sobě roznítili, ochrany Tvé pozbaví? Tedy skutečně již dítky Tvé dohnaly svými

¹⁾ 300 dní denně. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmíněk. Pius X. 12. června 1907.

nepravostmi a zkaženými mravy Tvoji spravedlivost k neodvratné pomstě? Ó zakladateli a dokonateli naší svaté víry, prosíme Tě snažně v hořkosti svého zkroušeného a pokorného srdce, nedopusť, aby v nás vyhaslo krásné světlo svaté víry! Pomni Svých dávných smilování a shlédni soustrastným okem na vinici, kterou jsi pravicí Svou založil a která je svlažena potem apoštolů, prosycena drahou krví tisícerych mučedníků a slzami tolika šlechtných kajících, a zúrodněna modlitbami tolika vyznavačů a nevinných panen.

Ó Božský prostředníku náš! pohleď na ony horlivé duše, které se k Tobě neustále povznášejí s vroucí prosbou o zachování nejdražšího pokladu, pravé víry katolické! Zadrž, ó Bože nejvyšš spravedlivý, zadrž rozsudek našeho zatracení, odvráť zraky své od našich nepravostí a pohleď na velebnou Krev, která byvši prolita na kříži nám spásu zjednala a dosud denně na našich oltářích spasení nám vyprošuje. Ach, zachovej nás v pravé víře římsko-katolické! Ať nás nemoci trápí, zármutek užívá a nehody potírají: jen naši svatou víru nám zachovej! neboť majíce tento drahocenný dar, budeme ochotně snášeti veliké hoře, a nic nezruší naší blaženosti; jsouce však zbaveni svaté víry, tohoto nejdražšího pokladu, budeme nevýslovně a nesmírně nešťastni.

Ó dobrý Ježíši, zakladateli naší svaté víry, zachovej nám ji čistou, zachovej nás trvale v lodičce svatého Petra a ve věrnosti i poslušnosti k jeho nástupci a Tvému náměstku zde na zemi, aby jednota naší svaté Církve byla zachována, svatost pěstována, Apoštolská Stolica bezpečně chráněna a všeobecná Církev ku spáse duší stále víc a více se šířila. Ó Ježíši, zakladateli naší svaté víry, pokoř a obrať nepřátele Církve Svojí, uděl všem králům a knížatům křesťanským a všemu lidu věřícímu pokoj a pravou svornost; posiluj a zachovej nás všechny ve svaté službě Své, abychom pro Tebe žili a v Tobě zemřeli. Ach, Ježíši, zakladateli naší svaté víry: pro Tebe ať žiji, pro Tebe ať umru! Amen.¹⁾

247. Povzdech k Srdci Ježíšovu za bludaře a rozkolníky.

Sladké Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi i nad našimi zbloudilými bratry!²⁾

248. Modlitba k Neposkvrněné za obrácení nesjednocených Řeků.

Neposkvrněná Panno Maria! my služebníci Tvoji a dítky svaté Církve římsko katolické s důvěrou spoléháme na Tvou mocnou přímluvu a proto Tě pokorně žádáme: vypros

¹⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 11. dubna 1888.

²⁾ 100 dní pokaždé. Pius X. 13. srpna 1908.

milostivě na Bohu Duchu svatém ke cti a chvále jeho věčného původu od Otce a Syna hojných darů a milostí našim zbloudilým bratřím, nesjednoceným Řekům, aby se navrátili, jsouce osvíceni jeho oživující milostí, do lůna svaté Církve katolické a pod správu jejího neomylného nejvyššího pastýře a učitele na zemi, svatého Otce v Římě. Tak ať jsouce s námi upřímně spojeni nerozlučnou páskou téže víry a lásky, nejsvětější Trojici konáním dobrých skutků s námi oslavují a zároveň i Tebe, panenská Matko Boží, plná milosti, uctívají nyní i po všechny věky věkův. Amen.

3krát: Zdrávas Maria.¹⁾

249. Dvě modlitby k Panně Marii za obrácení bludařů a rozkolníků.

a) Za bludaře. — Mocná Panno, která jsi sama všechna bludná učení celého světa potřela, osvobod křesťanský svět od úkladů ďáblových a shlédni na duše ďábelskou lstí oklamané, aby srdce bloudících veškeru zlobu bludařství odložila a k jednotě pravé víry katolické se navrátila. Za to se přimluv u Svého Syna a Pána našeho Ježíše Krista, jenž s Bohem Otcem živ jest a kraluje v jednotě

¹⁾ 300 dní denně. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius IX. 11. června 1869.

Ducha svatého, Bůh po všechny věky věkův. Amen.¹⁾

b) **Z a b l u d a ř e a r o z k o l n í k y.** — Ó Maria, Matko milosrdenství a útočiště hříšníků, shlédni, Tebe prosíme, milosrdným okem na bludaře a rozkolníky! Stolice moudrosti, osviť jejich mysl, která temnotou nevědomosti a hříchu tak nešťastně jest zastřena, aby jasně poznali, že svatá, apoštolská, římsko-katolická Církev jest jedinou a pravou Církví Ježíše Krista, mimo kterou nelze dosíci ani svatosti ani spásy. Dokonej jejich úplné obrácení tím, že jim vyprosíš milost, aby všechny pravdy naší svaté víry přijali a náměstku Ježíše Krista na zemi, sv. Otcí v Římě, se podrobili. Tak ať jsou s námi brzy sladkým poutem božské lásky spojeni, aby byl jeden ovčinec pod jediným pastýřem, a abychom všichni pospolu, slavná Panno, na věky radostně pěli: Raduj se, Panno Maria, která jsi sama všechna bludná učení celého světa potřela. Amen.

3krát: Zdrávas, Maria.²⁾

250. M o d l i t b a z a o b r á c e n í s v o - b o d n ý c h z e d n á ř ů.

Pane Ježíši Kriste, který všemohoucnost Svou shovívavostí a smilováním nejvíce na

¹⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 19. prosince 1885.

²⁾ 300 dní denně. Pius IX. 30. prosince 1868.

jevo dáváš a jenž jsi řekl: Modlete se za ty, kteří vás pronásledují a vám na cti utrhnou, vyslyš prosby, jimiž vzýváme dobrotu nejvyššího Srdce Tvého za duše, které byly stvořeny dle obrazu Božího, ale svůdnými hesly nesevědomitých zednářů byvše hanebně oklamány, se stále větší zaslepeností cestou záhuby krácejí. Nedopouštěj déle, aby nevěsta Tvá, Církev svatá, od nich byla utlačována, ale dej se přimlouvou Matky Své, blahoslavené Panny Marie, a modlitbami spravedlivých usmířiti a pomni svého nekonečného milosrdenství; zapomeň zloby jejich a učiň, ať se i oni k Tobě navrátí, svatou Církev dokonalým pokáním potěší, své zločiny opět napraví a tak věčné slávy dosáhnou. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen. ¹⁾

251. Modlitba za obrácení Židů.

Bože dobroty a Otče milosrdenství, skrze nejčistší Srdce Mariino a přimlovu patriarchů a svatých apoštolů k Tobě želáme: Shlédni soustrastným okem na pozůstalé Israelity, aby dospěli k poznání Ježíše Krista, našeho jediného Spasitele, a tak se stali účastni vzácných milostí našeho vykoupení. Amen.

Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí!²⁾

1) 100 dní denně. Leo XIII. 16. srpna 1898.

2) 100 dní denně. Leo XIII. 15. července 1893.

252. Modlitba sv. Františka Xaverského za obrácení nevěřících.

Všemohoucí Bože a všech věcí Stvořiteli, pomni, že i duše nevěřících jsou od Tebe stvořeny a podle obrazu a podobnosti Tvého učiněny! Hle, Pane! ku Tvému pohanění se peklo jimi naplňuje. Pomni, že Syn Tvůj Ježíš Kristus ukrutnou smrt podstoupil, aby je spasil. Ó Pane, nedopouštěj, Tebe prosím, aby nevěřící Synem Tvým pohrdali, ale dej se modlitbami svatých lidí a svaté Církve, nevěsty nejsvětějšího Syna Tvého, usmířiti, pomni svého milosrdenství, zapomeň jejich modloslužby a nevěry a učiň, ať i oni jednou poznají toho, jehož jsi poslal, Pána našeho Ježíše Krista, který jest naší spásou, naším životem a naším vzkříšením, skrze něhož jsme spaseni a vykoupeni. Jemu budiž čest a sláva po všechny věky věkův. Amen.¹⁾

253. Modlitba za obrácení Japonska.

Ó Maria, jasně zářící jitřenko, která jsi tehdy, když se's poprvé světu zjevila, blízký východ Slunce spravedlivosti a pravdy zvěstovala, ach, sviť lahodně na obyvatele japonské říše, aby temnota ducha jejich brzy byla zapuzena, a oni s věrou poznali záři světla

¹⁾ 300 dní denně. Pius IX. 24. května 1847.

věčného, Ježíše Krista, Syna Tvého a Pána našeho. Amen.¹⁾

254. Modlitba za obrácení Afriky.

Modleme se také za ubohé národy africké, aby všemohoucí Pán Bůh již jednou sňal se srdcí jejich kletbu Chámovu a udělil jim požehnání, jehož jedině v Ježíši Kristu, našem Bohu a Pánu, lze dosíci.

Modleme se: Pane Ježíši Kriste, jediný Vykupiteli celého pokolení lidského, který již vládneš od moře k moři a od pramenů vod až po hranice okrsku zemského, otevři milostivě své nejsvětější Srdce též duším ubohých obyvatelů Afriky, kteří v temném stínu smrti dosud trvají, aby na přímluvu nejdobrotivější Panny Marie, Tvé neposkvrněné Matky, a slavného ženicha jejího, svatého Josefa, modly své opustili, Tobě jako Bohu svému se poklonili a tak přivtělení byli Tvé svaté Církvi. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.²⁾

1) 300 dní denně. Pius X. 8. července 1909.

2) 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Leo XIII. 23. června 1885. — Kdo neumí čísti nebo této modlitby nemá po ruce, dosáhne týchže odpustků, pomodlí-li se na ten úmysl dvakrát: Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otcí. Leo XIII. 29. března 1889.

255. Modlitba za obrácení Číny a Mongolska.

Pane Ježíši Kriste, jediný Vykupiteli celého pokolení lidského, který již vládneš od moře k moři a od pramenů vod až po hranice okrsku zemského, otevři milostivě své nejsvětější Srdce též ubohým obyvatelům Číny a Mongolska, kteří v temném stínu smrti dosud trvají, aby na přímluvu nejdobrotivější Panny Marie, Tvé neposkvrněné Matky, a svatého Františka Xaverského modly své opustili, Tobě jako Bohu svému se poklonili a tak Tvé svaté Církvi přivtělení byli. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.¹⁾

Modlitby v různých potřebách.

Modlitby za vyprošení zvláštních milostí.

256. Modlitba za dobrou volbu stavu.

O Bože můj, Bože moudrosti a rady, jenž v srdci mém čteš poctivou vůli jedině Tobě se líbiti a také ve volbě stavu mého se zcela podle Tvých přesvatých úmyslů řídit: uděl mi na přímluvu mé Matky, blahoslavené Panny

¹⁾ 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. — Kdo neumí čísti nebo této modlitby nemá po ruce, dosáhne týchže odpustků, pomodlí-li se na ten úmysl dvakrát: Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otcí. Pius X. 27. května 1909.

Marie, a mých svatých patronů, zvláště sv. Josefa a svatého Aloisa z Gonzagy. milost, abych poznal, který stav si mám zvoliti, a poznaje jej se mu věnovati za tím účelem, abych v něm Tvé cti hledal a Tvou slávu množil, o své spáse pracoval a tak si tu nebeskou odměnu zasloužil, kterou jsi přislíbil těm, kdož plní božskou vůli Tvou. Amen.¹⁾

257. Modlitba za vytrvalost a za souhlas s vůlí Boží.

Všemohoucí Bože, který zlo dopouštíš a pak je v dobro obracíš, vyslyš pokorné prosby naše, jimiž k Tobě želáme za milost, abychom Ti zůstali věrni až do smrti. Ostatně uděl nám prostřednictvím blahoslavené Panny Marie síly, abychom s nejsvětější vůlí Tvou povždy souhlasili.²⁾

258. Modlitba k sv. Aloisi za ctnost svaté čistoty.

Svatý Aloisi, panici mravů andělských! já, nehodný ctitel Tvůj svěruji Tvé ochraně zvláště čistotu srdce i těla svého a pro Tvoji andělskou čistotu Tebe prosím: doporuč mne Ježíši Kristu, Beránku neposkrvněnému, a jeho přesvaté Matce, Panně panen, a chraň

¹⁾ 300 dní denně. Pius X. 2. května 1905.

²⁾ 100 dní denně. Pius IX. 15. června 1862 a Leo XIII. 19. července 1879.

mne od všelikého smrtelného hříchu. Nedopušť, abych se kdy provinil hříchem proti svaté čistotě, ale jakmile mne spatříš v pokušení nebo nebezpečnosti hříchu, zapuď ihned ze srdce mého všechny myšlenky a pocity nečisté, upamatuj mne na věčnost a na Ježíše Ukřižovaného! Vstěp mi hluboko do srdce cit svaté bázně Boží, rozněť ve mně oheň lásky k Pánu Bohu a učíš, ať Tebe na zemi následuji a s Tebou jednou v nebesích na Boha patřiti zasloužím. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria.¹⁾

259. Modlitba za pomoc v soužení.

Nejmilostivější Ježíši, Ty's jediný naší spásou, naším životem a naším vzkříšením! Protož Tě prosíme, neopouštěj nás v našich souženích a strastech, ale pro smrtelnou úzkost nejsvětějšího Srdce Svého a pro bolesti neposkvrněné Matky Své přispěj nám, svým služebníkům, které jsi drahou krví vykoupil.²⁾

260. Modlitba za všeobecných pohrom.

Pomoz nám, Bože a Spasiteli náš, pro slávu jména Svého nás zachovej a buď milostiv našim nepravostem pro jméno Své!

¹⁾ 100 dní denně. Pius VII. 6. března 1802.

²⁾ 100 dní denně. Pius IX. 6. října 1870.

Žalm 53.

Bože, svým jménem mne vysvobod' a svou mocí zjednej mi právo.

Bože, vyslyš modlitbu mou; uchem přijmi slova mých úst.

Neboť cizinci povstávají proti mně, a mocní hledají života mého; a nemají Boha před zrakem svým.

Ale, hle! Bůh mi pomáhá, a Hospodin jest ochráncem duše mé.

Obrať zlo na nepřátele mé a ve své věrnosti je zahubiž.

S ochotou Ti budu obětovati a jméno Tvé chváliti, neboť dobré jest.

Neboť jsi mne vytrhl ze všelikého soužení, a na mé nepřátele může shlízeti oko mé.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému . . .

V. Pro slávu jména Svého nás zachovej

R. A buď milostiv našim nepravostem pro jméno Své!

Modleme se: Pane, vyslyš milostivě, prosíme, modlitby lidu svého, abychom my, kteří spravedlivě za své hříchy trpíme, pro slávu jména Tvého Tvým milosrdenstvím byli vysvobozeni. Skrže Krista Pána našeho. Amen.

Protož Tě prosíme, přispěj nám, služebníkům Svým, které jsi drahou krví vykoupil.¹⁾

¹⁾ 100 dní pokaždé. Pius IX. 8. listopadu 1849.

261. P o v z d e c h z a o c h r a n u o d
z e m ě t ř e s e n í.

Na přímluvu a pro zásluhy svatého Otce Emigdia: od zemětřesení a ode všeho zlého vysvobod' nás, Pane !¹⁾

262. M o d l i t b a z a š ť a s t n o u s m r t .*)

Blaženi mrtví, kteří v Pánu umírají. Ó Bože můj! umřítí musím jistě, ale nevím, kdy, jak a kde zemru: vím jedině, že na věky zahynu, pak-li zemru ve hříchu smrtelném. Nejblahoslavenější Panno Maria, svatá Matko Boží, pros za mne hříšného nyní i v hodině smrti mé. Amen.²⁾

263. M o d l i t b a k b l. P a n n ě M a r i i z a
š ť a s t n o u s m r t .

Ó Maria, bez poskvrny počatá, oroduj za nás, kteří se k Tobě utíkáme! Útočiště hříšníků a Matko umírajících, ach, nepusť nás v hodině naší smrti, ale vypros nám dokonalou lítost, upřímnou zkroušenost a odpuštění hříchů; vypros nám milost, abychom hodně přijali nejsvětější Svátost oltářní a svátostí posledního pomazání jsouce posílnění bezpečně mohli předstoupiti před trůn spravedlivého,

1) 100 dní denně. Leo XIII. 26. června 1894.

*) Jiné modlitby za šťastnou smrt jsou pod čísly: 39, 40, 41, 90, 173 (úterý), 225, 226, 236, 275.

2) 300 dní pokaždé. Pius X. 24. prosince 1905.

ale též milosrdného Soudce, svého Boha a Spasitele. Amen.¹⁾

264. Modlitba k ukřižovanému Spasiteli za šťastnou smrt.

Můj ukřižovaný Pane Ježíši! přijmi do-
brotivě modlitbu, kterou nyní k Tobě vysílám
za poslední svou hodinku, kdy před blížící
se smrtí všechny mé smysly mne opustí. Když
tedy, ó Ježíši můj, moje mdlé a mroucí oči
nebudou s to na Tebe s obdivem patřiti, ach,
pomni tohoto láskyplného pohledu, jímž nyní
na Tebe patřím, a smiluj se nade mnou!
Když pak moje vypráhlé rty nebudou s to
políbiti ještě jednou Tvé přesvaté rány, ach,
pomni vroucích polibků, jež tisknu nyní na
rány Tvé, a smiluj se nade mnou! Když moje
ztuhlé ruce nebudou s to ještě jednou objati
Tvůj svatý kříž, ach, pomni vroucnosti, s jakou
jej nyní objímám, a smiluj se nade mnou!
A když posléze jazyk můj, jsa těžký a ochro-
mený, nebude s to ani slova pronésti, pak
pomni, že jsem Tě v tuto chvíli vzýval!
Ježíši, Maria, Josefe! Vám poručím duši
svou.²⁾

1) 100 dní denně. Pius IX. 11. března 1856.

2) 300 dní denně. — Plnomocné ročně dvakráte,
pomodlíme-li se tuto modlitbu po sv. zpovědi a sv.
přijímání. Pius X. 31. srpna 1903.

265. Modlitba za věčnou blaženost.*)

Ó Bože, který jsi v tajemství slavného Proměnění božského Syna Svého pravdě svaté víry katolické dal zazářiti a Svým hlasem s oblaků zazněvším zázračným způsobem potvrdil, že jsi nás úplně za syny přijal: uděl nám, Tebe pokorně prosíme, abychom se jednou stali spoludědici téhož Krále slávy a účastnými Tvé věčné blaženosti. Amen.¹⁾

Modlitby za blaho bližních.

266. Modlitba k nejsv. Srdci Ježíšovu za sv. Otce Pia X.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo! S vroucí žádostí a pokornou důvěrou k Tobě želáme za Tvého náměstka, našeho sv. Otce Pia X., jemuž jsi zde na zemi svěřilo všechny Své radosti a všechny Své starosti. Ó dobrý Ježíši, Ty's učinil kněžím, kteří Srdce Tvé uctívají, zvláštní příslibení, neboť jsi je ujistil milostí, že pohnou i nejzatrzelejším srdcem a že budou se zázračným úspěchem pracovati o spáse duší: Ach! splň toto Své příslibení plnou měrou na veleknězi Své Svátosti a Svého velebného Srdce! A poněvadž jest nejvyšším knězem všech lidí, uděl mu síly, aby pohnul zatvrzelými srdci v celé společnosti lidské!

*) Jinou modlitbu viz str. 198. č. 173 (čtvrtek).

¹⁾ 100 dní denně. Leo XIII. 14. prosince 1889.

Jeho slovem, které jest vnuknutím Božského Srdce Tvého, osvít všechny, které buď nevědomost zaslepila nebo odbojná pýcha zatvrdila, naplň svatou láskou všechny, které smyslná žádost pozemská schvátila, uděl všem slabým, zbabělým a vlažným síly, odvahy a živosti!

Nejsladší Srdce! obnov v něm radosti kněžského pomazání, oslaď mu námahy velekněžské vlády a urychli hodinu, kdy splní se jeho apoštolská touha: všechno v Tobě obnoviti! Kéž svatý Otec, který lásku Srdce Tvého, toužícího po svátostném spojení, tak dobře pochopil, brzy uvidí, jak jeho spolupůsobením se splňuje i Tvoje druhé přání a modlitba Tvá ve večeradle: aby všichni jedno byli! Nuže, Srdce plné moci a nekonečného milosrdenství, sduž kolem něho všechny, které Otec nebeský Tobě a Ty Svému námětku jsi svěřilo, abychom byli všichni svorni v lásce, která jediná sbratřuje, spojení se svatým Otcem poslušností, která jediná osvobozuje, a jedno s Tebou, jak i Ty s Otcem jedno jsi. Amen.¹⁾

¹⁾ 300 dní pokaždé. — 7 let a 7 kvadragen před vystavenou nejsvětější Svátostí. — Plnomocné v poslední den měsíce června za čtyř podmínek, kdo modlitbu tuto koná denně po celý červen. Pius X. 12. dubna 1908.

267. Modlitba za dobré kněze.

Ó Ježíši, věčný Pastýři duší! ach, vyslyš naši modlitbu za naše kněze, vždyť tím vyslyšíš i svou vlastní nekonečnou žádost! Viz! Srdce Tvoje bije právě za kněze nejvroucněji a nejněžněji, kněží jsou Tvoji svrchovanou láskou, v nich všechny duše láskou Svoji objímáš! Doznáváme, že jsme se stali nehodnými míti kněze bezúhonné; než smilování Tvé nekonečně převyšuje naši bláhovost i naši zlobu! Ó Ježíši, pečuj Ty sám o to, aby k důstojnosti kněžské jen duše od Tebe popované se povznášely! Osvěcuj velepastýře při jejich volbě, duchovní vůdce v jejich radách a pokynech a vychovatele ve vzdělávání a poznávání Tvého božského povolání! Daruj nám kněze, kteří by se rovnali čistotou andělům a skvěli se dokonalou pokorou, kteří by hořeli svatou láskou Serafínů a pláli hrdinnou obětavostí, kteří by byli plni apoštolské horlivosti jak pro Tvoji čest a chválu, tak pro spásu a posvěcování duší!

Smiluj se nad tolika nevědomými, jimž mají býti světlem, slituj se nad tolika dělníky, kteří prosebně volají, kdo by je od bludu ochránil a ve jménu Tvém spasil, měj soucit s tolika dětmi, dívkami a jinochy, kteří hledají, kdo by je zachránil a k Tobě přivedl, ustrň se nad tolika trpícími, kteří po-

třebují těšitele, který by je v Srdci Tvém potěšil! Pomni, kolik duší může dosíci dokonalosti právě činností kněží v pravdě bezúhonných! Protož, ó Ježíši, dej se znova pohnouti soucitem a ustrň se nad zástupy lidu, který lační a žízní! Ach, učiň, ať Tvoji kněží celé choré lidstvo k Tobě přivedou, aby jimi země ještě jednou byla obnovena, Tvá svatá Církev vyvýšena a království Srdce Tvého v pokoji utvrzeno.

Neposkvrněná Panno Maria, Matko věčného velekněze a sama kněžko i oltáři, která jsi za svého prvního syna přijala svatého Jana, kněze a miláčka Páně, jenž pak při Tobě, ó učitelko a královno apoštolů, ve večeradle stál: ach, přijmi milostivě na Svě přesvaté rty naši pokornou prosbu a učiň, ať zazní ozvěnou v Srdci božského Syna Tvého, a vypros Svou všemohoucí přímluvou Církvi Svého Ježíše stále se obnovující svátky letnic! Amen.¹⁾

268. Dvě modlitby za čekatele kněžství.

1. Za dělníky na vinici Páně.

Antifona. Co tu stojíte, celý den zahálějící? Jdětež i vy na vinici mou!

¹⁾ 7 let a 7 kvadragen pokaždé. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius X. 27. října 1907.

V. Proste Pána žně

R. Aby poslal dělníky na žeň svou.

Modleme se: Bože, který nechceš smrti hříšníka, ale spíše, aby se obrátil a živ byl, udělej, prosíme, na přímluvu blahoslavené Panny Marie a všech svatých Církví Svě dělníků, kteří by byli spolupracovníky Kristovými a se vši horlivostí o spáse duší působili.

Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

2. Za setrvání čekatelů kněžství v povolání.

Antifona. Kdo klada ruku svou na pluh zpět pohlédne, není hoden království Božího.

V. Kdo pro Boha bojuje, nezabývá se zájmy světskými.

R. Aby se líbil Tomu, jemuž se zaslíbil.

Modleme se: Ó Bože, který jsi slabosti lidské zvláštní ochranou, vyslyš prosby, které za své bratry v nerozhodnosti trvajících pokorně vyléváme, a očisť služebníky Svě ode všech hříchů a nepravostí a zastři je Svou bezpečnou ochranou. Skrze Pána našeho . . .¹⁾

269. Modlita za učitele a žáky.

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi cesta, pravda a život, a jenž jsi duše tak vroucně miloval, že Ti nebylo dosti na tom, abys nám dal pouze příklad, ale Ty's přislíbil též veliké

¹⁾ 300 dní za každou z těchto modliteb, kdo se obě pomodlí. Pius X. 29. března 1908.

věci těm, kteří jiné pravdě vyučují: naplň svým duchem vědy, moudrosti a svaté bázně všechny, kteří vyučují, všem pak, kteří jsou vyučováni, uděl hojné milosti, aby spasitelným a užitečným vyučováním jejich rozum pravdu chápal, srdce dobro objímalo, život jejich bohat byl dobrými skutky, a takto ode všech Tvé svaté jméno bylo oslavováno.

O božský učiteli, jenž jsi měl soucit s dětmi, které se podobaly ovečkám bez pastýře, a proto uče své učedníky jsi řekl: „Proste Pána žně, aby poslal na ni dělníky“, rozmnož, Tebe prosíme, počet hodných učitelů mládeže, posvěcuj je v pravdě a rozmnožuj v nich víru, naději a lásku.

Ó dobrý Ježíši, jenž jsi řekl: „Nechte maličkých přijít ke mně“, dej, ať nezahyne ani jedno z těchto dítek, které jsi Svou drahou krví vykoupil! Odvrát od nich všeliké pohoršení bezbožnosti, neřesti a bludu! Za to Tě prosíme ve jménu svatého utrpení Tvého a bolesti nejsvětější Matky Tvé, jakož i na přímluvu svatých andělů a všech svatých. Amen.¹⁾

270. Modlitba za dívky poprvé přijímající.

Ó Ježíši, který jsi k nám lnul láskou tak nevýslovnou a bezměrnou, že jsi nejsvětější

¹⁾ 100 dní denně. Pius X. 29. dubna 1907.

Svátost oltární ustanovil, rozněť nás plamenem horlivosti, abychom i my hodnou přípravou dítek, jimž dopráno poprvé přistoupiti k svatému stolu Tvému, o cti a chvále Tvé pracovali. Ó svátostné Srdce Ježíšovo, chraň těchto nevinných duší od útoků nepravosti, posilni jejich víru, rozmnož jejich lásku a ozdob je všemi ctnostmi, aby Tebe hodně přijali. Amen.

Svatý Jene Křtiteli, předchůdce Spasitelův, připravuj v srdci dětském cestu Kristu Ježíši!

Svatý Tarsicie,*) hudiž ochráncem dítek poprvé přijímajících!¹⁾

271. Smírná modlitba k Pánu Ježíši za setrvání v pravé víře.

Spasiteli a Vykupiteli můj, Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého! Hle, u nohou Tvých klečíme a s prosbou za odpuštění konáme smírný projev za všechna rouhání Tvému svatému Jménu, za všechny křivdy, jichž se Ti dostává v nejsvětější Svátosti oltární, za všechny neuctivosti proti Tvé nej-

*) Mladistvý mučedník sv. Tarsicius se právem vzývá jako ochránce přijímajících dítek: neboť nesa svěřenou sobě Velebnou Svátost a byv napaden svými pohanskými soudruhy, nechal se od nich ubiti, jen aby Svátost nebyla zneuctěna; přispěchavši křesťanský voják zachránil již jen mrtvolu statečného mučedníka.

¹⁾ 300 dní. Pius X. 21. října 1908.

světější neposkvrněné Matce, jakož i za všechny pomluvy a potupy Tvé nevěsty a Matky naší, svaté Církve katolické. Ó Ježíši, jenž jsi řekl: „Začkoliv prositi budete Otce mého ve jménu mém, učiním to“, hle, prosíme Tebe vroucně za bratry své, kteří jsou právě v nebezpečení hříchu, abys je vysvobodil od lakadel k odpadlictví. Zachraň ty, kteří již stojí na kraji propasti, osviť všechny, aby pravdu poznali, a uděl všem odvahy a síly v boji proti nepravostem, vytrvalosti ve víře a účinné lásky. Tutěž prosbu, ó nejmilostivější Ježíši, přednášíme ve jménu Tvém Bohu Otci, se kterým žiješ a kraluješ v jednotě Ducha svatého na věky věkův. Amen.¹⁾

272. Modlitba za hluchoněmé dítě.

Ó nejmilostivější Ježíši, jenž jsi takovou něžnost dal na jevo maličkým, kterým se dostalo té milosti, abys je na božských loktech Svých choval, a jenž jsi řekl, že každý, kdo jedno z těchto nevinných dítek přijme, Tebe samého přijímá: vztáhni Svou ochrannou ruku na ony maličké, kteří jsouce hluchoněmi zvláštním nebezpečenstvím duše i těla jsou vystaveni. Vylij ducha Své vroucí lásky do srdcí křesťanů, aby jim přispěli, a zahrň

¹⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 15. února 1902. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Leo XIII. 27. října 1902.

hojnými milostmi ty, kteří pečují o tyto Tvé miláčky poskytující jim přístřeší na ochranu nevinnosti, stravy na zachování života a laskavě je ošetřující. Amen.¹⁾

Modlitby za umírající a za zemřelé.

Modlitby za umírající.*)

Připomenutí. Sv. Otec Pius IX. praví v přípisu ze dne 2. února 1850, jímž obdařil odpustky modlitbu „Nejmilostivější Ježíši“, mezi jiným: „Pán, který jest pln slitování, prokáže totéž milosrdenství těm, kteří v životě svém ochotně tuto službu (modlitbu za umírající) umírajícím prokazovali.“ Denně umírá na 137.000 lidí. Modlíme-li se za umírající, jistě vyprosíme alespoň některým slitování a milosti, a utvrdíme se sami v naději, že i nám Ježíš Kristus i duše, jimž jsme k věčně slávě dopomohli, v hodině smrti přispějí.

273. Modlitba k uctění sv. Josefa za umírající.

1. Věčný Otče! pro lásku, jakou lneš k svatému Josefu, kterého jsi přede všemi vy-

¹⁾ 100 dní pokaždé. Pius X. 5. prosince 1906.

^{*} Z jiných modliteb za umírající viz „Obětování všech mší svatých“ (č. 11), modlitbu „Nejmilostivější Ježíši“ (č. 23), prosbu k Srdci Ježíšovu (č. 37), prosbu za umírající hříšníky (č. 44), modlitbu k sv. Kamilu (č. 227).

volil, aby Tě na zemi zastupoval, smiluj se nad námi a nad ubohými umírajícími!

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

2. Věčný Synu Boží! pro lásku, jakou lneš k svatému Josefu, který Tě na zemi se vší věrností opatroval, smiluj se nad námi a nad ubohými umírajícími!

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.

3. Věčný Duchu svatý! pro lásku, jakou lneš k svatému Josefu, který s takovou pečlivostí Tvou nejmilejší nevěstu, nejsvětější Pannu Marii ochraňoval, smiluj se nad námi a nad ubohými umírajícími!

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otcí.¹⁾

274. Zbožná vzpomínka umírajících.

Tuto vzpomínku vykonáme, pomodlíme-li se klečíc 3krát „Otčenáš“ k uctění utrpení a smrtelného zápasu Pána a Spasitele našeho, Ježíše Krista, 3krát „Zdrávas, Maria“, k uctění bolestí, které blah. Panna Maria při tomto smrtelném zápase vytrpěla, a ještě nějakou modlitbu (na př. Otče náš a Zdrávas, Maria) za umírající se pomodlíme.²⁾

¹⁾ 300 dní denně. Leo XIII. 17. května 1884.

²⁾ 300 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za tři podmínek. Pius VII. 18. dubna 1809. — Jsme-li nemocní nebo nemůžeme-li klečeti, dosáhneme odpustků i neklečíc.

275. Modlitby k uctění smrtelné
úzkosti Spasitelovy.

(Posledních sedm slov Páně na kříži.)

V. Bože, ku pomoci mé vzezři!

R. Hospodine, ku pomoci mé pospěš!

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému . . .

1. „Otče odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme
Tebe.

R. Neboť Svým svatým křížem svět jsi
vykoupil.

Drahý Ježíši! Z lásky ke mně umíráš na
kříži, abys Svým utrpením splatil vinu mých
hříchů, a otvíráš Svá bůžská ústa, abys mi
vyprosil odpuštění od věčné spravedlnosti:
smiluj se nade všemi věřícími, kteří k po-
slední hodině pracují, jakož i nade mnou,
až já budu umírat! Uděl nám pro zá-
sluhy Své nejdražší Krve, kterou jsi za spásu
naši prolil, zkroušenou lítost nad hříchy,
abychom duši svou klidně vydechli do lůna
Tvého nekonečného milosrdenství.

3krát Sláva Otci . . .

Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad
námi!

Bože můj! v Tebe věřím, v Tebe doufám,
Tebe miluji; lituji nade všechno, že jsem Tě
svými hříchy urazil.

2. „Ještě dnes budeš se mnou v ráji.“

V. Klaníme se Tobě, . . .

Drahý Ježíši! Z lásky ke mně umíráš na kříži a odměňuješ tak ochotně a velikomyslně kajícího lotra za víru, s jakou Tě v nehlubším Tvém ponížení za Syna Božského vyznává, a zajišťuješ mu ráj: smiluj se nade všemi věřícími, kteří k poslední hodině pracují, jakož i nade mnou, až já budu umírat! Vzbud' pro zásluhy Své nejdražší Krve v naší duši živou a neohroženou víru, která by žádným našeptáváním zlého ducha nebyla otřesena, abychom i my dosáhli odměnou věčné blaženosti v ráji.

3krát Sláva Otci . . . Smiluj se nad námi . .

3. „Hle, matka Tvá! hle syn Tvůj!“

V. Klaníme se Tobě, . . .

Drahý Ježíši! Z lásky ke mně umíráš na kříži a zapomínaje vlastního utrpení zanecháváš nám jako záruku Své lásky Svou nejsvětější Matku, abychom se jejím prostřednictvím v největších svých potřebách s důvěrou k Tobě mohli utíkat: smiluj se nade všemi věřícími, kteří k poslední hodině pracují, jakož i nade mnou, až já budu umírat! Vzbud' pro duševní mučednictví této tak drahé Matky v našem srdci pevnou naději v nekonečné zásluhy Své nejdražší Krve,

abychom ušli věčnému zatracení, které jsme hříchy svými zasloužili.

3krát Sláva Otci . . . Smiluj se nad námi . . .

4. „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“

V. Klaníme se Tobě, . . .

Drahý Ježíši! Z lásky ke mně umíráš na kříži v moři utrpení a snášíš s nekonečnou trpělivostí kromě hrozných bolestí tělesných též nejtrapnější bolest duševní jsa i od věčného Otce Svého opuštěn: smiluj se nade všemi věřícími, kteří k poslední hodině pracují, jakož i nade mnou, až já budu umírat! Uděl nám pro zásluhy Své nejdražší Krve milost, abychom všechny bolesti a úzkosti smrtelného zápasu s pravou trpělivostí snášeli, utrpení své s Tvým utrpením spojili a tak se účastni stali slávy Tvé v nebesích.

3krát Sláva Otci . . . Smiluj se nad námi . . .

5. „Žízním!“

V. Klaníme se Tobě, . . .

Drahý Ježíši! Z lásky ke mně umíráš na kříži a nemaje dosti na tolika potupách a mukách, i více s ochotou bys trpěl, jen aby všichni lidé spaseni byli, a podáváš nám takto důkaz, že celé moře utrpení Tvého nestačí uhasiti žízeň Tvého láskyplného Srdce: smiluj se nade všemi věřícími, kteří k poslední hodině pracují, jakož i nade mnou, až já

budu umírat! Rozněť pro zásluhy Své nejdražší Krve v našem srdci mocný oheň lásky, který by nám dal prahnouti touhou po věčném s Tebou spojení.

3krát Sláva Otci . . . Smiluj se nad námi . . .

6. „Dokonáno jest.“

V. Klaníme se Tobě, . . .

Drahý Ježíši! Z lásky ke mně umíráš na kříži a zvěstuješ s této kazatelny pravdy, že jsi dokonal dílo našeho vykoupení, jímž jsme z dítek hněvu a věčné záhuby se stali dítkami Božími a dědici království nebeského: smiluj se nade všemi věřícími, kteří k poslední hodině pracují, jakož i nade mnou, až já budu umírat! Odtrhni nás pro zásluhy Své nejdražší Krve zúplna od světa i od nás samých, a uděl nám v poslední hodině milost, abychom Ti z celého srdce přinesli svůj život v obět na usmíření svých hříchů.

3krát Sláva Otci . . . Smiluj se nad námi . . .

7. „Otče, do rukou Tvých poroučím ducha svého.“

V. Klaníme se Tobě, . . .

Drahý Ježíši! Z lásky ke mně umíráš na kříži a abys dokonal tuto velikou obět, podrobuješ se vůli Otce věčného, když ducha svého do rukou jeho poroučíš, hlavu nakloňuješ a skonáváš: smiluj se nade všemi

věřícími, kteří k poslední hodině pracují, jakož i nade mnou, až já budu umírat! Dopřej nám pro zásluhy Své nejdražší Krve, ať v poslední hodině s božskou vůlí Tvou dokonale souhlasíme jsouce ochotni žítí nebo zemřítí, jak Tobě se zalíbí, a ať si nic jiného nepřejeme, leč aby se velebná vůle Tvá dokonale na nás vyplnila.

3krát Sláva Otci... Smiluj se nad námi...

Modlitba k bolestné Matce Boží.

Nejsvětější bolestná Matko Boží, přispěj milostivě pro nesmírné mučednictví, které jsi po tříhodinnou smrtelnou úzkost Ježíšovu pod křížem vytrpěla, nám všem, dítkám to bolest Svých, ve smrtelné naší úzkosti, abychom se smrtelného lože svého přešli do družiny Tvé ve slávě nebeské.

3krát Zdrávas, Maria.

Maria, Matko milosti,
Rodičko sladké vlídnosti,
Ty před škůdcem nás opatruj,
v hodině smrti při nás stůj!

Od náhlé a nenadálé smrti, vysvobod
nás, Pane!

Od úkladů ďábelských, vysvobod nás,
Pane!

Od věčné smrti, vysvobod nás, Pane!

Modleme se: Bože který jsi ke spáse pokolení lidského v nejbolestnější smrti Syna Svého příklad a podporu zanechal, uděl nám, Tebe žádáme, abychom ve smrtelném zápasu účinky této velké lásky zakusili a ke slávě svého Vykupitele přivtělení býti zasloužili. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Ježíši, Maria, Josefe! Vám věnuji srdce své i duši svou.

Ježíši, Maria, Josefe! Přispějte mi ve smrtelném zápase!

Ježíši, Maria, Josefe! S Vámi kéž duše má v pokoji odejde!¹⁾

Modlitby za zemřelé.*)

Připomenutí. — Všechny odpustky za všechny modlitby v této celé sbírce odpustkových modliteb a pobožností lze přivlastniti duším v očistci, vyjímajíc plnomocné odpustky v hodince smrti (Pius X. 2. prosince 1909.)

276. Odpočinutí věčné dej jim, ó Pane,
a světlo věčné ať jim svítí!²⁾

¹⁾ 7 let a 7 kvadragen pokaždé. — Leo XIII. 8. prosince 1897.

*) Z jiných modliteb viz č. 29, 37, 38, 57, 292, 293, 313 atd.

²⁾ 50 dní pokaždé výhradně za duše v očistci. Leo XIII. 22. března 1902.

277. Odpočinutí věčné dej jim, ó Pane,
a světlo věčné ať jim svítí;
ať odpočívají v pokoji. Amen.¹⁾

278. Hrdinný projev lásky k duším
v očištcí čili závět za dušičky.*)

Ó Bože můj! spojuji se se zásluhami Pána
a Spasitele našeho, Ježíše Krista, blahosla-
vené Panny Marie a všech svatých a obětuji
Tobě za věrné duše v očištcí všechny od-
pustky, kterých za živa dosáhnou, všechny
modlitby a smírné dobré skutky, které vy-
konám, jakož i všechny modlitby a mše svaté,
které mi za mého života, ve smrti nebo po
smrti od jiných budou darovány.

Tuto obět odezdvám do nejčistších rukou
neposkvrněné Panny Marie, aby ji těm duším
přivlastnila, které dle svého uznání a své
mateřské dobroty a lásky nejdříve z muk
očištcových chce vysvoboditi. **)

Přijmi, Otče nebeský, milostivě tuto obět,
a dej, ať denně ve Tvé lásce a milosti pro-
spívám! Amen.

¹⁾ 300 dní pokaždé výhradně za duše v očištcí.
Pius X. 13. února 1908.

*) Úplné poučení o tomto hrdinném projevu viz
č. 399.

**) Tento způsob jest sice chvalitebným zvykem,
ale není předepsanou podmínkou. (Leo XIII. 18. pro-
since 1885.)

279. **Katolické sdružení stálé přímluvy za duše v očištcí.**

K tomuto sdružení náležejí beze všeho všichni věřící, kteří se za věrné dušičky třikrát za den modlí vají úplný povzdech, jak jest uveden v č. 277. Členům tohoto sdružení uděleny 19. srpna 1880 odpustky 200 dní denně; nyní ovšem dosáhnou odpustků v č. 277 uvedených.

280. **Protož Tě prosíme, přispěj duším, které jsi drahou krví vykoupil, a které trpí dosud v očištcovém plameni.¹⁾**

281. **Pobožnost za věrné zemřelé.**

Pomodlíme se 5krát „Otčenáš“ a 5krát „Zdrávas, Maria“ za zemřelé rozjímající při tom o utrpení Páně; pak připojíme verš: „Protož Tě prosíme, přispěj služebníkům Svým, které jsi drahou krví vykoupil“ a povzdech „Odpočinutí věčné...“ Místo zmíněného verše lze užiti též: „Věčný Otče, pro drahou krev Ježíšovu milosrdenství!“²⁾

282. **Modlitby za duše v očištcí na každý den v týdnu.**

Neděle. — Všemohoucí věčný Bože! pro drahou krev božského Syna Tvého, Ježíše

¹⁾ 300 dní pokaždé. Pius X. 13. září 1908.

²⁾ 300 dní denně. — Plnomocné měsíčně za tři podmínek. Pius VII. 6. února 1817.

Krista, jíž se potil v zahradě Getsemanské, Tebe prosím : vysvobod věrné duše z očiťtce, zvláťtě pak duši, která jest nejvíce opuťtěna, a uveď ji do slávy Své, aby Tě chválila a velebila na věky. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Žalm 129. „Z hlubokostí“ (viz str. 289., č. 283).

Pondělí. — Všemohoucí věčný Bože ! pro drahou krev božského Syna Tvého, Ježíše Krista, kterou prolil jsa krutě bičován, Tebe prosím : vysvobod věrné duše z očiťtce, zvláťtě pak duši, která nejdříve dosáhne slávy Tvé, aby Tě brzy začala chváliti a velebiti na věky. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Z hlubokostí.

Úterý. — Všemohoucí věčný Bože ! pro drahou krev božského Syna Tvého, Ježíše Krista, kterou prolil jsa trním bolestně korunován, Tebe prosím : vysvobod věrné duše z očiťtce, zvláťtě pak duši, která by jinak musela naposled vyjítí z tak hrozných muk, aby nemeškala Tě chváliti ve Tvé slávě a velebiti na věky. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Z hlubokostí.

Středa. — Všemohoucí věčný Bože ! pro drahou krev božského Syna Tvého, Ježíše Krista, kterou prolil nesa na svatých ramenou Svých kříž ulicemi jerusalemskými : vysvobod věrné duše z očiťtce, zvláťtě pak duši, která

jest před Tebou zásluhami nejbohatší, aby Tě na vznešeném stupni slávy, jehož čeká, vroucně chválila a velebila na věky. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Z hlubokostí.

Č t v r t e k. — Všemohoucí věčný Bože! pro drahé Tělo a drahou krev božského Syna Tvého, Ježíše Krista, jež On sám v předvečer Svého utrpení Svým drahým apoštolům za pokrm a nápoj podal a celé Církvě Své za věčnou obět a oživující pokrm věřících zanechal, Tebe prosím: vysvobod věrné duše z očištky, zvláště pak duši, která toto tajemství nekonečné lásky nejvíce uctívala, aby Tě jím ve slávě Tvé chválila s božským Synem Tvým a Duchem svatým na věky. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Z hlubokostí.

P á t e k. — Všemohoucí věčný Bože! pro drahou krev božského Syna Tvého, Ježíše Krista, kterou v tento den zvláště ze Svých přesvatých rukou a nohou na dřevě kříže prolil, Tebe prosím: vysvobod věrné duše z očištky, zvláště pak duši, za kterou modliti se jsem nejvíce povinen; nebudiž tedy vinou mojí, pak-li ji neuvedeš brzy do slávy Své, aby Tě chválila a velebila na věky. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Z hlubokostí.

S o b o t a. — Všemohoucí věčný Bože! pro drahou krev božského Syna Tvého, Ježíše Krista, která se z boku Jeho vyprýštila za

nesmírných bolestí Jeho přesvaté Matky, Panny Marie, Tebe prosím: vysvobod věrné duše z očiště, zvláště pak duši, která tuto vznešenou Paní nejvíce uctívala, aby brzy vešla do slávy Tvé a Tebe v Ní a Ji v Tobě chválila na věky věkův. Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Z hlubokostí.¹⁾

283. Žalm „Z hlubokostí“ za zemřelé.

Z hlubokostí volám k Tobě, Hospodine; Pane vyslyš hlas můj.

Ať pozorují uši Tvé hlas mého prošení.

Kdybys šetřil nepravostí, Hospodine, Pane, kdo by obstál?

Zajisté u Tebe jest odpuštění, a pro zákon Tvůj na Tebe, Pane, spoléhám.

Spoléhá duše má na slovo Jeho; duše má doufá v Hospodina.

Od ranní hlídky až do noci doufej Israel v Hospodina.

Neboť u Hospodina jest milosrdenství, a hojné jest u Něho vykoupení.

A On vykoupí Israele ze všech jeho nepravostí.²⁾

¹⁾ 100 dní denně za příslušné modlitby toho dne, kdo se kromě toho ještě chvíli na úmysl sv. Otec pomodlí. Leo XII. 18. listopadu 1826.

²⁾ 50 dní denně třikrát za tento žalm, připojíme-li k němu též verš: „Odpočinutí věčné dej jim, ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí!“ Leo XIII. 3. února 1888.

Modlitby a nábožné úkony v denních případnostech.

284. Katolický pozdrav.

V. Pochválen buď Ježíš Kristus!
R. Na věky (nebo) Amen.¹⁾

285. Zbožný pozdrav.

V. Pochválen buď Ježíš a Maria!
R. Dnes i na věky.²⁾

286. V z y v á n í n e j s v ě t ě j š í c h j m e n .

- a) „Ježíši!“³⁾
- b) „Maria!“⁴⁾

— 100 dní denně, pomodlíme-li se při večerním zvonění (hodinu po chvíli, kdy se setmí) klečícе tento žal m nebo Otče náš a Zdravas Maria s veršem „Odpocinutí věčné“. — Plnomocné ročně za tři podmínek. Klement XII. 11. srpna 1736. — Kde se znamení zvonkem nedává, lze se takto modliti v udanou chvíli. Pius VI. 18. března 1781. — Kde se zvonívá dříve nebo později (na př. hned po klekání), lze se takto modliti právě ve chvíli, kdy se zvoní. Pius IX. 18. července 1877.

¹⁾ 50 dní pokaždé za tento vzájemný pozdrav, kdo ho buď sám užívá nebo u jiných rozšiřuje. — Plnomocné v hodince smrti, kdo ho často užívá a umíraje ústy nebo alespoň srdcem jméno „Ježíš“ vyzývá. Klement XIII. 5. září 1759.

²⁾ 50 dní pokaždé. Pius IX. 26. září 1864.

³⁾ 25 dní pokaždé; jinak tytéž odpustky plnomocné jako v č. 284.

⁴⁾ 25 dní pokaždé. Klement XIII. 5. září 1759.

c) „Ježíši! Maria!“¹⁾

d) „Ježíši! Maria! Josefe!“²⁾

287. Uctění nejsv. Svátosti při
pozdvihování.

Odpustků jednoho roku pokaždé dosáhneme, klekneme-li, jakmile zazní zvonek ohlašující pozdvihování při společné nebo farní mši svaté, a se pomodlíme, ať jsme kdekoliv. — Dvou let pokaždé, vejdemo-li za tím účelem do kostela. Řehoř XIII. 10. dubna 1580.

288. Uctění nejsv. Svátosti při
požehnání.

Chválena a velebena budiž bez ustání
nejsvětější velebná Svátost oltářní!³⁾

289. Prosté uctění nejsv. Svátosti.

Jdeme-li kolem chrámu Páně nebo kaple, kde se chová nejsvětější Svátost ve svato-
stánku, dosáhneme 100 dní odpustků za každý
zevnější projev úcty. (Pius X. 28. června 1908.)

290. Jdeš-li kolem kříže, povzdechni:
Můj Ježíši, milosrdenství!⁴⁾

1) 300 dní pokaždé, vzýváme-li tato svatá jména ústy nebo alespoň srdcem. Pius X. 18. září 1904.

2) 7 let a 7 kvadragen pokaždé. — Plnomocné měsíčně za dvou podmínek. Pius X. 8. června 1906.

3) 100 dní pokaždé, vykonáme-li tento povzdech, jakmile zazní zvonek ohlašující svátostné požehnání nebo udávající jednotlivé hodinky za veřejného vystavení nejsv. Svátosti. Pius VII. 30. června 1818.

4) 200 dní pokaždé. Pius X. 20. května 1911.

291. Jdeš-li kolem sochy nebo
obrazu Panny Marie, rci:

Budiž velebeno svaté a neposkrvněné Početí nejblahoslavenější Panny Marie, Matky Boží! ¹⁾)

292. Jdeš-li kolem hřbitova, rci:

Odpočinutí věčné dej jim, ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí; ať odpočívají v pokoji. Amen. ²⁾)

293. Když hodiny bijí:

Bože můj! obětujeme Ti za duše v očištění všechny projevy lásky, jimiž Tě zde na zemi oslavilo svaté Srdce Ježíšovo právě v této hodině. ³⁾)

294. Uslyšíš-li zaklení nebo rouhání, rci:

Bůh budiž veleben! ⁴⁾)

295. Povzdech v pokušení.

Ó Velitelko má, ó Máti moje! pomni, že náležím Tobě; chraň a opatruj mne jako statek a majetek svůj! ⁵⁾)

1) 300 dní pokaždé. Leo XIII. 10. září 1878.

2) 300 dní pokaždé výhradně za duše v očištění. Pius X. 13. února 1908.

3) 300 dní pokaždé. Pius X. 12. října 1908.

4) 50 dní pokaždé, kdykoli zaslechnouce zaklení nebo rouhání tímto povzdechem Pána Boha usmírujeme. Pius X. 28. listopadu 1903.

5) 40 dní pokaždé v pokušení. Pius IX. 5. srpna 1851.

296. Modlitba za dobrodince.

Rač, Pane, odplatiti všem nám pro jméno Tvé dobře činícím životem věčným. Amen.¹⁾

297. Modlitba před studiem
a vyučováním.

Milosrdný Bože! dopřej mi, ať pro Tvou svatou vůli vroucně horlím, ji s důmyslem vyhledávám, náležitě poznávám a svědomitě plním ke cti a chvále jména Tvého. Amen.²⁾

298. Modlitba k sv. Tomáši před
četbou nebo studiem.

Svatý Tomáši, ochránce škol, vypros nám na Pánu Bohu nezvratnou víru, vroucí lásku, bezúhonný život a pravé poznání skrze Krista, Pána našeho. Amen.³⁾

299. Modlitba před studiem
a vyučováním.*)

Nevyzpytný Stvořiteli, jenž jsi z pokladů Své moudrosti trojí vrchnost andělů ustanovil,

¹⁾ 50 dní denně dvakrát. Leo XIII. 17. prosince 1892.

²⁾ 300 dní před studiem, četbou nebo vyučováním. Leo XIII. 21. června 1879.

³⁾ 100 dní denně před četbou nebo studiem. Leo XIII. 14. prosince 1889.

*) Tuto modlitbu složil sv. Tomáš Akvinský a modlíval se ji před svým studiem, kázáním nebo literární prací.

je v nebeských výšinách obdivuhodným pořadem umístil a díly všeho míra nejúčelněji uspořádal: Ty, pravím, jenž jsi zván pravým zdrojem světla a moudrosti a nejvznešenějším původem, vylij milostivě na stín rozumu mého paprsek Své jasnosti a zbav mne dvojí temnoty, ve které jsem narozen, totiž hříchu a nevědomosti. Ty, jenž činíš ústa dítek výmluvnými, vyuč jazyk můj a vylij na mé rty milost Svého požehnání! Dej mi milost, abych látku bystře chápal, ji účinně v paměť si vštípil, jí správným způsobem a s lehkostí se učil, ji s důmyslem pojímal a s Tvou milostí hojnou výmluvnost si osvojil. Pouč mne, bych dobře započal, řiď mne při práci mé, a až ji vykonám, Ty ji doplň, jenž jsa pravým Bohem a pravým člověkem žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.¹⁾

300. Modlitba po Mariánských hodinách nebo po breviáři.

Ó nejmilostivější Ježíši, vzdávám Tobě díky z celého srdce svého. Buď milostiv mně, bídnému hříšníkovi! Obětuji tento úkon Tvému Božskému Srdci, aby jej opravilo a zdokonalilo, ku chvále a slávě nejsvětějšího jména

¹⁾ 200 dní denně pro všechny věřící. Leo XIII. 21. února 1880.

Tvého a nejblahoslavenější Matky Tvé, na prospěch mé duše a ku blahu Tvé celé Církve. Amen.¹⁾

301. Povzdech při práci a nehodě.

Všechno pro Tebe, nejsvětější Srdce Ježíšovo!²⁾

302. Povzdech k Panně Marii
v soužení.

Ó Maria, naše naděje, ustrň se nad námi!³⁾

303. Políbení prstenu biskupského.

Políbíme-li zbožně a uctivě kardinálovi, arcibiskupovi nebo biskupovi prsten, dosáhneme 50 dní odpustků a to pokaždé, kdykoliv tak učiníme. (Pius X. 18. března 1909.)

Modlitby osob jistých stavů a povolání.

304. Modlitba údů náboženských
společností k neposkvrněné Panně
Marii.

Ó Maria! pro slavná vítězství Svého neposkvrněného Početí, pomáhej, vyslyš a útěchy

1) 300 dní denně po „Svatosvaté a nerozdílné . . .“
— Plnomocné měsíčně za tři podmínek. Pius X.
30. listopadu 1905.

2) 300 dní pokaždé. Pius X. 26. listopadu 1908.

3) 300 dní. Pius X. 3. ledna 1906.

skýtej naší Bohu zasvěcené společnosti a všem našim rodinám! ¹⁾

305. Obnovení slibů řeholních.

Srdce Ježíšovo, zápalná oběti lásky, učiň si mne živým, svatým a bohulibým darem obětním! ²⁾

306. Modlitba kleriků při oblékání rochetky.

Oblec mne, Pane, člověkem novým, který dle obrazu Božího stvořen jest ve spravedlivosti a svatosti pravdy. Amen. ³⁾

307. Modlitba čekatelů kněžství.

Ó Bože můj, jsem nehoden, jsem zcela nehoden Tobě sloužiti jako kněz u oltáře, na němž se Ti slovem kněžským Tělo a Krev Tvého Syna, Ježíše Krista, v obět přináší. Nezasluhuji této cti, neboť jsem bídným hříšníkem a pouhým ničím, ano jsem ještě méně než pouhé nic a pro svou zlobu jedině scho-

¹⁾ 300 dní denně pro všechny údy náboženských společností. Pius X. 27. ledna 1904.

²⁾ 50 dní pokaždé dosáhnou údové řeholí, kdykoliv tímto povzdechem své řeholní sliby obnoví. Pius X. 27. února 1907.

³⁾ 300 dní pokaždé dosáhnou všichni duchovní, chovanci kollejí, seminářů a církevních ústavů, kdykoliv oblékajíce rochetku se počehnají a tento povzdech vykonají. Pius X. 1. prosince 1907.

pen páchati nepravosti. Ale ježto cítím v sobě touhu, která mne nabádá, abych vstoupil do stavu duchovního, a nedovedu sám určití, zda se tak děje z mé vlastní samolibé domněnky nebo na Tvoje vnuknutí, pokorně před Tebou klekám a vroucně želám: dej, ať poznám, zda si přeješ, abych se stal sluhou Tvým, neboť nechci ničeho podnikati proti Tvé svaté vůli. Ach, osviť mne Ty, jenž jsi světlem světa, a pak-li tato myšlenka jest skutečně pokynem, jímž mne voláš, uděl mi milost, abych pokynu Toho ochotně poslechl a se snažil státi se hodným Tvé milosti. Nevoláš-li mne však, ó Pane, ku stavu duchovnímu, nebo předvídáš-li, že bych v něm nebyl dobrým knězem a způsobil v Církvi pohoršení, pak nedopusť, abych se věnoval stavu, v němž bych zahynul.

Nejsvětější Panno Maria, Matko Boží a Matko dobré rady, podporuj tuto mou slabou modlitbu a vypros mi pro své zásluhy a svou přímluvou na Pánu Bohu milosti, abych se ve všem řídil ne svojí, ale Jeho svatou vůlí!

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otci.¹⁾

308. Modlitba učitelů a vychovatelů.

Uč mne, ó Pane, dobrotě, kázni a poznání, neboť spoléhám na přikázání Tvá!²⁾

¹⁾ 200 dní denně. Leo XIII. 8. února 1901.

²⁾ 300 dní pro všechny, kteří mládež po křesťansku vychovávají nebo se na povolání toto připravují. Pius X. 14. května 1908.

**309. Modlitba učitelů a vychovatelů
k uctění blahosl. Petra Kanisia.**

Ó Ježíši, božský příteli dítek! Ty's prospíval již od útlého dětství moudrostí a milostí u Boha i u lidí; když Ti bylo dvanácte let, šel jsi do chrámu a sedě mezi učiteli pozorně jsi jim naslouchal, škomně se jich dotazoval a je svou rozumnou a moudrou řečí v podiv uváděl. Ano, Ty's dítky tak rád přijímal, jim žehnal a Svým učedníkům pravil: „Nechte maličkých přijíti ke mně, neboť jejich jest království nebeské.“ Vštěp mi hlubokou úctu a svatou lásku k mládeži, jakou jsi vštípil blahoslavenému Petru Kanisiovi, tomuto dokonalému vzoru a vůdci v křesťanském vyučování; uděl mi též záliby, abych mládeži s pravým zápalem a se vši horlivostí křesťanské učení vykládal, jakož i zvláštní schopnosti, abych ji v porozumění svatých tajemství uváděl a láskou k jich kráse naplňoval. Za to Tě prosím, ó Ježíši, na přímluvu blahoslavené Panny Marie. Amen.¹⁾

**310. Modlitba učitelů a studujících
k Panně Marii za prospěch ve vě-
dách.**

Přesvatá Panno Maria, která jsi Spasitele Ježíše Krista porodila a tak světu věčné

¹⁾ 300 dní denně. Pius X. 23. listopadu 1906.

Světlo vydala: Tebe, ó Matko božského umění, která jsi Svou laskavou přímluvou vyprosila nesčíslným duším, majícím mysl nevyspělou a nevědomou, obdivuhodného prospěchu ve vědě a zbožnosti, volím si nyní za Vůdkyni a Ochránkyni svých duševních prací. Ó Matko dobrého poznání, kéž Duch svatý na přímluvu Tvou mého ducha osvítlí a posílí a poznáním i pokorou naplní; kéž mi udělí šlechetné vůle, důmyslu, paměti a dostatečné lehkosti, kéž obdaří mysl mou i srdce mé zvláště účelivostí, abych ve všem dle vnuknutí Božské Moudrosti prospíval.

Ó dobrá Máti, chraň mne proti duchu pýchy a samolibosti, liché zvědavosti a nestálosti; uchovej mne všelikého bludu a pohoršení, jakož i všeho, co by mohlo mou víru podvrátiti, jasnost rozumu a čistotu srdce mého zakaliti nebo klid duše mé porušiti. Učiň, ó Maria, ať se řízení a učení své Matky, svaté Církve, povždy ochotně podrobuji, pod Tvou ochranou bezpečně, mužně a vytrvale cestou pravdy a ctnosti kráčím a tak jednou dospěji k poznání a lásce Syna Tvého a Pána našeho, Ježíše Krista, a na Něho věčně patřiti zasloužím. Amen.¹⁾

¹⁾ 100 dní pokaždé pro všechny věřící, Pius X. 26. dubna 1907.

311. Modlitba studujících jinochů a dívek.

Vznešená Královno nebes i země, nejčistší Panno Maria, shlédni s trůnu svého laskavým okem na mladý věk můj! Kolik svůdných zásad se úskočným způsobem rozšiřuje, aby mne pozbavily svaté víry, která mi na křtu svatém byla vštípena, aby rozum můj osvěcovala a mou vůli posvěcovala. Kolik špatných příkladů, úskoků a divadelních představení nejsvůdnějším způsobem o to usiluje, aby drahocenné símě ctnosti v mém mladém srdci bylo udušeno! O Maria! Tebe Bůh vyvolil ve svém milosrdenství, abys darovala světu Vykupitele pokolení lidského, které se bylo stalo obětí úlisných slibů ďáblových; ó Maria, chraň mne tedy od zhoubných úkladů, jež tento lstivý odbojník neustále strojí nám, vykoupeným dítkám Adamovým. Ach, ano! Ty, která jsi mne na Golgotě za dítko své přijala, jistě nedopustíš, abych svolil s našeptáváním hříšných náruživostí a upadl takto do tenat úskočných nepřátel své věčné spásy; Ty jistě nedopustíš, aby spojenci ďáblovi jsouce hrdi svými denními úspěchy čerpali smělosti a síly pro nové, ještě odvážnější a zhoubnější záměry! Ach, ne, ó sladká a mocná Máti moje, Panno Maria, nedopusť nikdy, abych utrpení Tvého božského Syna a svého nejmilejšího Vykupitele hříchem opět obnovil

a tak mečem znova naostřeným Tvé láskyhodné Srdce proklál. Pod Tvojí ochranou, drahá Máti, ať všechny skutky mé směřují ke cti Boží a k spasení duše mé jako k poslednímu svému cíli. Amen.

3krát Zdrávas, Maria.¹⁾

312. Záslibná modlitba studujících jinochů k bl. Panně Marii.

Pod Tvou ochranou, nejsladší Máti moje, a za vzývání tajemství Tvého neposkvrněného Početí hodlám konati svá studia a své duševní práce. Dosvědčuji, že se jim věnuji hlavně za tím účelem, abych lépe šířil Boží slávu a úctu k Tobě. Proto Tě prosím, nejmilejší Máti a Stolice moudrosti, abys mé práce laskavě podporovala; já však, jak spravedливо jest, vděčně a milerád slibuji, že všechno dobré, jež mi odtud vzejde, jedině Tvé přímluvě u Pána Boha budu připisovati. Amen.²⁾

313. Modlitba dětí za duše dítek v očištcí.

Nejsladší Ježíšku, náš milý Spasiteli, jenž jsi za svého živobyčí tolik lásky dětem prokazoval: hle, my, kteří jsme dítkami jako ty,

¹⁾ 300 dní denně pro studující jinochy a dívky. Leo XIII. 9. května 1895.

²⁾ 100 dní denně pro všechny studující jinochy. Leo XIII. 18. listopadu 1882.

kterým jsi žehnával, Tebe vroucně prosíme: otevři brány nebes našim bratřím a sestrám, kteří vzdychají na místě bolesti a pokání! Dopřej nám také, aby pak chránili nás, naše příbuzné a našeho společného otce, svatého Otce v Římě. Svatá Panno Maria, naše dobrá Matičko, pros za nás a za dítky, které trpí v očištění!

Zdrávas, Maria.¹⁾

Modlitby některých družin, bratrstev a spolků.

314. Dvě záslibné modlitby družin Mariánských.

a) Svatá Maria, Matko Boží a Panno, já si Tě dnes volím za svou Paní, Ochránkyni a Přímluvkyni a činím pevné předsevzetí, že Tě nikdy neopustím a že proti Tobě nikdy ničeho konati nebudu, aniž dopustím, aby se kdy něco od jiných proti Tvé cti dalo. Prosím Tě tedy vroucně, přijmi mne za Svého stálého služebníka, pomáhej mi při každém díle mém a neopuť mne v hodině smrti mé! Amen.²⁾

¹⁾ 100 dní denně pro dítky. — Plnomocné za čtyř podmínek ve svátek všech svatých, kdo se ji obyčejně nebo alespoň po celý půlrok modlivá. Leo XIII. 15. května 1886. — Dítkám, které ještě nepřijaly sv. přijímání, může zpovědník uložití jiný dobrý skutek.

²⁾ 300 dní pokaždé. Pius X. 17. listopadu 1906.

b) Nejsvětější Panno a Matko Boží, Maria! já, ačkoliv jsem zcela nehoden býti přijat do počtu služebníků Tvých, volím si Tě dnes, důvěruje ve Tvou obdivuhodnou dobrotu a lásku, a jsa povzbuzen toužebností Tobě sloužiti, před svým andělem strážným a před veškerým dvorem nebeským za svou P'aní, Přímluvkyni a Matku a pevně si umiňuji, že Ti budu povždy sloužiti, a seč jsem, o to pečovati, aby i jiní Tebe milovali a Tobě sloužili. Pročež Tebe, ó Máti dobrotivá, pro krev, kterou Syn Tvůj za mne prolil, vroucně prosím: Přijmi mne do počtu Svých ostatních ctitelů a za Svého stálého služebníka, pomáhej mi při každém díle mém a vypros mi milost, abych se svými myšlenkami, řečmi a skutky tak vždy zachoval, abych nikdy ani Tvých, ani Syna Tvého nejčistších očí neurazil. Budiž mne pamětliva a neopuť mne v hodině smrti mé! Amen.¹⁾

315. Dvě modlitby údů arcibratrstva „Čestné Stráže nejsvětějšího Srdce Ježíšova“.*)

a) Ježíši, můj nejmilejší a nejsladší Spasiteli! dopřej mi, ať Tobě a skrze Tebe věč-

¹⁾ 300 dní pokaždé. Pius X. 17. listopadu 1906.

*) Příruční knížku lze dostati též v nakladatelství této Odpustkové knihy.

nému Otci obětuji nejdražší Krev a vodu, která se na dřevě kříže z rány Tvého Božského Srdce vyprýštila. Rač tuto Krev a vodu zvláště duším ubohých hříšníků, jakož i duši mojí s účinkem přivlastniti! O Ježíši, očisť, obnov a spas zásluhami Svými všechny lidi a dopřej nám konečně, ať do milujícího Srdce Tvého vejdemo a trvale se v něm uhostíme. Amen.¹⁾

b) Svatý Otče nebeský! přijmi jako smírnou obět za potřeby svaté Církve a v náhradu za hříchy všech lidí nejdražší Krev a vodu, která se z rány Božského Srdce Ježíšova vyprýštila, a smiluj se nad námi!²⁾

316. Modlitby údů „Arcibratrstva naší milé Paní nejsvětějšího Srdce Ježíšova“.

a) Naše milá Paní nejsvětějšího Srdce Ježíšova, oroduj za nás!

b) Nejsvětější Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi!

c) Nejčistší Srdce Mariino, oroduj za nás!

d) Naše milá Paní nejsvětějšího Srdce Ježíšova, pomni nevýslovné moci, kterou Ti Tvůj Božský Syn nad Svým velebným Srdcem udělil. Důvěřujice pevně ve Tvé zásluhy při-

¹⁾ 100 dní pokaždé. Pius IX. 13. června 1876.

²⁾ 80 dní pokaždé. Pius IX. 13. června 1876.

cházíme Tě poprosit o Tvou ochranu: Nebeská Správkyně pokladů Srdce Ježíšova, toho Srdce, které jest nevyčerpatelným pramenem všech milostí, a které dle libosti smíš otevírati a z něho všechny poklady lásky a milosrdenství, světla a spásy, které v sobě chová, lidem přivlastňovati, dopřej nám Tebe vroucně prosíme, milostí, o které k Tobě želáme . . . Ach, nikoliv, naše milá Paní nejsvětějšího Srdce Ježíšova, Ty proseb našich neodmítneš; a poněvadž jsi Matkou naší, přijmi je milostivě a vyslyš je. Amen.¹⁾

317. Dvě modlitby údů „Voj andělského“ za ctnost svatě čistoty.*)

a) Modlitba k sv. Tomáši Akvinskému.

Nejčistší svatý Tomáši! Tebe, jenž jsi jako vyvolená lilie nevinnosti bílé roucho křestní povždy sobě zachoval a ode dvou andělů byv opásán pravým andělem v lidském

¹⁾ 100 dní denně dosáhnou údové za každou z těchto modliteb. Potvrdil Leo XIII. 21. srpna 1886. — První povzdech však nadán odpustky 100 dní pokaždé pro všechny věřící. (Viz str. 211., č. 189.)

*) „Voj andělský“ hledí v údech svých zachovati nevinnost srdce a čistotu stavu jejich přiměřenou. Do spolku může vstoupiti každý věřící, zvláště však jinoši a dívky. Lze se dát zapsati v každém klášteře dominikánském. Příruční knížečku, v níž jest i šestinedělní pobožnost k sv. Tomáši, vydal konvent Dominikánů v Praze-I.

těle se stal, vroucně prosím: Odporuč mne Ježíši, Beránku neposkvrněnému, a Marii, Královně panen, abych i já maje bedra svá přepásána Tvou svatou páskou dosáhl milosti býti tak čistým, jako Ty's byl, a takto zde na zemi Tebe, ó vznešený Strážce mé čistoty, následuje, byl též jednou v nebesích mezi anděly korunován.

Otče náš. Zdrávaš, Maria. Sláva Otcí.¹⁾

b) Modlitba k Pánu Ježíši.

Můj drahý Ježíši! Víím dobře, že každá dokonalá ctnost, zvláště pak ctnost svaté čistoty na mocném působení Tvé milosti závisí a že bez Tebe pouhý tvor ničeho nezmůže, a proto Tě vroucně prosím: Ostříhej Svou milostí čistoty duše mé i cudnosti těla mého a jakmile spatříš, že nějaký pocit nebo dojem tolik na mne působí, že by mohl čistotu a cudnost moji porušiti, zapuď jej z útroh mých Ty, jenž jsi svrchovaným Pánem všech mých mohutností, abych se po všechny dny života svého neporušena mohl obětovati na čistých oltářích Tvého Božství a tak ve svaté lásce a službě Tvé víc a více prospíval. Amen.²⁾

¹⁾ 100 dní pokaždé. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Řehoř XVI. 8. května 1844.

²⁾ 100 dní denně. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Řehoř XVI. 8. května 1844.

318. Modlitba údů „Arcibratrstva
Srdce Panny Marie za obrácení
hříšníků“ za Církev svatou.

Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého! Ačkoliv jsi Otci Svému úplně roven a jako On Bohem od věčnosti, stal jsi se přece pro naše spasení člověkem a založil jsi Církev Svou na skále, již brány pekelné nikdy nepřemohou. Velebíme Tebe a děkujeme Ti, že jsi i nám dal za Matku tuto jednu, svatou, apoštolskou, římsko-katolickou Církev, a jako její dítky se k Tobě za ni modlíme. Víme sice, že jí nikdy neopustíš, že až na konec časů potrvá a svatý sobě svěřený poklad Tvé pravé nauky, Tvých svátostí a zaslíbení na vždy zachová; ale prosíme Tě, abys jí v jejích zkouškách těšil, její útrapy mírnil a její radost po mnohém soužení rozmnožil. Zachovej, posiluj a korunuj svým požehnáním její hlavu, svatého Otce, který jest nástupcem sv. Petra, Tvým náměstkem na zemi a společným otcem všech věřících. Vylij hojnost Svých milostí na všechny pastýře, kteří pod jeho vedením o naše duše pečují, vylej své milosti i na nás, utvrzuj nás ve víře, naději a lásce! Nedopusť, abychom kdy byli svedením nebo pronásledováním, lidskou mocí nebo lstí pekelnou od svaté Církve Tvé a od Stolce sv. Petra odloučení! Dej, ať se povždy

jak svou věrou tak svými skutky prokazujeme hodnými svého slavného jména „katolíků“! Za tuto milost Tebe prosíme na přímluvu své Matky, neposkvrněné Panny Marie, svatých apoštolů Petra a Pavla, všech apoštolů a svatých. Amen.¹⁾

319. Denní modliba údů „Jednoty křesťanských matek pod ochranou a přímluvou bolestné Panny Marie.“*)

Ó Maria, neposkvrněná Panno a bolestná Matko! poroučej naše milé dítky velebnému Srdci Pána Ježíše, který Své Matce ničeho neodepře. Oroduj za ně!

Svatí andělé strážní, orodujte za ně!

Svatý Josefe, mocný ochránce, oroduj za ně!

Svatý Jene, miláčku Páně, oroduj za ně!

Svatý Augustine, oroduj za ně!

Svatý Aloisi, oroduj za ně!

Svatá Anno, Matko Panny Marie, oroduj za ně!

Svatá Moniko, oroduj za ně!

Svatý Václave, oroduj za ně!

Svatá Ludmilo, oroduj za ně a za nás!

Amen.²⁾

¹⁾ 200 dní denně. Pius IX. 24. listopadu 1865.

^{*)} Byla r. 1875 zřízena v Českých Budějovicích a 10. listopadu 1876 povýšena za arcibratrstvo.

²⁾ 60 dní denně. Pius IX. 6. července 1871 a 10. listopadu 1876.

320. Dvě modlitby údů „Všeobecného nábožného spolku křesťanských rodin k uctění svaté Rodiny Nazaretské“.

a) Ježíši, Maria, Josefe! osvěcujte nás, pomáhejte nám, ochraňujte nás! Amen.¹⁾

b) Modlitba před obrazem svaté Rodiny.

Nejlaskavější Ježíši, jenž jsi Svými nevypravitelnými ctnostmi a příklady Svého života domácího posvětil Rodinu, kterou jsi Sobě zde na zemi vyvolil, shlédni milostivě na naši rodinu, která klečíc u nohou Tvých Tebe o milost a slitování prosí. Pomni, že naše rodina Tobě náleží, poněvadž se Ti zvláštní úctou zasvětila a obětovala. V dobrotě Své ji opatruj, od nebezpečství uchovej, v potřebách jí pomáhej a uděl jí síly, aby v ná-

¹⁾ 200 dní denně. Leo XIII. 20. června 1892.

sledování Tvé svaté Rodiny povždy setrvala, zde na zemi Tobě v lásce, poslušnosti a věrnosti sloužila a Tebe jednou v nebesích na věky velebiti mohla.

Ó Maria, Matko nejsladší, Tebe za ochranu vroucně prosíme jsouce pevně přesvědčeni, že Tvůj Božský Syn Tvých proseb neoslyší.

Slavný patriarcho, svatý Josefe, přispívej nám i Ty Svou mocnou přímluvou a přednes skrze ruce Mariiny prosby naše Kristu Ježíši!¹⁾

321. M o d l i t b a ú d ů s p o l k u s v. V i n c e n c e.

Děkujeme Tobě, ó Pane, za tolik velikých dobrodiní, jimiž jsi spolek sv. Vincence Paulánského až dosud zahrnoval. Patří i v budoucnosti, Tebe prosíme, milostivým okem na tento nám tak drahý spolek a na jeho jednotlivé konference, zvláště pak na naši, které sami náležíme. Dej, ať se všude rozšiřuje a navždy upevní, ať v něm vládne duch zbožnosti, prostoty a bratrské lásky, jaký v něm hned s počátku vládl, aby jeho skutky byly prosty vší pozemské zištnosti a žádosti a tak víc a více ovoce pro nebesy. Ó Pane, Ty sám víš, kolik duševních

¹⁾ 300 dní pokaždé před obrazem sv. Rodiny. Leo XIII. 20. června 1892. — Za údy přihlásí se jednotlivé rodiny u svého faráře, načež se zvláštní modlitbou sv. Rodině zasvěť.

i tělesných dobrodiní chudé rodiny potřebují, kterým my jen nepatrnou měrou pomoci můžeme; Ty víš také, kolik milostí i nám samým je třeba. Smiluj se tedy nad námi, ó Pane, a prokaž nám všem neskonalé milosrdeství Své! Milosrdný Bože, prosíme Tě, abys přispěl i těm údům naší společnosti, které právě ta neb ona potřeba tíží. Vylij na ně hojnost síly a rozumnosti, pokoje a důvěry, které v Tobě svůj původ mají! Učiň, ať jsou útrapy, které jak oni tak i my pro Krista Ježíše trpělivě snášíme, Tobě příjemny, nám pak pro život věčný užitečny! Konečně Tě, ó Pane, pro zásluhy Pána našeho, Ježíše Krista, jakož i na zvláštní přímluvu blahoslavené Panny Marie a svého patrona, svatého Vincence, vroucně prosíme, abys nás jednou po tomto časném životě se všemi našimi příbuznými a přáteli, jakož i s chudinou nám svěřenou a se všemi spolubratry našeho spolku v království Svém podíl dáti ráčil. Amen.¹⁾

322. A p o š t o l á t m o d l i t b y.

Zmíníme se zde stručně o pobožnosti, která je jednou z nejúčinnějších a nejrozšířenějších pobožností na uctění nejsv. Srdce Ježíšova. Apoštolát modlitby je sdružení věřících, kteří v jednotě s nejsv. Srdcem Ježíšovým působí modlitbou a svými dobrými

1) 300 dní pokaždé.

skutky ke cti a slávě Boží a ku posvěcení duší. Všichni údové berou úmysly a zájmy nejsv. Srdce Páně za své a obětují denně, zvláště při ranní modlitbě, všechny své modlitby, práce a obtíže nastalého dne Pánu Bohu na úmysly, se kterými se Ježíš Kristus při mši sv. svému nebeskému Otci denně v obět podává. Tento denní úkon je všem členům společný a tvoří 1. stupeň apoštolátu. Určitá modlitba není předepsána, a tu zavládl chvalitebný obyčej užívati modlitby na str. 65. č. 12 nebo modlitby této:

Božské Srdce Ježíšovo! skrze nejčistší Srdce Panny Marie obětuji Tobě všechny modlitby, skutky a útrapy dnešního dne na všechny úmysly, které neustále máš, kdykoliv sebe sama na oltářích v obět podáváš. Obětuji Ti je zvláště za svatou Církev, za sv. Otce a za všechny potřeby, které údům Apoštolátu modlitby v tomto měsíci a dnešního dne byly odporučeny. Amen.

Jednotliví členové patří dle různých nábožných skutků, které konají, buď do 1. nebo 2. nebo 3. stupně; každý z těchto tří stupňů jest nadán zvláštními odpušky. Do 2. stupně patří ti, kteří se kromě uvedené modlitby modlí denně 1 Otčenáš a 10 Zdrávasů na úmysl, který se na začátku každého měsíce ohlašuje; úmysl ten je pro údy Apoštolátu

schválen od sv. Otce a ohlášen vždy v časopise „Škola Božského Srdce Páně“ (Brno, Benedikt. knihtiskárna). Do 3. stupně patří ti, kteří kromě pobožností 1. a 2. nebo alespoň 1. stupně konají též jednou týdně nebo měsíčně smírné sv. přijímání s úmyslem, podati nejsv. Srdci Ježíšovu náhradu za hříchy lidstva, usmířiti spravedlivý hněv Boží nad urážkami učiněnými božskému Spasiteli ve Svátosti oltářní, vyprositi hříšníkům pravého pokání a sv. Církvi rozšíření sv. víry. Za tím účelem sdruží se ve skupiny po 7 nebo 30 členech, kteří týdně nebo měsíčně na tento smírný úmysl střídavě přijímají, stávají se členy „Sdružení sv. přijímání smírného“ a dosahují odpustků jemu udělených. Odpustky Apoštolátu modlitby jsou velmi hojné; kdo však chce dosíci odpustků všech tří stupňů, musí také konati pobožnosti všech tří.

V jednotlivých diecesích určí biskup diecesního ředitele, kterému pak jsou podřízeni všichni místní ředitelé jednotlivých spolků v diecesi. Za členy se mohou přihlásiti věřící ve farnosti u svého faráře, ve škole u svého katechety, v klášterech, ústavech a pod. u svého duchovního vůdce. Všichni ředitelé bez výjimky mají až do 10. ledna 1920 pravomoc světiti posv. předměty s odpustky apoštolskými a růžence též s brigitskými. (Pius X. 11. prosince 1909.)

323. Apoštolát sv. Cyrilla a Methoda.

Největšího rozšíření u nás a účinné podpory zaslужuje „Apoštolát sv. Cyrilla a Methoda pod ochranou bl. Panny Marie“. Apoštolát je církevním spolkem pobožným a missijním, jehož účelem je rozšiřovati, hájiti a zvelebovati sv. víru mezi Slovany. Byl založen r. 1885 na Velehradě a to ve smyslu a na základě cyrillo-mothodějského okružního listu Lva XIII. „Vznešený úkol — Grande munus“ ze dne 30. září 1880. Stanovy spolku byly r. 1891 a 1892 schváleny příslušnou duchovní i světskou vrchností, celý spolek pak 20. dubna 1893 nadán odpustky. Správu spolku vede ústřední výbor na Velehradě, v jednotlivých diecesích se zřizují odbory. Každý úd přispívá na účel Apoštolátu ročně alespoň 24 hal.; za úda možno se přihlásiti u místního farního úřadu. Apoštolát nyní čítá na 60.000 členů a je dosud rozšířen zvláště v arcidiecesi Olomoucké, v diecesi Brněnské a v rakouské části biskupství Vratislavského. Spolkovým časopisem jest „Apoštolát sv. Cyrilla a Methoda“, Kroměříž (Morava). Snahy Apoštolátu, jakož i hlavní úmysl modliteb jednotlivých členů odnáší se ku sjednocení slovanských národů u víře ve sv. církvi římsko-katolické.

Všichni údové mohou dosíci plnomocných odpustků za čtyř podmínek v den zápisu, ve

svátek sv. Cyrilla a Metoděje (5. července) nebo v libovolný den oktávy a ve svátek neposkvrn. Početí bl. Panny Marie (8. prosince); rovněž v hodince smrti, když přijmou sv. svátosti nebo nemohou-li jich přijmouti, když vzbudí lítost a zkroušeně ústy nebo alespoň srdcem nejsv. jméno Ježíš vzývají. Kromě toho se modlí každý úd denně na úmysl Apoštolátu Otčenáš, Zdrávas, Maria a Sláva Otcí s povzdechem: „Svatá Panno Maria, sv. Cyrille a Methode, orodujte za nás!“ čímž dosahuje denně 100 dní odpustků. — Odpustky nebyly prohlášeny za přivlastnitelné.

Údům kněžím jsou povoleny tyto výhody:

1. Osobní výsada oltáře 3krátě týdně, pak-li jí z jiného důvodu dosud nemají; tato milost byla udělena jednou pro vždy (Leo XIII. 20. dubna 1893).

2. Pravomoc světiti posv. předměty s odpustky apoštolskými a růžence též s odpustky brigitskými; tato milost byla již dříve udělena a nyní obnovena na 3 roky (Pius X. 14. července 1911). Potřebný k tomu souhlas místního biskupa dán zavedením a uznáním Apoštolátu v jednotlivých diecesích.

324. Spolek sv. Bonifáce.

Pro domácí missie působí blahodárně Spolek sv. Bonifáce. Byl založen r. 1849 v Německu a dobyt si svou rozsáhlou činností velikých

zásluh o zachování sv. víry. Spolek staví u těch katolíků, kteří žijí mezi protestanty, nebo kteří nemajíce na blízku kostela jen s velikou obtíží mohou dostáti své náboženské povinnosti, nové kostely nebo podporuje opravu svatyně starých, stará se, aby se takovým opuštěným katolíkům dostalo kněží a učitelů, a pečuje o rozšíření poučné četby náboženské. Pro naše země byl zřízen v Praze český odbor, který pracuje za šlechetné obětavosti svých členů s velkým úspěchem o tomto záchranném díle pro spásu duší. — Členem spolku stává se každý věřící, který koná denně spolkovou modlitbu: Otčenáš a Zdrávas, Maria s povzdechem: „Sv. Bonifáci a svatí patronové zemští, orodujte za nás!“ a měsíčně nějaký, byť i sebe nepatrnější příspěvek na spolkový účel věnuje. Kněží mohou místo denní spolkové modlitby odsloužiti jednou za rok (pokud možno, ve svátek sv. Bonifáce) mši sv. na úmysl spolku. Kdo nemůže přispívati měsíčně, přispívá ve lhůtách čtvrtletních, půlročních nebo ročních. Věřící docela chudí mohou býti této povinnosti sprostěni; ale ježto každý přispívá podle své možnosti, dostojí zpravidla každý chudý člen i nepatrným příspěvkem této své povinnosti. Příspěvky a milodary se odevzdávají zvláštním sběratelům nebo duchov. správci, který je pravidelně zasílá ústřednímu výboru. Spolkový časopis „Sv. Vojtěch“ roz-

dává se počátkem každého měsíce zdarma. Zvláštního zápisu nebo přijetí do spolku není potřebí; kdo plní dvě svrchu uvedené povinnosti, je členem a stává se účasten duchovních milostí a výsad spolku udělených.

Všichni členové mohou dosíci plnomocných odpustků za tři podmínek v tyto svátky (nebo v některý den oktávy): sv. Bonifáce (5. června); kde se tento svátek neslaví, tam platí odpustky pro příští neděli nebo svátek; — sv. Františka Seraf. (4. října), neposkvr. Početí bl. Panny Marie, Očišťování P. Marie. Odpustků 100 dní týdně dosahují členové za denní spolkovou modlitbu. Odpustky nebyly prohlášeny za přivlastnitelné (Pius IX. 21. dubna 1852).

Údům kněžím jsou povoleny tyto výhody:

1. Osobní výsada oltáře 3krátě týdně.
2. Pravomoc světiti posv. předměty s odpustky apoštolskými a růžence též s odpustky brigitskými; potřebný souhlas k tomu dán ode všech nejdůst. arcipastýřů našich diecesí.
3. Pravomoc udíleti umírajícím apoštolské požehnání s plnom. odpustky v hodině smrti. (Leo XIII. 15. března 1901).

4. Pravomoc světiti a věřícím oblékati paterý škapulíř; musejí však užítí vzoru pro jednotlivé škapulíře předepsaného. Na požádání

obdrží od posv. sboru obřadního právo užívati jediného vzoru pro paterý škapulír z r. 1910.

5. Právo světití náhradnou medaili místo škapulířů.

325. Serafínské dílo lásky.

Hlavním účelem spolku „Serafínské dílo lásky“ jest ujímati se nábožensky a mravně ohrožené mládeže a pečovati o její řádné katolické vychování. Tento dobročinný spolek povstal r. 1889 v Německu, rozvinul svou činnost brzy po celé střední Evropě a Sev. Americe a působí nyní s velkým úspěchem o záchraně mládeže. Spolek zakládá dětské útulny, v jednotlivých zemích se zřizují odbory, které mají vlastní stanovy a pracují úplně samostatně; pouze poklad duchovních milostí spolku udělených je všem odborům společný. Pro rakouské Němce byla založena r. 1904 odbočka v Linci a pro Čechoslovany r. 1908 v Českých Budějovicích. Český odbor se ujímá opuštěných a zanedbaných dětí z Čech, Moravy a Slezska a pracuje s dobrým výsledkem pro svůj vznešený účel. Spolkové výdaje se uhrávají milodary, dobrovolnými příspěvky a čistým výnosem spolkového časopisu. Řádní členové přispívají ročně alespoň 3 K, účastníci měsíčně 20 hal., mají podíl na duchovních milostech a dostávají spolkový časopis „Serafínský přítel dítek“ (Čes. Budějovice, Hradební ul. 22).

Doporučujeme tento i jiné podobné spolky obětavé a účinné lásky ku bližnímu šlechetné dobročinnosti věřících. Všichni členové a účastníci mohou dosíci plnomocných odpustků: 1. v den zápisu za dvou podmínek; 2. v tyto svátky: Hod Boží vánoční, Nový rok, sv. Tří Králů, Hod Boží velikonoční, Nanebevstoupení Páně, Božího Těla a sv. Františka Seraf. (4. října), vždy za čtyř podmínek. Kromě toho dosahují 300 odpustků denně za tyto povzdechy: „Ó Ježíši, Tebe vroucně prosíme, přispěj ku pomoci dítkám svým, které jsi krví svou vykoupil! Ó Maria, Matko dobrého Pastýře, ochraňuj chudé dítky! Svatý Františku, otče chudých, oroduj za ně!“ Odpustky lze přivlastniti duším v očištění (Leo XIII. 15. května 1902).

Poznámka. — U nás je též velmi rozšířeno „Arcibratrstvo Panny Marie, Matky ustavičné pomoci, a sv. Alfonsa z Liguori;“ za člena se lze přihlásiti zvláště v kostelích Redemptoristů. Denní povzdechy údů jsou tyto:

„Ó Maria, Matko ustavičné pomoci, oroduj za mne!

O svatý Alfonse, ochránce můj, dej, ať se ve všech svých potřebách povždy k Panně Marii utíkám!“¹⁾

¹⁾ 300 dní třikrát za den a to ráno, v poledne a večer. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek, kdo se tyto povzdechy modlí alespoň jednou za den. Pius IX. 26. září 1877.

Část druhá.

Pobožnosti, svátky a nábožné úkony.

K uctění tří Božských osob.

326. Třídenní pobožnost k uctění nejsvětější Trojice. *)

Tuto pobožnost můžeme konati po tři dni buď bezprostředně před svátkem nejsv. Trojice (1. neděli po sv. Duchu) nebo v jinou dobu roční a to veřejně nebo soukromě způsobem libovolným, na př. modlíce se denně modlitbu na stl. 86., čís. 45. — Odpustky: 7 let a 7 kvadragen denně. — Plnomocné za čtyř podmínek. Pius IX. 8 srpna 1847.

327. Novéna před svátky svato-dušními.

Sv. Otec Leo XIII. vyzval výnosem ze dne 5. května 1895 všechny věřící, aby se

*) Týchž odpustků dosáhneme, konáme-li tuto pobožnost na způsob novény.

po devět dní před Hodem Božím svatodušním horlivě modlili za sjednocení všech odloučených bratří v pravé víře katolické. Za tím účelem nařídil 9. května 1897, aby se ve všech farních kostelích a pokud biskupové za prospěšno uznají, též v jiných chrámech a kaplích konala novéna před sv. Duchem; nařízení toto zdůraznil 18. dubna 1902. Odpustků dosáhnou všichni věřící, kteří tuto novénu veřejně nebo soukromě konají způsobem libovolným.*) Odpustky: 7 let a 7 kvadragen denně. — Plnomocné za tří podmínek. Leo XIII. 9. května 1897.

328. Novéna k Duchu svatému.

Tuto novénu můžeme konati v libovolnou dobu roční, veřejně nebo soukromě modlíce se denně libovolné modlitby schválené duchovní vrchností, na př. modlitbu č 106a. Odpustky: 300 dní denně. — Plnomocné za tří podmínek. Pius IX. 5. ledna 1849 a 26. listopadu 1876.

*) Na př. modlíme se denně sekvenci „Přijď, ó Duchu přesvatý“ (č. 106b) a korunku k uctění Ducha svatého (č. 107); koná-li se novéna veřejně, lze konati tyto modlitby při mši svaté, po ní litanii loretskou před nejsv. Svatostí, načež se udělí svátostné požehnání. — Týchž odpustků dosáhneme, konáme-li tuto pobožnost po celou oktávu svatodušní.

K uctění Pána našeho Ježíše Krista.

K uctění Jezulátka a nejsv. jména Ježíš.

329. Novéna k Jezulátku před svátky vánočními.

Konáme-li tuto novénu, uctíváme po devět dní před Hodem Božím vánočním Ježíška modlitbami (na př. č. 88 a 108), dobrými skutky (jako almužnou, postem) a projevy ctností (jako trpělivostí, mírností). Odpustky: 300 dní denně. — Plnomocné za tři podmínek. Pius VII. 12. srpna 1815.

330. Novéna k Jezulátku v libovolnou dobu roční.

Tuto novénu můžeme konati tímže způsobem jako před svátky vánočními a dosáhneme týchž odpustků jako v č. 329. Pius VII. 12. srpna 1815.

331. Hod Boží Vánoční.

Všichni věřící, kteří se vyzpovídají, svátost oltární přijmou a na Hod Boží vánoční se pomodlí kněžské hodinky, nebo jim jsou v některém kostele přítomni, dosáhnou těchto odpustků: po 100 letech za jitřní, mši svatou, první nešpory, druhé nešpory; po 40 letech za každou malou hodinku (první, třetí, šestou, devátou) a za doplněk. Sixtus V. 22. října 1586.

332. Měsíční pobožnost v lednu k uctění nejsv. Jména Ježíš.

Konáme-li v měsíci lednu, který jest zasvěcen úctě nejsv. jména Ježíš, denně nějakou zvláštní pobožnost k uctění nejsv. Jména Ježíš, dosáhneme těchto odpustků: 100 dní denně, konáme-li ji soukromě. — 300 dní denně, obcujeme-li takové pobožnosti v některém kostele nebo veřejné kapli konané. — Plnomocné v poslední den pobožnosti za tři podmínek, pak-li jsme po celý měsíc denně této veřejné pobožnosti byli přítomni. Leo XIII. 21. prosince 1901.

333. Svátek nejsv. Jména Ježíš.

a) Plnomocných odpustků za dvou podmínek dosáhneme ve 2. neděli po Zjevení Páně, navštívíme-li kostel, v němž se v ten den slaví svátek nejsv. jména Ježíš a tam se na úmysl sv. Otce pomodlíme. — Rovněž plnomocných odpustků za dvou podmínek dosáhneme, jsme-li na zádušní mši svaté, která se každým rokem slaví za zemřelé ctitele nejsv. jména Ježíš, a na úmysl sv. Otce se pomodlíme. Pius X. 19. listopadu 1906.

b) Všichni věřící dědičných zemí rakouských mohou na svátek nejsv. Jména Ježíš (2. neděli po Zjevení Páně) dosíci plnomocných odpustků za tři podmínek, jsou-li v tento svátek v některém kostele na mši svaté. Těchto odpustků lze dosíci

buď ve svátek nebo v libovolný den oktávy.
Pius IX. 2. března 1866.

K uctění nejsv. Svátosti oltářní.

**334. Smírná novéna od 1 do 9. dne
každého měsíce**

Účelem této pobožnosti, kterou můžeme každý měsíc v udané dny konati, jest, usmířiti pohanu a napravití nevděk, jehož se Božskému Spasiteli ve Svátosti lásky dostává, a ujistiti Ho láskou a vděčností. Konáme-li novénu, zasvěcujeme takto každý den Srdci Ježíšovu :

„Božské Srdce Ježíšovo! skrze bolestné Srdce Panny Marie obětuji Tobě všechny modlitby, skutky a útrapy dnešního dne v náhradu za urážky, kterých se Ti dostává. Toto všechno Ti obětuji na úmysly, které neustále máš, kdykoliv sebe sama na oltářích v obět podáváš.“

Pro tuto novénu se hodí modlitby č 58, 124, 128. — Odpustky: 300 dní denně. — 300 dní denně za modlitbu zásvětnou. 7 let a 7 kvadragen, kdykoliv jsme po dobu novény v duchu smírném na mši svaté. — Plnomocné za tří podmínek ; — plnomocné za tří podmínek, kdykoliv buď v době novény nebo jindy dáme sloužit jednu smírnou mši svatou. Pius X. 15 listop. 1907.

335. Novéna před slavností Božího Těla.

Všichni věřící, kteří konají tuto novénu, která má za účel rozšiřovati úctu a lásku

k nejsv. Svátosti oltářní, buď soukromě (na př. č. 122 nebo 133) nebo jí zbožně obcují, pak-li se koná veřejně ve chrámu Páně dle návodu od biskupa uděleného, dosáhnou těchto odpustků: 7 let a 7 kvadragen denně. — Plnomocných za tři podmínek. Pius X. 8. května 1907.

**336. Třídenní slavná pobožnost v ok-
távě Božího Těla**
(za rozšíření denního sv. přijímání).

Aby se časté, ano denní sv. přijímání ještě více rozšířilo, vyslovil sv. Otec Pius X. dne 10. dubna 1907 přání, aby se každým rokem ve chrámech katedrálních a pokud možno i ve farních konala třídenní pobožnost. V pátek, v sobotu a v neděli bezprostředně po slavnosti Božího Těla*) se věřící poučí o vznešenosti Svátosti oltářní, zvláště pak o svědomité přípravě na hodné svaté přijímání, načež se vystaví velebná Svátost, modlí se kromě jiných obvyklých modliteb modlitba „Nejsladší Ježíši“ (č. 145) a udělí se svátostné požehnání. V neděli se koná společné všeobecné sv. přijímání při farní mši svaté a odpoledne se povzbudí věřící k horlivému a častému sv. přijímání. Ve farních kostelích, kde nelze konati této slavné

*) Výnosem ze dne 8. dubna 1908 sv. Otec splnomocnil biskupy, zvoliti i jiné dny pro tuto slavnou třídenní pobožnost.

třídenní pobožnosti, má se konati alespoň v neděli v oktávě Božího Těla nebo v jiný den od biskupa schválený. — Odpustky: 7 let a 7 kvadragen denně — Plnomocné za tři podmíněk, kdo se každý den pobožnosti účastní; — plnomocných odpustků též dosáhne, kdo se vyzpovídá, zmíněného všeobecného sv. přijímání se účastní a na úmysl sv. Otce se pomodlí Pius X 10 dubna 1907 a 8. dubna 1908.

337. Slavnost Božího Těla s oktávou.

Sv. Otec Urban IV. zavedl dne 11. srpna 1264 slavnost Božího Těla v celé církvi katolické a udělil na ten den též některé odpustky. Martin V. (26. května 1429) a Eugen IV. (26. května 1433) tyto odpustky rozmnožili. Všichni věřící, kteří se v předvečer slavnosti Božího Těla vyzpovídají, dosáhnou těchto odpustků: 200 dní v předvečer Božího Těla, postí-li se nebo jiný dobrý skutek dle rady zpovědníkovy vykonají; — po 400 dnech za jitřní, mši svatou, první nešpory, druhé nešpory, pak-li těmto úkonům ve svátek Božího Těla zbožně obcují; — po 160 dnech za každou malou hodinku (první, třetí, šestou, devátou) a za doplněk; — po 200 dnech za každé nešpory, jitřní a mši svatou ve všechny dny oktávy; — po 80 dnech za každou malou hodinku a za do-

plněk ve všechny dny oktávy; — 200 dní, pak-li přijmou též Tělo Páně, na úmysl sv. Otce se pomodlí a velebnou Svátost při procesí na Boží Tělo nebo v oktávě provázejí.

338. Hodinka úcty velebné Svátosti o Božím Těle.

Věnujeme-li na slavnost Božího Těla veřejně nebo soukromě hodinku ústní modlitbě, rozjímání, nábožným úkonům atd. na památku ustanovení nejsv. Svátosti oltářní, dosáhneme plnomocných odpustků za dvou podmínek a to buď na Boží Tělo nebo v některý den oktávy. Pius IX. 18. června 1876.

339. Návštěva vystavené nejsv. Svátosti od neděle devítíniku do popeleční středy.

Již od delší doby bylo v Římě zvykem vystaviti velebnou Svátost pro veřejnou úctu věřících od neděle devítíniku do popeleční středy na usmíření Pána Boha za nemírné veselí a za hříchy, jež se páší ve dnech masopustních. Sv. Otec Klement XIII. rozšířil dne 23. července 1765 odpustky již Benediktem XIV. udělené na všechny kostely celého světa, v nichž se po tři dny, totiž v neděli masopustní (Quinquagesima) a ve dva dny následující, nejsv. Svátost vystaví. Tento výstav smí se též konati v týdnů po neděli

devítňku, po 1. neděli po devítňku nebo po neděli masopustní, a v každém z těchto tří týdnů; ano dostačí, vystaví-li se velebná Svátost pouze v „tučný čtvrtek“ (v týdnu po 1. neděli po devítňku) asi od 7. hod. ranní do 6. hod. večerní. Každý, kdo po dobu vystavení nejsv. Svátost navštíví, dosáhne plnomocných odpustků za tři podmínek.

340. Hodinka úcty velebné Svátosti na zelený čtvrtek a v jiné čtvrtky v roce.

Věnujeme-li na zelený čtvrtek veřejně nebo soukromě hodinku ústní modlitbě, rozjímání, nábožným úkonům atd. na památku ustanovení nejsv. Svátosti oltární, dosáhneme plnomocných odpustků za dvou podmínek, a to buď na zelený čtvrtek nebo v některý den oktávy. Konáme-li tuto hodinku zkroušeně v jiné čtvrtky, dosáhneme za ni 300 dní odpustkův. Pius IX. 18. června 1876.

341. Návštěva nejsv. Svátosti v Božím hrobě.

Kdo na zelený čtvrtek nebo na velký pátek navštíví Božského Spasitele v nejsv. Svátosti, která jest v tyto dny vystavena k veřejné úctě na oltáři v tak zvaném Božím hrobě, dosáhne plnomocných odpustků za tři podmínek; — 10 let a 10 kvadragen za každou další návštěvu. Pius VII. 7. března 1815.

342 Návštěva nejsv. Svátosti za čtyřicetihodinné pobožnosti.

Čtyřicetihodinná pobožnost byla zavedena v Římě na vždy Klementem VIII. který nařídil (25. listopadu 1592), aby po celý rok postupně určitým pořadem z jednoho kostela do druhého přecházela a v 1. neděli adventní v kapli paláce apoštolského začínala. Účelem této pobožnosti bylo vytrvalou modlitbou před vystavenou velebnou Svátostí Pána Boha usmířiti a ve veřejné tísní od něho božských smilování vyprositi. Odpustky Klementem VIII. udělené Pavel V. 10. května 1606 a Pius IX. 26. listopadu 1876 potvrdili. Sv. Otec Leo XIII. je rozšířil 8. prosince 1897 na všechny kostely,*) v nichž se tato pobožnost po 40 hodin bez přestávky koná. — Odpustky: Plnomocné za tři podmínky, kdo v době pobožnosti nejsv. Svátost navštíví; — 10 let a 10 kvadragen za každou další návštěvu.**)

*) Všechny oltáře kostelů, v nichž se koná čtyřicetihodinná pobožnost, mají po dobu pobožnosti výsadu oltářů privilegovaných. Pius VII. 10. května 1807.

***) V Římě byl r. 1883 založen a r. 1898 znova zřízen spolek „Smírného klanění národů katolických“, který má hlavní sídlo své v kostele sv. Jáchima a pobožnosti dává ráz všeobecného smíření. Rektor kolleje Redemptoristů v Července na Moravě má plnou moc přijímati členy do tohoto smírného družstva. Příruční knížku (Olomouc 1901) lze dostati v kláštorech Redemptoristů.

K uctění nejsv. Srdce Ježíšova.

343. Hodinky k uctění nejsvětějšího Srdce Ježíšova.*)

Za tyto hodinky lze dosíci odpustkův: 200 dní denně; podmínka: modlitba na úmysl sv. Otce. Leo XIII. 12. prosince 1901. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek. Pius X. 1. března 1904.

344. Návštěva obrazu Srdce Ježíšova.

Odpustků 7 let a 7 kvadragen pokaždé dosáhne, kdo navštíví v kterémkoliv kostele nebo ve kterékoliv kapli a na kterémkoliv oltáři vystavený obraz nejsv. Srdce Ježíšova a na úmysl sv. Otce se pomodlí. Pius VI. 2. ledna 1799. — Srdce Spasitelovo musí býti na takovém obraze znázorněno (12. ledna 1878), Srdce samo však bez osoby Spasitelovy se nesmí vystavovat na oltářích pro veřejnou úctu (26. srpna 1891).

345. První pátky v měsíci k uctění Srdce Ježíšova.

Každý první pátek v měsíci můžeme dosíci plnomocných odpustků za tři podmínek, rozjímáme-li též chvíli o neskonalé dobrotě nejsv. Srdce Ježíšova; 7 let a 7 kvadragen za těchže podmínek ve všechny ostatní pátky v roce. Leo XIII. 7. září 1897. — Tuto pobožnost

*) Jsou vydány Bened. knihtiskárnou v Brně. — Duchovní knihovna 1911 č. 6 (10 h) pod týmže názvem.

můžeme konati po devět prvních pátků v měsíci na způsob novény, a to s tím úmyslem abychom Božské Srdce Páně zvláště smírným sv. přijímáním ctili a těšili, sobě však milost šťastné smrti vyprosili. Božský Spasitel dal bl. Markétě Marii toto zaslíbení: „Slibuji Ti, že z nesmírného milosrdenství a všemohoucí lásky Srdce svého udělím milost kající smrti všem, kteří po devět prvních pátků v měsíci přijmou nejsv. Svátost oltární; nezemrou v nemilosti a nejsouce zaopatřeni, neboť Srdce mé jim bude jistým útočištěm v posledním zápasu.“

Poznámka. Ve všech kostelích, v nichž se na první pátek v měsíci konají dopoledne veřejné pobožnosti k uctění nejsv. Srdce Ježíšova, jest dovoleno sloužiti také votivní mši sv. k Srdci Ježíšovu s Gloria, Kredo a jedinou modlitbou slavnostní mše. Alleluja při Introitu, Obětování a Antifoně k Přijímání se přidají pouze v den svátku Srdce Ježíšova, v jeho oktávě a v době velikonoční. Mše sv. může býti zpívaná nebo tichá, a to i ve dny církevně přikázaných svátků. Nesmí se však sloužiti v ony první pátky v měsíci, na které připadne svátek dvojité I. třídy, některý svátek Pána Ježíše (na př. Proměnění Páně), výsadní ferie, vigilie nebo oktáva; tedy není dovolena na Velký pátek, v oktávě velikonoční, svato-dušní, Zjevení Páně a v den Dušiček. Dle

výnosů posv. sboru obřadního ze dne 29. listopadu 1901 a 17. března 1902 nelze této votivní mše sv. sloužiti ve vigílii Zjevení Páně a ve svátek Očišťování Panny Marie.

346. Dvě novény k uctění nejsv. Srdce Ježíšova.

Novénu k Srdci Ježíšovu můžeme konati dvakráte za rok, a to jednu před svátkem nejsv. Srdce Ježíšova, druhou v jinou dobu roční dle libosti; můžeme užiti libovolných modliteb duchovní vrchností schválených (na př. č. 144, 145) a dosáhneme odpustkův: 300 dní denně. — Plnomocné za tři podmínek. Pius IX. 5. ledna 1849 a 26. listopadu 1876.

347. Roční obnova zasvěcení pokolení lidského nejsv. Srdci Ježíšovu.

Sv. Otec Leo XIII. zasvětil na rozhraní 19. a 20. století slavným způsobem celé pokolení lidské nejsv. Srdci Ježíšovu a předepsal sám zásvětný vzor, jehož se pak v celém katolickém světě užívalo. Sv. Otec Pius X. nařídil dne 22. srpna 1906, aby se toto zasvěcení každoročně obnovovalo a to ve všech farních i ostatních kostelích, v nichž se slaví svátek nejsv. Srdce Ježíšova; zasvěcení se koná tím, že se ve svátek nejsv. Srdce Páně modlí před vystavenou nejsv. Svátostí zásvětná

modlitba (viz č. 145) a po ní litanie k Srdci Ježíšovu. — 7 let a 7 kvadragen odpustků dosáhneme, jsme-li této obnově zbožně přítomni a pomodlíme-li se na úmysl sv. Otce. — Plnomocných dosáhneme, přijmeme-li kromě toho svátost pokání a svátost oltární. Pius X. 22. srpna 1906.

348. Měsíc červen k uctění Božského Srdce Páně.

Měsíc červen jest již po dlouhou dobu zasvěcen úctě Božského Srdce Páně; podnět k tomu dal svátek nejsv. Srdce Ježíšova, který se obyčejně v červnu slavívá. Zbožný zvyk uctívati v tomto měsíci Srdce Páně zvláštními modlitbami a pobožnostmi sv. Církev vřele doporučila a nadala odpustky, které dne 30. května 1902 takto byly upraveny: 7 let a 7 kvadragen denně dosáhnou všichni, kteří v červnu veřejně nebo soukromě libovolnými modlitbami a nábožnými úkony Srdce Páně uctívají. — Plnomocných za čtyř podmínek dosáhnou ti, kteří buď po celý měsíc červen denně soukromě takto Srdce Páně uctívají nebo alespoň 10krát se účastní veřejné pobožnosti, která se v tomto měsíci konává.

Sv. Otec Pius X. potvrdil uvedené odpustky a udělil dne 8. srpna 1906 ještě hojnější pro veřejnou oslavu měsíce června: 1. Všichni věřící dosáhnou plnomocných od-

pustků tolikrát — kolikrát t. j. pokaždé, kdykoliv po sv. zpovědi a sv. přijímání v poslední neděli měsíce června navštíví kostel, v němž se pobožnost k nejsv. srdci Páně předepsaným způsobem slavně konala, a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí. — 2. 500 dní odpustků pokaždé dosáhnou všichni, kteří tuto pobožnost podporují a to za každý dobrý skutek, sloužící k jejímu provedení a rozšíření. — 3. Plnomocných odpustků při každém sv. přijímání v měsíci červnu dosáhnou, kdo se o rozšíření této pobožnosti přičiní. — 4. Kazatelé měsíce Srdce Ježíšova a správci kostelů nebo kaplí, v nichž se pobožnost tato slavně konala, mají též poslední neděli měsíce června pro svou mši sv. výsadu oltáře Řehořského.

Na některé dotazy podány sv. Otcem dne 26. ledna 1908 tyto výklady:

1. Veřejná oslava měsíce června k uctění nejsv. Srdce Ježíšova se koná denním kázáním po celý měsíc nebo alespoň na způsob duchovních cvičení po osm dní.

2. Oslava se ukončí v poslední neděli červnovou nejen proto, aby byla jednostejna, ale zvláště proto, aby se mohlo více lidu věřícího účastniti.

3. Odpustky a výsady shora uvedené platí i pro oslavu měsíce června v poloveřejných kaplích seminářů, náboženských společností a jiných nábožných ústavů.

4. Z řádného důvodu smí se celá oslava za souhlasu biskupova přeložiti na jiný měsíc a to se všemi odpustky a výsadami.

349. Svátek nejsv. Srdce Ježíšova.

Výnosem posv. sboru obřadního ze dne 28. června 1889 povýšen pro celou církev svátek nejsv. Srdce Ježíšova na svátek dvojitý I. třídy bez oktávy. Slaví se všude v pátek po oktávě Božího Těla; připadne-li však na tento den svátek sv. Jana Křtitele, sv. apoštolů Petra a Pavla nebo jiné zvláštní svátky téhož řádu jako Posvěcení chrámu, svátek patrona kostela nebo místa, a jsou-li tyto svátky nařízené, přeloží se slavnost Srdce Ježíšova na příští den. Všichni, kteří již dříve stran svátku Srdce Ježíšova dosáhli jiných větších výsad, na př. slaviti jej na 3. neděli po sv. Duchu, mohou jich i příště užívati. Dosud platí výsada Piem VII dne 7. července 1815 udělená, dle které lze za souhlasu biskupova svátek přeložiti na kterýkoliv den v roce, kdy pak možno sloužiti všechny mše svaté o Božském Srdci Páně. Dle výnosu ze dne 23. července 1897 a 16. června 1909 připadá slavnost Srdce Ježíšova vždy na pátek po oktávě Božího Těla a musí se každoročně v tento den slaviti vlastním officiem a vlastní mší sv. dle rubrik a výnosů. Vnější oslavu smí dle zmíněného určení Pia VII. místní

biskup přeložiti na jiný den v roce, a to tak, že možno v ten den sloužiti všechny mše sv. o Božském Srdci Páně. Třeba však dbáti těchto obmezení, plynoucích z praxe posv. sberu obřadního: Přeloží-li biskup slavnost na svátek dvojitý I. třídy nebo na výsadní neděli I. třídy, nesmí se sloužiti mše sv. o Božském Srdci Páně, ani zpívaná ani tichá, nýbrž jest dovolena pouze vnější oslava. Přeloží-li biskup slavnost na svátek dvojitý 2. třídy nebo na výsadní neděli 2. třídy, na popeleční středu, některý den pašijového týdne, na vigilii vánoční nebo svatodušní, na oktávu vánoční, velikonoční nebo svatodušní, nebo na oktávu Zjevení Páně nebo Božího Těla, smí se sloužiti jen zpívaná mše sv. o Božském Srdci Páně, tiché mše svaté třeba sloužiti dle denního officia. Konečně třeba sloužiti farní nebo konventuální mši sv. tam, kde jest to povinností.

Odpustky: Plnomocných odpustků za dvou podmínek dosáhne, kdo kostel nebo veřejnou kapli, v nichž se slaví svátek nejsv. Srdce Ježíšova, navštíví a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí. Pius VII. 7. července 1815. — Duchovní i světští věřící mohou kromě toho ve všech kostelích a kaplích, v nichž se ve svátek nejsv. Srdce Ježíšova bohoslužby konají před vystavenou nejsv. Svátostí, dosíci všech odpustků, které jsou uděleny věřícím za účast na církevních bohoslužbách v oktávě Božího

Těla. (Viz tyto odpustky str. 326 č. 337).
Leo XIII 28. června 1889. — Přeloží-li se svátek na příští den, poji se k pobožnostem svátku také všechny příslušné odpustky.

K uctění trpícího Spasitele.

**350. Měsíční pobožnost k uctění
nejdražší Krve.**

Tuto měsíční pobožnost můžeme konati buď v červenci nebo v jinou dobu roční dle libosti a můžeme ji též v libovolný den začít; konáme ji buď veřejně nebo soukromě, určité modlitby nejsou předeepsány. Kdo se účastní této pobožnosti v některém kostele nebo v kapli, kde se veřejně koná, dosáhne: 7 let a 7 kvadragen denně; — plnomocných za čtyř podmínek, v libovolný den toho měsíce nebo v některý z osmi následujících dnů, kdo alespoň 10krát se jí účastnil. — Kdo ji koná soukromě zvláštními modlitbami (na př. č. 155 nebo 156) a nábožnými úkony, dosáhne: 300 dní denně; — plnomocných za čtyř podmínek v poslední den toho měsíce nebo v některý z osmi následujících dnů. Pius IX. 4. června 1850

351. Poučení o Křížové cestě.

Křížovou cestou sluje cesta, kterou Spasitel náš vykonal z domu Pilátova, kde byl odsouzen, ulicemi jerusalemskými na horu Kalvarii,

kde byl na kříži, jež sám byl nesl, pro spásu celého světa ukřižován. Není pochyby, že blah. Panna Maria, svatí apoštolové a první křesťané vroucně uctívali svatá místa, která Pán Ježíš svým utrpením posvětil, konajíce po příkladu Spasitelově zbožně cestu křížovou. Již za prvních dob putovali věřící z celého světa do svaté země, ale křížová cesta vešla teprve za křížových výprav a po nich ve všeobecnou známost. Ježto nebylo lze všem věřícím navštívití svatých míst, zvláště když se svaté země zmocnili nevěřící, byly počátkem 15. století zřizovány v kostelích a kaplích kříže a obrazy, které představovaly výjevy z utrpení Spasitelova. Tak věřící alespoň v duchu putovali po svatých místech, když jich nemohli navštívití osobně. Církev svatá obdařila křížovou cestu mnohými odpustky. Pobožnost křížové cesty bez odporu působí na všechny dojmem mocným a to jak na srdce hříšníků, aby se obrátili, a na srdce vlažných, aby se povzbudili, tak i na spravedlivé, aby se ve ctnosti zdokonalili. —

Křížová cesta má 14 zastavení a musí býti způsobem od svaté církve předepsaným zřízena*) a posvěcena. Odpustky jsou spojeny

*) Sv. Otec Pius X. udělil 23. května 1908 sanaci pro všechny chyby, které se dosud udály při zřizování křížových cest v kostelích, kaplích a na jiných místech. Jest ovšem nutno opravití chyby, vztahující se na

s dřevěnými kříži, které jsou u každého zastavení umístěny a dle všeobecného obyčeje se podobou Ukřižovaného neopatřují; bez těchto křížů nelze odpustků dosíci. Obrazy znázorňující jednotlivé výjevy z utrpení Krista Pána nejsou sice nutny, ale přece velmi užitečny, poněvadž nám rozjímání o utrpení Páně usnadňují. Proto jest dávným zvykem u každého zastavení tyto obrazy, odpovídající 14 výjevům utrpení Páně v Jerusalemě, umístiti; rovněž dávným zvykem jest umísťovat dřevěné kříže nad obrazy a to tak, aby byly viditelné. Abychom dosáhli odpustků, jest nutno:

1 Abychom navštívili pořadem jednotlivá zastavení jdouce od jednoho zastavení ke druhému. Pouze při veřejné společné křížové cestě mohou věřící zůstat na svých místech, a kněz se dvěma kostelníky nebo zpěváky jde od jednoho zastavení ke druhému a modlí se střídavě s lidem příslušné modlitby. Tímto způsobem lze konati křížovou cestu i v klášterech a výchovných ústavech; věřící však se alespoň obrací k jednotlivým zastavením a s knězem nebo vůdcem vždy pokleknou a povstanou. Kdo ale křížovou cestu koná soukromě, musí jednotlivě všechna zastavení navštívit; nemůže-li tak učiniti buď pro nedostatek místa,

podstatné a proto nezbytné podmínky při křížové cestě, na př. kovové křížky zaměnit dřevěnými, umístit křížky, kde jich není atd.

pro nával lidu nebo pro tělesnou slabost, tu dostačí, když se pokaždé k jednotlivým zastavením alespoň obrátí.

2. Abychom všech 14 zastavení navštívili zajednou bez přestávky; pouze přestávky nepatrné nebo i delší, v nichž jest nám vykonati jinou pobožnost (na př. přijmouti svaté svátosti nebo býti na mši sv.), jsou dovoleny.

3. Abychom dle své schopnosti zbožně rozjímalí o utrpení Páně, byť i jen krátkou dobu. Ústní modlitba není předepsána, ale také pouhá ústní modlitba nepostačí k dosažení odpustků. Nedovede-li někdo, na př. prostý věřící, rozjímat, dosáhne přece odpustků, když se u každého zastavení nad utrpením Páně trochu zamyslí a s trpícím Spasitelem soustrast vzbudí. Chvalitebným obyčejem jest připojiti u každého zastavení krátkou modlitbu, Otče náš, Zdrávas, Maria, a některé zbožné povzdechy, jako „Můj Ježíši, milosrdenství“ a pod.

4. Abychom byli ve stavu posvěcující milosti; zpověď a sv. přijímání není předepsáno, a proto jest radno křížovou cestu začíti projevem dokonalé lítosti.

O d p u s t k y: Kdo vykoná křížovou cestu, dosáhne dle výnosů Apoštolského Stolce těch odpustků, kterých by dosáhl, kdyby osobně navštívil křížová zastavení v Jerusalemě. Jest jisto, že křížová cesta jest nadána mnohými

odpustky plnomocnými i neplnomocnými; neplnomocných odpustků lze dosíci častěji, o plnomocných není jisto, zda jich lze dosíci za den vícekrát. Všechny odpustky křížové cesty lze přivlastniti duším v očistci; v milostivém létě pak jich dosáhneme výhradně za zemřelé, ježto ostatní odpustky se obyčejně zrušují.

Pobožnost křížové cesty.

(Nic nás tak neutvrzuje v dobrém předsevzetí, jako rozjímání o utrpení Pána Ježíše, o tom utrpení, ve kterém láska a dobrota našeho Spasitele k nám hříšným lidem slavila pravé vítězství. Proto konej křížovou cestu častěji, a to způsobem, jaký ti vnukev tvá zbožnost a duševní nálada. Při jednotlivých zastaveních rozjímej tak, jakoby Božský Spasitel křížovou cestu nyní konal a ty ho provázel: vždyť Kristus Pán, když skutečně trpěl, ve svém tehdejšímu utrpení i na tebe s láskou myslil, tebe ve svém milosrdenství byl pamětliv, za tebe na kříži umíral. Nemůžeš-li konati delších rozjímání, vzbud na začátku dokonalou lítost a prodli pak alespoň na krátko u každého zastavení: představ si tam příslušnou bolest svého Spasitele, poděkuj mu za jeho lásku, popros ho za odpuštění, podej mu v náhradu svou soustrast a vděčnost, obětuj mu svůj čistý úmysl a požádej ho o milosti, kterých potřebuješ.)

Modlitba přípravná.

V nehlubší pokoře se Tobě klaním, můj ukřížovaný Ježíši! Jsa pamětliv Tvého bolest-

ného umučení chci Tebe nyní provázeti na Tvé poslední cestě, kterou jsi za naši spásu na Kalvarii vykonal. Chci při jednotlivých zastaveních s vroucí myslí rozjímati o Tvé nesmírné lásce ke mně a o Tvém hořkém utrpení: tato zastavení byla pro Tebe zdrojem potupy, bolesti a muk, pro mne však jsou spasitelným prostředkem ku polepšení a útěchou v každém soužení. Chci tuto pobožnost konati s úmyslem, s jakým Ty's ji konal, a se srdcem plným lítosti nad svými hříchy, plným lásky, soustrasti a vděčnosti za Tvé utrpení; Ty pak mne osviť, abych Tvou dobrotu a lásku náležitě poznal a Tvé ctnosti hluboko do srdce si vštípil. Spojuji se zvláště s úmysly a city Tvé přesvaté Matky Panny Marie, která tak věrně při Tobě stála ve Tvém utrpení: dej, ať jejím zrakem hledím na Tvé utrpení, ať jejími slzami oplakávám Tvoji smrt, ať jejím Srdcem Tobě splácím Tvou lásku ke mně! Abych však tuto pobožnost konal se srdcem čistým a kajícím a tím jistěji dosáhl milostí a odpustků s ní spojených, hle, můj nejdražší Ježíši! nenávidím hřích a chci raději zemřít, než bych se příště proti Tobě, svému svrchovanému Pánu a Soudci, těžkým hříchem provinil. Se srdcem upřímným a zkroušeným lituji všech těžkých hříchů, které jsem až dosud spáchal, poněvadž jsem jimi Tebe, své nejvyšší a lásky nejhodnější

Dobro, urazil. Z lásky k Tobě želim také všech svých lehkých hříchů, neboť i těmito jsem Tebe, svého nejdobrotivějšího Boha, rozhněval. Miluji Tě nyní nade všecko, můj Ježíši, a proto Ti slibuji, že se s milostí Tvou všelikého hříchu vystříhám a že budu jen Tobě s láskou a věrností sloužiti. Požehnej mi, abych touto pobožností Tebe oslavil, za své hříchy zadost učinil, věrným duším v očistci zjednal hojné úlevy a svou lásku k Tobě, ó nejsladší blaho duše mé, rozmnožil. Amen.

1. z a s t a v e n í.

(Pán Ježíš na smrt odsouzen.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Nejtíší Ježíši! Ty's přišel na svět, abys nás hříšné se svým nebeským Otcem smířil a tak od věčné smrti vysvobodil. Z nekonečné lásky k nám a z dokonalé poslušnosti ku svému Otci podrobuješ se nyní tiše a pokorně, avšak zcela dobrovolně rozsudku svých tvorů. Přijímáš rozsudek, a jak nespravedlivý! Tvoji nepřátelé Tě křivě obžalovali ze závisti a revnivosti, a Pilát propouští ze zbabělosti a z bázně, aby neupadl do nemilosti císařovy, Barabáše na svobodu, Tebe však odsuzuje na smrt, a to na smrt nejpotupnější a nejbolestnější. Zde stojíš, zbičovaný a trním koruno-

vany, Tvým nejsvětějším Srdcem proniká vášnivý hlas svedeného lidu: „Ukřižuj, ukřižuj ho!“, nespravedlivý rozsudek a jástot Tvých nepřátel. Ach, jak Tě bolí nevděk Tvého vyvoleného národa, který zavrhuje Tebe, pravého Syna Božího a svého zaslíbeného Spasitele! Nyní vidím, že tento rozsudek měl stihnouti celé lidské pokolení, Ty však bereš vinu celého lidstva na sebe a přijímáš rozsudek z ruky svého Otce, abys nám vyprosil milost a odpuštění. Ó Ježíši! v jednání Piláta a Židů vidím jednání své: I já jsem volil raději Barabáše než Tebe, dáváje přednost hříšné rozkoši před Tebou, svým nejvyšším Dobrem; i já jsem Tebe obžaloval urážíje Tě lživými řečmi a neláskou ku bližnímu; i já jsem Tebe odsoudil tím, že jsem hřešil a tak se od Tebe zcela odvracel. Od této chvíle však se to již nestane! Chci v sobě samém starého člověka odsouditi a ve Tvém soudu, ve sv. zpovědi, na sebe upřímně žalovati, abych dosáhl odpuštění hříchů a byl jednou vysvobozen od věčné smrti, kterou jsem již tolikráte zasloužil. Chci své srdce očistiti ode vší závisti a revnivosti vůči bližnímu a vystříhám se všech úsudků nespravedlivých, křivých a nelaskavých. Po Tvém příkladu jsem i já ochoten tiše snášeti urážky a příkoří jsa pamětliv Tvých slov: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem,

a naleznete pokoj duším svým.“ (Mat. 11, 29.)
Ty pak, ó Ježíši, přispěj mi svou milostí,
abych tato předsevzetí věrně vyplnil, a budiž
mi jednou Soudcem vlídným a milosrdným!
Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otci.

Můj Ježíši, milosrdenství!¹⁾

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!²⁾

2. z a s t a v e n í.

(Pán Ježíš bere na sebe těžký kříž.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Božský Učiteli! Ty jsi nám svým slovem a svým životem ukázal cestu k věčnému spasení, a zvláště křížovou cestou nás pobádáš, abychom Tě následovali, Tvého utrpení se účastnili a tak věčné slávy dosáhli. Ó Ježíši! Ty's po svůj celý život toužil po svém kříži a nyní se svatým nadšením přijímáš, objímáš a líbáš tento nástroj svého umučení a našeho vykoupení. Ty zveš i mne řka: „Zapři sebe sám a vezmi kříž svůj a následuj mne!“ (Mat. 16, 24.) S ochotností a oddaností bereš na sebe těžký kříž, abys smazal hříchy celého světa, a já, ach, tolikrát se zdráhal snášeti zasloužená utrpení, jimiž mne božská prozře-

¹⁾ 300 dní pokaždé. Pius X. 20. května 1911.

²⁾ 300 dní pokaždé. Pius IX. 30. září 1852.

telnost navštívila! S nevolí a netrpělivostí jsem dosud nesl svůj kříž a nejevil jsem ochoty křížem a utrpením smýti tresty za své mnohé hříchy. Můj drahý Spasiteli! uděl mi síly a milosti, abych příště všechny starosti, svízele a nemoci, které na mne snad sešleš, ochotně a trpělivě snášel, jimi za své hříchy zadost učinil a své zásluhy pro nebe rozmnožil. Lituji svých hříchů z celého srdce, spojuji své starosti s křížem Tvým a jsem nejen ochoten přijmouti z Tvé ruky těžší utrpení, ale chci zvláště snášeti i nepatrné kříže, jimiž mne ve své moudrosti denně navštěvuješ. Dej, ať poznám tíži hříchů, které na sebe bereš, a až do své smrti dobrými a kajícími skutky Tebe usmíruji.

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

3. z a s t a v e n í.

(Pán Ježíš klesá po prvé pod křížem.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Nejtrpělivější Ježíši! Tvá nesmírná láska pobízí Tě v chůzi na nerovné a obtížné cestě a ačkoliv jsi ztýrán a ztrátou krve téměř vysílen, přece zmužile kráčíš v před. Kříž sám jest Ti lehkým a sladkým, ale naše hříchy

jej zatížily; ty dopadají na Tvůj kříž, již klopýtáš a ach, již upadáš pod těžkým břemenem! Nyní zde ležíš, zraněný a krvácející, od svých přátel jsa opuštěn a od nepřátel tupen, jak žalostný to obraz bídy a opuštěnosti! Zde pod křížem pykáš za to, že jsem upadl v život převrácený a hříšný; lehkomyslnost, s jakou jsem poklesl, zavinila Tvůj bolestný pád, Tvé zranění a ponížení. Klesl jsem, ale chci povstati ze svých hříchů a Tebe se přidržeti. Ale abych povstal, s Tvým nebeským Otcem se smířil a ve svém obrácení navždy setrval, potřebuji Tvé pomocné ruky; pomoz mi tedy, abych povstal ze svých nepravostí: hle nenávidím ze srdce své hříchy, lituji jich zkroušeně a pevně si umiňuji, že za Tvého přispění do starých hříchů již neupadnu. Dej, ať nad pokušením vítězím, ke hříchu svěsti se nedám a dopustím-li se přece těžkého hříchu, pak dopřej mi času a milosti, abych opět povstal, po cestě Tvých přikázání pozorně a pevně kráčel a tak šťastně dospěl prahu blažené věčnosti. Ó Maria, vypros všem čistým a nevinným duším vytrvalost a nám všem, zvláště pak těm, kteří poprvé do hříchu upadli, milost pravého pokání!

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

4. z a s t a v e n í.

(Pán Ježíš potkává svou zarmoucenou Matku.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Nejmilejší Ježíši! Cítím s Tebou soustrast pro nevýslovný bol, jaký svírá Tvé láskyplné Srdce, když sténaje pod těžkým křížem potkáváš svou ztrápenou Matičku, nyní tak opuštěnou. Ale raduji se s Tebou také pro velikou útěchu, kterou Ti podává její láska, věrnost a stálost v náhradu za nevděk lidu, který Tebe doprovází, a za nenávisť Tvých nepřátel. Pro Svou bolest a útěchu při tomto setkání uděl mi té milosti, abych se na své životní dráze s Tebou povždy setkával, u Tebe duševního míru a útěchy často hledal a ve svatém přijímání Tvou nejsladší přítomností sebe často posiloval. Dej, ať v době bezútěchy, kterou snad na mne sešleš, důvěra ve Tvou přítomnost mne silí a já na mysli neklesnu; posiluj mne v trpělivosti a přijď ke mně zvláště v hodince smrti! — Jak děkuji i Tobě, přesvatá Máti, za tento dojemný důkaz Tvé mateřské lásky! Ty hlásíš se k Ježíši právě, když se všichni od něho odvracejí; Ty vidíš ve svém odsouzeném Synu pravého Boha a našeho Spasitele a v jeho hořkém utrpení tajemství naší spásy, a tu chceš svou neohroženou přítomností míti ještě větší účast na

našem vykoupení. Ty's ochotna s Kristem býti, s ním trpěti, ano za něho i zemřítí; Ty jsi jeho pravou Matkou, Ty's královnou mučedníků! I já jsem Tebe potkal, Máti moje; i já jsem Tě našel a nechci již od Tebe odejítí, neboť jsem přesvědčen, že pod Tvojí mateřskou ochranou budu s láskou následovati svého Spasitele. A poněvadž se Tobě docela svěřuji, provázej mne tímto slzavým údolím, pomáhej mi ve strastech a potřebách, vzdaluj ode mne svou mocnou přímluvou všechny nepřátele mé spásy, vypros mně milosti setrvání v dobrém a přispěj mi zvláště v hodině smrti. Ó Ježíši a Maria, byl-li jsem až dosud příčinou Vašich bolestí, chci Vám od této chvíle s novou láskou a věrností sloužiti a ctnostným životem radost působiti.

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

5. z a s t a v e n í.

(Šimon cyrenský nese kříž za Pánem Ježíšem.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Nejsladší Ježíši! Již slábněš a umdléváš, ale nikdo Ti nechce uleviti. Jen Tvoji nepřátelé hledají pro Tebe pomoci, ale jediné z obavy, abys nezemřel vysílením dřívě, než Tě dostanou na kříž; i přinutí pohana Ši-

mona, aby nesl břímě místo Tebe. Šimon skutečně nese kříž, ale jen s nevolí a netrpělivostí! Ó Ježíši! i já jsem podoben Šimonovi: sešleš-li na mne kříž, ach, jak se vzpírám proti němu a jako z přinucení a s nevolí jej přijímám. Měj slitování s mou slabostí! Nyní si umiňuji, že ponesu za Tebou ochotně kříž svým sebezáporem a obětavostí, trpělivostí a horlivým plněním povinností svého stavu; Tobě pak chci kříž ulehčiti zvláště tím, že se sám hříchů uvaruji a cizí hříchy dle možnosti zamezím. Chci Tvými šlépějemi kráčet i Tebe na královské cestě kříže následovati. Odpusť mi nárek a reptání, jehož jsem se dopustil snášeje s nelibostí a s nevolí své strasti a svízele. Přispěj mi svou milostí, abych věrně vytrval ve službě Tvé, dokud Ty sám se mne kříže nesejmeš. Nechci se styděti za Tvůj svatý kříž, neboť vím, že jest nástrojem našeho vykoupení, vítěznou zbraní proti pekelné moci, znamením naší svaté víry, zárukou Tvé lásky, kotvou naší naděje, znakem smíru a odpuštění a zdrojem sladké útěchy. — Ó šťastný Šimone! jak ti závidí andělé sladkou tíží a jak ti děkuje Matka Spasitelova za tento skutek milosrdenství! Jak jsi se zdráhal nésti bezectný kříž! ale znenáhla se obracíš: tvůj pohled na Krista a na jeho soužení, na jeho tichost a trpělivost, a Kristův prosebný pohled na

tebe a jeho milost působí na tvé srdce, takže neseš kříž napřed s nevolí, potom z útrpnosti a konečně s láskou a s jakýmsi tajemným tušením, že nesa kříž máš účast na velikém díle, a že kříž ten je posvěcen od toho, za kterým jej neseš. — Ó Ježíši, učiň na přímlovu své Matičky, ať i já jsem soucitný ku svému bližnímu, ať snáším jeho vady, chyby a nedokonalosti s trpělivostí a s mírností je posuzuji.

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

6. z a s t a v e n í.

(Veronika podává Pánu Ježíši svůj závoj.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Nejdobrotivější Ježíši! Na Tvé bolestné cestě dostává se Ti přece útrpnosti a soucitu: ve své opuštěnosti přijímáš vděčně závoj, který Ti podává soucitná Veronika, abys jím utřel svůj svatý obličej, krví a potem zalitý. A hle! za tento nepatrný projev úcty a soustrasti odměňuješ se královsky tím, že vtiskuješ do podaného závoje věrný obraz své božské tváře. Ach, jak mne zahanbuje tato svatá žena: veliké služby Tobě již nemůže prokázati a proto Ti chce alespoň nepatrnou úsluhou

projeviti svou oddanost. Ty pak jsi tímto zázrakem vtisknul svůj obraz tím hlouběji do srdce své učednice; jak jest jím povzbuzena k nové horlivosti, k nové účinné lásce k bližnímu! Žel, že já nejednám po jejím příkladu: skutek šlechetné obětavosti považuji za těžký a dobré nepatrné skutky opomínám z lenivosti a lhostejnosti. Ó Ježíši, pohni srdcem mým, abych i já horlivě konal skutky milosrdenství, učiň, ať jsem pamětliv veliké ceny a zásluhy, jakou má každý sebe nepatrnější dobrý skutek vykonaný ve službě Tvé. Ty sám jsi tu zásluhu vyjádřil slovy: „Cokoli jste učinili jednomu z nejmenších bratří mých, mně jste učinili.“ (Mat. 25, 40.) Ryj svůj božský obraz po každém dobrém skutku, který z lásky k Tobě vykonám, vždy hlouběji do srdce mého, abych Tě vždy vroucněji miloval a Tobě horlivěji sloužil. Učiň také, ať se Tvůj obraz vynoří před mysl mou, kdykoliv pokušení na mne dolehne, abych si ihned připomenul, kolik jsi pro mne vykonal a vytrpěl. Tak ať stále ctnostně žiji před vševidoucím zrakem Tvým a při posledním soudu zasloužím spatřiti ne přísnou tvář spravedlivého Soudce, ale dobrotivou tvář svého Spasitele.

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

7. zastavení.

(Pán Ježíš klesá po druhé pod křížem.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Nejpokornější Ježíši! Jaký zármutek mne jímá, když vidím, jak Ty, ó Ježíši, jehož silou my všichni žijeme, opět podléháš slabé lidské přirozenosti a jsa vysílen po druhé na zemi klesáš pod bolestnou tíží. Nemilosrdní katané ani oddechu Ti nepřejí, ranami Tě k chůzi pobízejí a tak Tvé bolesti ještě zvyšují. Ach, nyní vím, že jejich surovost a bezohlednost je pouze nástrojem mých hříchů a návyků, do kterých přese všechna dobrá předsevzetí z nedbalosti a z nedostatku pevné vůle znova upadám. Zde ležíš v prachu a ponížení, můj nebeský Králi, a to proto, že já se povyšuji a domýšlivostí a pýchou hřeším. Ležíš zde pod křížem, jakobys mne, nehodného hříšníka, na kolenou chtěl prositi, abych konečně přestal Tebe svými hřichy urážeti. Ó Ježíši! lituji z celého srdce své dosavadní nestálosti, nerozhodnosti a bláhové sebedůvěry, která mne již tolikráte ku pádu přivedla; lituji své samolibosti a ješitnosti, své domýšlivosti a pýchy, kterou jsem se tak často provinil. Přispěj mi svou milostí, abych věrně vytrval v dobrém předsevzetí, které jsem při

poslední svaté zpovědi učinil, a s horlivostí užíval všech prostředků, které mne od opětovného pádu uchovají. Budiž mi útěchou ve strastech, vzorem v pokušení a silou v slabosti a mdlobě! — Ó Maria, vypros mi na svém trpícím Synu skromnosti a pokory, pravé lítosti a pevné vytrvalosti!

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

8. z a s t a v e n í.

(Pán Ježíš napomíná ženy jerusalemské.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Nejmilostivější Ježíši! V zástupu lidu, který Tebe doprovází na horu Kalvarii, nescházejí duše soucitné; jsou to jerusalemské ženy se svými dětmi. Tvé nezasloužené utrpení a ponížení je dojímat, Tvůj velebný zjev na ně působí, a tu lkají nad Tvým žalostným osudem; nedbajíce zlosti Tvých nepřátel projevují svou soustrast s Tebou a tak odsuzují nespravedlivé jednání Tvých protivníků. Ty však obracíš se k nim a napomínáš je: „Dcery jerusalemské, neplačte nade mnou, nýbrž samy nad sebou plačte a nad dítkami svými!“ (Luk. 23, 28.) Jakobys jim pravil: „Vy vidíte v mém soužení nezasloužené, časné a přirozené neštěstí, ale neznáte hlubší důležitosti a

nadpřirozeného dosahu mého utrpení. Váš soucit a pláč je spravedlivý, ale sám o sobě bude mnohým neužitečný, neboť i za mnohé z vás bude má krev vylita na zmar, a to pro vaše hříchy. Když takový trest stihl mne nevinného za cizí hříchy, jakého trestu zaslouží teprve váš lid, který mne na smrt odsoudil, a vůbec každý nekající hříšník, který mne, svého Boha a Spasitele, novými hříchy uráží?“ Ó Ježíši, vím, že pouhý soucit bez čistého úmyslu a beze skutků, pouhé slzy bez kajícího a pravého obrácení nemají ceny. Co mi prospěje, budu-li želeť Tvého utrpení, pak-li se nevzdám hříchu, který je příčinou Tvé smrti, a zemru-li v něm, i příčinou mé záhuby? Ale Ty nechceš, abych zahynul, Ty chceš, abych se obrátil a žil ve Tvé milosti. Vzbuď v mém srdci tak vroucí lítost nad mým dosavadním životem, abych se dokonale polepšil, pro Tvé neskonalé zásluhy odpuštění dosáhl a svým ctnostným životem hojných zásluh pro nebe si dobyl. Zvláště Tebe vroucně prosím za milost, abych se ze svých hříchů vždy upřímně vyznával a Tebe ve svatém přijímání s náležitou přípravou přijímal. Lkáti bych měl nad sebou, když pomním, jak těžce jsem hřešil a jak nepatrným způsobem jsem až dosud zadost činil. Nyní si pevně umiňuji, že pokání ve sv. zpovědi mi uložené vždycky ochotně, věrně a svědomitě vykonám a že se vynasnažím, abych

zadostučinění za své hříchy dobrovolným pokáním, sebecmrvením, dobrými skutky a trpělivostí dle možnosti doplnil a tak jednou v nebesích na Tebe patřiti zasloužil. Amen.

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

9. zastavení.

(Pán Ježíš klesá po třetí pod křížem.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Nejdražší Ježíši! Již jsi nedaleko místa popravného a s napětím posledních sil vystupuješ na kalvarskou vyšinu; tu klesáš po třetí jsa úplně vysílen. Jak trpíš, můj drahý Spasiteli, když suroví katané Tebou smýkají chtějíce zrychlití Tvůj poslední chod. Klesáš po třetí, ale Tvá láska neklesá; trpíš z lásky k nám a proto přes veškeru svou mdlobu znova povstáváš, abys vyplnil vůli Otce nebeského, abys dokonal svou krvavou obět a nám zjednal spásu a odpuštění. Cítím s Tebou vroucí soustrast, ó Ježíši, blahořečím a klaním se Tobě, z lásky ke mně poníženému a opuštěnému. Třikráte jsi chtěl klesnouti, abychom poznali, jak nesmírnou vinu, která lidstvo tížila, Tvůj nebeský Otec na Tebe vložil žádaje ve své spravedlivosti příslušné zadostučinění. I za mne zde trpíš: trpíš za mou

lehkomyslnost a slabost, s jakou jsem svá předsevzetí, jimiž jsem Ti slíbil polepšení, opět a opět ku pádu přivedl; trpíš za moji zbabělost, jakou jevím ve službě Tvé: kdykoliv na mne dolehne těžší obět, zdráhám se ji přinést; trpíš za mou malomyslnost, jakou často jevím, kdykoliv přes své dobré předsevzetí opět upadnu. Nyní však se Ti docela zasvěcuji a obětuji Tobě zvláště svou dobrou vůli trvale se polepsiti. Přispěj mi svou milostí, abych se od cesty Tvých přikázání neodchýlil a klesnu-li přece někdy, abych mysl nepozbýval, nýbrž znova povstal, ve vroucí lítosti a lásce se s Tebou, mé nejvyšší Dobro, opět spojil a ve Tvé službě až do konce věrně vytrval. — Ty pak, ó Maria, vypros všem, kteří žijí ve hříchu smrtelném, milost, aby náležitě poznali brozný stav své duše a již navždy ze hříchu povstali.

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

10. z a s t a v e n í.

(Pán Ježíš roucha zbaven a vínem s myrrhou napájen.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Nejčistší Ježíši! Již jsi dosáhl cíle své cesty, ale tu pro Tebe nastávají muka daleko horší. Katané trhají nemilosrdně s Tvého

přesvatého Těla oděv a obnovujíce tak krví zaschlé rány působí Ti bolest, jakoby Tě znova bičovali. Ale mnohem větší zármutek a žal působí Ti trapná potupa, když Tě před lidem obnažují, takže zde stojíš Ty, Králi věčné velebnosti, jsa zbaven svého oděvu a jsa zahalen jen kusem sukna a krví, která se proudem řine z obnovených ran. V tomto svém ponížení neodmítáš ani nápoje ze soucitu Ti podaného; ale přece jen okoušíš a nechceš více píti. Nyní vidím, ó Ježíši, jak svatý příklad mi zde dáváš, a bolestný dojem se mne zmocňuje, když pomním, za co zde trpíš. Po celý svůj život byl jsi vzorem chudoby a nyní, chtěje umřítí v úplné chudobě, necháváš se o svůj poslední šat oloupiti. Tím mi dáváš příklad, abych pohrdal vším pomíjitelným, abych nelpěl nezřízenou žádostí na věcech pozemských a abych se jen Tvé službě věnoval; zvláště pak mne napomínáš, abych svlékl se sebe roucho hříchu a nepravosti a oblekl se čistým rouchem milosti. A co je příčinou Tvé potupy a Tvého zneuctění, Pane nejčistší a nejsvětější? Ach, ano, svým obnažením činíš zadost za všechny hříchy, spáchané proti stydlivosti a proti svaté čistotě, za všechny hříšné myšlenky, tělesné žádosti a za všechna pohoršení. Vína, smíšeného s myrrhou a podaného Ti za tím účelem, aby Tě omámilo a tak Tvé další bolesti zmírnilo, ne-

požíváš, jednak, abys mohl trpěti s plným vědomím, jednak, abys učinil zadost za naši nestřídmost a za naše požitkářství. Ó Ježíši, lituji ze srdce všech smyslných rozkoší a svatě si umiňuji, že se příště všeho vystříhám, co se Tvému Božskému Srdci snad nelíbí nebo protiví. Znič ve mně všechny hříšné žádosti, vstěp do duše mé nenávisť, ošklivost i hrůzu přede vším, co by mne mohlo poskvřniti, a učin, ať jen čistá láska k Tobě řídí všechny mé myšlenky a tužby, všechny řeči a skutky mé. Amen.

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

11. z a s t a v e n í.

(Pán Ježíš je přibíjen na kříž.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Zahanben stojím před Tebou, můj křížovaný Ježíši, který pro mé hříchy jsi přibíjen na potupný kříž. Katané napínají Tvé přesvaté, zraněné Tělo na tvrdé dřevo, rozpínají Tvé svaté ruce, které vždycky jenom žehnaly, a Tvé svaté nohy, které vždycky jenom zbloudilé ovečky hledaly, a přibíjejí jednu po druhé. Tyto pádné údery působí mocně na duši mou, vždyť každý úder zavinil jsem i já svými hříchy, z nichž každý je hřebem, který

protíná Tvou žehnající ruku, Tvou přesvatou nohu. A tyto všechny bolesti snášíš s nebeskou tichostí a máš pro své tryznitele jedině slova odpuštění, smíru a přímluvy. I na mne myslíš, i za mne se přimlouváš, i za mne své bolesti obětuješ, za mne, jenž jsem Ti svými hříchy tuto trýzeň zvyšoval. V duchu pokory, lítosti a lásky líbám Tvé svaté, bolestné rány a vroucně Tě prosím, nedej, aby na mně byly zmařeny. Ke svatým ranám Tvým chci bráti své útočiště jako k jistému útulku, kdykoliv na mne dolehnou starosti a nebezpečnosti, a u Tvého kříže budu hledati síly a útěchy v každém utrpení. Tvého příkladu však, jaký mně při svém ukřižování dáváš, chci věrně dbáti: slibuji Ti, že budu příště své tělo se všemi jeho nezřízenými žádostmi, naruživostmi a náklonnostmi v duchu křesťanského sebezapírání křižovati, že chci jedině s Tebou a pro Tebe žíti a tak jako Ty všem, kteří mne urážejí a pronásledují, z celého srdce odpouštěti.

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

12. z a s t a v e n í.

(Pán Ježíš na kříži umírá.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Můj drahý Spasiteli! Nyní zde na kříži visíš ve hrozných mukách, trpíš nesmírné bolesti tělesné, Tvá poslední síla mizí, celé tři hodiny zápasíš se smrtí. Ale Tvůj pohled s kříže na zemi a k nebesům mi hlásá, že mnohem větší je Tvá duševní trýzeň. Hledíš-li na zemi, vidíš, jak se Ti nepřátelé ve své zlobné radosti posmívají a rouhají, vidíš necitelnost a nevděk svého lidu, vidíš vojíny, jak se dělí o Tvá roucha, a i těch několik věrných duší pod křížem množí svým žalem Tvůj zármutek. Tvůj pohled k nebesům připomíná Ti opět Tvou opuštěnost, takže voláš: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ Ano, jsi opuštěn, umíráš veřejně jako nepravý prorok, jehož životní dílo zdánlivě se úplně shroutilo. Tvoji opuštěnost zvyšuje vědomí, že Tvá vykupitelská smrt bude mnohým pro jejich zlobu příčinou věčné záhuby. Ale, jak září ještě na kříži Tvá láska a Tvé milosrdenství! Svým tryznitelům vyprošuješ odpuštění, nám dáváš svou přesvatou Matičku za matku a orodovnici, na jediný lítostný povzdech odpouštíš kajícímu lotru veškeru vinu a trestuhodnost a, když jsi všechno dokonal, abys nás hříšné spasil, svěřuješ se v lásce svému nebeskému Otci a vydechuješ svou nejsvětější duši. Umíráš smrtí hroznou, ale též úctyhodnou, svatou, slavnou, smrtí Boha-člověka; umíráš v plném vědomí, za projevu svých

božských ctností a z vlastní vůle. Viz mne, ó Ježíši! Se zástupcem, který je přítomen Tvé smrti, biji se v prsa na znamení své viny, se setníkem velebím Boha a vyznávám Tvé božství, se svatými ženami sdílím zármutek nad Tvým umučením, s Tvým miláčkem sv. Janem uvažuji poslední okamžiky Tvého života, se sv. Magdalenou objímám v lásce Tvůj kříž a lituji vroucně svých hříchů a s Tvojí Matičkou věnuji Ti svou lásku a sebe celého Ti obětuji. Nyní jsi všechno dokonal: své učení jsi potvrdil svou smrtí, všechna proctví jsi vyplnil, nad peklem, smrtí a hříchem jsi zvítězil, svou krvavou obětí jsi dokonal naše vykoupení a svými nekonečnými zásluhami jsi naplnil duchovní poklad své svaté Církve. A poněvadž jsi svou smrtí i naši smrt posvětil, obětuji Tobě již nyní svou smrtelnou úzkost a všechny bolesti svého umírání. Uchovej mne od smrti náhlé a nenadálé a dej, ať umru s nadějí, že jsem s Tebou smířen a že opouštím toto slzavé údolí také s blahým vědomím, že jsem smířen se všemi, kterým jsem ve svém životě snad ublížil.

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

13. z a s t a v e n í.

(Panna Maria přijímá tělo Ježíšovo na svůj klín.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Bolestná Máti! Tvůj božský Syn již dokonat, jeho přesvaté Tělo visí dosud na kříži, Ty pak se obáváš, že nebudeš mít ani té útěchy, abys je sama pochovala. Ale Boží prozířetelnost posílá dva věrné učedníky, a ti snímají šetrně přesvaté Tělo s kříže a kladou Ti je na klín. Ach, jaké hoře jímá Tvé Srdce nyní, kdy Tvůj nejmilejší Syn mrtev na Tvém klíně spočívá! S obdivuhodnou láskou jsi nám darovala svého Syna jako spanilé děťátko, a lidská zloba Ti ho vrací neslýchaným způsobem umučeného. Žel, i moje hříchy Ti jej odejmuly a ukřižovaly a tak i Tvé láskyplné Srdce zranily! Odpusť mi, měj mne opět za své dítě a přijmi mne do své mateřské ochrany. Hle, viz, tyto rány Tvého Syna jsou naším výkupem, Ty pak jsi Matkou milosrdenství. Byl-li jsem až posud tak málo pamětliv utrpení Tvého Syna a Tvých bolestí, zaslibuji se Ti nyní docela a chci příště ve svých nesnázích vždy u Tebe pod křížem hledati pomoci a útěchy. Děkuji Ti zvláště za to, že jsi tak ochotně svolila k oběti svého Syna z lásky k nám hříšným lidem, abychom dosáhli odpuštění a nebyli zavrženi. — Nyní klaním se i Tobě, můj drahý Ježíši, jenž jsi chtěl spočinouti na klíně své přesvaté Matky. Padám na kolena před Tvým umučeným Tělem a

vroucně líbám všechny Tvé rány. Děkuji Ti zvláště za Tvých pět svatých ran, které jsi i za mne vytrpěl a svému nebeskému Otci v nejčistší lásce a dokonalé poslušnosti jako smírnou obět přinesl. Dej, ať se Tvůj svatý kříž, Tvoje utrpení a Tvé rány hluboko vryjí do mé paměti, abych světu i sobě odumřel a jen Tobě žil, mé Dobro nejvyšší!

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

14. z a s t a v e n í.

(Tělo Pána Ježíše v novém hrobě pohřbeno.)

V. Klaníme se Tobě, Kriste, a velebíme Tebe.

R. Neboť svým svatým křížem svět jsi vykoupil.

Nejdražší Ježíši! Jako jsi za svého pobytu na zemi neměl, kde bys hlavu položil, tak nemaje ani po smrti vlastního hrobu jsi pochován ve hrobě cizím. Jak mne dojíká láska a odvaha šlechtných mužů, které jsi vyvolil, aby Ti upravili důstojný hrob pro Tvé slavné zmrtvýchvstání; s jakou uctivostí a zbožností připravují Tvé mrtvé Tělo k poslednímu odpočinku a do nového hrobu je ukládají! Totéž své Tělo, které za mne trpělo, na kříži dokonalo a do hrobu bylo položeno, ale živé a oslavené, mi podáváš ve svatém přijímání. Ó Ježíši, přispěj mi svou milostí, abych měl i já srdce čisté, ctnostmi ozdobené a důstojně

připravené, kdykoliv do něho svátostně zavítáš. Vzbud' v mém srdci živou touhu po častém svatém přijímání, odpusť mi dosavadní nevšímavost a nešetrnost, kterou jsem snad dosud choval ke Svátosti Tvé lásky, a smiluj se nade mnou zvláště v hodince smrti, abych s tohoto světa neodešel bez posily sv. přijímání. — Zdravím i Tebe, posvátný hrobe mého Spasitele! jak slavným jsi pro poklad, který chováš! slavným jsi pro úctu nás všech, kterým jsi drahou památkou, slavným pro strach Kristových nepřátel, kterým z tebe vzejde spravedlivý Soudce, slavným i proto, že dopřáváš časného odpočinku svému Stvořiteli! Kéž mne stále pamatuješ na můj pravý poslední cíl, kéž dusíš ve mně nezřízenou lásku ke věcem pozemským! — V tomto hrobě nyní odpočíváš, můj drahý Spasiteli, ale třetího dne vstaneš vlastní mocí z mrtvých jako vítěz nad smrtí a ďáblem. Nuže, pro svůj hrob a pro své slavné vzkříšení dopřej i mně a všem mým drahým, abychom jednou oslaveni ze hrobu povstali a s Tebou do věčné slávy vešli. Amen.

Můj Ježíši, milosrdenství!

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!

Modlitba závěrečná.

Nejsladší Ježíši! Děkuji Ti vroucně za milost, že jsem mohl býti alespoň na krátko

přítomen Tvému hořkému utrpení. Přijmi milostivě pobožnost křížové cesty, kterou jsem právě vykonal, jako nepatrnou náhradu za Svou dobrotu a jako důkaz mé vděčnosti a lásky. Doplň ji, ó Ježíši, ve svém milosrdenství a na přímluvu své přesvaté Matky Panny Marie a všech svatých svými zásluhami a učiň, ať prospěje k oslavě Tvého Jména, k mému spasení a k útěše věrných duší v očistci, zvláště duší . . . , za které obětuji odpustky s touto pobožností spojené. Svěřuji Ti všechna vnuknutí, která jsi mi seslal, a uzavírám s důvěrou do Tvého zraněného Srdce všechny své úmysly, své tužby a potřeby; Ty pak, ó Ježíši, požehnej dobrým předsevzetím, která jsem při této křížové cestě s Tvou milostí učinil. Amen.

Otče náš. Zdravas, Maria. Sláva Otci.

352. Pobožnost křížové cesty s tak zvaným zastávkovým křížkem.

1. Všichni, kteří z vážného a spravedlivého důvodu nemohou konati křížové cesty v kostele nebo na místě, kde je zřízena, jako nemocní, vězni, cestující, věřící, kteří žijí daleko od křížové cesty atd.*), dosáhnou všech odpustků křížové cesty, pomodlí-li se, držíce v ruce

*) Kdo moha snadno vykonal křížovou cestu (na př. jsa v kostele) jí nevykoná, nýbrž této výsady užije, odpustků nedosáhne.

křížek s podobou Ukřižovaného za tím účelem od kněze k tomu oprávněného*) zvláště posvěcený, 20krát: Otčenáš, Zdrávas, Sláva Otci, totiž 14krát místo návštěvy 14 zastavení, 5krát k uctění pěti svatých ran Krista Pána a jednou za sv. Otce. (Klement XIV. 26. ledna 1773 a Pius IX. 11. srpna 1863.)

2. Těžce nemocní, kterým je zhoła nemožno pomodlit se 20krát Otčenáš atd., dosáhnou odpustků, vykonají-li ústně před tímto křížkem projev lítosti s povzdechem: „Prosíme Tě, přispěj služebníkům Svým, které jsi svou drahou Krví vykoupil“, a alespoň srdcem se pomodlí 3krát: Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otci, které jim jiný (na př. ošetřovatel) předříkává. (Leo XIII. 12. června 1903.)

3. Křížek pozbude odpustků, pak-li majitel uživ ho jiným jej prodal, daroval nebo půjčil. Modlí-li se několik věřících, kteří nemohou konati křížové cesty, společně těchto 20 Otčenášů atd., tedy dostačí, když jeden z nich drží křížek a s ostatními střídavě se modlí. (Leo XIII. 19. ledna 1884.) Křížek zastávkový se tedy hodí také pro vůdce poutníků.

4. Odpustky tyto jsou spojeny s podobou Ukřižovaného na křížku, která musí býti na

*) Světiti tyto křížky přísluší jen představeným rádu sv. Františka, jakož i kněžím, které generál tohoto rádu nebo Apoštolská Stolica zplnomocní. Redemptoristé u nás mají tuto výsadu.

kříži buď připevněna nebo vypoukle provedena, aby vyčnívala. Křížek se tedy může nahraditi jiným, zůstane-li jen tatáž podoba Ukřižovaného, která má býti zhotovena z látky pevné a trvanlivé, jako z pevného dřeva, mosazu, bronzu, mědi, železa.

K uctění blahoslavené Panny Marie.

Pobožnosti všeobecné.

353. Malé hodinky k uctění blahoslavené Panny Marie.*)

Malé hodinky k uctění Panny Marie sestávají z výběru 150 žalmů královského proroka Davida a to ze žalmů hodících se na Pannu Marii, s příslušnými antifonami, chvalo zpěvy, verši, absolucemi, požehnáním, čteními, responsoriemi, kapitolami a modlitbami. Mají sedm dílů: jitřní s chválami, hodinku první, třetí, šestou, devátou, nešpory a doplněk. — Kdo chtěl dříve dosíci odpustků, musel se hodinky modliti latinsky. Avšak sv. Otec Pius X. udělil 28. srpna 1903 odpustky i těm, kteří se je modlí v řeči mateřské, ale jen při modlení soukromém. Modlení hodinek (Mariánských i Hodinek za zemřelé) jest soukromé nejen tehdy, když se věřící sám hodinky modlí, ale

*) Česky jsou vydány samostatně v Brně (Bened. knihtiskárna) za 20 h, s výkladem za 40 h.

i tehdy, když se hodinky tyto konají společně v domě náboženském (jako v klášteře, semináři atd.). V řeči mateřské se mohou konati společně i v kostele nebo veřejné kapli s takovým domem spojené, ale v tomto případě při zavřených dveřích. (Pius X. 18. prosince 1906). Po hodinkách se vždy modlíváme klečíc modlitbu „Svatosvaté a nerozdílné Trojici“ s příslušnými veršíky, Otče náš a Zdrávas. Sv. Otec Pius X. obdařil odpustky jednu modlitbu, modlíme-li se ji po hodinkách Mariánských nebo po breviáři. Jest uvedena na str. 294. č. 300. — Hodinky nutno se modliti dle obřadů římského breviáře (12. března 1855); pouze Dominikáni se svými Terciáři dosáhnou odpustků za svoje hodinky (16. listopadu 1888) a (8. června 1904) též v řeči mateřské. Tuto výsadu má též celý řád Cisterciáků (16. listopadu 1895).

Odpustky: 7 let a 7 kvadragen denně za celé hodinky. — Pinomocné měsíčně za dvou podmínek. — 300 dní denně za jitřní s chválami. Leo XIII. 17. listopadu 1887. — Po 50 dnech za každou hodinku, za nešpory a za doplněk, i když se je modlíme odděleně. Leo XIII. 8. prosince 1897.

354. Jedenáct novén k uctění Panny Marie.

Tyto devítidenní pobožnosti k uctění hlavních tajemství, která jsou předmětem svátků

Matky Boží, můžeme konati v kteroukoliv dobu roční, veřejně nebo soukromě s libovolnými modlitbami od duchovní vrchnosti schválenými.*) Konáme-li nověnu některou, uctíváme bl. Pannu Marii právě v tom tajemství, které jsme si zvolili za předmět novény. Ačkoliv můžeme každou z těchto novén konati kdykoliv, radno ji konati vždy jako přípravu na ten neb onen svátek, a proto udáváme data. Tajemství tato jsou: 1. Neposkvrněné početí (8. prosince); 2. Narození (8. září); 3. Obětování (21. listopadu); 4. Zvěstování (25. března); 5. Navštívení (2. července); 6. Materství (2. neděli v říjnu) a Narození Páně (25. prosince); 7. Očišťování (2. února); 8. Sedmero bolestí Panny Marie (3. neděli v září); 9. Nanebevzetí (15. srpna); 10. Srdce Panny Marie (3. neděli po sv. Duchu nebo v neděli po oktávě Nanebevstoupení Páně) a svátek Ochrany Panny Marie (2. neděli v listopadu); 11. Posvátný růženec (1. neděli v říjnu).

Odpustky: 300 dní denně. — Plnomocné za tři podmínek. (Pius IX. 5. ledna 1849, 28 ledna 1850, 26 listopadu 1876).

355. Májová pobožnost.

Se stopami májové pobožnosti se setkáváme již ve středověku, zvláště u blahoslav.

*) Jsou to modlitby, které jsou na př. uvedeny ve knížce církevně schválené.

Jindřicha Suso. Nynějšího tvaru nabyla ve 2. polovici 18. stol. nejprve v Itálii a ve Francii a rozšířila se počátkem 19. století z Říma po všech krajinách, když ji Pius VII. 21. března 1815 (na 10 let) odpustky obdařil. Není divu, že láska lidu zasvětila nebeské Královně právě krásný měsíc květen. U nás se májová pobožnost stala pravou pobožností lidovou. Můžeme ji konati buď soukromě zvláštními modlitbami nebo dobrými skutky a projevy ctností nebo se jí účastniti, kde se koná veřejně. U nás se většinou koná veřejně takto: po celý květen koná se denně nebo alespoň v neděle a svátky slavné svaté požehnání s litaní Loretskou nebo i s růžencem a kázáním. Odpustky: 300 dní denně. Plnomocné za tři podmínek. Pius VII. 18. června 1822.

356. Svátek Jména Panny Marie v Rakousku.

Všichni věřící dědičných zemí rakouských mohou na svátek Jména Panny Marie (v neděli po narození P. Marie) dosíci plnomocných odpustků za tři podmínek, jsou-li v tento svátek v některém kostele na mši svaté. Těchto odpustků lze dosíci buď ve svátek nebo v libovolný den oktávy. Pius IX. 2. března 1866.

357. Měsíční hodinka k uctění Panny Marie za obrácení hříšníků.

Tato pobožnost záleží v tom, že věnujeme hodinku modlitbě k uctění bl. P. Marie za

obrácení hříšníků. Můžeme ji konati*) soukromě s libovolnými modlitbami od duchovní vrchnosti schválenými nebo jsme jí přítomni v kostele nebo veřejné kapli, kde se koná způsobem od biskupa schváleným. Odpustky: 7 let a 7 kvadragen. — Plnomocné odpustky za čtyř podmínek. Pius X. 12. dubna 1905.

K uctění neposkvrněného Početí.

358. Hodinky k uctění neposkvrněného Početí Panny Marie.**)

Hodinky tyto, z nichž jsme část již uvedli (č. 180), sahají do 15. století. Sv. Alfons Rodriguez, bratr T. J. († 1617), se po 40 let denně tyto hodinky modlival a značně je rozšířil. Dosáhneme 300 dní odpustků pokaždé, kdykoliv se hodinky pomodlíme. Pius IX. 31. března 1876.

359. Sedmínedělní pobožnost k uctění neposkvrněného Početí.

Tuto pobožnost lze konati v libovolnou dobu roční a to po sedm po sobě následujících neděl; kdo ji koná, uctívá každou neděli bl. Pannu Marii některou modlitbou (na př. č. 178) a

*) Tuto hodinku lze konati každý měsíc jednou a to kdykoliv.

**) Jsou vydány v Brně (Benedikt. knihtiskárnou).

v sedmou neděli přijme svaté svátosti. Odpuštění: 7 let v každou z těchto sedmi neděl. — Plnomocné v sedmou neděli za čtyř podmínek. Leo XIII. 23. července 1898.

360. Dvanáctinedělní pobožnost k uctění neposkvrněného Početí.

Kdo koná tuto pobožnost, přijímá po 12 prvních neděl*) v měsíci svátost pokání a svátost oltářní, věnuje chvíli ústní nebo rozjímavé modlitbě k uctění neposkvrněné Panny Marie a pomodlí se na úmysl sv. Otce; každou neděli dosáhne plnomocných odpustků. Pius X. 1. července 1905.

361. Dvanáctisobotní pobožnost před svátkem neposkvrněného Početí.

Kdo koná tuto pobožnost, přijímá po 12 sobot před svátkem neposkvrněného Početí (8. prosince) svátost pokání a svátost oltářní, věnuje chvíli ústní nebo rozjímavé modlitbě k uctění neposkvrněné Panny Marie a pomodlí se na úmysl sv. Otce; každou sobotu dosáhne plnomocných odpustků. Pius X. 26. listopadu 1908.

*) Místo v neděle můžeme tuto pobožnost konati po 12 prvních sobot v měsíci a dosáhneme týchž odpustků. Pius X. 1. července 1905.

362. Měsíční pobožnost v prosinci k uctění neposkvrněného Početí.

Uctíváme-li v měsíci prosinci neposkvrněnou Pannu Marii denně zvláštními modlitbami (na př. č. 103) nebo dobrými skutky, buď veřejně a společně s jinými nebo soukromě, dosáhneme těchto odpustků: 300 dní denně; — plnomocných za čtyř podmínek. Pius X. 13. listopadu 1907.

K uctění Bolestné Panny Marie.

363. Roční hodinka k uctění Bolestné Panny Marie.

Konáme-li tuto pobožnost, věnujeme hodinku příhodným modlitbám k uctění Bolestné Panny Marie (na př. č. 186, 188) a rozjímání o jejích bolestech; tuto hodinku můžeme konati jednou za rok v libovolnou dobu a dosáhneme plnomocných odpustků za dvou podmínek. Klement XII. 4. února 1736.

364. Půlhodinka k uctění Bolestné Matky Boží na velký pátek.

Věnujeme-li na velký pátek v době asi od 3. hodiny odpolední až do 11. hodiny dopolední na bílou sobotu hodinu nebo alespoň půl hodiny zbožné modlitbě nebo rozjímání k uctění Bolestné Matky Boží a na důkaz vroucí soustrasti s Ní pro bolesti, které vytrpěla po smrti

Spasitelově, dosáhneme plnomocných odpustků za dvou podmínek a to v den, kdy učiníme zadost své velikonoční povinnosti. Pius VII. 18. června 1822.

365. T ý d e n n í p ů l h o d i n k a k u c t ě n í
B o l e s t n é M a t k y B o ž í .

Věnujeme-li v době od 3. hodiny dopolední v pátek do rána v neděli hodinu nebo alespoň půl hodiny zbožné modlitbě nebo rozjímání k uctění Bolestné Matky Boží a na důkaz vroucí soustrasti s Ní pro bolesti, které vytrpěla po smrti Spasitelově, dosáhneme odpustkův: 300 dní každý týden; — plnomocných v některý z posledních dnů každého měsíce za dvou podmínek, vykonáme-li tuto půlhodinku ve všechny týdny toho měsíce. Pius VII. 18. června 1822.

366. M ě s í č n í p o b o ž n o s t v z á ř í
k u c t ě n í B o l e s t n é P a n n y M a r i e .

Uctíváme-li v měsíci září*) Bolestnou Pannu Marii denně zvláštními modlitbami (na př. č. 185) a nábožnými úkony, dosáhneme těchto odpustků: 300 dní denně. (Pius IX. 3. dubna 1857 a 26. listopadu 1876); — plnomocných za tří podmínek. (Lev XIII. 27. ledna 1888).

*) Třetí neděli v září slaví se v dědičných zemích rakouských svátek Sedmibolestné Panny Marie, který jinak pro celou Církev stanoven na pátek před květnou nedělí.

367. O d p u s t k y t o l i k r á t - k o l i k r á t
n a 3. n e d ě l i v z á ř í.

Ve svátek Sedmibolestné Panny Marie (3. neděli v září) mohou všichni věřící dosíci plnomocných odpustků tolikrát-kolikrát t. j. pokaždé, kdykoliv po sv. zpovědi a sv. přijímání (počínajíc polednem dne předešlého až do půlnoci vlastního svátku) navštíví kostel Servitů nebo Terciářů téhož řádu nebo některý jiný kostel, v němž jest kanonicky zřízeno bratrstvo Bolestné Matky Boží, a tam se na úmysl sv. Otce pomodlí. (Leo XIII. 27. ledna 1888).

K u c t ě n í b l a h. P a n n y M a r i e, K r á l o v n y p o s v. r ů ž e n c e.

368. M ě s í c ř í j e n k u c t ě n í K r á l o v n y
p o s v á t n ě h o r ů ž e n c e.

Sv. Otec Lev XIII. zasvětil měsíc říjen úctě Matky Boží a napomenul též všechny věřící celého světa katolického, aby zvláštní pobožností uctívali Královnu posvátného růžence a takto na její přimluvu svaté Církvě v pohnutých dobách pomoci vyprosili. Výnosy posv. sboru obřadního*) se nařizuje, aby se každý rok od 1. října do 2. listopadu ve všech kostelích kathedrálních a farních, jakož i ve všech kostelích a kaplích Panně Marii

*) 20. srpna 1885, 26. srpna 1886 a 11. září 1887.

zasvěcených a dle úsudku biskupova i v jiných kostelích denně modlil třetí díl posv. růžence (5 desátek) a litanie Loretská. Tato pobožnost, k níž se připojuje i modlitba k sv. Josefu (č. 206) se má konati buď za mše svaté nebo odpoledne (i za večer) před vystavenou nejsv. Svátostí*), načež se udělí svátostné požehnání. Místní biskup smí tuto pobožnost i s odpustky přeložiti z měsíce října, kdy jest mnoho práce na poli, na listopad nebo na prosinec.

Odpustky: 7 let a 7 kvadragen denně, kdo v říjnu veřejně v kostele nebo soukromě 5 desátek růžence se pomodlí. — Plnomocné na slavnost Růžencovou (1. neděli v říjnu) nebo v některý den oktávy za čtyř podmínek, kdo se je pomodlí na tuto slavnost a denně po celou oktávu. — Plnomocné v jiný den říjnový za čtyř podmínek, kdo se po oktávě slavnosti Růžencové v říjnu alespoň po deset dní tři desátky růžence pomodlí. Leo XIII. 23. července 1898.

*) V kostelích a kaplích, kde nemožno vystaviti nejsv. Svátost v monstranci, smí se vystaviti se svolením biskupovým v ciboriu, takže se na začátku pobožnosti otevře svatostánek a na konci se udělí ciboriem požehnání.

369. Slavnost Růžencová s oktávou.

a) Odpustky tolikrát-kolikrát na slavnost Růžencovou.

Výnosem posv. sboru obřadního ze dne 11. září 1887 povýšena pro celou církev slavnost Růžencová na svátek dvojité 2. třídy. V tento den (1. neděli v říjnu) mohou všichni věřící dosíci plnomocných odpustků tolikrát-kolikrát t. j. pokaždé, kdykoliv po sv. zpovědi a sv. přijímání v kostele, v němž jest kanonicky zřízeno bratrstvo posv. růžence, kapli nebo veřejně vystavenou sochu Královny posv. růžence navštíví (počínajíc polednem v sobotu až do půlnoci v neděli) a tam se na úmysl sv. Otce pomodlí.

b) Plnomocné odpustky v oktávě slavnosti Růžencové.

V libovolný den oktávy nebo v oktávní den slavnosti Růžencové mohou všichni věřící za týchž podmínek, ale jen jednou dosíci plnomocných odpustků. (Seznam odpustků Bratrstva sv. růžence z r. 1910.)

370. Odpustky tolikrát-kolikrát ve svátek P. Marie Karmelské.

Všichni věřící dosáhnou plnomocných odpustků, pokaždé, kdykoliv ve svátek P. Marie Karmelské (16. července), počínajíc polednem dne

předešlého, po sv. zpovědi a sv. přijímání navštíví kostel nebo veřejnou kapli řádu Karmelitů (kněží i sester) a tam se na úmysl sv. Otce pomodlí. (Leo XIII. 16. května 1892). — Na dotazy odpověděl posv. sbor odpustkový dne 31. srpna 1892: 1. Odpustků lze dosíci v neděli po 16. červenci, je-li svátek na onu neděli přeložen; 2. Odpustky platí pouze pro kostely řádu Karmelitů a ne světských Terciářů; 3. Generál řádu karmelitského nemůže těchto odpustků sděliti kostelům, v nichž se zřizuje bratrstvo P. Marie Karmelské. — Všichni Terciáři Karmelitů společně žijící dosáhnou odpustků, navštíví-li vlastní kostel, kapli nebo oratoř za podmínek svrchu uvedených. (Leo XIII. 7. července 1896.)

Pobožnosti k uctění andělů a svatých.

371. Novény k uctění tří sv. archandělů.

Tyto tři novény k uctění sv. archandělů Michaela, Rafaela a Gabriela můžeme konati veřejně nebo soukromě v libovolnou dobu roční, a to s modlitbami od duchovní vrchnosti schválenými. Jest radno konati tyto novény jako přípravu na svátek sv. Michaela (29. září) a užítí modliteb č. 165 a 166, sv. Rafaela (24. října) s modlitbou č. 167 a sv. Gabriela (24. března) s libovolnými modlitbami.

Odpustky: 300 dní denně. — Plnomocné za tří podmínek. Pius IX. 26. listopadu 1876.

372. Novéna k sv. andělu strážnému.

Tuto novénu lze konati v libovolnou dobu roční nebo jako přípravu na svátek sv. andělů strážných (1. neděli v září) s modlitbami od duchovní vrchnosti schválenými.

Odpustky: 300 dní denně. — Plnomocné za tří podmínek. Pius IX. 26. listopadu 1876.

373. Novéna k sv. Josefu.

Tuto novénu lze konati v libovolnou dobu roční veřejně nebo soukromě s modlitbami od duchovní vrchnosti schválenými (na př. č. 205, 207). Odpustky: 300 dní denně. — Plnomocné za tří podmínek. Pius IX. 26. listopadu 1876.

374. Měsíční pobožnost v březnu k sv. Josefu.

Uctíváme-li v měsíci březnu svatého Josefa denně modlitbami nebo jinými nábožnými úkony a projevy ctností, dosáhneme těchto odpustků: 300 dní denně; — plnomocných za tří podmínek. Pius IX. 27. dubna 1865.

P o z n á m k a. Kdo ze spravedlivého důvodu tuto pobožnost nemůže konati v březnu, dosáhne odpustků, zasvětili-li týmž způsobem jiný měsíc úctě sv. Josefa. (Pius IX. 27.

dubna 1865.) — Tuto pobožnost můžeme začít i dříve a to tak, abychom ji 19. březnem ukončili. (Pius IX 18. července 1877.) — U nás se někde po celý březen přidává po ranní mši svaté nebo po odpolední litanii k sv. Josefu modlitba k sv. Josefu (č. 206). Ve dnech 16., 17. a 18. března se pak koná třídení pobožnost a to: radostný růženec, litanie Loretská, modlitba k sv. Josefu, načež se udělí svátostné požehnání.

375. Tří- nebo devítidenní pobožnost k sv. Janu Křtiteli.

Konáme-li tuto pobožnost, modlíme se po tři nebo po devět dní (nejlépe před svátkem sv. Jana Křtitele, 24. června) modlitbu č. 211 a dosáhneme odpustků: 300 dní denně; — plnomocných za tři podmínek. Pius X. 9. ledna 1904.

376. Novéna k sv. apoštolům Petru a Pavlu.

Tuto novénu můžeme konati po devět dní před každým svátkem sv. Petra a sv. Pavla*) a to modlíme se denně modlitbu č. 212. Odpustky: 300 dní denně. — Plnomocné za dvou podmínek, navštívíme-li též kostel

*) Místo novény před takovým svátkem můžeme konati osmidenní pobožnost po svátku a dosáhneme týchž odpustků za stejných podmínek.

nebo oltář sv. Petru a Pavlu zasvěcený a tam tuto modlitbu vykonáme. Pius VI. 28. července 1778 a Pius IX. 18. června 1876

377. Novéna k sv. Štěpánu prvomu
• učedník u.

Tuto novénu můžeme konati dvakráte za rok a to před 3 srpnem a před 26. prosincem; konáme-li ji, modlíme se po devět dní tyto svátky předcházející modlitbu č. 215 a dosáhneme těchto odpustků: 300 dní denně; — plnomocných za čtyř podmínek v uvedené svátky nebo v libovolný den oktávy. Pius X. 23. ledna a 8. června 1904.

378. Šestinedělní pobožnost k sv.
Tomáši Akvinskému.

Tuto pobožnost lze konati jednou za rok a to buď po šest neděl před svátkem sv. Tomáše (7. března) neb v jinou dobu roční dle libosti. Konáme-li ji, uctíváme sv. Tomáše po šest za sebou následujících neděl ústními modlitbami*) nebo rozjímáním nebo jinými nábožnými úkony a dosáhneme každou neděli plnomocných odpustků za dvou podmínek. Leo XIII. 21. srpna 1886.

*) Lze užiti modliteb č. 9, 217, 317a, nebo šestinedělní pobožnosti v příruční knížcece „Voje andělského“ (viz str. 305) uveřejněné.

379. Pětinedělní pobožnost k uctění jizev sv. Františka Serafínského.

Tuto pobožnost lze konati jednou za rok a to buď po pět neděl před svátkem sv. jizev sv. Františka (17. září) nebo v jinou dobu roční dle libosti. Konáme-li ji, uctíváme tyto sv. jizvy po pět za sebou jdoucích neděl ústními modlitbami (na př. č. 78 a 219) nebo rozjímáním nebo jinými nábožnými úkony a dosáhneme každou neděli plnomocných odpustků za čtyř podmínek. Leo XIII. 21. listopadu 1885.

380. Svátek, novéna nebo měsíc k uctění sv. Františka Serafínského.

a) Svátek sv. Františka.

Ve svátek sv. Františka Serafínského (4. října) nebo v libovolný den oktávy můžeme dosíci plnomocných odpustků za čtyř podmínek, pomodlíme-li se též za obrácení hříšníků. Pius X. 29. února 1904.

b) Novéna nebo měsíc k uctění sv. Františka.

Dosáhneme odpustků 300 dní pokaždé, kdykoliv jsme přítomni novéně nebo měsíční pobožnosti, která se po celý jeden měsíc (obyčejně říjen) k uctění sv. Františka v některém kostele nebo veřejné kapli konává. Pius X. 29. února 1904.

381. Třináctiúterková nebo třináctinedělní pobožnost k sv. Antonínu Padovánskému.

Kdo koná tuto pobožnost, přijímá po 13 úterků nebo neděl za sebou následujících (jednou v libovolnou dobu roční) svátost pokání a svátost oltářní, věnuje chvíli ústním modlitbám (na př. č. 220 a 221) nebo rozjímání nebo vykoná jiné dobré skutky (na př. dá almužnu na chléb sv. Antonína*); každý úterek nebo každou neděli dosáhne plnomocných odpustků. Leo XIII. 1. března 1898.

382. Úterková pobožnost v kostelích františkánských.

Ve všechny úterky, ve které se ve františkánských kostelích koná pobožnost před vystavenou nejsv. Svátostí k uctění sv. Antonína Padovánského, dosáhneme plnomocných odpustků za dvou podmínek, pak-li ve zmíněných kostelích po nějakou dobu výstavu nejsv. Svátosti zbožně obcujeme a na úmysl sv. Otce se pomodlíme. Leo XIII. 4. července 1894.

*) Chléb sv. Antonína jest almužna pro chudé pozůstávající buď v penězích nebo v potravinách a dávaná s úmyslem, aby nám tento světec v různých potřebách pomáhal. Povstal r. 1890 v Toulonu ve Francii a jest rozšířen po celém světě.

383. Sedminedělní pobožnost k sv.
Kamilu Lellijskému.

Konáme-li tuto pobožnost, uctíváme po sedm neděl za sebou následujících (nejlépe před 18. červencem) sv. Kamila některou modlitbou (na př. č. 227) a v sedmou neděli přijmeme svaté svátosti. Odpustky: 7 let a 7 kvadragen každou neděli. — Plnomocné v sedmou neděli za čtyř podmínek. Pius IX. 8. srpna 1853.

384. Novéna k sv. Pavlu z Kříže.

Konáme-li tuto novénu, uctíváme po devět dní (nejlépe před 28. dubnem) denně některou modlitbou (na př. č. 228) a dosáhneme odpustků: 300 dní denně; — plnomocných na konci novény za tří podmínek. Pius IX. 17. října 1867.

385. Novéna k sv. Vincenci Paulánskému.

Konáme-li tuto novénu, uctíváme po devět dní (nejlépe před 19. červencem) sv. Vincence některou modlitbou (na př. č. 229) a dosáhneme odpustků: 300 dní denně; — plnomocných za tří podmínek. Pius IX. 26. listopadu 1876.

386. Devítinedělní pobožnost k sv.
Ignáci z Lojoly.

Konáme-li tuto pobožnost, přijímáme po 10 za sebou následujících neděl, buď před

svátkem sv. Ignáce z Lojoly (31. července) nebo v jinou dobu roční svátost pokání a svátost oltářní, věnujeme chvíli ústní modlitbě (na př. č. 62, 92, 218) nebo rozjímání nebo vykonáváme jiné dobré skutky ku slávě Boží a k uctění sv. Ignáce; každou neděli dosáhneme plnomocných odpustků za uvedených dvou podmínek; jest však třeba, abychom kromě toho navštívili některý kostel Tovaryšstva Ježíšova. Klement XIII. 27. ledna 1767. — Kde není kostela Tov. Ježíšova, třeba navštívit svůj farní kostel a tam se na úmysl sv. Otce pomodlit. Řehoř XVI. 10. prosince 1841.

387. Milostná novéna k sv. Františku Xaverskému.

Tuto novénu můžeme konati dvakrát za rok a to buď před svátkem sv. Františka Xaverského (3. prosince) nebo v jinou dobu roční, na př. od 4. do 12. března, kdy se obyčejně slaví na památku jeho svatořečení; konáme-li ji, modlíme se denně modlitbu „Ó lásky nejhodnější“ nebo 5krát: Otče náš, Zdrávas, Sláva Otci, pak-li nemáme této modlitby. Radno přidati též modlitbu za obrácení nevěřících (č. 252). Odpustky 300 dní denně. — Plnomocné na konci novény za tři podmínek. Pius X. 23. března 1904.

Modlitba k sv. Františku Xaverskému.

Ó lásky nejhodnější a nejmilejší svatý Františku Xaverský, s Tebou se v nejhlubší úctě klaním Božské Velebnosti! Z celého srdce se raduji jak nad neobyčejnými přednostmi a milostmi, které Ti v tomto životě udělila, tak nad věčnou slávou, do které Tě po smrti uvedla; vzdávám Jí za to díky nejvroucnější! Se vši vroucností srdce svého Tebe prosím, vypros mi svou účinnou přímluvou té veliké milosti, abych ctnostně žil a svatě zemřel. Zvláště pak k Tobě želám, abys mi vyprosil milosti...*) Pak-li však vyplnění této mé vroucí prosby se s větší slávou Boží nesrovnává nebo duši mé by neprospělo, tedy mi vyžádej milost, která jak slávě Boží, tak duši mé více prospěje! Amen.

Otče náš. Zdrávas, Maria. Sláva Otci.

388. Šestinedělní pobožnost k sv. Aloisi.

Tato pobožnost jest velmi rozšířena zvláště mezi mládeží, která jí uctívá svého patrona, aby si zachovala nevinnost srdce a vyprosila si jeho přímluvou na Pánu Bohu osvícení ve volbě povolání, prospěchu ve studiu a dětinné úcty a lásky k Panně Marii. Konáme-li tuto pobožnost přijímáme po šest za sebou násle-

*) Zde uveď milost, o kterou prosíš!

dujících neděl, buď před svátkem sv. Aloise (21. června) nebo v jinou dobu roční svátost pokání a svátost oltářní, věnujeme chvíli ústní modlitbě (na př. č. 230 a 258*) nebo rozjímání nebo vykonáme jiné dobré skutky k uctění sv. Aloise; každou neděli dosáhneme plnomocných odpustků za uvedených dvou podmínek. Klement XII. 11. prosince 1739 a 7. ledna 1740.

389. Svátek sv. Aloise.

Ve svátek sv. Aloise (21. června) můžeme dosíci plnomocných odpustků za dvou podmínek, navštívíme-li oltář, kde se slaví svátek sv. Aloise, a na úmysl sv. Otce se pomodlíme. Benedikt XIV. 12. dubna 1742.

Poznámka. Svátek sv. Aloise lze se svolením biskupovým slaviti v libovolný den v roce a kdekoliv. V tento den pak možno sloužiti všechny mše svaté o sv. Aloisi vyjímajíc: stran slavných služeb Božích dny, na které padne svátek dvojité 1. třídy a výsadní neděle 1. třídy; stran tichých mší svatých: svátek dvojité 2. třídy, výsadní neděle, ferie, vigilie a oktáva. I farní nebo konventuální mši sv. třeba sloužiti tam, kde jest to povinností.

*) Odporučujeme „Šestinedělní pobožnost k sv. Aloisi“, J. Gusek, Kroměříž. Lze užiti též „Hodinky, písně a litanie pro šestinedělní pobožnost ke cti sv. Aloise“, Brno (Benediktinská knihtiskárna).

390. Návštěva obrazu sv. Stanislava Kostky.

Kdo navštíví obraz sv. Stanislava v některém kostele a pomodlí se před ním Otče náš a Zdrávas, Maria, dosáhne odpustků: 100 dní denně; — plnomocných měsíčně za tři podmínek. Leo XII. 3. března 1827.

Poznámka. a) Kdo by v některý den nemohl navštívit kostela, dosáhne odpustků, pomodlí-li se uvedené modlitby kdekoliv. — b) Tyto odpustky jsou rozšířeny na vnitřní kostely a kaple kollejí, seminářů, klášterů, dívčích ústavů pod správou ctihodných sester, výchovných ústavů pod správou jiných náboženských společností, jakož i domů určených pro duchovní cvičení obojího pohlaví.

391. Svátek sv. Stanislava Kostky.

Ve svátek sv. Stanislava (13. listopadu) můžeme dosíci plnomocných odpustků za dvou podmínek, navštívíme-li kostel, v němž se tento svátek slaví a na úmysl sv. Otce se pomodlíme. Leo XII. 3. března 1827.

Poznámka. Přeloží-li se tento svátek s povolením biskupovým na jiný den v roce, dosáhneme odpustků v onen den. — Výsada v č. 390b uvedená platí pro tyto odpustky.

392. Desítinedělní pobožnost nověna a duchovní cvičení k uctění sv. Stanislava Kostky.

Přípravou na svátek sv. Stanislava se někde konává po 10 neděl desítinedělní a po 9 dní devítidenní pobožnost k uctění sv. Stanislava; kromě toho jest někde zvykem konati jednou za měsíc „duchovní cvičení sv. Stanislava“, která trvají jeden den a sestávají z růžence, kázání, modliteb a svátostného požehnání. Za tyto pobožnosti dosáhneme těchto odpustků: 7 let a 7 kvadragen za každou z desíti neděl, jsme-li této pobožnosti v kostele, kde se koná, přítomni a na úmysl sv. Otce se pomodlíme; — 100 dní za každý den nověny a 100 dní za duchovní cvičení za týchž podmínek. Leo XII. 3. března 1827. — Výsada v č. 390b uvedená platí i pro tyto odpustky.

393. Pětinedělní pobožnost k sv. Janu Berchmanski.

Konáme-li tuto pobožnost, uctíváme po pět za sebou následujících neděl před svátkem sv. Jana Berchmanse (13. srpna) tohoto světce zbožnou modlitbou nebo vykonáme jiný dobrý skutek k jeho uctění a dosáhneme za čtyř podmínek odpustků 7 let a 7 kvadragen po první čtyři neděle a plnomocných v neděli pátou. Leo XIII. 17. května 1890.

Pobožnosti za věrné zemřelé.*)

394. H o d i n k y z a z e m ř e l é.

Jsme-li povinni modliti se hodinky za zemřelé a modlíme-li se je ve dny předepsané rubrikami římského breviáře, dosáhneme 100 dní odpustků. (Pius V. 9. července 1568.) — Modlíme-li se je z pobožnosti, dosáhneme 50 dní odpustků. (Pius V. 5. dubna 1571.) Hodinky tyto dlužno modliti se latinsky právě tak, jako malé hodinky k uctění bl. Panny Marie, ale jen tehdy, konají-li se veřejně. Pro recitaci soukromou platí všechny výsady uvedené u malých hodiněk k uctění bl. Panny Marie v č. 353. — Rovněž nutno modliti se je dle obřadů římského breviáře; pouze Dominikáni se svými Terciáři dosáhnou odpustků za svoje hodinky (Leo XIII. 29. dubna 1891).

395. S e d m i - n e b o d e v í t i d e n n í p o b o ž n o s t z a d u š e v o č i s t c i.

Tuto pobožnost lze konati po sedm nebo devět dní a to v libovolnou dobu roční mod-

*) Hojnými milostmi jest obdařeno „Arcibratrstvo ustavičné úcty nejsv. Svátosti pod ochranou sv. Benedikta k útěše věrných duší v očistci“ v Lambachu (Horní Rakousy); filiální bratrstvo zřízeno v Rajhradě, rukověťí je „Svatostánek a očistec“ (Benedikt. knihtiskárna v Brně); — podobně Arcibratrstvo k útěše věrných duší v očistci ve chrámě P. Marie v Monterone v Římě, jež má filiální bratrstvo v koleji Redemptoristů v Července u Litovle (Morava).

litbami od duchovní vrchnosti schválenými (na př. č. 282). Odpustky: 300 dní denně. — Plnomocné za tři podmínek. (Pius IX. 5. ledna 1849, 28. ledna 1850 a 26. listopadu 1876).

396. Měsíční pobožnost v listopadu za duše v očistci.*)

Konáme-li v měsíci listopadu, který jest zasvěcen památce dušiček, denně nějaké pobožnosti, buď veřejně nebo soukromě na úlevu věrných duší v očistci, dosáhneme odpustků: 7 let a 7 kvadragen denně; plnomocných za čtyř podmínek. Leo XIII. 17. ledna 1888.

397. Hodinka a nábožné úkony za zemřelé ve svatém týdnu.

Ježto kněží na zelený čtvrtek, velký pátek a bílou sobotu neslouží mši svatou, povstal na některých místech obyčej věnovati alespoň hodinu ústní modlitbě nebo rozjímání za věrné duše v očistci, aby ani v tyto dny nezůstaly bez pomoci a úlevy. Rovněž pama-

*) Obšírné poučení, rozjímání a modlitby na celý měsíc obsahuje „Měsíc listopad věnovaný památce dušiček“, Brno (Benedikt. knihtiskárna).

tujeme při službách Božích modlitbou na věrné zemřelé. Aby se tento obyčej zachoval, uděleny tyto odpustky: 7 let a 7 kvadragen v každý z těchto tří dnů za zmíněnou hodinku (Benedikt XIV. 10. dubna 1745). — 7 let a 7 kvadragen, obcujeme-li službám Božím, které se v tyto dny dle předpisu nebo zvyku církevního na památku utrpení Páně konají, a pomodlíme-li se za věrné zemřelé. (Benedikt XIV. 3. dubna 1751.)

398. Odpustky tolikrát-kolikrát v den věrných dušiček.

Sv. Otec Pius X. udělil dne 27. února 1907 všem kostelům benediktinským a prostřednictvím jubilejní medaile sv. Benedikta též kterémukoliv jinému kostelu plnomocných odpustků tolikrát-kolikrát v den věrných dušiček. Všichni věřící mohou tedy dosíci plnomocných odpustků pokaždé, kdykoliv po sv. zpovědi a sv. přijímání 2. listopadu (počínajíc polednem 1. listopadu až do půlnoci 2. listopadu*) navštíví kostel nebo veřejnou kapli řádu benediktinského a na úmysl sv. Otce se pomodlí. Radno odpustky tyto zvláště v tento den dušičkám přivlastniti. — Kdo pak nosí jubilejní medaili sv. Bene-

*) Těchto odpustků lze dosíci vždy 2. listopadu i v letech, kdy dle rubrik se památka dušiček překládá na 3. listopad. (Pius X. 20. listopadu 1907).

dikta, dosáhne v tutéž dobu týchž odpustků, navštíví-li kterýkoliv jiný kostel nebo veřejnou kapli, nemůže-li pro nemoc, klausuru nebo vzdálenost nejméně 1000 kroků navštívit kostela benediktinského, a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí. — Tato milost platí pro všechny řeholníky a řeholnice žijící dle řehole sv. Benedikta, na př. též pro Cisterciáky (Pius X. 2. září 1907); rovněž platí nejen pro kostely a veřejné kaple řádu benediktinského, nýbrž také pro kaple poloveřejné, ale v tomto případě požívají této milosti pouze údové řádové společnosti a osoby s ní bydlící. (Pius X 11. září 1907.)

399. Hrdinný projev lásky za duše v očištění.

Hrdinný projev lásky za duše v očištění, který jest v lidu znám pode jménem „závěť za dušičky“, jest projev vůle, jímž všechny odpustky, kterých za živa dosáhneme, všechny dobré skutky, které vykonáme, jakož i všechny modlitby a mše svaté, které po smrti snad za nás budou obětovány, po stráce smírné dobrovolně postupujeme věrným duším v očištění. Touto obětí darujeme dušičkám jen ten užitek svých modliteb a dobrých skutků, který by nám osobně prospěl a tak zkrátil naše budoucí muky očištěcové. Každý dobrý skutek má totiž po svém účinku dvojí ráz.

je smírným, poněvadž jím lze zadost učiniti za lehké hříchy a již zde na zemi odpykati časné tresty za hříchy; jest záslužným, poněvadž rozmnožuje milost posvěcující a dává nárok na vyšší stupeň věčné blaženosti; je-li spojen s modlitbou, jest prosebným, který Bůh vyslyší. Duším v očistci postupujeme jen smírný účinek svých modliteb a dobrých skutků; účinek záslužný a prosebný čili ovoce našich zásluh a naší prosby nám navždy zůstane. Kněz, který vykonal hrdinný projev, není povinen obětovati mše svaté za duše v očistci, nýbrž dle libosti na úmysl věřících, od kterých obdržel mešní stipendium; věřící pak vykonává všechny své modlitby a dobré skutky jako dříve. Tento projev vyžaduje srdce šlechetného; však také sluje hrdinným: vzdáváme se dobrovolně nároků na zkrácení muk očistcových a chceme sami déle trpěti v očistci, jen abychom dušičkám pomohli k brzké blaženosti v nebesích. Ale Pán Bůh se nedá zahanbiti naší šlechetností, a věrné duše nikdy nezapomenou svých osvoboditelů! I když se hrdinným projevem zříkáme nároků na zkrácení časných trestů za své hříchy, získáme mnoho po stránce záslužné, dosáhneme zvláštní lásky nejsv. Trojice, blah. Panny Marie a všech svatých, kterým duše v očistci jsou tak drahými; vždyť tyto trpí jen proto, aby se očistily a tak věčně se svým nebeským

Spasitelem se spojití mohly! Tím si zavážeme též věrné duše v očistci, které jsouce vysvobozeny, v nebi se za nás jistě přimluví, takže se do očistce buď vůbec nedostaneme nebo brzy z něho budeme vysvobozeni. Sv. Ambrož praví: „Cokoliv konáme na úlevu duší zesnulých, obrací se v milost pro nás, a po smrti se nám dostane steré odměny“; a sv. Brigita píše: „Když vysvobodíme duši z očistce, způsobíme Pánu Ježíši Kristu takovou radost, jako bychom Jeho samého byli vysvobodili, a v pravý čas nám toto dobrodiní dokonale odplatí.“

Hrdinný projev nevyžaduje žádného zvláštního vzoru modlitby; abychom dosáhli všech odpustků a výsad s projevem tím spojených, úplně dostačí vnitřné obětování a úmysl. Přece však jest radno, abychom konajíce nebo obnovujíce hrdinný projev užívali některého vzoru; v 18. stol. zaveden a velmi rozšířen ten způsob, že věřící klade obět své hrdinné lásky do rukou blah. Panny Marie, aby ji přivlastnila těm duším, které nejvíce pomoci potřebují. Vzor jsme uvedli na str. 285. čís. 278. — S hrdinným projevem jsou spojeny hojné odpustky a velké výsady ve prospěch duší v očistci. Již Benedikt XIII. obdařil projev (23 srpna 1728) odpustky, které Pius VI. (12. prosince 1788) potvrdil a Pius IX. (30. září 1852) takto upravil:

1. Kněží, kteří vykonali hrdinný projev, mají na každý den v roce osobní výsadu oltáře t. j. kdykoliv sloužil zádušní mši svatou (není-li dle rubrik dovolena zádušní, tedy mši sv. v barvě), mohou mrtvému přivlastniti plnomocné odpustky. Slouží-li za více zemřelých, případnou odpustky tyto pouze jednomu, koho celebrant sám určí nebo jehož volbu Pánu Bohu nebo bl. Panně Marii ponechá.

2. Všichni,*) kteří vykonali hrdinný projev, mohou dosíci plnomocných odpustků (výhradně za duše v očistci), navštíví-li kostel nebo veřejnou kapli a tam se na úmysl sv. Otce pomodlí: *a)* při každém svatém přijímání (kdo dosud nepřijímá nebo komu nelze přijímati, jako těžce nemocným, starcům, vězňům atd., smí místo sv. přijímání vykonati jiný dobrý skutek, který mu zpovědník k tomu od biskupa zplnomocněný uloží. Pius IX. 20. listopadu 1854). — *b)* každé pondělí, obcují-li k útěše duší v očistci mši svaté (komu nelze býti v pondělí na mši svaté, dosáhne odpustků

*) Tedy i kněží; neboť jednak dostačí totéž sv. přijímání k dosažení více plnomocných odpustků, které na tentýž den případnou a sv. přijímání jako podmínku vyžadují, jednak může kněz, když celebruje, svým sv. přijímáním dosíci i jiných plnomocných odpustků za sebe nebo za duše v očistci, i když svou mši svatou výsadu oltáře některému zesnulému byl přivlastnil.

při mši svaté, které obcuje v neděli. Pius IX. 20. listopadu 1854).

3. Všechny odpustky, které až do této doby byly uděleny nebo ještě uděleny budou, smějí tito věřící přivlastniti duším v očistci. Musejí ovšem duším přivlastniti všechny odpustky, i ty, které jsou povoleny za živé.

Na dotaz, zda věřící, který vykonal hrdinný projev, i plnomocné odpustky v hodince smrti dušičkám přivlastňuje nebo zda-li jemu samému jsou vyhrazeny, odpověděl posv. sbor odpustkový (23. ledna 1901) vyhýbavě. Není tedy rozhodnuto, zda věřící tyto odpustky může dle libosti přivlastniti sobě nebo duším v očistci; smysl a duch hrdinného projevu zdá se vyžadovati, aby i plnomocné odpustky v hodince smrti byly přivlastněny dušičkám. — Hrdinný projev působí na způsob přímluvy a nezavazuje pod hříchem. Může býti učiněn na doživotí nebo pouze na nějakou dobu; ale i když byl učiněn na doživotí, nemá ráz slibu neodvolatelného, nýbrž smí se dle libosti odvolati (20. února 1907).

400. Odpustky oltáře výsadního.

Odpustky oltáře výsadního jsou plnomocné odpustky, kterých dosahuje některá duše v očistci mší svatou slouženou u oltáře touto milostí nadaného, takže ona duše pro smírné zásluhy Ježíše Krista, bl. Panny Marie a

všech svatých jest ihned vysvobozena z plamenů očistcových. Tyto odpustky možno nazvati po úmyslu papežově dokonale plnomocnými, neboť touto milostí papež nabízí z církevního pokladu tolik smírných zásluh, kolik se jich vyžaduje pro úplné vysvobození duše, za kterou se mše sv. slouží. Ale poněvadž těchto odpustků lze přivlastniti pouze zemřelým a proto jen na způsob přimluvy, závisí jich úplné přivlastnění na Božím milosrdenství. Z toho plyne, že věřící, nemajíce nezvratné jistoty, že jedinou mší sv. byla ona duše vysvobozena, chvályhodným způsobem dávají sloužiti více mší sv. u výsadního oltáře. Je-li ona duše již v nebesích, Pán Bůh přivlastní užitek mše sv. těm dušičkám, kterým jsme povinni pomáhati nebo které naší pomoci nejvíce potřebují. Třeba podotknouti, že duše v očistci těchto odpustků dosáhne jistěji než ostatních, které jí jinými skutky a modlitbami přivlastníme. Neboť jednak sv. Církev béře příslušnou míru smírných zásluh, která odpovídá všem časným trestům oné duše v očistci, jednak je prostředek, kterým se tyto odpustky přivlastňují, spolehlivějším: mše sv. jsouc obětí smírnou chová v sobě moc odstraniti všechny překážky, které oné duši přístup do nebe zbraňují.

Rozeznáváme výsadu oltáře místní a osobní. Každý patriarchální, metropolitní a kathe-

drální kostel má pro všechny časy jeden oltář, který jest denně výsadním a který místní biskup jednou pro vždy určí. (Benedikt XIII. 20. srpna 1724.) Klement XIII. rozšířil (19. května 1759) tuto milost na všechny klášterní, opatské a farní kostely, takže každý z těchto kostelů má alespoň jeden oltář výsadní, na kterém každý den mohou býti slouženy mše sv. s výsadou oltáře. Místní biskup určuje oltář, který má býti výsadním, a po 7 letech si milost výsady dává od Apoštolské Stolice obnoviti. V některých kostelích jest i více výsadních oltářů; tak jsou často oltáře družin a bratrstev výsadními. V den Dušiček jsou všechny mše sv. výsadními. Kdykoliv se koná v některém kostele čtyřicetihodinná pobožnost, jsou po dobu pobožnosti všechny oltáře toho kostela výsadními. Nyní má velmi mnoho kněží osobní výsadu (t. j. každý oltář jest pro ně výsadním) a to buď pro každou mši sv. (na př. kdo vykonal hrdinný projev) nebo 3krát týdně (údobé Svátostného sdružení kněží, Apoštolátu sv. Cyrilla a Methoda, Spolku sv. Bonifáce), 4krát týdně a pod.

Aby mši sv. byly odpustky přivlastněny, jest vyplniti tyto podmínky: 1. Mše sv. musí býti sloužena také za duši, které se odpustky oltáře výsadního mají přivlastniti. — 2. Odpustků dosáhne pouze jedna duše v očistci,

když se mše sv. slouží za více zesnulých nebo za všechny zemřelé. — 3. Mši sv. třeba sloužiti v černé barvě, pokud tomu církevní předpisy dovolují. — Slouží-li kněz mši sv. za více zesnulých, označí obyčejně v myšlenkách duši, které chce odpustky výsadního oltáře přivlastniti; neučiní-li tak, nebo není-li to možno, dosáhne přece plnomocných odpustků jedna z duší, za které mši sv. slouží nebo jich dosáhnou všechny, ale jen částečně. Na mši sv. u výsadního oltáře nedáváme knězi většího stipendia než na jiné mše svaté.

Poznámka. Vzorem všech výsadních oltářů jest oltář tak zv. Řehořský. Jest to oltář v kostele sv. Řehoře Velkého na Monte Celio v Římě. Sv. Řehoř, který jevil obětavou lásku k duším v očištění, dal za jednoho mnicha svého kláštera sloužiti po 30 dní mši sv. Když bylo těch 30 mší sv. odslouženo, zjevil se zesnulý mnich svému bratrovi s radostnou zvěstí, že jest vysvobozen. Poněvadž dle podání nejen tyto mše sv., ale i jiné samým sv. Řehořem byly slouženy na onom oltáři, dávali a dosud dávají věřící sloužiti mši sv. za zesulé na oltáři Řehořském v pevné důvěře, že jim mši sv. a přímluvou sv. Řehoře zjednají největší úlevy. Sv. Církev nadala Řehořský oltář různými milostmi; zvláště plnomocných odpustků dosáhne duše, za kterou se na tom oltáři nebo na jiném, který požívá téže vý-

sady, slouží mše sv. Sv. Církev schválila také zbožný obyčej obětovati po příkladu sv. Řehoře po 30 po sobě jdoucích dnů výhradně za zesnulé mše sv., které pak slují Řehořskými.

Různé nábožné úkony a dobré skutky.

401. Rozjímání čili modlitba vnitřní.

Sv. Teresie praví: „Dejte mi někoho, kdo mi slíbí denně alespoň čtvrt hodinky rozjímati, a slíbím mu nebe“; a sv. Bernard: „Modlitba rozjímavá očisťuje ducha, řídí náklonnosti, spravuje činy, napravuje chyby, zušlechťuje mravy a posvěcuje život.“ Uvádíme jen odpustky, které jsou uděleny všem věřícím bez rozdílu; mnozí však snadno dosáhnou odpustků také jiným způsobem, na př. jsou-li údy některého bratrstva; tak údové Bratrstva sv. růžence dosáhnou odpustků 7 let a 7 kvadragen pokaždé za půlhodinky rozjímání a pod. Všichni věřící dosáhnou těchto odpustků: Plnomocných měsíčně za tři podmínek, pak-li po celý měsíc denně půl nebo alespoň čtvrt hodinky rozjímají; — p'nomocných měsíčně za tři podmínek jak ti, kteří jiné pilně poučují, jak třeba s úspěchem konati rozjímání, tak i ti, kteří se ve způsobu rozjímati dávají poučovat. — 7 let a

7 kvadragen pokaždé za dvou podmínek všichni, kteří v kostele nebo jinde, veřejně nebo soukromě jiné poučují, jak třeba rozjímati, jakož i všichni, kteří se dávají poučovat. (Benedikt XIV. 16. prosince 1746.)

402. Z p y t o v á n í s v ě d o m í.

Za tento znateli a mistry duchovního života tak vřele doporučovaný nábožný úkon nejsou uděleny zvláštní všeobecně platné odpustky. Můžeme však snadno dosíci neplnomocných odpustků, máme-li posvátný předmět (jako růženec, křížek, medaili atd.) obdařený odpustky apoštolskými, nebo jsme-li údy některého bratrstva nebo nábožného spolku. Některým z nich jsou uděleny pro údy neplnomocné odpustky buď zvláště za zpytování svědomí (tak údové družin Mariánských dosáhnou odpustků 7 let a 7 kvadragen za večerní zpytování svědomí), nebo vůbec za každý dobrý skutek, jakým jest jistě též zpytování svědomí.

403. Z b o ž n á č e t b a s v. e v a n g e l i a.

Čteme-li zbožně alespoň čtvrt hodinky svaté evangelium, dosáhneme odpustků: 300 dní denně; — plnomocných měsíčně za tři podmínky Leo XIII. 13. prosince 1898.

404. K á z á n í.

Dle předpisu církevního sněmu Tridentského podává se od duchovních správců v kostelích a to v neděle a ve větší svátky výklad sv. evangelia (homilie nebo kázání). Věřící, kteří tomuto výkladu obcují, mohou dosíci odpustků: 7 let pokaždé; — plnomocných za dvou podmínek v Hod Boží vánoční, na Zjevení Páně, v Hod Boží velikonoční a svatodušní, jakož i ve svátek sv. apoštolů Petra a Pavla (29. června), pakli s horlivostí výkladu sv. evangelia (kázání) obcují. (Benedikt XIV. 31. července 1756 a Pius VI. 12. prosince 1784.)

405. K a t e c h i s m u s č i l i k ř e s t ě a n s k é c v i č e n í.

Dle předpisu církevního sněmu Tridentského mají kněží působící v duchovní správě vykládati dětem v neděle a ve svátky katechismus čili křesťanské učení; totéž kladeno na srdce učitelům vůči žákům a rodičům vůči dětem. Tato křesťanská cvičení se u nás konávají, a všichni věřící bez rozdílu jsou jim přítomni; jest ovšem bludným míněním, že křesťanské cvičení jest pouze pro děti, neboť za základ jest položen katechismus, jehož výklad každého katolíka poučí nebo alespoň povzbudí. Vyučování v nauce křesťanské mnozí papežové doporučovali, nejnověji

sv. Otec Pius X. (15. dubna 1905) poukázal na jeho důležitost a potřebu, a Církev svatá vůbec klade velkou váhu na křesťanské cvičení. Odpustků dosáhnou: 1. 7 let a 7 kvadragen učitelé nebo vychovatelé, kteří vedou své žáky v neděle a svátky na křesťanské cvičení a je vyučují; — 2. 100 dní: a) učitelé, kteří ve všední dny ve své škole podávají výklad katechismu; b) otcové a matky pokaždé, kdykoliv doma vykládají svým dětem nebo svým domácím křesťanské učení; c) všichni věřící, kteří půl hodinky věnují katechismu, buďto aby se mu učili nebo jej jiným vykládali. (Pavel V. 6. října 1607.) — 3. 7 let a 7 kvadragen pokaždé všichni dospělí za dvou podmínek, jsou-li na křesťanském cvičení; — 4. plnomocných za tří podmínek všichni dospělí v Hod Boží vánoční a svatodušní, jakož i ve svátek sv. apoštolů Petra a Pavla, pak-li horlivě přicházejí na křesťanské cvičení, buď aby výkladu naslouchali nebo jej sami podávali. (Klement XII. 16. května 1736.) — 5. 7 let za dvou podmínek na každý svátek bl. Panny Marie všichni věřící jakéhokoliv věku, kteří se obyčejně shromažďují za tímto účelem v kostele nebo ve škole; titěž dosáhnou odpustků 3 let, pakli pouze přijmou svátost pokání. (Pius IX. 18. července 1877.)

406. Zpěv duchovních písní.

Aby věřící byli povzbuzeni pěstovati duchovní písně a takto zamezili, pokud možno, zpěv nebezpečných písní světských, uděleny tyto odpustky: 1 roku pokaždé, kdykoliv podporujeme a rozšiřujeme zpěv duchovních písní; — 100 dní, zpíváme-li duchovní písně; — plnomocné měsíčně za tří podmínek, pakli po ten měsíc tento nábožný úkon pěstujeme a rozšiřujeme (Pius VII. 16. ledna 1817).

407. Doprovod nejsv. Svátosti.

Všichni věřící, kteří doprovodí nejsv. Svátost (příčast), s kterou kněz jde „s Pánem Bohem“ k nemocnému, dosáhnou odpustků: 7 let a 7 kvadragen, doprovodí-li ji se světlem a na úmysl sv. Otce se pomodlí; — 5 let a 5 kvadragen, doprovodí-li ji beze světla a na úmysl sv. Otce se pomodlí; — 3 let a 3 kvadragen, pošlou-li, pak-li sami nemohou, jinou osobu jako svého zástupce, aby nejsv. Svátost se světlem doprovodila; — 100 dní, pomodlí-li se v tu dobu Otče náš a Zdrávas na úmysl sv. Otce, pak-li jim nemožno osobně se doprovodu účastniti (Innocenc XII. 5. ledna 1695); — 200 dní, doprovodíme-li nejsv. Svátost, když se nese k nemocnému; — 100 dní, doprovodíme-li nejsv. Svátost při kterékoliv jiné příležitosti (Pius IX. 18. července 1877).

408. N á v š t ě v a n e m o c n ý c h.

Všichni věřící, kteří navštíví některou nemocnici, aby tam nemocným prokázali skutky křesťanské lásky, dosáhnou 100 dní odpustků pokaždé. (Pius VI. 28. února 1778 a Pius IX. 23. srpna 1861.) — Můžeme dosíci 200 dní odpustků za návštěvu a podporu vězňů a nemocných, máme-li posvátný předmět (jako růženec, křížek, medaili atd.) obdařený odpustky apoštolskými, 3 let a 3 kvadragen, jsme-li údy Bratrstva sv. růžence, 7 let a 7 kvadragen, jsme-li údy družin Mariánských a pod.

P o z n á m k a. Sv. Přijímání nemocných. Nemocní mohou jako ostatní věřící přijímati Tělo Páně častěji, ano každý den, a výnos ze dne 16. (20.) prosince 1905 o častém a denním sv. přijímání jich z této milosti nikterak nevylučuje. Aby však nebyli zbaveni milosti, posily a útěchy, která plyne ze sv. přijímání, ani ti nemocní, kteří pro tělesnou slabost nemohou zůstatí lačnými, udělil sv. Otec Pius X. dne 7. prosince 1906 tuto úlevu: Nemocní, kteří již měsíc nebo déle leží a nemají jisté naděje, že se brzy uzdraví*),

*) Jedná se tedy o nemocné, kteří po lidském soudu nejsou v nebezpečnosti života a kteří se proto doposud museli před sv. přijímáním zdržeti nejen pokrmu a nápoje, ale i léku. Nemocní, kterým hrozí nebezpečnost smrti, a o kterých proto lze

mohou přijímati jednou nebo dvakrát za měsíc, i když po půlnoci něčeho na způsob tekutého pokrmu požijí; bydlí-li v domě, ve kterém se chová nejsv. Svátost (na př. v klášteře, semináři, výchovném ústavě, nemocnici, útulně), nebo kde se smí v domácí kapli sloužiti mše sv., mohou tímto způsobem přijímati jednou nebo dvakrát za týden. Dne 25. března 1907 byla tato milost rozšířena i na těžce nemocné, kteří přes den několikráte z lože povstanou; platí i pro ty, kteří sice jsou stíženi těžkou nemocí a proto dle úsudku lékařova nemohou zachovati přirozeného postu, kterým však přece v posteli ležeti nelze. K tekutému pokrmu (mléku, kávě, čokoládě, polévce) smí se přimísiti i pokrm pevný (na př. rozmělněné pečivo, krupice, vejce a pod.), pakli tím směšenina nepozbude povahu pokrmu tekutého. (Leo XIII. 7. [10.] září 1897.)

Kromě toho smí se ve všech soukromých kaplích udíleti sv. přijímání všem, kteří tam mši sv. právě obcují; vyjmuto jest pouze velikonoční sv. přijímání a zaopatřování nemocného na způsob příchasti. (Pius X. 8. května 1907.)

s rozumným důvodem souditi, že jejich přijímání bude posledním, přijímají Tělo Páně jako příchast; trvá-li jejich těžká nemoc déle, může se jim Tělo Páně opětovně podávati na způsob příchasti (per modum viatici).

409. Hostina lásky k uctění svaté Rodiny.

Tato hostina lásky záleží v tom, že poskytneme třem chudým stravy k uctění Pána Ježíše, bl. Panny Marie a sv. Josefa. — Odpustky: 7 let a 7 kvadragen. — Plnomocné za tři podmínek a to v den, kdy tento dobrý skutek vykonáme. — 100 dní odpustků dosáhne každý člen rodiny a čeledi, přísluhoje-li při této hostině nebo je-li alespoň přítomen. (Pius VII. 13. června 1815.)

Připomenutí. Velmi často se nám naskytá příležitost vykonati tento dobrý skutek; tak zvláště ve slavné církevní svátky, jako na Zelený čtvrtek a na Boží Tělo, nebo ve svátky rodinné, jako na narozeniny, jmeniny, o svatebním veselí, v úmrtní dny rodičů nebo jiných členů rodiny jakož i při jiných obyčejných příležitostech.

410. Nábožný úkon ve prospěch katolických missií.

Pomodlíme-li se 3krát Zdrávas, Maria a zároveň přispějeme darem, vlastní prací nebo povzbuzováním jiných na katolické missie, dosáhneme 100 dní odpustků pokaždé; — plnomocných za tři podmínek třikráte do roka a to ve svátky neposkvrněného Početí bl. P. Marie (8. prosince), sv. Josefa (19. března) a sv. Františka Xaverského (3. prosince) nebo

v libovolný den oktávy těchto svátků. (Pius IX. 26. dubna 1857.)

Poznámka. Ve prospěch afrických missií byla r. 1894 založena a r. 1910 od sv. stolice schválena Družina sv. Petra Klavera. Budí zájem pro africké missie, získává jim almužnu a apoštoly a působí tak blahodárně na obrácení pohanů v Africe. Časopisem Družiny jest „Echo z Afriky“. Údové dosáhnou 100 dní odpustků pokaždé, kdykoliv se pomodlí Otčenáš a Zdrávas s povzdechem: „Svatý Petře Klavere, apoštole černochů, oroduj za nás!“ (Pius X. 23. května 1905.) Družina je nadána hojnými odpustky, údům kněžím pak jsou povoleny tytéž výhody jako Spolku sv. Bonifáce (viz str. 317.) vyjímajíc pravomoc škapulířů.

411. Korunka zářících hvězd na vykoupení pohanských dětí.

Tento nábožný úkon k uctění neposkvrněného Početí bl. P. Marie záleží v tom, že dáme almužnu na vykoupení dětí v Číně nebo v Africe a pomodlíme se Zdrávas, Maria s povzdechem: „Neposkvrněná Panno Maria, ach! pomoz nám i dětem nevěřícím!“ — Kdo dal v některou dobu roční almužnu na zmíněný účel, dosáhne po celý ten rok 100 dní odpustků pokaždé, kdykoliv se pomodlí Zdrávas, Maria s uvedeným povzdechem. (Pius X. 2. září 1904.)

412. Pobožnost za obrácení Japonska.

Vykonáme-li některou modlitbu (na př. Otče náš a Zdrávas, Maria) za obrácení Ja-

ponska nebo jiné věřící nabádáme, aby se na tento úmysl modlili, dosáhneme 40 dní odpustků pokaždé; — plnomocných dvakráte do roka, konáme-li takovou modlitbu alespoň jednou týdně nebo častěji jiné k tomu nabádáme. Podmínky: zpověď, přijímání, návštěva kostela nebo veřejné kaple a tam modlitba za obrácení Japonska. (Pius IX. 14. listopadu 1847.) Viz č. 253.

413. K n ě ž s k é p r v o t i n y.

Za kněžské prvotiny udělil Pavel V. (23. května 1606) pouze řeholníkům plnomocných odpustků.*) Teprve sv. Otec Leo XIII. udělil (16. ledna 1886) všeobecně platných odpustků, „aby důstojnost katolického kněžství, kterou za našich dnů bohužel téměř u všech národů všelikými prostředky snížiti a v opovržení uvéstí se snaží, povždy zůstala v úctě a vážnosti věřících.“

Odpustky: 1. Plnomocných dosáhne novokněz v den svých prvotin, přijme-li svátost pokání, navštíví kostel a tam se na úmysl sv. Otce pomodlí; — 2. plnomocných za tři

*) Řeholníci novokněží dosáhnou v den svých prvotin plnomocných odpustků, přijmou-li svátost pokání; řeholníci, kteří této první mši svaté obcují, dosáhnou plnomocných odpustků za dvou podmínek, nejsou-li kněžími; kněží pak, když přijmou svátost pokání a slouží mši svatou.

podmínek dosáhnou jeho krevní příbuzní do třetího stupně včetně, když zbožně obcují první mši svaté; — 3. 7 let a 7 kvadragen ostatní věřící, kteří první mši svaté se srdcem zkroušeným obcují a na úmysl sv. Otce se pomodlí.

414. První svaté přijímání.

Sv. Otec Pius X. udělil dne 12. července 1905 za slavnost prvního sv. přijímání tyto odpustky: 1. Plnomocných dosáhnou dívky, přijmou-li svátost pokání a v den svého prvního sv. přijímání na úmysl sv. Otce se pomodlí; — plnomocných za tři podmíněk dosáhnou jejich krevní příbuzní do třetího stupně včetně, jsou-li této slavnosti zbožně přítomni; 7 let a 7 kvadragen ostatní věřící, kteří slavnosti alespoň se srdcem zkroušeným jsou přítomni. — Výnos ze dne 16. (20.) prosince 1905 (viz str. 111.) týká se nejen dospělých, nýbrž i dítek, které již byly u prvního sv. přijímání. (Pius X. 15. září 1906.) K tomuto mají přistoupiti mnohem dříve, než bylo dosud zvykem, jak plyne z památného výnosu o prvním svatém přijímání ze dne 8. srpna 1910.

415. Obnova slibu křestního na konci missií nebo duchovních cvičení.

Koná-li se tato obnova na konci missií nebo duchovních cvičení veřejně a slavnostně

v kostele, dosáhnou věřící, kteří jsou jí zbožně přítomni a slovy: „Odříkám se z celého srdce ďábla a všech skutků jeho i vši pýchy jeho, jakož i všech hříchů, vši marnosti a všech svůdných učení tohoto světa a slibuji, že budu věrně následovati Krista Ježíše,“ nebo jinými slovy po domácím zvyku svůj křestní slib obnoví, plnomocných odpustků za tři podmínek. (Pius X. 27. února 1907.)

416. Obnova slibu křestního ve svátek nejsv. Trojice.

Kdo jest ve svátek nejsv. Trojice přítomen slavnosti, která se v ten den s povolením a podle ustanovení biskupova ve farním nebo i v jiném kostele koná a při níž se křestní slib slavnostně obnovuje, dosáhne v ten den plnomocných odpustků za tři podmínek. (Pius X. 1. června 1906.)

417. Odpustky Porciunkulové.*)

Odpustky Porciunkulovými nazývá se milost, která byla ve 13. stol. udělena oblíbené

*) Tyto světoznámé odpustky se připisují svatému Františku, který je dle podání obdržel od samého Spasitele pro kostelíček Porciunkulový v Assisi a které Honorius III. r. 1223 na věčné časy potvrdil. Nyní se odborníci shodují v tom, že odpustky tyto povstaly později. Nejvíce důvodů jest pro mínění, že vznikly v letech 1261—1280, a někteří považují za jisto, že byly již r. 1265 v širších kruzích známy.

svatyňce sv. Františka Serafinského u Assisi; svatyňka tato byla zasvěcena blah. Panně Marii, Královně andělů, a slula Porciunkula. Touto milostí dosáhl plnomocných odpustků každý, kdo po zkroušené sv. zpovědi zbožně navštívil onen kostelíček*) a to 2. srpna (kdy se tam slavila památka posvěcení chrámu), počínajíc prvními nešporami dne předešlého. Po dlouhou dobu zůstaly odpustky porciunkulové výsadou Mariánské svatyňky v Assisi; teprve r. 1480 udělal papež Sixtus IV. sestrám a později též řeholníkům řádu sv. Františka milost, že mohli jich dosíci ve vlastních kostelích. Papežové Leo X., Pavel V., Řehoř XV., Urban VIII. a Klement X. potvrdili udělené milosti a rozšířili je k duchovnímu prospěchu všech věřících na všechny kostely, patřící všem třem řádům sv. Františka. K dosažení odpustků v Assisi se vyžaduje zkroušená sv. zpověď a nábožná návštěva svatyňky Porciunkulové; pro ostatní kostely, které jsou nadány výsadou odpustků porciunkulových, předepsal Řehoř XV. (4. července 1622) též sv. přijímání a modlitbu na úmysl sv. Otce při návštěvě kostela. Innocenc XI. prohlásil (22. ledna 1687), že těchto odpustků lze při-

*) Tento kostelíček byl později obklopen nádherným chrámem, který Benedikt XIV. povýšil (22. března 1754) za patriarchální basiliku.

vlastniti duším v očistci. — Největší milostí jest, že věřící mohou těchto plnomocných odpustků dosíci tolikrát-kolikrát t. j. tolikrát za den, kolikrát počínajíc polednem 1. srpna až do půlnoci 2. srpna za uvedených podmínek zbožně a s úmyslem dosíci těchto odpustků navštíví kostelík Porciunkulový nebo jiný, který touto výsadou jest nadán.*) Tímto jest dána každému vzácná příležitost přivlastniti hojně odpustků duším v očistci. Ale ponevadž tyto odpustky jako i jiné tolikrát-kolikrát bývají udílány k duchovnímu prospěchu žijících, není věřící povinen, pak-li už dosáhl jednou v týž den těchto odpustků, ostatní obětovati za duše v očistci, neboť mnohý nemá pravé jistoty, že dosáhl poprvé plnomocných odpustků měrou dokonalou.***) Přece však se vroucně doporučí obětovati ostatní odpustky za duše v očistci.

Sv. zpověď lze vykonati již 30. července po celý den, jen když ostatní podmínky se vyplní v době všeobecnými pravidly přede-

*) První prameny nikde neuvádějí, že lze těchto odpustků dosíci tolikrát — kolikrát, ostatní pak odpustky že lze přivlastniti duším v očistci. Zbožný lid sám si utvořil tento obyčej, který po dlouhé době svatou Církví (za Pia IX. 22. února a 12. července 1847) byl schválen a potvrzen.

*) Tak odvětil na dotaz posv. sbor odpustkový dne 17. srpna 1892.

psané, totiž: sv. přijímání počínajíc dnem před Porciunkulou a návštěva kostela počínajíc polednem před Porciunkulou. (Leo XIII. 14. července 1894 a Pius X. 26. ledna 1911.) Kdo se zpovídá pravidelně jednou za týden, nemusí vykonati pro Porciunkuli zvláštní zpovědi, není-li si ovšem vědom těžkého hříchu. Kdo však se zpovídá řidčeji, musí vykonati sv. zpověď, i kdyby se již v ten týden, ale před 30. červencem byl vyzpovídal. Sv. zpovědi a sv. přijímání netřeba vykonati právě v kostele, v němž odpustků porciunkulových dosáhneme. Návštěva kostela se musí opětovati; tedy nedostačí v kostele déle pobýti, nýbrž třeba vyjít a opět vejít. Rovněž modlitbu na úmysl sv. Otce musíme tolikrát opětovati, kolikrát chceme odpustků dosíci.

Vlastní den, kdy lze dosíci odpustků porciunkulových, jest 2. srpen; ale Svátá Stolica může odpustky přeložiti na neděli po 2. srpnu.*) V tomto případě lze sv. zpověď vykonati již ve čtvrtek před touto nedělí, ostatní podmínky

*) Místní biskupové mohou zatím nejen rozšířit výsadu odpustků porciunkulových na kterékoliv kostely a kaple, ale smějí též odpustky přeložiti na neděli po 2. srpnu. Po přání sv. Otce má se v kostelích a v kaplích pro tuto výsadu určených v den Porciunkuly konati za sv. Otce, za duchovenstvo a za celou církev veřejná pobožnost, která se po vzývání sv. Františka a po Litanii ke všem svatým zakončí svátostným požehnáním. (Pius X. 26. května 1911.)

třeba vyplniti způsobem svrchu udaným. (Leo XIII. 20. července 1896.) V jednotlivých diecesích třeba dbáti ustanovení Svaté Stolice, bylo-li povoleno. Všichni věřící mohou odpustků porciunkulových dosíci ve všech kostelích a veřejných kaplích tří řádů sv. Františka Serafínského; rovněž ve mnohých jiných chrámech, jimž přímo Svatou Stolicí tato výsada byla udělena.*) Tedy výsadu tuto mají všechny kostely a veřejné (ne soukromé nebo domácí) kaple:

1. Františkánů, Minoritů, Kapucínů, regulovaného III. řádu čili řádových Terciářů, Klarisek a sester III. řádu sv. Františka se slavnými sliby.

2. Terciářů sv. Františka obojího pohlaví, kteří sice skládají sliby jednoduché, ale společně žijí a k řádu sv. Františka právoplatně jsou přiděleni (18. srpna 1903).

3. Všech sester řádu sv. Františka, které skládají trojí slib a zachovávají stálou klausuru, ať jsou pod správou I. řádu nebo diecesního biskupa.

Kostely, které jsou pouze svěřeny správě kněží ze řádu sv. Františka, nemají této výsady.

*) Kostely mající výsadu odpustků porciunkulových musejí býti od sebe vzdáleny alespoň jednu vlašskou míli (1489 metrů); tuto vzdálenost (tedy asi 25 minut) musí míti cesta pro všechny obvyklá, ne stezky a pod. (Pius X. 14. září 1904.)

Zvláštní milosti:

1. Světští terciáři mohou dosíci odpustků porciunkulových ve všech kostelích a kaplích, ve kterých je zřízen III. řád. (Leo XIII. 7. září 1901.)*)

2. Karmelité a Karmelitky (bosáci) dosáhnou odpustků porciunkulových návštěvou vlastních kostelů za podmínek svrchu uvedených. (Leo XIII. 22. července 1890.)

3. Milosrdné sestry sv. Vincence Paulánského a ošetřovatelky u nich bydlící, jakož i osoby docházející za účelem vyučování nebo výchovu do jejich domů mohou dosíci odpustků porciunkulových dne 2. srpna v kostelích a veřejných kaplích, spojených s domy těchto milosrdných sester, i když v místě františkánský nebo jiný kostel téže výsady požívá. Ostatní věřící však pouze tehdy, pak-li v místě buď není podobných kostelů nebo jen ve vzdálenosti jedné vlašské míle čili 1489 metrů. (Pius X. 28. června 1905.)

*) V kostelích a kaplích, které jsou majetkem světského III. řádu, mohou dosíci všichni věřící odpustků porciunkulových, pakli se správa kostela obrátí s příslušnými prukazy na sv. Officium. Výsada tato pak platí potud, pokud kostely ony zůstanou majetkem zmíněných Terciářů (Leo XIII. 4. června 1893).

418. Duchovní cvičení pod vedením Otců z Tovaryšstva Ježíšova.

1. Kdykoliv konáme v některém domě Tovaryšstva Ježíšova nebo jinde pod vedením Otců T. J. po libovolný počet dní duchovní cvičení sv. Ignáce, dosáhneme plnomocných odpustků za dvou podmínek, pak-li též navštívíme kostel nebo kapli, kde se tato cvičení konají a tam se na úmysl sv. Otce pomodlíme. (Alexander VII. 12. října 1657, Benedikt XIV. 29. března a 16. května 1753.) — 2. Kde se dávají alespoň po tři dny duchovní cvičení sv. Ignáce, má vůdce duchovních cvičení plnou moc, udělit na konci apoštolské požehnání všem, kteří byli alespoň na pěti přednáškách; tímto dosáhnou všichni plnomocných odpustků za dvou podmínek.*) (22. června 1904 a 8. února 1905.) — 3. Plnomocných odpustků za dvou podmínek dosáhnou všichni, kteří po duchovních cvičeních po 40 dní konají modlitbu za setrvání v dobrých předsevzetích; první den a modlitbu obyčejně určí vůdce duch. cvičení, věřící pak za ni dosáhnou denně 200 dní odpustků. (Řehoř XVI. 7. července 1843.) — Z těchto odpustků nelze druhých plnomocných obětovati za duše v očistci.

*) Vůdce duchovních cvičení (nebo missií) může jiného světského nebo řádového kněze oprávniti, aby toto požehnání místo něho udělil.

419. Missie pod vedením Otců z Tovaryšstva Ježíšova.

Tyto missie jsou obdařeny těmito odpustky: 1. plnomocných za tři podmínek v době missií dosáhne, kdo byl alespoň na pěti missijních kázáních. (Řehoř XVI. 20. prosince 1839.*) — 2. plnomocných za tři podmínek, kdo přijme apoštolské požehnání, které se na konci missií udělí (Pius IX. 19. ledna 1851**); — 3. plnomocných za dvou podmínek, kdo koná po missiích po 40 dní modlitbu za setrvání v dobrých předsevzetích; první den a modlitbu určí obyčejně vůdce missií, věřící pak za ni dosáhnou denně 200 dní odpustků (Řehoř XVI. 7. července 1843); — 4 300 dní, kdo jest na konci missií přítomen postavení missijního kříže (Leo XIII. 22. dubna 1882);

*) Těchto odpustků dosáhnou též a) nemocní za dvou podmínek, vykonají-li dobré skutky, které jim zpovědník místo kázání uloží (Řehoř XVI. 17. března 1841); — b) věřící, kteří přijdou z daleka a nemohou býti na pěti kázáních, za tři podmínek, vykonají-li jiný dobrý skutek, který jim zpovědník uloží (Pius IX. 29. března 1855); — c) děti, které ještě nepřijímají, za ostatních podmínek, vykonají-li jiný dobrý skutek, který jim zpovědník místo sv. přijímání uloží. (Pius IX. 29. března 1855.)

**) Věřící, kteří v době missií jednou přijmou svátost pokání, dosáhnou všech v tuto dobu spadajících plnomocných odpustků, pro které jest jinak též sv. zpověď předepsána, pakli ostatní podmínky vyplní. (Leo XIII. 15. března 1884.)

— 5. plnomocných za čtyř podmínek ve výroční den postavení missijního kříže (nebo padne-li výroční den na všední den, tedy v příští neděli), ve svátek Nalezení (3. května) a Povýšení sv. kříže (14. září). Pius IX. 19. prosince 1875; — 6. 5 let denně, kdo se před missijním křížem od Otců T. J. na konci missií postaveném 3krát: Otče náš, Zdravas a Sláva Otci pomodlí na památku tříhodinné smrtelné úzkosti božského Spasitele a na úmysl sv. Otce; — plnomocných za dvou podmínek v prosinci, kdo se v roce takto alespoň 3krát každý měsíc modlíval (Leo XIII. 22. dubna 1882). — Všechny tyto odpustky lze obětovati za duše v očistci.

420. Duchovní cvičení pod vedením Redemptoristů.

1. Kdykoliv konáme pod vedením Otců z kongregace nejsv. Vykupitele duchovní cvičení, dosáhneme v některý ze tří posledních dnů plnomocných odpustků za čtyř podmínek, pakli jsme byli alespoň na pěti přednáškách.*) — 2. Plnomocných za tří podmínek dosáhneme v poslední den duchovních cvičení, když přijmeme apoštolské požehnání, které v ten den

*) Těchto odpustků dosáhnou též nemocní za dvou podmínek, vykonají-li jiné dobré skutky, které jim zpovědník uloží.

vůdce duch. cvičení udělí. (Pius IX. 2. září 1848 a 27. března 1852.) — Tyto odpustky lze obětovati za duše v očistci.

421. Missie pod vedením Redemptoristů.

Tyto missie jsou obdařeny těmito odpustky: 1. plnomocných za čtyř podmínek v některý ze tří posledních dnů dosáhne, kdo byl alespoň na pěti missijních kázáních;*) — 2. plnomocných za tří podmínek v poslední den missií, kdo přijme apoštolské požehnání, které v ten den vůdce missií udělí; — 3. plnomocných za čtyř podmínek v den, ve který se postaví missijní kříž, nebo příští neděli, kdo v ten den též missijní kříž navštíví;*) — 4. plnomocných za čtyř podmínek ve výroční den postavení missijního kříže,*) ve svátek Nalezení (3. května) a Povýšení sv. kříže (14. září) nebo v následující neděli všech těchto svátků; odpustků ve svátek Nalezení a Povýšení sv. kříže lze dosíci již od poledne dne předešlého až do půlnoci svátku; — 5. 300 dní pokaždé, kdo se před missijním křížem od Otců z kongregace nejsv. Vykupitele na konci missií postaveném 5krát: Otče náš, Zdrávas a Sláva Otci pomodlí na památku pěti svatých ran

*) Těchto odpustků dosáhnou též nemocní za dvou podmínek, vykonají-li jiné dobré skutky, které jim zpovědník uloží.

Krista Pána. (Pius IX. 2. září 1848 a 27. března 1852.) — 6. 7 let a 7 kvadragen pokaždé, kdo se před tímto missijním křížem pomodlí 7krát Zdrávas, Maria k uctění sedmi bolestí bl. P. Marie. (Pius X. 22. srpna 1905 a 3. února 1908.) Všechny tyto odpustky lze obětovati za duše v očistci. — 7. Plnomocných odpustků dosáhne, kdo v kostele, kde se konají missie nebo jiné missijní pobožnosti, Tělo Páně přijme nebo, pakli již v jiném kostele Tělo Páně přijal, přece onen kostel navštíví a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí.*) Nemocným a jiným, kteří kostela toho navštívit nemohou, může zpovědník uložiti jiný dobrý skutek.

Poznámka. Jiným řádům, jako Dominikánům, Benediktinům, Františkánům a Kapucínům jsou uděleny téměř tytéž a podobné odpustky, kdykoliv konají missie, duchovní cvičení, adventní nebo postní kázání, jako odpustky a výsady uvedených dvou řádů.

422. A p o š t o l s k é p o ž e h n á n í s p l n o m o c n ý m i o d p u s t k y .

S požehnáním, které sv. Otce dříve každý rok ve velké svátky nesčetnému zástupu věřících z Říma a poutníků ze všech krajín slavnostně v Římě udílel, byly spojeny plno-

*) Těchto odpustků dosáhnou též kněží, kteří tento kostel navštíví, i když jinde sloužili mši sv.

mocné odpustky, jichž dosáhli všichni přítomní, kteří byli ve stavu posvěcující milosti. Aby se však této milosti stali účastni i věřící, kterým nebylo dopráno do Říma putovati, dávali a dosud dávají papežové i jiným pravomoc udíleti věřícím apoštolské požehnání s plnom. odpustky. Zvláště biskupové obdrží na požádání od Apoštolské Stolice pravomoc toto požehnání věřícím slavnostně udíleti po slavné mši sv. na Hod Boží velikonoční, jakož i v jiný libovolný velký svátek v roce. Podmínky k dosažení těchto odpustků jsou: zpověď, přijímání a modlitba za sv. Církev, za sv. Otce a za biskupa, který požehnání udělil. Sv. přijímáním v neděli velikonoční můžeme dosíci nejen odpustků spojených s apoštolským požehnáním, nýbrž vyplníme jím i svou velikonoční povinnost. Představení některých řádů mají rovněž plnou moc 2krát ročně v libovolné svátky toto požehnání věřícím udíleti. Pouze nesmějí tohoto práva užití současně v témže místě, kde požehnání biskup udílí, musejí si napřed vyžádati od místního biskupa písemného svolení a smějí požehnání udíleti jen ve vlastních řádových kostelích a ne v kostelích klášterních sester nebo bratrstev, které jsou jejich správě svěřeny. Některým bratrstvům a třetím řádům přísluší pro určité dny v roce výsada apoštolského požehnání. Kromě toho dává mnohdy sv. Otec nebo jeho

jménem sv. Officium rádovým nebo světským kněžím plnou moc, při různých příležitostech, jako po návratu z Říma, na konci missií a duchovních cvičení, udělití toto apoštolské požehnání s plnomocnými odpustky.

423. Plnomocné odpustky v hodině smrti.

Udílení plnomocných odpustků v hodině smrti jest v katolické církvi obyčejem prastarým. Těchto odpustků můžeme dosíci rozličným způsobem a z různých důvodů. Mnohé modlitby, pobožnosti a posv. předměty jsou těmito odpustky nadány, což výslovně vždycky udáváme. Z milosti sv. Otce Pia X. jich dosáhne i ten, kdo vykoná alespoň jednou v životě po sv. přijímání krátký projev odevzdání do vůle Boží (viz str. 120 č. 90). Sv. Otec uděluje mnohdy sám věřícím a jich příbuzným buď ústně nebo zvláštním přispisem apoštolské požehnání s plnomocnými odpustky v hodině smrti, a jeho jménem je uděluje i kněz k tomu oprávněný nemocným jsoucím ve skutečném nebezpečí smrti. Aby této veliké milosti nebyl nikdo zbaven, mají obyčejně biskupové zvláštní moc vždy a všude toto požehnání udělití a své kněze k tomu opravňovati; u nás jest k tomu oprávněn každý zpovědník. Kromě toho uděluje Apoštolská Stolica i jiným kněžím, kteří o to požádají, pravomoc udělití umíra-

jícím plnomocné odpustky dle všeobecného vzoru papežem Benediktem XIV. předepsaného. Právo udíleti ctih. sestřám v klášteřích apoštolské požehnání s plnomocnými odpustky v hodině smrti příslušelo dosud výhradně jejich pravidelnému zpovědníku; nyní tak smí učiniti (1. dubna 1909) každý kněz, který smí právoplatně řeholní sestře přispěti svátostmi umírajících. I když lze dosíci plnomocných odpustků v hodině smrti bez přispění knězova, vyplní-li se jen příslušné podmínky, tedy se přece doporučí zavolati kněze, aby nemocného na tuto milost lépe připravil a pak mu požehnání udělil. Nemocný se obyčejně napřed vyzpovídá, přijme Tělo Páně a svátost posledního pomazání, načež se mu udělí apoštolské požehnání.*) Aby však tímto požehnáním skutečně dosáhl plnomocných odpustků, musí býti alespoň ve stavu posvěcující milosti, pakli sv. svátostí přijmouti nemůže. Proto ať neopomene vykonati zvláště projevu dokonalé lítosti nad svými hříchy a vroucí lásky k Pánu Bohu. Nezbytné podmínky, jež třeba vyplniti, jsou dvě: 1. umírající musí ústy nebo, není-li to možno, alespoň srdcem vzývati nejsv. jméno „Ježíš“; — 2. nemocný

*) Pravidla a pokyny při zaopatřování uvádí a příslušné modlitby podává knížečka, vydaná jako příloha k SS. Eucharistii: „Jediná spása při smrti“, Olomouc. 1911.

musí s odevzdaností do vůle Boží a s ochotou přijmouti z ruky Páně bolesti smrtelného zápasu a smrt jakožto trest za spáchané hříchy. *) — Kněz udělující odpustky umírajících musí k tomu užiti vzoru papežem Benediktem XIV. předepsaného; tento vzor jest považován za modlitbu přísně obřadní, a proto se jej nesmí kněz modlití v řeči mateřské, nýbrž jen v řeči latinské, jinak by nemocný odpustků nedosáhl. (3. června 1904.) Apoštolské požehnání se uděluje v téže těžké nemoci jen jednou. Uděluje se sice před smrtí, ale nemocný dosáhne odpustků až v hodině smrti; proto i kdyby nemocný přijal vícekrát za svého života toto požehnání, dosáhne odpustků teprve v posledním okamžiku svého pozemského života, až bude skutečně umírat.

Této milosti se mohou státi účastni všichni, kteří jsou vůbec schopni ji přijmouti. Sv. Církev nevyklučuje ani na smrt odsouzených, pakli se na smrt hodně připraví, ani těch, kteří nepřijavše svátostí umírajících, jich již přijmouti nemohou. Rovněž smějí a mají se odpustky umírajících udíleti i dětem, které již dospěly

*) Od umírajícího se vyžaduje též úmysl dosíci odpustků s požehnáním spojených; dostačí však úmysl podložený. Tak uděluje kněz apoštolské požehnání i těm, kteří jsou v bezvědomí, maje za to, že by zajisté si přáli, aby se tak stalo, kdyby o tom věděli.

užívání rozumu, Těla Páně dosud nepřijaly a umírajíce z jakéhokoliv důvodu Ho přijmouti nemohou. Z této veliké milosti jsou vyloučeni pouze z církve vyobcovaní a nekající, jakož i ti, kteří umírají ve zjevném hříchu smrtelném.

Jak jsme se zmínili, lze těchto odpustků dosíci z různých důvodů, na př. modlitbami, které jsme za živa konali; ale tyto milosti jsou uděleny proto, abychom některým z těchto mnoha způsobů plnomocných odpustků v hodině smrti dosáhli, a ne, abychom jich dosáhli vícekrát. Každý věřící jich může dosíci pouze jednou a nemůže jich přivlastnit duším v očistci; pouze vykonání hrdinného projevu zdá se vyžadovati, aby i tyto odpustky byly přivlastněny dušičkám.

Z toho všeho jest patrné, jakou lásku a dobrotu k nám sv. Církev jeví a s jakou pečlivostí se stará zvláště o poslední hodinku našeho života, aby nám jen zajistila věčnou blaženost a nám k ní co nejdříve dopomohla. Pamatujme častěji na tuto velikou milost, budme za ni Pánu Bohu a jeho sv. Církvi vděční a žijme tak, abychom se jí stali dle možnosti hodnými. Tato milost jest posledním a nejvzácnějším prostředkem, který nás může uchovati trapných muk očistcových.

P o z n á m k a. (Křížky s odpustky umírajících tolikrát-kolikrát.) Z milosti sv. Otce Pia X. obdrží všichni kněží v duchovní správě

ustanovení na prosbu, zaslanou sv. Officiu v Římě, pravomoc sdíleti křížkům s podobou Ukřižovaného odpustky umírajících tolikrát-kolikrát. Tohoto práva lze pak užívati s vědomím místního biskupa. Dosud byly takové křížky povoleny jen kněžím a zřídka i ctih. sestrám nemocné ošetřujícím. Liší se od křížků s odpustky apoštolskými, mezi kterými jsou také plnomocné v hodině smrti jednak tím, že odpustků s nimi spojených může dosíci každý a ne pouze jejich majitel, jednak tím, že křížky s odpustky apoštolskými pozbývají, tyto však nepozbývají odpustků s nimi spojených smrtí svého majitele. Těžce nemocný dosáhne tímto způsobem odpustků, ať se mu křížek k políbení podá kýmkoliv; je-li přítomen kněz, pak se ovšem udělí apoštolské požehnání, jak bylo svrchu popsáno. Podmínky k dosažení odpustků zmíněným křížkem jsou tytéž, jako vůbec při odpustcích umírajících.

Část třetí.

Posvátné předměty.

Všeobecná pravidla o posv. předmětech.

Předměty, jimiž chceme dosíci odpustků, musejí býti schopny přijati posvěcení; proto se vylučují všechny předměty, které nemají dovolený tvar nebo jsou zhotoveny z nepevné látky a pod. Předměty uvádíme při apoštolských odpustcích; ustanovení a výklad tam podaný rozhodují při všech posv. předmětech. Předměty musejí býti zhotoveny z látky pevné a trvanlivé, pouze růžence mohou býti z látky méně pevné, jako z perleti a korálů. Medaile a sošky smějí představovati pouze světce, kteří byli za svaté prohlášeni nebo se v řádně schválených seznamech mučedníků nalézají. Dostačí však, představuje-li pouze líc medaile svatého a rub blahoslaveného, sv. Otce, kostel a pod. Předměty smí světiti pouze kněz k tomu oprávněný, a to v mezích pravomocí určených. Proto vždy udáváme, komu právo světiti přísluší nebo jak lze jednotlivá posvěcení obdržeti. Kněz mající právo světiti předměty pro věřící, smí světiti i pro sebe a odpustků dosíci. Je-li pro svěcení předepsán

zvláštní vzor, nedostačí předměty jednoduše požehnati. Kněz světívá předměty obyčejně jsa oblečen rochetkou a štolou, užívá vzoru, je-li tento předepsán, a kropí předměty svěcenou vodou. Věřící však se nesmí diviti nebo snad pochybovati o platném posvěcení, poznamená-li kněz pro nedostatek času a pod. předměty jednoduchým znamením sv. kříže říkáje tiše krátký vzor posvěcení. Odpustky při křížích jsou spojeny s podobou Ukřižovaného a proto lze křížek nahraditi jiným, zůstane-li jen tatáž podoba Krista Pána. Rovněž lze při růžencích zaměnit křížek a pletivo novým, poněvadž odpustky jsou spojeny s perlami. Ano, smíme i některé perly novými nahraditi, pak-li se nám jich několik ztratilo. Posvátné předměty pozбудou odpustků, pak-li se zlomí, rozdrtí nebo tak poškodí, že by se po opravě látkou a tvarem podstatně změnily, nebo tak se porouchají, že vyobrazení na nich nelze rozeznati. Odpustky platí jen pro osobu, pro kterou se předmět posvětil, nebo která jej při rozdávání první obdržela. Předmětů s odpustky posvěcených nelze prodati, za jiné zaměnití nebo, pakli jich bylo již užito, darovati s úmyslem, aby jimi druhý dosáhl odpustků; jinak předměty odpustků pozбудou. Objednáme-li však předměty s prosbou, aby byly s příslušnými odpustky posvěceny, pak od-

pustků nepozbudou, i když je teprve později zaplatíme; neboť v tomto případě jsou ony předměty naším majetkem již před posvěcením. Obchodníci tedy nesmějí posv. předměty dáti posvětití a potom je prodávati. Předměty však nepozbudou odpustků, dáme-li si je opravití a opravu zaplatíme. Máme-li více posv. předmětů odpustky nadaných a dosud neužitých, můžeme je mezi jiné věřící rozdati. Svého posv. předmětu nemůžeme jinému půjčiti s úmyslem, aby jím dosáhl odpustků. Půjčíme-li jej pouze s úmyslem, aby na př. při společně modlitbě růžencové čítal jednotlivé perly, růženec odpustků nepozbude; totéž platí, užije-li někdo našeho růžence atd. bez našeho vědomí. — Ostatní pravidla jsou tatáž jako u předmětů s odpustky apoštolskými nebo je uvádíme výslovně při jednotlivých předmětech.

424. Růženec bl. Panny Marie.*)

Růženec blah. Panny Marie, který prostě růžencem sluje, sestává ze 150 „Zdravas, Maria“, které jsou rozděleny na 15 desátků,

*) V přesném smyslu slova sluje pouze tento růženec právem růžencem. Liší se ode všech tak zv. korunek, a to tím, že musí míti 15 nebo alespoň 5 desátků, kdežto korunky jsou druhu rozličného; obyčejně však jmenujeme také korunky růženci.

a z rozjímání o životě Pána Ježíše a Panny Marie. Nazývá se též růžencem dominikánským, poněvadž jej dle podání zavedl sv. Dominik, a žaltářem Mariánským, poněvadž má tolik pozdravení andělských, kolik žaltář královského proroka Davida má žalmů; jako žaltář Davidův je stručným obsahem starého Zákona, tak žaltář Mariánský stručně znázorňuje nový Zákon. Vždy deset Zdrávasů tvoří jeden desátek, pět desátků třetí díl celého růžence; každý desátek začínáme Otčenášem, a modlíme se pak 10krát „Zdrávas, Maria“ rozjímajíce zbožně o tajemstvích vtělení, utrpení a zmrtvýchvstání Pána a Spasitele našeho, Ježíše Krista, a jeho přsvaté Matky, která měla v těchto tajemstvích největší účastenství. Krásným zvykem jest modliti se na začátku „Věřím v Boha“ a 3krát: „Zdrávas, Maria“ za setrvání ve třech božských ctnostech; každý desátek končíme „Sláva Otci“*) nebo, pakli se modlíme růženec za zemřelé, „Odpouchnutí věčné dej jim (mu, jí,) ó Pane...“ Tomuto zvyku odpovídá i vnější úprava posvátného růžence.***) Po sv. růženci připojujeme oby-

*) Vykonáme-li po každém „Sláva Otci“ v růženci povzdech: „Sláva, láska a dík svatému Srdeci Ježíšovu“ s odpovědí: „Nyní i všude a na věky“. dosáhneme 300 dní odpustků pokaždé. (Pius X. 8. ledna 1908.)

***) Velké perly v růženci, které dělí jednotlivé desátky, nemají se nahrazovati medailemi (Pius X. 13. března 1909).

čejně modlitbu „Zdrávas, Královno“, „Pod ochranu Tvou se utíkáme“ nebo modlitbu k sv. Josefu (č. 206).

Abychom dosáhli odpustků, jimiž svatá Církev růženec obdařila, jest nutno:

1. abychom se modlili na růženci posvěceném od kněze řádu kazatelského (dominikánského) nebo od jiného, který má plnou moc tyto růžence světiti.*) — 2. Abychom modlíce se drželi růženec v ruce a modlili se jednotlivé Zdrávasy propouštějíce mezi prsty pořadem jednotlivé perly. Modlí-li se více osob růženec společně, na př. v kostele, dostačí (Pius IX. 22. ledna 1858), když pouze jedna užívá tímto způsobem růžence, ostatní pak s ní střídavě se modlí. — 3. Abychom modlíce se růženec rozjímali obvyklým pořadem o tajemstvích, která právě růžencem uctíváme; abychom si toto rozjímání usnadnili, přidáváme v každém Zdrávasu za jménem Ježíš tajemství, o němž právě rozjímáme. Kdo není schopen rozjímati, dosáhne (Benedikt XIII. 26. května 1727) odpustků, po-

*) Plnou moc světiti tento růženec uděluje generál řádu kazatelského, a lze se obrátit i na kterýkoliv klášter dominikánský. Dne 19. prosince 1894 udělil ji Leo XII. všem kněžím z kongregace nejsv. Vykupitele, jimž řeholí dovoleno zpovídat, v místech, kde není domu dominikánského.

modlí-li se jednoduše růženec ; přece však se má časem naučiti způsobu při růženci rozjímati.

V nové době rozšířil se chvalitebný obyčej, že věřící, kteří se denně modlívalí růženec pětidesátkový, jím uctívají tajemství radostná (růženec radostný) v pondělí a ve čtvrtek, bolestná (růženec bolestný) v úterý a v pátek, slavná (růženec slavný) ve středu, v sobotu a v neděli. Jinak se hodí růženec radostný pro dobu vánoční od 1. neděle adventní do neděle Devítníku, bolestný od neděle Devítníku přes čtyřicetidenní půst do bílé soboty a slavný od neděle velikonoční do 1. neděle adventní ; ale není třeba tento zvyk zachovávat, každý věřící se může dle libosti modliti kdykoli kterýkoliv růženec, jež mu duch zbožnosti vnukne. Při pobožnosti májové a při růžencové v říjnu jest obyčejem jednotlivé růžence střídati. Svatý růženec jest bez odporu pobožností lidovou, slavnou a případnou, která obrací hříšníky, povzbuzuje vlažné, pomáhá spravedlivým na cestě spásy a všem jest zárukou blažené smrti.

Dominikánský růženec jest nadán těmito odpustky : 1. 100 dní odpustků za každý Otčenáš a za každé Zdrávas, Maria dosáhne, kdo se pomodlí 15 nebo 5 desátků ; těchto odpustků nedosáhne, kdo se modlí prostě jednotlivé Otčenáše a Zdrávasy nemaje úmyslu pomodliti se alespoň 5 desátků ; — 2. plnomocných

za tři podmínek jednou za rok dosáhne, kdo se modlí po celý rok denně alespoň 5 desátek (Benedikt XIII. 13. dubna 1726). — 3. 5 let a 5 kvadragen pokaždé, kdo se pomodlí 5 desátek (Sixtus IV. 12. května 1479). — 4. 10 let a 10 kvadragen denně, kdo se pomodlí 5 desátek společně s jinými; — 5. plnomocných měsíčně v poslední neděli měsíce za čtyř podmínek, kdo se alespoň třikrát týdně v tom měsíci společně s jinými 5 desátek pomodlí. (Pius IX. 12. května 1851 *)

P o z n á m k a 1. K dosažení odpustků pod 3., 4. a 5. uvedených netřeba užívati růžence posvěceného; k dosažení všech odpustků jest nutno, abychom rozjímali o jednotlivých tajemstvích.

*) Odpustky za růžence v měsíci říjnu viz str. 377. č. 368. Velmi hojnými odpustky jest nadáno Bratrstvo sv. růžence, které jest rozšířeno po celém světě katolickém. Uvádíme zvláště tyto odpustky: 5 let a 5 kvadragen pokaždé, když údové modlice se růžence jméno „Ježíš“ v pozdravení andělském zbožně vysloví. Pius IX. 14. dubna 1856. — 100 let a 100 kvadragen denně, nosí-li zbožně u sebe růžence k uctění Matky Boží. Pius X. 31. července 1906. — Plnomocné odpustky denně, pomodlí-li se údové v jednom dni (od půlnoci do půlnoci; jednotlivé desátky lze se modliti odděleně) všech 15 desátek za sv. Otce a za vítězství sv. Církve. Podmínky: zpověď, přijímání, návštěva kostela. Pius X. 12. června 1907. — Časopisem bratrstva je „Růže Dominikánská“.

P o z n á m k a 2. Abychom dosáhli odpustků, nežádá se, abychom se pomodlili celý růženec (15 nebo 5 desátků) zajednou; jednotlivé desátky se můžeme modliti odděleně s přestávkami, jen když se celý růženec (15 nebo 5 desátků) v jednom dni pomodlíme. (Pius X. 8. července 1908.)

P o z n á m k a 3. Růženec může sice přijmouti různá posvěcení, ale nelze dosíci jedním pomodlením zajednou všech odpustků, jimiž růženec jest nadán. Teprve z milosti sv. Otce Pia X. ze dne 12. června 1907 lze zajednou dosíci odpustků kazatelských a křížovnických, obdrželi-li růženec obojí posvěcení.

K ř i ž o v n i c k ý m sluje růženec bl. P. Marie, který jest posvěcen od generála nebo jiného kněze řádu Křížovníků (řeholní kanovníci sv. Augustina řádu sv. Kříže) nebo od jiného kněze generálem zplnomocněného. Nyní má i sv. Officium právo udíleti jednotlivým kněžím na pět let plnou moc světití růžence bl. P. Marie a sdíleti jim odpustky křížovnické.*) Žádá se však svolení biskupa diecese, v níž

*) Toto právo mají též údové některých kněžských spolků, jako Spolku kněží klanějcích se nejsv. Svátosti oltářní (Pius X. 29. května 1907), Svátostného sdružení kněží (15. září 1908), *Associatio perseverantiae sacerdotalis* (13. ledna 1908), ředitelé a rozšiřovatelé Spolku sv. dětství Ježíšova (1. února 1908), Apoštolského sdružení světských kněží (13. července 1908).

kněz tohoto práva hodlá užívati. Modlíme-li se takto posvěcený růženec, dosáhneme 500 dní odpustků pokaždé za každý Otčenáš a za každé Zdrávas, Maria (Leo X. 20 srpna 1516). Není třeba, abychom uvažovali o jednotlivých tajemstvích, aniž se žádá, abychom se pomodlili celý růženec najednou nebo po desátcích, nýbrž můžeme se modliti na něm tolik Otčenášů a Zdrávasů, kolik nám možnost a zbožnost dovoluje. Chceme-li ovšem dosíci odpustků kazatelských a křížovnických zajednou, třeba se modliti růženec způsobem svrchu uvedeným.

425. Růženec sv. Brigity.

Růženec sv. Brigity se skládá ze 6 desátek, a každý desátek z 1 Otčenáše, 10 Zdrávasů a 1 Věřím v Boha; na konec se ještě přidává 1 Otčenáš a 3 Zdrávasy. Má tedy celý růženec 6 Věřím v Boha, 7 Otčenášů na památku sedmi bolestí a radostí Panny Marie a 63 Zdrávasů na památku 63 let, po které Panna Maria dle zbožné pověsti na světě žila. Tento způsob modliti se růženec sv. Brigity jest původní a delší. Dle kratšího, novějšího způsobu, který byl 20. května 1886 schválen od sv. Otce Lva XIII., skládá se tento růženec z 5 desátek, a každý desátek z 1 Otčenáše, 10 Zdrávasů a 1 Věřím v Boha. Můžeme tedy užívati buď vlastního růžence sv. Brigity šestidesátkového nebo

obyčejného růžence bl. Panny Marie. Nen třeba, abychom uvažovali*) o jednotlivých tajemstvích. (Řehoř XVI. 1. července 1839.) Abychom dosáhli odpustků, jimiž jest tento růženec nadán, jest nutno, abychom se modlili na růženci (šesti- nebo pětidesátkovém) posvěceném od generála nebo představených „řeholních kanovníků nejsvětějšího Spasitele“ (v Římě u sv. Petra v okovech) nebo od jiného zplnomocněného kněze; nyní uděluje sv. Officium jednotlivým kněžím na pět let plnou moc světiti předměty s apoštolskými odpustky a připojuje k ní právo světiti růženec sv. Brigity (viz č. 427). Růženec se můžeme modliti soukromě nebo společně s jinými; ale v tomto případě nedosáhnou ostatní odpustků, nedrží-li v ruce také sami růženec sv. Brigity. Všechny odpustky platí jak pro první (delší), tak pro druhý (kratší) způsob; pouze odpustků 7 let a 7 kvadragen dosáhnou jen ti, kteří se modlí růženec šestidesátkový.

Odpustky: 1. 100 dní odpustků za každý Otčenáš, za každé Zdrávas a za každé Věřím v Boha, kdo se růženec způsobem svrchu uvedeným pomodlí; **) těchto odpustků do-

*) Uvažujeme-li, tedy přidáváme za jméno: „Ježíš“ tajemství růžence bl. Panny Marie.

**) Těchto odpustků nedosáhne, kdo se modlí prostě jednotlivé Otčenáše, Zdrávasy a Věřím v Boha nemaje úmyslu pomodliti se celý růženec.

sáhneme vždy zároveň s následujícími: 2. 7 let a 7 kvadragen dosáhne, kdo se pomodlí růženec šestidesátkový; — 3. plnomocných měsíčně za čtyř podmínek, kdo se růženec po celý měsíc denně modlí; — 4. plnomocných ročně za tří podmínek, kdo se růženec po celý rok denně modlí; — 5. plnomocných ve svátek sv. Brigity (8. října) za čtyř podmínek, kdo se růženec alespoň jednou týdně modlí; — 6. plnomocných v hodině smrti za dvou podmínek, kdo se růženec alespoň jednou týdně modlíval a umíraje ústy nebo alespoň srdcem jméno „Ježíš“ vzývá; — 7. 20 dní, kdo má růženec u sebe zpytuje své svědomí, svých hříchů lituje a 3krát Otče náš a Zdrávas, Maria se pomodlí; — 8. 40 dní, kdo má růženec u sebe při zvonění umíráčkem kleče za umírajícího se pomodlí; — 9. 100 dní, kdo má růženec u sebe mši svatě obcuje, kázání poslouchá, kněze nesoucího nejsv. Svátost k nemocnému provází, zbloudilého na cestu spásy uvede nebo kterýkoliv jiný dobrý skutek k uctění Pána Ježíše nebo Panny Marie nebo sv. Brigity vykoná a 3krát Otče náš a Zdrávas, Maria se pomodlí. (Leo XIII. všechny odpustky takto upravil výnosy ze dne 16. ledna 1886 a 8. prosince 1897.)

426a. Františkánský růženec Sedmiradostné Panny Marie.

Růženec sedmiradostné Panny Marie skládá se ze 7 desátek, a každý desátek z 1 Otčenáše a 10 Zdrávasů; na konec se ještě přidávají 2 Zdrávasy (tedy celkem 72 Zdrávasů k uctění let, po která Panna Maria dle jiného mínění na světě žila) a 1krát Otčenáš a Zdráva, Maria za sv. Otce. Modlíce se tento růženec rozjímáme o 7 radostech bl. Panny Marie, a abychom si rozjímání usnadnili, přidáváme v každém Zdrávasu za jménem „Ježíš“ tajemství, o němž právě rozjímáme. Tajemství tato jsou: 1. Ježíš, kterého jsi, Panno, s radostí z Ducha svatého počala; — 2. kterého jsi, Panno, v životě nesouc s radostí svatou Alžbětu navštívila; — 3. kterého jsi, Panno, s radostí v Betlémě porodila; — 4. kterého jsi, Panno, s radostí svatým třem Králům ke klanění podávala; — 5. kterého jsi, Panno, s radostí ve chrámě našla; — 6. kterého jsi, Panno, po zmrtvýchvstání s radostí pozdravila; — 7. který Tě, Panno, s radostí na nebe vzíti a královnou nebes i země korunovati ráčil. — Abychom dosáhli odpustků, jimiž jest tento růženec nadán, jest nutno, abychom se modlili na zvláštním růženci sedmiradostné P. Marie, posvěceném od generála Františkánů nebo od jiného zplnomocněného kněze. Plnou moc světiti tyto růžence obdržel též

generál Minoritů a Kapucínů (Pius X. 4. dubna 1906); generál Kapucínů pak udělil toto právo dne 1. května 1906 všem kněžím svého řádu.

O d p u s t k y: 1. Plnomocných dosáhneme, kdykoliv se účastníme veřejného modlení růžence v kostelích tří řádů sv. Františka;*) — 2. plnomocných za dvou podmínek na každý svátek sedmi radostí a na patero hlavních slavností Panny Marie, nebo v libovolný den oktávy těchto svátků, kdo se růženec v tyto dny pomodlí; — 3. plnomocných měsíčně za dvou podmínek, kdo se po celý rok každou sobotu tento růženec modlí; — 4. plnomocných v hodině smrti, kdo se v životě svém tento růženec často modlil a maje jej u sebe po sv. zpovědi a sv. přijímání, nebo, nemůže-li těchto svátostí přijmouti, alespoň zkroušeně ústy nebo srdcem nejsv. jméno Ježíš vzývá a smrt jako trest za hříchy trpělivě z ruky Boží přijímá; —

*) Kdykoliv se veřejného modlení sedmiradostného růžence v kostelích tří řádů sv. Františka účastníme, dosáhneme těchto plnomocných odpustků, i když sami nemáme vůbec tohoto růžence, nebo nedržíme ho v ruce (Pius X. 12. září 1906). — K těmto odpustkům podotýkáme, že všichni bratři a sestry řádů sv. Františka dosáhnou plnomocných odpustků, když se tento růženec pomodlí. Tuto milost udělil sv. Otec Leo XIII. (7. září 1901) též světským terciářům sv. Františka.

5. 300 let odpustků, kdo se v jiné svátky Mariánské růženec pomodlí: — 6. 200 let v zasvěcené svátky, 100 let ve všechny soboty; — 7. 70 let a 70 kvadragen pokaždé ve kterýkoliv jiný den; — 8. 10 let pokaždé, kdo máje růženec u sebe a častěji se jej modle, nějaký dobrý skutek k uctění Pána Boha nebo k duševnímu neb tělesnému blahu bližního vykoná, nebo 7 krát Zdrávas, Maria k uctění sedmi radostí Panny Marie se pomodlí. (Pius X. 15. září 1905.) — 9. Plnomocných za dvou podmínek ve svátek sedmi radostí Panny Marie (1. neděli po oktávě Nanebevzetí) nebo v libovolný den oktávy dosáhne, kdo se tehdy tento růženec pomodlí. (Pius X. 12. září 1906.)

Poznámka. Modlí-li se více osob růženec sedmiradostný společně, na př. v kostele, dostačí, když pouze jedna obvyklým způsobem růženec drží, ostatní pak s ní střídavě se modlí. (Pius X. 12. září 1906.) — Abychom dosáhli odpustků, nežádá se, abychom se pomodlili celý růženec zajednou; jednotlivé desátky se můžeme modliti odděleně s přestávkami, jen když se celý růženec v jednom dni pomodlíme. (Pius X. 22. července 1908.)

426b. Servitský růženec Sedmibo- lestné Panny Marie.

Růženec k uctění Sedmiboletné Panny Marie náleží řádu Servitů. Skládá se ze 7

desátků, každý desátek pak z 1 Otčenáše a 7 Zdrávasů na památku sedmi bolestí bl. Panny Marie, které se mají při tomto růženci zbožně rozjímati: na konec se přidávají ještě 3 Zdrávasy k uctění slz Bolestné P. Marie, za vyprošení zkroušené lítosti nad hříchy a za dosažení sv. odpustků.*) Co se zevnější podoby tohoto růžence dotýče, tu se dávají mezi jednotlivé desátky medaile s obrazem příslušné bolesti P. Marie; tyto medaile nejsou podstatnou částí růžence, a proto je lze zaměnit obyčejnými perlami. Pravomoc světiti tento růženec udělují představení řádu Servitů nejen kněžím svého řádu, nýbrž i kněžím jiným; tak na př. u nás užívají této pravomoci Redemptoristé. Modlíce se držíme růženec v ruce; lze však dosíci odpustků i tehdy, když pouze jeden drží růženec a střídavě se modlí s jinými, kteří růženec nemají. Jednotlivé desátky se můžeme modliti odděleně,

*) S prospěchem vykonáme na začátku krátký projev lítosti a v jednotlivých Zdrávasech připojíme vždy po jméně Ježíš příslušnou bolest, o které rozjímáme: 1. Ježíš, kterého jsi, Panno, ve chrámě za naši spásu obětovala; — 2. se kterým jsi do Egypta utíkala; — 3. kterého jsi po tři dny s bolestí hledala; — 4. kterého jsi kříž nesoucího potkala; — 5. kterého jsi na kříži umíratí viděla; — 6. kterého jsi s kříže sňatého na svůj klín přijala; — 7. kterého jsi s bolestí ke hrobu provázela.

jen když se celý růženec za jeden den pomodlíme. (Pius X. 12. srpna 1908.)

Modlíme-li se na růženci posvěceném od kněze řádu Servitů, dosahujeme hojných odpustků; hlavní jsou tyto: 100 dní za každý Otčenáš a za každé Zdrávas, když se pomodlíme celý růženec; — 100 let, kdykoliv se jej pomodlíme po sv. zpovědi nebo alespoň s pevným úmyslem sv. zpověď vykonati; — 150 let, když růženec nosíme s sebou a se jej v pondělí, ve středu, v pátek, v neděli nebo v zasvěcený svátek po zkroušené sv. zpovědi pomodlíme; — 200 let, když vykonáme zpytování svědomí a sv. zpověď, pak se růženec pomodlíme a modlitbu na úmysl sv. Otce připojíme; — plnomocné měsíčně za tři podmínek.

427. Předměty s odpustky apoštolskými.

Odpustky od Jeho Svatosti papeže Pia X. udělené věřícím, kteří některý z předmětů jako korunek, růženců, křížů, křížů s podobou Ukřižovaného, sošek a medailí od Jeho Svatosti posvěcených u sebe chovají a předepsané nábožné skutky vykonají.

K dosažení odpustků, kterých sv. Otec Pius X. uděluje všem věřícím křesťanům obojího pohlaví, kteří chovají u sebe některý z předmětů jako korunek, růženců, křížů, křížů s podobou Ukřižovaného, sošek a me-

dailí od Jeho Svatosti posvěcených, se požaduje :

1. aby věřící některý z uvedených předmětů u sebe nosili.

2. nenosí-li ho u sebe, tedy se žádá, aby jej ve své světnici nebo na jiném uctivém místě svého příbytku chovali a předepsané modlitby před ním zbožně konali.

3. od posvěcení s odpustky apoštolskými jsou vyloučeny tištěné a malované obrazy, jakož i kříže, kříže s podobou Ukřižovaného, sošky a medaile zhotovené z cínu, olova nebo z jiné křehké a snadno porušitelné látky.*)

4. obrazy (a podoby) musejí představovati světce, kteří obvyklým způsobem již byli za svaté prohlášeni nebo se v řádně schválených seznamech mučedníků nalézají.

I. Kdo se alespoň jednou týdně korunku Páně**) nebo některou z korunek blah. Panny Marie, růženec blah. Panny Marie (15 nebo

*) Takovou látkou jest též papír, sádra, duté sklo.

**) Této korunky jsme ve sbírce neuvedli; sestává z 33 Otčenášů na památku 33 let, po která Spasitel na světě žil, z 5 Zdravasů k uctění pěti svatých ran Krista Pána a z 1 Věřím v Boha k uctění sv. apoštolů. Korunka jest nadána hojnými odpustky; musí býti posvěcena od mnichů Kamaldulských nebo od kněží k tomu zvláště oprávněných, na př. od těch, kteří mají právo přijímati do Arcibratrstva k útěše věrných duší v očistci; toto právo snadno udělí Redemptoristé.

5 desátků), kněžské hodinky, malé hodinky k uctění P. Marie, hodinky za věrné zemřelé, sedmero kajících žalmů, žalmy stupňové modlívá nebo obyčejně křesťanské nauce vyučuje, vězně v žaláři, nemocné v nemocnicích soucitně navštěvuje, chudým přispívá, mši svaté obcuje nebo, je-li knězem, jí slouží, dosáhne plnomocných odpustků ve všechny tyto svátky: Hod Boží vánoční, svatých tří Králů, Hod Boží velikonoční, Nanebevstoupení Páně, Hod Boží svatodušní, nejsvětější Trojice, Božího Těla, Očišťování, Zvěstování, Nanebevzetí, Narození a neposkvrněného Početí Panny Marie, sv. Jana Křtitele, sv. Josefa, sv. apoštolů Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Filipa a Jakuba, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Judy, Tadeáše, Matěje a Všech Svatých, pak-li v uvedené dny svátost pokání a svátost oltářní přijme a za vyhubení kacířství a rozkolnictví, rozšíření sv. víry katolické, zachování pokoje a svornosti mezi knížaty křesťanskými a za ostatní potřeby sv. Církve zbožně se pomodlí.

II. Kdo kterýkoliv ze všech nábožných skutků svrchu uvedených alespoň se srdcem zkroušeným vykoná v kterýkoliv jiný svátek Pána Ježíše a Panny Marie, dosáhne 7 let a 7 kvadragen, v neděle a v zasvěcené svátky 5 let a 5 kvadragen, v kterýkoliv jiný den 100 dní odpustků.

III. Kdo se alespoň jednou týdně některou z korunek nebo růženec, malé hodinky k uctění blah. Panny Marie, hodinky za věrné zemřelé, nešpory, alespoň jednu noční hodinku s chválami, sedmero kajících žalmů s litaní (ke všem svatým) a připojenými modlitbami modlívá, dosáhne 100 dní odpustků pokaždé, kdykoliv tak učiní.

IV. Plnomocných odpustků v hodince smrti dosáhne, kdo tehdy svou duši zbožně Pánu Bohu doporučí a (dle návodu Benedikta XIV. slavné paměti v ustanovení „Pia Mater“ ze dne 5. dubna 1747) smrt odevzdaně z ruky Boží přijímá, svátostí pokání i svátostí oltářní jsa posilněn, nebo nemůže-li jich přijmouti, tedy alespoň zkroušeně ústy nebo srdcem nejsv. jméno „Ježíš“ vzývá.

V. 50 dní odpustků pokaždé dosáhne, kdo přípravou na sloužení mše svaté nebo na breviář, na sv. přijímání nebo na malé hodinky k uctění blah. Panny Marie kteroukoliv modlitbu vykoná.*)

VI. 200 dní odpustků pokaždé dosáhne, kdo vězně v žaláři, nemocné v nemocnicích navštíví a jim přispěje, v kostele věřící nebo

*) Kdykoliv se modlíme breviář nebo malé hodinky konáme přípravnou modlitbu „Otevři, Pane, ústa má k velebení svatého jména Tvého . . .“ Tato modlitba dostačí k dosažení těchto odpustků.

doma své dítky, příbuzné a svou čeleď křesťanské nauce vyučuje.

VII. 100 dní odpustků dosáhne, kdo při znamení zvonkem (ráno nebo v poledne nebo večer) „Anděl Páně“ a neumí-li ho, tedy Otčenáš a Zdrávas se pomodlí; rovněž, kdo se pomodlí při večerním zvonění (hodinu po chvíli, kdy se setmí) žalm „Z hlubokostí“ č. 283) a neumí-li ho, tedy Otčenáš a Zdrávas za věrné zemřelé.

VIII. 100 dní odpustků dosáhne, kdo v pátek zbožně vzpomínaje na utrpení a na smrt Pána našeho Ježíše Krista 3krát modlitbu Páně a pozdravení andělské se pomodlí.

IX. 100 dní odpustků dosáhne, kdo při zpytování svědomí svých hříchů lituje s předsevzetím se polepsiti a 3krát Otče náš a Zdrávas, Maria k uctění nejsv. Trojice nebo 5krát Otče náš a Zdrávas, Maria na památku pěti svatých ran Krista Pána se pomodlí.

X. 50 dní odpustků dosáhne, kdo se za umírající věřící některou modlitbu nebo alespoň Otče náš a Zdrávas, Maria zbožně pomodlí.

Věřící mohou všech odpustků svrchu uvedených dosíci buď pro sebe nebo je mohou přivlastniti věrným duším v očistci. Svatý Otec výslovně prohlašuje, že udělením zmíněných odpustků nikterak nezrušuje odpustky, kterými

od Jeho předchůdců některé ze svrchu uvede-
ných nábožných skutků byly nadány, nýbrž
že tyto všechny v plné platnosti zůstávají.*)

Sv. Otec dále nařizuje: *a)* odpustky tyto
nepřecházejí (dle výnosu Alexandra VII. ze
dne 6. února 1657) s osob, pro které svrchu
uvedené předměty byly posvěceny nebo které
je při rozdělování první obdržely**) na jiné
věřící. — *b)* ztratí-li se ten neb onen z těchto
předmětů, nelze ho dle libosti jiným nahraditi,
čemuž nemají překážeti jakékoli výsady a
milosti opačné. — *c)* těchto předmětů nelze
jiným půjčiti nebo dáti za tím účelem, aby
se na nich modlili a tak též odpustků do-
sáhli; v tomto případě by předměty odpustků
pozbyly. — *d)* jakmile svrchu uvedené předmě-
ty přijaly apoštolské posvěcení, nesmějí
se prodati dle výnosu posv. sboru odpustko-
vého ze dne 5. června 1721.

Kromě toho potvrzuje sv. Otec výnos
Benedikta XIV. ze dne 19. srpna 1752,
v němž se výslovně prohlašuje, že apoštol-
ským posvěcením křížů, medailí atd. nestávají se

*) Máme-li tedy nějaký posvátný předmět jako
křížek, růžence atd., s nímž jsou kromě apoštolských
též jiné odpustky spojeny, dosáhneme jedním po-
modlením nebo skutkem všechny, pak-li vyplníme
všechny předepsané podmínky.

**) Dříve se tyto předměty veřejně (na př. při
svatořečení) rozdávaly nebo sv. Otec udílel jednotliv-
cům právo podobné předměty rozdati.

výsavnými ani oltáře, na kterých se tyto předměty umístí, ani mše svaté, které kněz slouží maje u sebe některý z těchto předmětů.

Nad to zakazuje kněžím, kteří nedosáhli písemně zvláštní plné moci, udíleti umírajícím těmito kříži požehnání s plnomocnými odpustky v hodině smrti, ježto pro tyto případy bylo od téhož papeže Benedikta XIV. ve zmíněném ustanovení „Pia Mater“ dostatečně postaráno.*)

Jeho Svatost konečně chce a nařizuje, aby byl tento seznam odpustků pro větší pohodlí věřících nejen v řeči latinské nebo vlašské, nýbrž i v jakékoliv jiné řeči tiskem vydán; jest však pro každý seznam, který kdekoliv a v jakékoliv řeči se uveřejní, potřebí úchvaly posv. sboru odpustkového (nyní sv. Officia).

Tomuto rozhodnutí nemá překážeti žádný výnos a žádné ustanovení nebo nařízení protivné, i zvláštního zřetele zasluhující.

Dáno v Římě v kanceláři posv. sboru odpustkového a ostatkového dne 28. srpna 1903.

A. Card. Tripepi, Praefectus.

L. † S.

Pro R. P. D. Franc. Archiep. Amiden., Secr.
Josephus M. Can. Coselli, Subst.

*) Kněz nemající zvláštní plné moci nemůže tedy tímto křížkem udíleti umírajícímu apoštolského požehnání s plnomocnými odpustky v hodině smrti.

K tomuto seznamu dodáváme:

1. Plné moci světiti korunky, růžence, křížky atd. s odpustky apoštolskými dosáhne každý kněz ku zpovídání oprávněný, pak-li o ni zažádá u sv. Officia. Toto uděluje plnou moc na pět let a připojuje k ní právo světiti růžence sv. Brigity (viz č. 425); žádá se však svolení biskupa diecese, v níž kněz této plné moci hodlá užívat, kněz pak světí předměty soukromě,*) a to pouhým znamením sv. kříže s úmyslem předměty posvětiti a jim odpustky sděliti. Redemptoristé mají tuto plnou moc.

2. Odpustky apoštolské možno sděliti korunkám a růžencům všeho druhu, jakož i křížkům, medailím a soškám, které jsou zhotoveny z látky pevné a trvanlivé, jako z pevného dřeva, mramoru, železa, mědi, mosazu, bronzu, stříbra, zlata. Co se týče korunek a růženců, třeba podotknouti, že apoštolské odpustky jsou uděleny za korunku a za růženec a ne jako jiné odpustky za jeho

Těchto však dosáhne umírající, který má předmět s apoštolskými odpustky, i když není kněz přítomen, pak-li předmět ten má buď u sebe nebo jinde (na př. na stěně visící), a před ním podmínky pod IV. uvedené vyplní.

*) Na př. nemůže světiti v kostele nebo ve veřejné kapli předměty, které věřící tam shromáždění v ruce drží, ani nemůže určit oltář, na nějž věřící tyto předměty složí, za tím účelem, aby je po službách Božích posvětil.

pomodlení. Dále jest úplně jedno, zda máme jeden z těchto předmětů nebo více, neboť dosáhneme vždy týchž odpustků, vykonáme-li jen předepsané podmínky.

428. Medaile s obrazem Jezulátka.

Sv. Otec Pius X. udělil (18. března 1909) kněžím majícím plnou moc světití předměty s odpustky apoštolskými právo světití týmž způsobem medaile s obrazem Jezulátka. Kdo takovou medaili má, dosáhne těchto odpustků: 50 dní pokaždé, kdykoliv medaili políbí s povzdechem: „Svatý Ježíšku, žehnej nám!“ — plnomocných v hodině smrti, když ji tehdy políbí a po sv. zpovědi a sv. přijímání, nebo nemůže-li těchto svátostí přijmouti, alespoň s pravou lítostí ústy nebo srdcem nejsv. jméno „Ježíš“ vzývá a smrt jako trest za hříchy odevzdaně z ruky Boží přijímá.

429. Předměty ze Svaté Země.

Každý věřící, který chová u sebe křížek, korunku nebo růženec, jenž pochází ze svatých míst a sv. ostatků tam se nalézajících se dotekl, dosáhne odpustků, jakoby měl předmět s apoštolskými odpustky posvěcený. (Innocenc XI. 28. ledna 1688 a Innocenc XIII. 4. června 1721.) Sv. Otec Leo XIII. rozšířil dne 19. srpna 1895 tuto milost na medaile, sošky a na všechny jiné posvátné předměty. Těmito před-

měty tedy dosáhneme všech odpustků v č. 427 uvedených s tím rozdílem, že nedosáhneme plnomocných odpustků ve svátek neposkvrněného Početí a sv. Josefa a za modlitby pod III. uvedené dosáhneme 200 dní odpustků pokaždé. — Těchto předmětů netřeba zvláště světiti, neboť jejich původ a dotknutí sv. ostatků posvěcení nahrazuje; jinak platí pro ně všeobecná pravidla, jako: jakmile se dotkly sv. míst a sv. ostatků ve Svaté Zemi, nesmějí se prodávati, půjčovati atd., jinak odpustků pozbudou. Poutníci putující do Sv. Země si podobné předměty mohou vzíti s sebou z vlasti nebo si je mohou koupiti na sv. místech.

430. Medaile sv. Otce Benedikta.

Medaile sv. Otce Benedikta, která jest v lidu známa též pod jménem penízek sv. Benedikta, má na líci obraz znázorňující sv. Benedikta, jak drží v pravici kříž, v levici pak řeholní knihu; na rubu jest větší kříž a množství tajemných písmen, z nichž jednotlivá zastupují příslušné slovo latinské: ve čtyřech úhlech, které části kříže tvoří, jsou písmena C S P B (Crux Sancti Patris Benedicti, kříž sv. Otce Benedikta), na kříži v řadě svislé čteme písmena C S S M L (Crux Sacra Sit Mihi Lux, svatý kříž budiž mi světlem), v řadě vodorovné N D S M D (Non Draco

Sit Mihi Dux, drak nebudiž mi vůdcem), okolo kříže jsou písmena V R S N S M V (Vade Retro Satana, Numquam Suade Mihi Vana, odstup, satane, a nesváděj mne nikdy k ješitnosti) a S M Q L I V B (Sunt Mala Quae Libas, Ipse Venena Bibas, je špatné, co nabízíš; pij sám ten jed). Tato poslední slova sv. Benedikt asi sám pronesl: prvními odolal pokušení, které na něho v poustevně doléhalo, druhými překazil záměr svých nepřátel, kteří mu podali otrávený nápoj; pronesl uvedená slova a požehnal nádobu, která pukla a nápoj se rozlil. Touto medailí vyprosili si věřící mnoho milostí zvláště v nemoci a v nebezpečenství, proti jedu i proti pokušením všeho druhu. Abychom se stali účastnými milostí medaile, dostačí, když medaili nosíme a jí užíváme; určité modlitby předepsány nejsou.

Abychom dosáhli odpustků, jimiž medaile jest nadána, je nutno: 1. aby medaile byla zhotovena ze zlata, stříbra, bronzu, mědi nebo z jiného kovu; *) — 2. aby byla předepsaným způsobem posvěcena od kněze řádu sv. Benedikta nebo od jiného k tomu oprávněného; — 3. bychom ji nosili u sebe a konali modlitby nebo dobré skutky u jednotlivých odpustků uvedené. — Benedikt XIV.

*) Tato medaile musí tedy býti kovová: jinak platí pravidla u apoštolských odpustků uvedená.

schválil tuto medaili (23. prosince 1741 a 12. března 1742), určil způsob, jakým ji třeba světiti a nadal ji hojnými odpustky (3. dubna 1756). Sv. Otec Leo XIII. dal (12. dubna 1902) některá ustanovení stran práva medaile světiti; tohoto práva dosáhne snadno každý kněz, obrátí-li se na některý klášter benediktinský. Jest záhodno právě tuto medaili jakož i medaili jubilejní (č. 431) hojně rozšiřovati.

Kdo nosí medaili, dosáhne odpustků: 1. plnomocných za tři podmínek v tyto svátky: Hod Boží vánoční, svatých tří Králů, Hod Boží velikonoční, Nanebevstoupení Páně, Hod Boží svatodušní, nejsvětější Trojice, Božího Těla, Očišťování, Zvěstování, Nanebevzetí, Narození a neposkvrněného Početí Panny Marie, Všech Svatých a sv. Benedikta (21. března), kdo se alespoň jednou týdně modlívá korunku Páně nebo korunku blah. Panny Marie, růženec blah. Panny Marie (15 nebo 5 desátků), kněžské hodinky, malé hodinky k uctění blah. P. Marie, hodinky za věrné zemřelé, sedmero kajících žalmů, žalmy stupňové nebo obyčejně křesťanské nauce vyučuje, vězně v žaláři, nemocné v nemocnicích navštěvuje, chudým přispívá, mši svaté obcuje nebo, je-li knězem, ji slouží; — 2. plnomocných v hodince smrti, kdo po přijetí svátosti pokání a svátosti oltářní duši svou zbožně Pánu Bohu doporučí; nemůže-li těchto

svátostí přijmouti, dosáhne odpustků, když vzbudí lítost a ústy nebo alespoň srdcem nejsv. jména Ježíš a Maria vzývá; — 3. kdo se na zelený čtvrtek a v Hod Boží velikonoční po sv. zpovědi a sv. přijímání pomodlí za povýšení sv. Církve a zachování sv. Otce, dosáhne odpustků, které sv. Otec v tyto dny uděluje, když dává lidu slavně apoštolské požehnání; — 4. kdo dobrým příkladem nebo dobrou radou některého hříšníka obrátí, dosáhne prominutí třetiny trestů za své hříchy; — 5. 20 let týdně, kdo se denně modlí za vyhubení kacírství; — 6. 7 let a 7 kvadragen: a) kdo kterýkoliv ze všech nábožných skutků svrchu (1) uvedených alespoň se srdcem zkroušeným vykoná v kterýkoliv jiný svátek Pána Ježíše a Panny Marie, sv. apoštolů, sv. Josefa, Maura, Placida, sv. Školastiky, sv. Gertrudy; — b) kdo mši svaté obcuje nebo, je-li knězem, ji slouží a za blaho křesťanských knížat a za pokoj jejich zemí se pomodlí; — c) kdo se k uctění utrpení Páně v pátek nebo k uctění blah. Panny Marie v sobotu postí; — 7. plnomocných ročně za dvou podmínek, kdo v pátek nebo v sobotu po celý rok se postí;* — 8. 7 let: a) kdo se pomodlí korunku nebo růženec blah. Panny Marie k uctění neposkvrněného

*) Těchto odpustků dosáhne i ten, který v tom roce zemře, pak-li měl úmysl tento půst po celý rok zachovati.

Početí a Pannu Marii požádá, aby mu vyprosila na svém božském Synu milosti žítí a umřítí bez hříchu smrtelného; — b) kdo doprovodí nejsv. Svátost, s kterou kněz jde s Pánem Bohem k nemocnému; — 9. 1 roku, kdo při zpytování svědomí svých hříchů lituje s předsevzetím se vyzpovídati a 5krát Otče náš a Zdrávas, Maria se pomodlí; — 10 roků, pak-li se potom též skutečně vyzpovídá a Tělo Páně přijme; — 10. 200 dní, kdo vězně v žaláři, nemocné v nemocnicích navštíví a jim přispěje, v kostele věřící nebo doma své dívky, příbuzné a svou čeleď křesťanské nauce vyučuje; — 11. Kdo se alespoň jednou týdně korunku blah. P. Marie nebo růženec, malé hodinky k uctění blah. P. Marie, hodinky za věrné zemřelé, nešpory, alespoň jednu noční hodinku s chválami, sedmero kajících žalmů s litaníi ke všem svatým a připojenými modlitbami, 5 Otčenášů k uctění nejsv. jména Ježíš, 5 Otčenášů k uctění pěti svatých ran Krista Pána, 5 Zdrávasů k uctění jména Panny Marie, „Pod ochranu Tvou se utíkáme“ s modlitbou k Panně Marii se modlí, dosáhne 100 dní odpustků denně za kteroukoliv z uvedených modliteb; — 12. 100 dní denně každý pátek, kdo v ten den zbožně rozjímaje o utrpení a smrti Páně 3krát Otče náš a Zdrávas Maria se pomodlí; — 13. 100 dní, kdo se k uctění sv. Josefa, Benedikta, Maura, svaté Školastiky a Gertrudy pomodlí 50. žalm

(Smiluj se nade mnou, Bože) nebo 5krát Otče náš a Zdrávas, Maria s úmyslem, aby mu Pán Bůh na jejich přímluvu blažené smrti dopřátí a sv. Církev zachovati ráčil; — 14. 50 dní, kdo přípravou na sloužení mše svaté nebo na breviář, na sv. přijímání nebo na malé hodinky k uctění blah. Panny Marie kteroukoliv modlitbu vykoná; — 15. 50 dní, kdo se za umírající věřící 3krát Otče náš a Zdrávas, Maria pomodlí; — 16. 40 dní, kdo se denně jednou nebo vícekrát pomodlí povzdech: „Velebena budiž nejčistší a neposkvrněné Početí blahoslavené Panny Marie!“ — 17. kdo se modlí za rozšíření řádu sv. Benedikta, má podíl na všech dobrých skutcích, které se v tom řádě konají.

P o z n á m k a: — Kdo pro nemoc nebo z jakéhokoliv jiného vážného důvodu mše svaté sloužiti nebo na ní býti, breviáře nebo malých hodiněk k uctění blah. Panny Marie se modliti nebo i jiných předepsaných projevů ctností vykonati nemůže, dosáhne přece všech uvedených odpustků, pak-li se místo toho 3 Otčenáše, 3 Zdrávasy, „Zdrávas Královno“ a povzdech: „Budiž velebena nejsvětější Trojice a budiž velebena nejsvětější Svátost oltářní i neposkvrněné Početí blahoslavené Panny Marie“ pomodlí, svátost pokání a svátost oltářní přijme nebo alespoň svých hříchů lituje s předsevzetím se vyzpovídati.

431. Jubilejní medaile sv. Otce Benedikta.

Na památku 1400leté jubilejní slavnosti narození sv. Benedikta byla medaile sv. Benedikta roku 1880 poněkud změněna a jako jubilejní čili pamětní znova ražena. Tato medaile jest jinak tatáž jako medaile v č. 430 popsaná, jest nadána týmiž odpustky a milostmi atd., s tím rozdílem, že má ještě jiné výsady. Hlavní jsou : 1. Plnomocné odpustky za čtyř podmínek ve svátky sv. Maura (15. ledna), Placida (5. října), sv. Školastiky (10. února), Gertrudy (17. listopadu), všech svatých ze řádu sv. Benedikta (13. listopadu), posvěcení chrámu (1. října), v libovolný den v roce. — 2. Plnomocné odpustky tolikrát-kolikrát v den věrných dušiček (viz str. 393. č. 398.).

432. Paterý škapulíř.

Poznámka 1. (Poučení o škapulíři.) — Škapulířem*) sluje původně řeholní roucho splývající z předu na prsa a vzadu na záda a to výše nebo níže dle obyčeje jednotlivých řádů, jako Benediktinů, Dominikánů a Karmelitů,

*) Lopatka se jmenuje latinsky scapula; scapulare, škapulíř je tedy šat lopatky příkrývající.

kteří je nosí přes svrchní šat. Škapulíř povstal ze zvyku, dle něhož řeholníci užívali při práci zástěry, aby si svůj oděv zachovali čistý pro bohoslužebné úkony; byl jim odznakem práce a poslušnosti a stal se později podstatnou částí oděvu některých řádů. Tento svůj škapulíř dávaly jednotlivé řády věřícím z téže látky zhotovený, téže barvy, ale v podobě až k nepoznání změněné, aby je tímto odznakem k sobě jaksi připojily a jim daly podíl na svých duchovních pokladech a milostech. Církev svatá tento obyčej schválila, udělila právo malé škapulíře světiti a oblékati výhradně řádům, od nichž pocházejí, a nadala je hojnými odpustky.

Každý škapulíř skládá se ze dvou čtyřhranných kousků tkané vlněné látky, které jsou tkaničkami tak spojeny, že jeden splývá z předu na prsa a druhý, který bývá někdy menší, s ramenou na záda, tkaničky pak spočívají na ramenou. Dva kousky látky jsou podstatnými částmi škapulíře a musejí býti zhotoveny ze tkané vlněné látky;*) barva jest při různých škapulířích různá; tkaničky spojující obě části škapulíře mohou býti z jakékoliv látky a jakékoliv barvy; pouze červený škapulíř

*) Je však dovoleno tyto části ozdobit obrázky nebo vyšíváním z jiné látky, jen když vlastní škapulíř svou podobou a barvou převládá.

utrpení Páně musí míti červené vlněné tkaničky a škapulíř sv. Josefa bílé.

K dosažení odpustků a výsad, jimiž ten neb onen škapulíř jest nadán, se vyžaduje : 1. aby kněz k tomu oprávněný řádným způsobem škapulíř posvětil a věřícího do něho oblekl; — 2. aby jej věřící neustále předepsaným způsobem nosil t. j. tak aby jedna část splyvala na prsa a druhá na záda, tkaničky pak aby spočívaly na ramenou.

K těmto podmínkám podotýkáme :

Posvěcení a obláčky je třeba při každém škapulíři, ale pouze pro toho, kdo poprvé ten škapulíř při obláčce přijímá. Kněz, který má plnou moc škapulíře světiti a oblékati, musí ji vykonávati osobně a to v mezích plnou mocí určených; rovněž musí zaslati seznam přijatých věřících příslušnému řádu nebo bratrstvu, pak-li je to předepsáno. Buď on nebo kterýkoliv zpovědník smí věřícím místo modliteb a dobrých skutků k dosažení odpustků předepsaných jiné uložiti. Při obláčce se škapulíř navléká přes hlavu, ale dostačí, položí-li se pouze na jedno rameno; při hromadném oblékání smí kněz k tomu oprávněný škapulíře posvětiti a pak věřícím rozdati. Škapulíř mohou nositi věřící jakéhokoliv stáří; při obláčce, kterou ostatně lze vykonati kdekoliv, musejí býti osobně přítomni. Škapulíře se světí a oblékají předepsaným způsobem a dle předepsaného vzoru;

lze oblékati jednoho nebo více věřících zajednou.

Škapulíř dlužno nositi pouze uvedeným způsobem a to neustále, dnem i nocí, v nemoci a zvláště v hodině smrti; na chvíli a z rozumné příčiny, jako při umývání, koupání, atd. lze jej odložit. Kdo po celý den škapulíře nenosí, pozbývá odpustků za ten den. Obnosí-li se škapulíř, tedy se spálí a co nejdříve novým nahradí; tento nový posvěcen býti nemusí. Kdo byl jednou do posvěceného škapulíře řádným způsobem oblečen a pak ho po nějakou byť i drahnou dobu nenosil, pozbyl sice za tu dobu odpustků, ale může škapulíř opět vzít a dále nositi. Nové obláčky potřeboval by jen ten, kdo by z nevěry nebo hříšného opovržení škapulíře nenosil a tak z bratrstva škapulířového úplně vystoupil.

P o z n á m k a 2. (Paterý škapulíř.) — Jako můžeme k více bratrstvům zajednou náležitě a věrně plnice své povinnosti všech odpustků jednotlivým udělených dosíci, tak můžeme nositi i více škapulířů s tímž užitkem. Zvláště zavládl obyčej nositi paterý škapulíř čili škapulíř, který se skládá z těchto pěti: z bílého škapulíře nejsvětější Trojice s červeno-modrým vlněným křížkem, z modrého škapulíře neposkvrněného Početí Panny Marie, ze hnědého škapulíře Panny Marie Karmelské, z černého škapulíře sedmiboletné Panny Marie a z čer-

veného škapulíře utrpení Páně. Těchto pět škapulířů sešívá se pořadem, jak jsme je uvedli, a spojuje se dvěma červenými vlněnými tkaničkami. Kdo nosí tento paterý škapulíř, nosí všech pět zároveň. Paterý škapulíř má od roku 1910 zvláštní vzor svěcení; pouze musí kněz, který škapulíř světí a obléká, míti plnou moc jak od jednotlivých řádů pro svěcení a oblékání, tak od Apoštolské Stolice pro užívání jediného vzoru. Tuto plnou moc mají a vykonávají u nás jak mnozí kněží světští, tak zvláště Redemptoristé.

P o z n á m k a 3. (Náhradná medaile.) Nyní jest dovoleno nositi místo škapulířů jedinou tak zvanou náhradnou medaili. Tuto medaili (viz č. 437) vřele doporučujeme, neboť jest velmi případnou jak z jiných důvodů, tak zvláště proto, že se jistě vystříháme mnohých chyb, kterých bychom se mohli z nevědomosti snad dopustiti nesprávným nošením škapulířů.

*) Tento řád byl od sv. Jana z Mathy a sv. Felixe z Valois založen a 28. ledna 1198 od Innocence III. potvrzen. Jeho účelem bylo vykupovati křesťanské otroky, úpící pod jařmem nevěřících a poskytovat jim tělesné i duševní pomoci. Trinitáři pečovali ve svých domech též o nemocné a poskytovali poutníkům a cestujícím přístřeší a stravy; později osvědčili svou horlivost v duchovní správě a ve výchovu mládeže.

I. Bílý škapulíř nejsvětější Trojice.

Škapulíř nejsv. Trojice náleží řádu nejsv. Trojice čili Trinitářům.*) Jest bílý a ozdoben křížem, jehož příčka je z modré a kmen z červené vlny. Trojí barva škapulíře naznačuje tajemství nejsv. Trojice a to barva bílá slávu Boha Otce, modrá utrpení Boha Syna a červená lásku Ducha svatého. Kdo přijímá tento škapulíř, stává se údem bratrstva nejsv. Trojice a má podíl na všech modlitbách a dobrých skutcích, které se jak v bratrstvu, tak v řádě nejsv. Trojice konají, a může-li, má něčím přispívati na pohanské dítky černochů, které řád od r. 1853 vykupuje a křesťansky vychovává.

Údové bratrstva dosáhnou těchto odpustků:**)

A) Plnomocných: 1. v den obláčky za dvou podmínek; — 2. ve všechny následující dny, pakli se vyzpovídají. Telo Páně přijmou, kostel řádu nebo bratrstva a kde ho není, tedy farní kostel navštíví a tam se na úmysl sv. Otce a za vysvobození zajatých pomodlí: nejsv. Trojice, Narození, Očišťování P. Marie, svátek sv. Jana z Mathy (8. února), sv. Felixy z Valois (20. listopadu), sv. Michaela ze Sanktis (5. července), sv. Anežky (28.

*) Viz poznámku na stránce předešlé.

***) Tento seznam odpustků byl 12. srpna 1899 schválen a potvrzen.

ledna), sv. Kateřiny (25. listopadu), blah. Jana Křtitele neposkvrněného Početí (14. února), druhou neděli v říjnu, popeleční středu, svátek nejsvětějšího Vykupitele a 28. září; jednou měsíčně, pakli se po celý měsíc denně modlí k uctění nejsv. Trojice 3krát Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otcí. — 3. v den, kdy údové, než za vykoupením zajatých do zemí nevěřících odcestují, se vyzpovídají a Tělo Páně přijmou; — 4. v neděli, ve kterou se po sv. zpovědi a sv. přijímání měsíčního procesí v kostele řádu nebo bratrstva účastní a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí;*) — 5. v hodině smrti, pakli po sv. zpovědi a sv. přijímání ústy nebo alespoň srdcem nejsv. jméno Ježíš zbožně vzývají.

B) Generální absoluci t. j. požehnání s plnomocnými odpustky obdrží údové, kteří se po sv. zpovědi a sv. přijímání této slavnosti v kostele řádu nebo bratrstva účastní, a to v těchto devět dní: svátek nejsv. Trojice, sv. Jana z Mathy, sv. Felixe z Valois, sv. Michaela ze Sanktis, blah. Jana Křtitele neposkvrněného Početí, sv. Anežky (28. ledna), sv. Kateřiny, popeleční středa, zelený čtvrtek.

C) Odpustků římských zastavení dosáhnou údové, kteří ve dny v říms-

*) Nemůže-li se konati procesí, lze se místo něho účastniti pobožnosti k uctění nejsv. Trojice před veřejně vystavenou velebnou Svátostí konané.

ském missálu (a také zde dole) udané kostel řádu nebo bratrstva nebo farní navštíví a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí; pro plnomocné se kromě toho žádá sv. zpověď a sv. přijímání. Dny a odpustky na ně udělené jsou tyto:

Plnomocné: Hod Boží vánoční, Zelený čtvrtek, Hod Boží velikonoční, Nanebevstoupení Páně.

Neplnomocné: 1. 30 let a 30 kvadragen ve svátky sv. Štěpána, sv. Jana evangelisty, sv. Mládátek, Obřezání Páně, sv. tří Králů, v neděli devítník, 1. neděli po devítníku, v neděli masopustní, na velký pátek a na bílou sobotu, ve všechny dny oktávy velikonoční až do bílé neděle včetně, na svátek sv. Marka evangelisty, ve tři křížové dny prosebného týdne, v Hod Boží svatodušní a ve všechny dny oktávy svatodušní až do soboty včetně; — 2. 25 let a 25 kvadragen na květnou neděli; — 3. 15 let a 15 kvadragen ve 3. neděli adventní, na Štědrý den, ve vánoční noci na jitřní, při druhé mši sv. vánoční na úsvitě, na popeleční středu, ve 4. neděli postní; - 4. 10 let a 10 kvadragen v 1., 2. a 4. neděli adventní, ve všechny ostatní dosud nezmíněné dny doby postní, v den před Hodem Božím svatodušním, ve všechny suché dny vyjímající ty, které jsou v oktávě svatodušní.

D) Neplnomocných: 1. 7 let a 7 kvadragen na Hod Boží vánoční a velikonoční, ve svátek Nanebevzetí Panny Marie a sv. Anežky (28. ledna), když kostel řádu nebo

bratrstva a kde ho není, tedy farní kostel navštíví a tam se pomodlí na úmysl sv. Otce; kdykoliv po sv. zpovědi měsíčního procesí v kostele řádu nebo bratrstva se účastní a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí (jinak platí poznámka na str. 466); kdykoliv vykonají skutek tělesného nebo duchovního milosrdenství za odpuštění svých hříchů a za vykoupení zajatých; kdykoliv se účastní procesí, které se konává v kostele nebo v kapli řádu nebo bratrstva, když se přijímají vykoupení zajatci; jednou denně, vykonají-li 6 Otčenášů nebo 6 Zdrávasů se Sláva Otcí a na úmysl sv. Otce se pomodlí; jednou denně, pomodlí-li se k uctění nejsv. Trojice 3krát Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otcí. — 2. 7 let jednou za rok a to v den, kdy po sv. zpovědi a sv. přijímání se za zajaté křesťany pomodlí, aby ve víře vytrvali a brzy ze zajetí vysvobozeni byli, pakli se po celý rok denně modlili 3krát Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otcí a 1krát Zdrávas, Královno. — 3. 5 let a 5 kvadragen, když doprovodí kněze nesoucího nejsv. Svátost k nemocným a za nemocné se pomodlí. — 4. 100 dní pokaždé, kdykoliv doprovodí zesnulé ke hrobu a za ně se pomodlí; — kdykoliv obcují mši svaté nebo jiné bohoslužbě v kostele řádu nebo bratrstva; — kdykoliv se účastní veřejných nebo soukromých schůzí bratrstva; — když chudé

pohostí nebo některý skutek pobožnosti a lásky vykonají.

V ý s a d y: 1. Kde není kostel řádu nebo bratrstva nejsv. Trojice, lze návštěvu kostela vykonati v kostele farním. — 2. Řeholní sestry a jiné osoby ve společnosti žijící mohou navštívit vlastní kostel. — 3. Údové, kteří nemohou vykonati návštěvy kostela, dosáhnou odpustků, vykonají-li místo ní jiný dobrý skutek, který jim zpovědník uloží. — 4. Oltář bratrstva má právo výsady pro všechny mše svaté, které se na něm za zesnulé údy bratrstva slouží. — 5. Všechny oltáře všech kostelů řádu nebo bratrstva mají výsadu v úmrtní den nebo v den pohřbu údů nebo v den, kdy dojde zpráva o úmrtí.

II. Modrý škapulíř neposkvrněného Početí Panny Marie.

Modrý škapulíř neposkvrněného Početí zavedla a rozšířila ctih. sestra Voršila Benincasa, zakladatelka řehole Theatinek v Neapoli (1547—1618). Klement X. udělil dne 30. ledna 1671 kněžím řehole Theatinů plnou moc jej světití a věřící do něho oblékati, Pius IX. pak oprávnil dne 19. září 1851 generála Theatinů tuto plnou moc každému knězi udíleti. Škapulíř je zhotoven z modré vlny, a nosí-li se jednotlivě, lze jednu část ozdobiti obrázkem Panny Marie bez poskvrny

počaté a druhou součástíku obrázkem přesvatých Srdcí Pána Ježíše a Panny Marie. Kdo přijímá tento škapulíř, dává na jevo svou snahu tajemství neposkvrněného Početí uctívati, P. Marii čistotou srdce se libiti a zvláště za obrácení hříšníků se modliti, a stává se účastným všech modliteb a dobrých skutků, které se v řádě Theatinů konají. Kdo nosí modrý škapulíř dosáhnou těchto odpustků:*)

A) Plnomocných: 1. v den obláčky za dvou podmínek;**) — 2. ve všechny následující dny, pakli se vyzpovídají, Tělo Páně přijmou, kostel Theatinů a kde ho není, tedy kterýkoliv jiný kostel, v němž jest oltář zasvěcený blah. Panně Marii, navštíví a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí: první neděli v měsíci, každou sobotu doby postní, na smrtelnou neděli, ve svátek sedmibolestné Panny Marie (pátek před květnou nedělí), ve středu, čtvrtek a pátek svatého týdne, jednou ročně při duchovních cvičeních, Hod Boží vánoční, Zjevení Páně, Hod Boží velikonoční, Nanebevstoupení Páně, Hod Boží svatodušní, nejsv. Trojice, Očišťování, Zvěstování, Nanebevzetí, Narození a neposkvrněného Početí Panny Marie, sv. Kajetána (7. srpna), povýšení sv. Kříže (14. září), sv. Ondřeje Avellin-

*) Tento seznam odpustků byl posledně 26. srpna 1882 schválen a potvrzen.

**) Novokněz dosáhne plnomocných odpustků v den svých prvotín, přijme-li svátost pokání.

ského (10. listopadu), sv. Josefa (19. března), blah. Josefa Marie Thomasia z řehole Theatinů (24. března), nalezení sv. Kříže (3. května), blah. Pavla Buralise z řehole Theatinů (17. června), sv. Jana Křtitele (24. června), sv. apoštolů Petra a Pavla (29. června), poslední neděli v červenci, blah. Panny Marie, Královny andělů čili slavnost Porciunkuly (2. srpna), sv. Augustina (28. srpna), sv. Michaela archanděla (29. září), sv. andělů strážných, sv. Teresie (15. října), Všech Svatých (1. listopadu), blah. Jana Marinonia z řehole Theatinů (13. prosince); v první a poslední den novény před Hodem Božím vánočním; jednou ročně při čtyřicetihodinné pobožnosti; jednou ročně v libovolný den; ve výroční den svatořečení sv. Kajetána (12. dubna); — 3. v hodině smrti, pakli po sv. zpovědi a sv. přijímání ústy nebo alespoň srdcem nejsv. jméno Ježíš zbožně vzývají.*)

B) Odpuštěků římských zastavení způsobem, jaký jest uveden na str. 466 C; kde není kostela Theatinů, lze navštívit kterýkoliv jiný kostel, v němž jest oltář zasvěcený blah. Panně Marii. Toto platí i pro následu-

*) Kněží, mající plnou moc tento škapulír světiti a oblékati, mají též právo umírajícím údům uděliti plnomocné odpušky v hodině smrti dle všeobecného vzoru; nemohou-li sami tak učiniti, mohou oprávniti jiného kněze.

jící odpustky, při kterých se žádá návštěva kostela Theatinů.

C) Dva krát e měsíčně odpustků sedmi hlavních kostelů římských dosáhnou ti, kteří se před sedmi oltáři v některém kostele Theatinů pomodlí.

D) Dva krát e měsíčně odpustků, kterých by dosáhli, kdyby sami putovali do Svaté Země a k Božímu hrobu v Jerusalemě, pakli se v některém kostele Theatinů pomodlí.

E) Vše ch odpustků sedmi hlavních kostelů římských, svatyňky Porciunkulové v Assisi, svatého města Jerusalema a slavného poutního chrámu sv. Jakuba v Kompostelle ve Španělech pokaždé, kdykoliv se pomodlí 6krát Otčenáš, Zdravas a Sláva Otci k uctění nejsv. Trojice a neposkvrněného Početí Panny Marie s úmyslem, aby Pán Bůh svatou Církev povýšil, kacírství vyhubil a pokoj a svornost mezi křesťanskými knížaty zachoval.*)

F) Neplnomocných: 1. 60 let, když půl hodinky zbožnému rozjímání věnují. — 2. 20 let, navštíví-li nemocné, aby jim poskytnou tělesné nebo duchovní pomoci, nebo ne-

*) Vše ch těchto odpustků dosáhneme pokaždé, kdykoliv a kdekoliv se zmíněné modlitby pomodlíme (a nemusíme ani přijmouti svatých svátostí), a to plnomocných jednou za den, neplnomocných pak tolikrát za den, kolikrát se modlitby ty pomodlíme. (Pius IX. 31. března a 14. dubna 1856.)

mohou-li jich navštívit, pakli se místo toho 5krát Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otci pomodlí: v oktávě všech svátků Pána Ježíše; ve svátky světců ze řádu Eremitů sv. Augustina, Dominikánů, Karmelitů, Trinitářů a Servitů. Uvádíme pouze dny, kdy se tyto svátky slaví: 19., 22., 23., 28. ledna; 4., 8., 10., 12., 13., 14., 15., 25. února; 6., 7., 13., 17., 29. března; 5., 8., 20., 29., 30. dubna; 4., 5., 10., 16., 17., 21., 25. května; 12., 14., 19. června; 13., 20. července; 4., 7., 13., 16., 23., 27., 30. srpna; 2., 5., 10., 18., 25. září; 10., 16., 21., 26., 30. října; 13., 14., 20. listopadu; 14., 16. prosince. — 3. 7 let a 7 kvadragen v ostatní svátky blah. Panny Marie; kdykoliv přijmou svátost pokání a svátost oltářní; kdykoliv doprovodí kněze nesoucího nejsv. Svátost k nemocnému; když se pomodlí 7krát Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otci za nemocného, který přijal Tělo Páně; ve všechny svátky v roce, na které jsou uděleny plnomocné odpustky, navštíví-li kostel Theatinů nebo kterýkoliv jiný, v němž jest oltář zasvěcený blah. Panně Marii; jednou denně při nešporách, když se Zdrávas, Královno a za potřeby Církve svaté pomodlí; od neděle devítníků do neděle květné jednou denně, když po sv. přijímání 7krát Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otci za potřeby Církve svaté se pomodlí; na nalezení (3. května) a povýšení

(14. září) sv. Kříže, dají-li almužnu; ve tři pátky každého měsíce, jdou-li k sv. přijímání; po sedm dní novény před Hodem Božím vánočním; každé pondělí, když navštíví nejsv. Svátost oltářní. — 4. 5 let a 5 kvadragen denně, když kostel Theatinů nebo kterýkoliv jiný kostel navštíví a tam se 5krát Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otci pomodlí. — 5. 300 dní každý den oktávy svatodušní. — 6. 200 dní, když jsou na kázání. — 7. 60 dní za každý nábožný skutek. — 8. 50 dní za zbožné vzývání přesvatých jmen Ježíš a Maria. — 9. 50 dní, když se v některém kostele pomodlí Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otci za živé a zemřelé.

V ý s a d a. Kdykoliv se slouží mše svatá za zesnulého, který nosil modrý škapulíř, má oltář právo výsady.

III. Hnědý škapulíř Panny Marie Karmelské.

Hnědý škapulíř Panny Marie Karmelské zavedl a rozšířil sv. Šimon Stock, generál Karmelitů (ve 2. polovici 13. století); je zhotoven z hnědé vlny, a nosí-li se jednotlivě, ozdobí se jedna část obrázkem blah. Panny Marie Karmelské. Kdo přijímá tento škapulíř, stává se údem bratrstva Panny Marie Karmelské a má podíl na všech modlitbách a

dobrych skutcích, které se jak v bratrstvu tak v řádě Karmelitů konají. Hnědý škapulír jest rozšířen po celém světě, nadán hojnými odpustky a proslaven zvláště dvěma výsadami, totiž výsadou šťastné hodinky smrti a výsadou sobotní. První výsadu přislíbila dle podání P. Maria sv. Šimonu, když se mu 16. července 1251 zjevila řkouc: „Kdo zemře tímto šatem (škapulířem) jsa oděn, bude uchován od věčných plamenů. (Tento škapulír) je znamením spásy, obranou v nebezpečenstvích a zárukou neobyčejného pokoje i věčné úmluvy.“ Panna Maria slibuje tedy všem, kteří ji vroucně milují a uctívají, tento škapulír nosí a s ním zemrou, že zemrou v milosti Boží a budou zachráněni od věčné záhuby. Druhou výsadu přislíbila blah. Panna Maria papeži Janu XXII., když se mu r. 1322 zjevila ujišťujíc ho, že údům bratrstva škapulíře karmelského v očistci poskytne úlevy a útěchy a že je co nejdříve, jmenovitě v sobotu po jejich smrti, z očistce vysvobodí. Papež Jan XXII. uveřejnil tuto výsadu, tak zvanou sobotní, dne 3. března 1322. Tyto dvě výsady prohlásili mnozí bohoslovci jakož i papežové Klement VII., Pius V., Řehoř XIII. a Benedikt XIV. za spolehlivé a vřele se jich zastávali; papež Pavel V. dovolil 20. ledna 1613 Karmelitům, aby tuto zbožnou víru veřejně hlásali. Aby se však údové bratrstva škapulíře karmelského stali účastnými první výsady, je

třeba, aby škapulíř neustále nosili, nábožný křesťanský život vedli a v hodince smrti škapulířem byli oděni. Aby pak dosáhli výsady sobotní, žádá se, aby kromě toho zachovávali čistotu svému stavu přiměřenou a modlili se denně malé hodinky k uctění blah. Panny Marie,*) pakli umějí čísti; neumějí-li čísti, žádá se, aby všechny církevní posty zachovávali a kromě toho ve všední středy a soboty (nepadne-li na ten den Hod Boží vánoční) masitých pokrmů se zdržovali. Zplnomocněný kněz může údům povinnost modliti se hodinky Mariánské z rozumného důvodu za jiný dobrý skutek zaměnit; místo povinnosti zdržeti se každou středu a sobotu masitých pokrmů smí netoliko kněz zplnomocněný, nýbrž kterýkoliv zpovědník jiný dobrý skutek uložit.

Údové bratrstva dosáhnou těchto odpustků.**)

A) Plnomocných za tří podmínek: 1. v den obláčky; — 2. ve svátek Panny Marie Karmelské (16. července nebo v některou neděli v červenci podle zvyku místního); — 3. v tentýž den tolikrát, kolikrát navštíví kostel, v němž je bratrstvo škapulíře kar-

*) Kněžím platí povinný breviář; rovněž platí malé hodinky k uctění blah. Panny Marie všem, kteří jsou povinni se je modliti.

**) Tento seznam odpustků byl 4. července 1908 schválen a potvrzen.

melského řádně zřízeno; — 4. jednou měsíčně v neděli, účastní-li se škapulířového procesí, které se se svolením biskupovým konává;*) — 5. v Hod Boží svatodušní; — 6. v pamětní den zesnulých ze řádu Karmelitů (15. listopadu; padne-li na neděli, tedy 16.); — 7. v hodině smrti za obvyklých podmínek.

B) *Neplnomocných*: 1. 5 let a 5 kvadragen jednou měsíčně v libovolnýden, ve který přijmou svaté svátosti a na úmysl sv. Otce se pomodlí; kdykoliv doprovodí kněze nescoucího nejsv. Svátost k nemocným a za nemocné se pomodlí. — 2. 3 let a 3 kvadragen na každý svátek blah. Panny Marie, který se v celé Církvi slaví, pakli se vyzpovídají, Tělo Páně v kostele nebo v kapli bratrstva přijmou a na úmysl sv. Otce se pomodlí. — 3. 300 dní každou středu a sobotu, zdrží-li se masitých pokrmů. — 4. 100 dní za každý nábožný skutek a za každý projev lásky k bližnímu. — 5. 7 let a 7 kvadragen každou středu a sobotu, 300 dní pak ve kterýkoliv jiný den, když kostel nebo kapli bratrstva navštíví.

C) *Umírajícím údům* smí kněz k tomu zplnomocněný udělití generální absoluci s plnomocný-

*) Údové, kteří se procesí účastniti ne mohou, mohou místo něho týž den kostel nebo kapli bratrstva alespoň navštívit. Kde pak bratrstvo řádně zřízeno není nebo procesí se nekoná, dosáhnou údové těchto plnomocných odpustků 3. neděli každého měsíce za čtyř podmínek.

mi odpustky v hodině smrti; nemůže-li tak sám učiniti, může ji udělití kterýkoliv jiný zpovědník.

V ý s a d y. 1 Údové stanou se účastni výsady šťastné hodinky smrti a výsady sobotní. — 2. Kdykoliv se slouží mše svatá za zesnulé údy, má oltář právo výsady. — 3. Kde není kostel řádu Karmelitů, lze návštěvu kostela vykonati v kostele farním; kde však jest kostel bratrstva ve vzdálenosti alespoň jedné vlašské míle (1489 metrů), třeba tento navštívit. — 4. Všichni vojínové bez výjimky dosáhnou všech odpustků bratrstva a stanou se účastni všech výsad a milostí uvedených, pakli se sami bez předchozí obláčky do škapulíře již posvěceného jednou oblekou a některými modlitbami do ochrany blah. Panny Marie se odevzdají. (Pius X. 30. března 1908) Dodáváme, že si nyní mohou bez jakékoliv předchozí obláčky vlněným škapulířem jednoduše zavěsiti náhradnou medaili pro ně řádně posvěcenou Pius X. 13. ledna 1912.

Sv. Otec Pius X. udělil dne 4. února 1908 pro všechny chyby, které se při přijímání do bratrstva škapulíře karmelského až dosud snad udály, všeobecnou sanaci.

IV. Černý škapulíř Sedmibolestné Panny Marie.

Černý škapulíř sedmibolestné Panny Marie zavedl a rozšířil řád Servitů; *) je zhotoven

*) Tento řád byl založen v 1. polovici 13. století v Itálii, přijal řeholi sv. Augustina a byl od papeže

z černé vlny a připomíná již svojí barvou smutek i bolesti, které Panna Maria jak za svého živobytí, tak zvláště při utrpení a při smrti svého Syna vytrpěla. Kdo přijímá tento škapulíř, stává se údem bratrstva sedmibolestné Panny Marie a má podíl na všech modlitbách a dobrých skutcích, které se jak v bratrstvu, tak v řádě Servitů konají. Sv. Alfons a sv. Teresie ujišťují, že sedmibolestná Panna Maria svým ctitelům před smrtí vyprosí pravého pokání, v každém soužení, a zvláště v hodině smrti jim přispěje a všech milostí jim vyžádá. Generál řádu Servitů*) má právo zřizovati kdekoliv bratrstvo sedmibolestné Panny Marie, jakož i kněžím udíleti plnou moc světiti a oblékati černý škapulíř, přijímati do bratrstva a světiti růženec sedmibolestné Panny Marie.

Údové bratrstva dosáhnou těchto odpustků (dle seznamu 7. března 1888 schváleného):

A) P l n o m o c n ý c h: 1) v den obláčky a zápisu do bratrstva za dvou podmínek; — 2) na hlavní slavnost bratrstva (svátek sedmibolestné Panny Marie), pakli se vyzpovídají, Tělo Páně přijmou,

Alexandra IV. r. 1255 potvrzen; obral si za úkol uctívati sedmibolestnou Pannu Marii a tuto úctu v lidu rozšiřovati.

*) Rmo P. Generale dei Servi di Maria. Roma, S. Maria in Via.

kostel bratrstva navštíví a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí. — 3) v hodině smrti za obvyklých podmínek; *) — 4) v neděli, ve kterou se po sv. zpovědi a sv. přijímání měsíčního procesí v kostele řádu účastní a na úmysl sv. Otce se pomodlí; **) — 5) v neděli smrtelnou, pakli se vyzpovídají, Tělo Páně přijmou, kostel nebo kapli bratrstva navštíví, tam o bolestech Panny Marie a o utrpení Pána Ježíše zbožně rozjímají a na úmysl sv. Otce se pomodlí; — 6) plnomocných odpustků tolikrát — kolikrát t. j. pokaždé, kdykoliv ve svátek Sedmibolestné Panny Marie (3. neděle v září) po sv. zpovědi a sv. přijímání kostel Servitů nebo řeholních sester toho řádu, kostel Terciářů nebo jiný kostel, v němž bratrstvo sedmibolestné Panny Marie řádně je zřízeno, navštíví a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí. ***)

B) Odpustků římských zastavení způsobem, jaký jest uveden na str. 466. C.; kde není

*) Umírající údově mohou dosíci od kněze z řádu Servitů nebo, není-li tento přítomen, od kteréhokoli jiného požehnání s plnomocnými odpustky v hodině smrti dle všeobecného vzoru.

**) Nemůže-li se konati procesí, lze se místo něho v kostele bratrstva účastniti růžence sedmibolestné Panny Marie (Leo XIII. 21. března 1896).

***) Těchto odpustků dosáhnou také všichni věřící (Leo XIII. 27. ledna 1888). Viz str. 376. č. 367.

kostela Servitů nebo bratrstva sedmibolestné Panny Marie, lze navštívití kostel farní.

C) N e p l n o m o c n ý c h: 1. 7 let a 7 kvadragen na Očišťování, Zvěstování, Nanebevzetí a Narození Panny Marie, pakli se vyzpovídají, Tělo Páně přijmou, kostel nebo kapli bratrstva navštíví a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí; — každý pátek, pakli se vyzpovídají, Tělo Páně přijmou a na památku utrpení Páně 5 krát Otče náš a Zdrávas, Maria se pomodlí. — 2. 5 let a 5 kvadragen, když doprovodí kněze nesoucího nejsv. Svátost k nemocným a za nemocné se pomodlí. — 3. 100 dní, když se v kostele bratrstva malé hodinky k uctění blahoslavené Panny Marie společně pomodlí. — 4. 100 dní, když zbožně o sedmi bolestech Panny Marie a o utrpení Páně rozjímají, zvláště Otčenáš, Zdrávas a „Stála Matka zarmoucená“ (č. 186) se modlí, a jiné nábožné úkony dle obyčeje bratrstva konají a na úmysl sv. Otce se pomodlí. — 5. 60 dní pokaždé, kdykoliv se účastní litanie Loretské se „Zdrávas, Královno“, které se každou sobotu po nešporách zpívají, — nebo v sobotu 7 krát Otče náš a Zdrávas, Maria k uctění sedmibolestné Panny Marie se pomodlí, — nebo mši svaté a jiné bohoslužbě v kostele bratrstva obcují, — nebo se veřejných nebo soukromých schůzí bratrstva účastní, — nebo zesnulé ke hrobu dopro-

vodí, — nebo kterýkoliv nábožný skutek nebo projev lásky k bližnímu vykonají.

D) V š e c h o d p u s t k ů, které jsou spojeny s návštěvou kostelů řádu Servitů a bratrstva sedmibolestné Panny Marie a to v místech, kde těchto kostelů není. Kromě některých neplnomocných odpustků údové bratrstva dosáhnou plnomocných odpustků, pakli se vyzpovídají, Tělo Páně přijmou, farní kostel navštíví, tam na úmysl sv. Otce a při č. 1 též 7krát Otče náš a Zdrávas nebo Nešpory za zemřelé se pomodlí, v tyto dny: 1. Hod Boží velikonoční, Nanebevzetí, Narození Panny Marie; — 2. 3. neděli v září; — 3. jednou ročně při čtyřicetihodinné pobožnosti; — 4. v některý ze sedmi dnů před svátkem nebo po svátku sedmibolestné Panny Marie; — 5. na Boží Tělo; — 6. na svátek sv. Filipa Benitia (23. srpna), sv. Peregrina Latiosa (30. dubna), sv. Juliány Falconieri (19. června); — 7. na svátek sedmibolestné Panny Marie (pátek před květnou nedělí); — 8. sv. sedmi zakladatelů řádu Servitů (11. února); — 9. na první všední den po památce věrných dušiček, pakli se v ten den se svolením biskupovým koná slavné záduší za zesnulé údy bratrstva.

V ý s a d a: Nemohou-li údové pro nemoc nebo z jiného vážného důvodu navštívit kostel bratrstva, dosáhnou všech odpustků,

při nichž návštěva ta jest podmínkou, vykonají-li jiný dobrý skutek, který jim zpovědník místo ní uloží.

V. Červený škapulíř Utrpení Páně.

Tento škapulíř náleží řádu Lazaristů *) je zhotoven z červené vlny, jedna část jest ozdobena obrázkem Ukřižovaného Spasitele, nástroji umučení a obyčejně prosbou: „Svaté Utrpení mého Vykupitele, budiž stále vtisknuto v mém srdci!“, druhá pak přesvatými Srdci Pána Ježíše a Panny Marie, nad nimiž se stkví kříž, a prosbou: „Sladká Srdce Ježíše a Marie, ochraňte a spaste nás!“, tkaničky obě části spojující jsou rovněž červené vlněné. Sv. Otec Pius IX. udělil dne 25. června 1847 všem kněžím Lazaristům plnou moc tento škapulíř světití a oblékati a dne 21. března 1848 oprávnil jejich generála tuto plnou moc každému knězi udíleti. Kdo tento škapulíř nosí, uctívají zvláště přehořké Utrpení Páně a nejsv. Srdce Pána Ježíše a Panny Marie; Pán Ježíš pak náhradou přislubuje všem, že v nich každý pátek víru, naději a lásku rozmnoží. Všichni kteří nosí červený škapulíř, dosáhnou těchto odpustků:

*) Řád Lazaristů založil sv. Vincenc Paulánský (1576-1660); poněvadž se zabývá zvláště missiemi lidovými, sluje též řeholí missijní. Lazaristy se nazývají dle domu sv. Lazara v Paříži, v němž se ještě za živobytí sv. Vincence usadili.

A) **Plnomocných**: 1. v den oblačky za čtyř podmínek; — 2. v hodině smrti, když po sv. zpovědi a sv. přijímání, nebo nemohou-li těchto svátostí přijmouti, alespoň zkroušeně ústy nebo srdcem nejsv. jméno Ježíš vzývají. (Pius IX. 19. července 1850). — 3. každý pátek za tři podmínek, když chvíli o utrpení Páně zbožně rozjímají (Pius IX. 21. března 1848). *)

B) **Neplnomocných**: 1. 7 let a 7 kvadragen každý pátek, pakli se vyzpovídají, Tělo Páně přijmou a 5krát Otče náš, Zdrávas a Sláva Otci se pomodlí rozjímající při tom o utrpení Páně. — 2. 3 let a 3 kvadragen v každý libovolný den v roce, když alespoň půl hodinky o utrpení Páně zbožně rozjímají. — 3. 200 dní pokaždé, kdykoliv s povzdechem: „Protož Tě prosíme, přispěj služebníkům svým, které jsi svou drahou krví vykoupil“ škapulíř polsbí (Pius IX. 25. června 1847).

Odpustková listina neudává, že lze tyto odpustky přivlastniti duším v očistci.

433. Škapulíř nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

Škapulíř nejsv. Srdce Ježíšova byl r. 1876 ve Francii zaveden, od sv. Otce Lva XIII.

*) Těchto odpustků dosáhnou i ti, kteří z rozumného důvodu svaté svátosti teprve následující neděli přijmou (Pius IX. 13. září 1850).

dne 4. dubna 1900 schválen a dne 10. července 1900 odpustky nadán. Je zhotoven z bílé vlny, jedna část jest ozdobena obvyklým obrázkem Božského Srdce Ježíšova a druhá obrázkem blah. Panny Marie pod názvem „Matka milosrdenství“, tkaníčky spojující obě části jsou obyčejně bílé vlněné. Sv. Otec Lev XIII. udělil dne 19. května 1900 generálu Oblátů Neposkrvněné Panny Marie a Pius X. 14. února 1906 generálu Kněží nejsv. Srdce Ježíšova plnou moc škapulír světiti a oblékati jakož i jiné kněží k tomu opravňovati; tuto plnou moc má též generální ředitel *) Bratrstva Srdce Ježíšova v kostele S. Maria della Pace v Římě. Také Missijní kněží nejsv. Srdce Ježíšova mohou škapulír světiti a věřícím oblékati, jejich generál pak uděluje tuto pravomoc kněžím, kteří jsou údy Arcibratrstva naší milé Paní nejsv. Srdce Ježíšova.

Všichni, kteří nosí škapulír nejsv. Srdce Ježíšova, dosáhnou těchto odpustků:

A) Plnomocných: 1. v den obláčky za dvou podmínek; — 2. v hodině smrti, když po sv. zpovědi a sv. přijímání, nebo nemohou-li těchto svátostí přijmouti, alespoň zkroušeně ústy nebo srdcem nejsv. jméno Ježíš vyzývají a smrt jako trest za hříchy odevzdaně z ruky

*) Monsign. Canon. Borgia, Roma, Seminario Romano.

Boží přijmou. — 3. za čtyř podmínek ve všechny tyto svátky: Hod Boží vánoční, Nový rok, Zjevení Páně, Hod Boží velikonoční, Nanebevstoupení Páně, Boží Tělo, na svátek Srdce Ježíšova (v pátek po oktávě Božího Těla), Očišťování, Zvěstování, Nanebevzetí, Narození a neposkvrněného Početí Panny Marie, na svátek Panny Marie pod názvem „Matky milosrdenství“ (první den křížový).

B) Odpustků římských zastavení způsobem, jaký jest uveden na str. 466 C, když ve dny v římském missálu udané některý veřejný kostel navštíví a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí; pro plnomocné se kromě toho žádá sv. zpověď a sv. přijímání.

C) Neplnomocných: 1. 7 let a 7 kvadragen na menší svátky Pána Ježíše a Panny Marie, které se slaví v celé Církvi, pakli některý veřejný kostel navštíví a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí. — 2. 200 dní denně, když se pomodlí Otče náš, Zdrávas a Sláva Otci nebo tento povzdech:

Maria, Matko milosti,
Rodičko sladké vlídnosti,
Ty před škůdcem nás opatruj,
v hodince smrti při nás stůj!

3. 60 dní za každý nábožný skutek nebo projev lásky k bližnímu. — Leo XIII. 10. července 1900.

434. Škapulíř blah. Panny Marie,
Matky dobré rady.

Škapulíř Matky dobré rady byl od sv. Otce Lva XIII. na prosby Augustiniánů výnosy posv. sboru obřadního ze dne 19. a 21. prosince 1893 schválen a odpustky nadán. Částky škapulíře jsou zhotoveny z bílé vlněné látky a spojeny bílými tkaničkami, které však mohou býti barvy libovolné; na obě částky jsou přišity jiné pásky stejné velikosti z hedvábí nebo z jiné látky. Pásek na prsou zdobí obrázek Matky dobré rady, jak jest všeobecně znám a v kostele Augustiniánů v Genazzano (v Itálii) zvláště uctíván, s nápisem: „Matka dobré rady“. Podobně jest na druhé součástce papežský znak t. j. papežská koruna s klíči sv. Petra a s nápisem: „Synu, následuj její rady. Leo XIII.“ Pravomoc škapulíř světiti a věřící do něho oblékati přísluší kněžím ze řádu Augustiniánů, ale jejich generál ji uděluje i jiným kněžím. Kdo tento škapulíř přijímá a nábožně nosí, uctívá Matku dobré rady s prosbou, aby mu pomáhala ve všech potřebách tohoto života, a dosáhne těchto odpustků:

A) Plnomocných za dvou podmínek: v den obláčky (nebo v příští neděli nebo svátek), 26. dubna nebo v libovolný den oktávy

svátku Matky dobré rady*), ve svátky Očišťování, Zvěstování, Nanebevzetí, Narození, neposkvrněného Početí Panny Marie a sv. Augustina (28. srpna); — v hodině smrti, když přijme sv. svátosti nebo alespoň vykoná projev lítosti a nejsv. jméno „Ježíš“ ústy nebo srdcem zbožně vzývá.

B) Neplnomocných: 1. 7 let a 7 kvadragen ve svátek Obětování a Navštívení Panny Marie, když kostel nebo veřejnou kapli navštíví a tam se na úmysl sv. Otce pomodlí;***) — 2. 100 dní pokaždé, kdykoliv ústy nebo srdcem panenskou Matku Boží o radu poprosí; — 3. 100 dní za každý dobrý skutek za obrácení hříšníků vykonaný.

435. Škapulíř sv. Josefa.

Sv. Otec Lev XIII. udělil dne 18. dubna 1893 generálu Kapucínů pravomoc škapulíř sv. Josefa všude pro všechny věřící světiti a je do něho oblékati s právem tuto pravomoc všem řádovým i světským kněžím udíleti***)) Škapulíř, který byl s počátku barvy bílé, má nyní tento u Kapucínů obvyklý a 6. května 1895 schválený tvar: Částky škapulíře jsou

*) Česká provincie slaví tento svátek 15. května.

***) Až potud uvedené odpustky lze přivlastniti duším v očistci.

***)) Tuto pravomoc mají též na př. údové Spolku kněžší klanějících se nejsv. Svátosti oltářní.

spojeny bílými tkaničkami a zhotoveny z vlněné látky fialové barvy; na obě částky jsou přišity dva jiné pásky stejné velikosti z libovolné látky (plátna nebo bavlny) barvy žluté. Žlutý pásek na prsou zdobí obrázek sv. Josefa s Ježíškem na pravém lokti, v levé ruce s lilí a dole s nápisem: „Svatý Josefe, zástito sv. Církve, oroduj za nás.“ Druhý žlutý pásek jest ozdoben uprostřed papežskou korunou, nad korunou jest holubice jakožto symbol Ducha sv., dole kříž a klíče sv. Petra s nápisem: „Duch Páně jest vůdcem jeho.“ Barvy sv. Josefa dle ústního podání křesťanské ikonografie jsou: fialová, žlutá a bílá; barva žlutá značí jeho spravedlivost, fialová jeho pokoru a bílá jeho dokonalou čistotu.

Účel škapulíře jest vyznačen jak barvami, tak nápisy: Svěřujeme se ochraně sv. Josefa s prosbou, aby na jeho přímlovu i nás zdobily ctnosti pokory, spravedlivosti a čistoty; prosíme sv. Josefa, aby sv. Církev chránil a nám v hodině smrti přispěl, abychom i my svou duši blaženě vydechli uprostřed Pána Ježíše, Panny Marie a sv. Josefa.

Kdo škapulíř sv. Josefa nábožně nosí, dosáhne těchto odpustků:

A) Plnomocných za čtyř podmínek: v den obláčky, na Hod Boží vánoční, Obřezání a Zjevení Páně, Hod Boží velikonoční, Nanebevstoupení Páně, Očišťování, Zvěstování, Na-

nebevzetí, Narození a neposkvr. Početí Panny Marie, na sv. Josefa (19. března) a ve svátek Ochrany sv. Josefa (3. neděli velikonoční). — V hodině smrti, když přijme sv. svátosti nebo alespoň vykoná projev lítosti a nejsv. jméno „Ježíš“ ústy nebo srdcem zbožně vzývá.

B) Odpustků římských zastavení dosáhnou údové, kteří ve dny v římském missálu udané kostel nebo veřejnou kapli navštíví a tam na úmysl sv. Otce se pomodlí. (Viz str. 465.)

C) Neplnomocných: 100 dní denně, pomodlí-li se Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otci s povzdechem: „Svatý Josefe, oroduj za nás!“ — Leo XIII. 8. června 1893.

436. Škapulíř sv. Dominika.

Škapulíř sv. Dominika je zhotoven z bílé vlněné látky, tkaničky však mohou býti i z jiné látky. Znak není sice určen žádný, ale obyčejně se zobrazuje na jedné části sv. Dominik klečící před křížem a na druhé součástce bl. Reginald, jak přijímá řádové roucho z rukou bl. Panny Marie. Zvláštní modlitba určena není. Pravomoc škapulíř světiti a věřící do něho oblékati mají kněží ze řádu sv. Dominika, jakož i kněží, kteří této pravomoci dosáhli od generála řádu v Římě. Kdo tento škapulíř přijímá a nosí, svěruje se ochraně sv. Dominika, stává se účastným zásluh jeho

řádu a dosáhne 300 dní odpustků pokaždé, kdykoliv škapulíř (nebo náhradnou medaili) políbí. Pius X. 23. listopadu 1903.

437. Náhradná medaile místo škapulířů.

Ačkoliv si sv. Otec Pius X. přeje, aby věřící dle prastarého obyčeje i příště nosili obvyklým způsobem malé vlněné škapulíře, přece milerád vyhověl mnohým prosbám a dovolil dne 16. prosince 1910, aby věřící směli místo škapulířů nositi jedinou kovovou medaili, tak zvanou náhradnou.

1. Náhradná medaile, kterou třeba zhotoviti z kovu, musí míti na líci obraz Božského Spasitele s nejsvětějším Srdcem a na rubu jakýkoliv obraz blah. Panny Marie. Musíme ji nositi neustále u sebe a to jakýmkoliv uctivým způsobem, buď zavěšenou na hrdle nebo připevněnou k růženci nebo k řetízku od hodinek, který stále u sebe nosíme, atd. Nosíme-li ji některým z posledních dvou způsobů, dostačí, když před spaním růženc nebo řetízek necháme ve svých šatech nebo jej k sobě položíme.

2. Medaile nahrazuje kterýkoliv z malých vlněných škapulířů, tedy kromě paterého škapulíře také škapulíř nejsv. Srdce Ježíšova, přesvatých Srdcí Ježíše a Marie, Matky dobré

radý a sv. Josefa atd.*) Touto jedinou medailí smí se nahraditi jeden nebo více škapulířů, dle toho, kolik jich kdo nosí. Ztratí-li se medaile, třeba si dát posvětití novou; jinak jest i při této medaili šetřiti všech pravidel všeobecných, posvátných předmětů se týkajících.

3 Medaili smí nositi pouze ten, kdo do jednotlivých škapulířů, které medaile má nahraditi, platně byl oblečen. Kdo nyní na př. nosí již několik škapulířů, dá si místo nich jednoduše posvětití náhradnou medaili; kdo však dosud nebyl do některého škapulíře oblečen a chtěl by nositi místo něho medaili, musí se dáti napřed do toho škapulíře obléci a pak jej může zaměnit medailí.**)

4. Náhradnou medaili posvětití platně každý kněz, který má plnou moc světití a oblékati škapulíř, který medailí má býti nahrazen; medaili světití tím, že ji s úmyslem posvětití požehná jednoduchým znamením sv. kříže, a

*) Z této výsady jsou vyloučeny škapulíře, které nosí údové třetích řádů; neboť tito nosí též pás, a proto škapulíř naznačuje skutečný oděv.

**) Pouze vojínové, kteří se chtějí světití ochráně bl. Panny Marie Karmelské, stávají se údy bratrstva škapulíře karmelského a jsou účastni všech jeho milostí a výsad, když si jednoduše sami bez jakékoliv předechozí obláčky karmelským škapulířem zavěsí náhradnou medaili pro ně řádně posvěcenou. (Pius X. 13. ledna 1912).

to tolikrát, kolik škapulířů medaile má nahraditi. Není třeba, aby medaili světil právě kněz, který věřícím světil škapulíř a je do něho oblékal. Také může býti medaile svěcena od různých kněží, jen když kněz, který ji světil, má plnou moc světiti a oblékati příslušný škapulíř.*) Medaile se smí světiti (jako jiné posvátné předměty) vždy jen pro určité věřící, ale nežádá se, aby ji kněz světil za jejich přítomnosti a jim ji osobně podával.

5. Jako kněz, který má právo světiti a oblékati škapulíř, též sobě jej smí posvětiti a sebe do něho obléci, tak smí i pro sebe posvětiti náhradnou medaili.

6. Náhradnou medailí dosahujeme všech odpustků a stáváme se účastni všech výsad (i sobotní výsady škapulíře karmelského), spojených se škapulíři, místo kterých medaili nosíme.

*) Nosíme-li na př. paterý škapulíř a škapulíř nejsv. Srdce Ježíšova, může kněz mající plnou moc pro paterý škapulíř medaili místo něho posvětiti, a jiný kněz ji posvětiti za škapulíř nejsv. Srdce Ježíšova.

.

.

Dodatek.

1. Chvalebny povzdech k nejsv. Trojici.

Pomodlíme-li se ráno, v poledne a večer pokaždé

3krát: „Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, tak i nyní a vždycky až na věky věkův. Amen“

na poděkování za vznešené přednosti, jimiž nejsv. Trojice blah. Pannu Marii vůbec a zvláště při jejím slavném Nanebevzetí obdařila, dosáhneme v udané tři chvíle vždy 100 dní odpustků a plnomocných měsíčně za tři podmínek, chválíme-li tímto způsobem nejsv. Trojici po celý měsíc. (Pius VII. 11. července 1815).

2. Povzdech k Pánu Ježíši za kněze.

Ó Pane Ježíši, rozmnož počet kněží ve Své Církvi!¹⁾

¹⁾ 100 dní. Pius X. 21. února 1912; 11. března 1912).

3. Povzdech k Srdci Ježíšovu.

Srdce Ježíšovo, zdroji vši čistoty, smiluj se nad námi!¹⁾

4. Zbožný vzájemný pozdrav.

V. Budiž pochváleno nejsvětější Srdce Ježíšovo!

R. Budiž pochváleno nejčistší Srdce Mariino!²⁾

5. Arcibratrstvo smírné mše svaté.

Na Moravě jest odbočka při proboštském a poutním chrámu blah. Panny Marie na sv. Kopečku u Olomouce; ředitelem a spolupracovníkem generálního ředitele je probošt téže svatyně. (Viz str. 84.)

6. Růžence a škapulíř Sedmibolestné Panny Marie.

Sv. Otec Pius X. udělil dne 12. září 1911 všeobecnou sanaci pro všechny chyby, které se při svěcení a oblékání škapulíře, jakož i při svěcení růžence Sedmibolestné Panny Marie až dosud snad udály.

¹⁾ 100 dní, Pius X. 20. února 1908 23. května 1912).

²⁾ 300 dní pokaždé za každý z těchto dvou povzdechů, když se jimi věřící vzájemně pozdraví. — Plnomocné měsíčně za čtyř podmínek, mají-li zvyk takto se zdraviti. Pius X. 30. května 1908 (2. května 1912).

7. Růženec křížové cesty.

V novější době povstal obyčej, dle něhož věřící, kteří pro nemoc nebo z jiného vážného důvodu nemohli konati křížovou cestu v kostele nebo vůbec na místě, kde je zřízena, konali tuto pobožnost s tak zvaným růžencem křížové cesty. Růženec skládá se ze 6 perel a pak z 15 tříperlových desátků, které jsou od sebe odděleny medailemi znázorňujícími příslušná zastavení křížové cesty. Tento růženec, který vlastně tvoří jiný tvar křížku zastávkového, byl sice již dříve schválen, řádovým i světským kněžím pak byla udělena pravomoc jej světiti a sdíletí mu odpustky křížové cesty. Nyní však vzhledem k tomu, že potřebě zmíněných věřících úplně vyhovuje zastávkový křížek (viz str. 366 č. 352), vydalo sv. Officium dne 24. července 1912 od sv. Otce Pia X. schválený a potvrzený výnos, kterým se jakákoliv jiná podobná udělení a zvláště udělení, týkající se růženců křížové cesty, zrušují. Zároveň se zrušují a pozbývají platnosti všechny pravomoci, které byly kněžím jmenovitě stran růženců křížové cesty již uděleny. (Acta Apostolicae Sedis IV., 529).

8. Škapulíř přesvatých Srdcí Ježíše a Marie.

Tento škapulíř, který byl výnosem posv. sboru obřadního ze dne 4. dubna 1900 schválen,

je zhotoven z bílé vlněné látky; jedna částka jest ozdobena nahoře obvyklým obrázkem nejsv. Srdce Ježíšova a přesvatého Srdce Mariina a dole nástroji umučení Páně, na druhou součástku je přišit kříž z látky červené, tkaničky obě částky spojující bývají bílé. Sv. Stolice uděluje kněžím pravomoc tento škapulíř dle zvláštního vzoru světiti a věřícím oblékati. *)

Kdo nosí tento škapulíř, dosáhne odpustků :

A) Plnomocných : 1. v den obláčky za dvou podmínek ; — 2. v hodince smrti za obvyklých podmínek ; — 3. za čtyř podmínek v tyto svátky : na Boží Tělo, ve svátek Srdce Ježíšova a neposkvrněného Početí Panny Marie, v poslední neděli měsíce srpna. Leo XIII. 18. března 1901. — 4. v první sobotu každého měsíce. Pius X. 6. února 1906.

B) Odpustků římských zastavení způsobem, jaký jest uveden na str. 466 C, když ve dny tam udané některý kostel nebo veřejnou kapli navštíví a tam se na úmysl sv. Otce pomodlí; pro odpustky plnomocné se kromě toho žádá sv. zpověď a sv. přijímání Pius X 6. února 1906.

*) Kněží, kteří chtějí došci této pravomoci, mohou se obrátiti (přiloží obnos 1.—K na uhrazení výloh) na: A la Basilique du Sacré—Coeur.—Avenue de Mérode, Anvers—Belgique.

9. Milosti spojené se sjezdy eucharistickými.

1. Všichni věřící, kteří přistoupí v den, kdy se koná slavné procesí při mezinárodním sjezdě eucharistickém, ke stolu Páně, dosáhnou plnomocných odpustků, které lze též přivlastniti duším v očistci; ke sv. přijímání mohou v ten den jíti kdekoliv, ale žádá se, aby se alespoň duchem spojili se sjezdem.

2. Všichni kněží, kteří se účastní mezinárodního sjezdu eucharistického, smějí v době, po kterou sjezd trvá, sloužiti každý den (vyjímajíc větší svátky církevní) votivní mši svatou k nejsv. Svátosti oltářní s Gloria, Kredo a jedinou modlitbou. Pius X. 24. ledna 1912 (19. dubna 1912).

Seznam pořadný.

Strana

Předmluva	3
---------------------	---

ÚVOD.

Poučení o odpustcích.

I. Co jsou odpustky?	7
II. Základ odpustků	16
III. Sv. Církev má moc odpustky udíleti	19
IV. Odpustky, udělené na úlevu duší v očistci	23
V. Účinek a užitek odpustků	26
VI. Rozdělení odpustků	28
VII. Podmínky k dosažení všech odpustků	34
1. Stav posvěcující milosti	34
2. Úmysl odpustků dosíci	37
3. Věrné vykonávání předepsaných skutků	39
VIII. Obyčejné podmínky k dosažení odpustků plnomocných	40
1. Sv. zpověď a sv. přijímání	41
2. Návštěva kostela	45
3. Modlitba na úmysl sv. Otce	49
IX. Přeložení odpustků	50
X. Vysvětlení odpustkových údajů	52
XI. Způsob, jakým se konají odpustkové modlitby	54

ČÁST PRVNÍ.

Modlitby.

I.	Modlitby ranní	57
II.	Modlitby večerní	73
III.	Modlitby při mši svaté	83
IV.	Modlitby smírné ke sv. zpovědi	102
	1. Modlitby před zpovědí	102
	2. Modlitby po sv. zpovědi	107
V.	Modlitby k svatému přijímání	111
	1. Modlitby před sv. přijímáním	113
	2. Modlitby po sv. přijímání	119
VI.	Modlitby ke třem Božským osobám	127
VII.	Modlitby k Pánu Ježíši	144
	1. Modlitby k uctění Jezulátka a nejsv. jména Ježíš	144
	2. Modlitby k uctění nejsv. Svátosti oltářní	149
	3. Modlitby k uctění Božského Srdce Páně	162
	4. Modlitby k uctění trpícího Spa- sitele	170
VIII.	Modlitby k uctění sv. Rodiny a sv. an- dělů	181
	1. Modlitby k uctění sv. Rodiny	181
	2. Modlitby k uctění sv. andělů	184
IX.	Modlitby k uctění Panny Marie	187
	1. Modlitby všeobecné	187
	2. Modlitby k uctění neposkvrněného Početí	201
	3. Modlitby k uctění Bolestné Panny Marie	
	4. Modlitby k Panně Marii pod různými názvy uctívané	211
X.	Modlitby k uctění sv. Josefa	218

	Strana
XI. Modlitby k uctění různých svatých . . .	225
1. Modlitby k uctění světců Božích . . .	225
2. Modlitby k uctění světic Božích . . .	246
XII. Modlitby za potřeby sv. Církve a za rozšíření sv. víry	252
XIII. Modlitby v různých potřebách	263
1. Modlitby za vyprošení zvláštních milostí	263
2. Modlitby za blaho bližních	269
XIV. Modlitby za umírající a za zemřelé	277
1. Modlitby za umírající	277
2. Modlitby za zemřelé	284
XV. Modlitby a nábožné úkony v denních případnostech	290
XVI. Modlitby osob jistých stavů a povolání	295
XVII. Modlitby některých družin, bratrstev a spolků	302

ČÁSTĚ DRUHÁ.

Pobožnosti, svátky a nábožné úkony.	
I. K uctění tří Božských osob	320
II. K uctění Pána našeho Ježíše Krista	322
1. K uctění Jezulátka a nejsv. jména Ježíš	322
2. K uctění nejsv. Svátosti oltářní	324
3. K uctění nejsv. Srdce Ježíšova	330
4. K uctění trpčícího Spasitele	337
III. K uctění blahoslavené Panny Marie	368
1. Pobožnosti všeobecné	368
2. K uctění neposkvrněného Početí	372
3. K uctění Bolestné Panny Marie	374
4. K uctění blah. Panny Marie, Královny posv. růžence	376
IV. Pobožnosti k uctění andělů a svatých	379
V. Pobožnosti za věrné zemřelé	391
VI. Různé nábožné úkony a dobré skutky	402

ČÁST TŘETÍ.

Posvátné předměty.

Všeobecná pravidla o posv. předmětech . . . 430

I. Růžence:

1. Růženec blah. Panny Marie . . . 432
2. Růženec křížovnický 437
3. Růženec sv. Brigity 438
4. Františkánský růženec Sedmiradostné Panny Marie 441
5. Servitský růženec Sedmiboletné Panny Marie 443

II. Posvátné předměty:

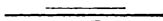
1. Předměty s odpušky apoštolskými 445
2. Medaile s obrazem Jezulátka . . 453
3. Předměty ze Svaté Země 453
4. Medaile sv. Otce Benedikta . . . 454
5. Jubilejní medaile sv. Otce Benedikta 460

III. Škapulře:

- Poučení o škapulíři 460
1. Bílý škapulíř nejsvětější Trojice . 465
 2. Modrý škapulíř neposkvrněného Početí Panny Marie 469
 3. Hnědý škapulíř Panny Marie Karmelské 474
 4. Černý škapulíř Sedmiboletné Panny Marie 478
 5. Červený škapulíř Utrpení Páně . 483
 6. Škapulíř nejsvětějšího Srdce Ješišova 484
 7. Škapulíř blah. Panny Marie, Matky dobré rady 487
 8. Škapulíř sv. Josefa 488
 9. Škapulíř sv. Dominika 490
 10. Náhradná medaile místo škapulířů 491

DODATEK.

1. Chvalebný povzdech k nejsv. Trojici . . .	494
2. Povzdech k Pánu Ježíši za kněze	494
3. Povzdech k Srdci Ježíšovu	495
4. Zbožný vzájemný pozdrav	495
5. Arcibratrstvo smírné mše svaté	495
6. Růženec a škapulíř Sedmiboletné Panny Marie	495
7. Růženec křížové cesty	496
8. Škapulíř přesvatých Srdcí Ježíše a Marie . .	496
9. Milosti spojené se sjezdy eucharistickými . .	498

Seznam věcný.

(Číslice bez závorek udávají stránku, číslice v závorkách udávají pořadné číslo knížky.)

- Absoluce* generální 466;
Afrika, korunka hvězd 410, modlitba 262;
Alacoque bl. Markéta Marie, modlitba k Srdci Ježíšovu 168, pobožnost prvních pátků 331;
Alfons z Liguori sv., arcibratrstvo 319, modlitba 102, povzdech 319; jeho modlitba k Panně Marii na každý den 193, před obrazem 78, při návštěvě nejsv. Svátosti 153;
almužna, kající skutek 12, podmínky k dosažení odpustků 39;
Alois z Gonzagy sv., modlitba 243, za sv. čistotu 264, pobožnost 387, svátek 388;
Alžběta Uherská sv., modlitba 250.
Ambrož sv., 396, jeho modlitba 113;
Anděl Páně 70, kdy a jak se modlíme 72.
anděl strážný, modlitba 70, 184, novéna 380;
andělští duchové, modlitba 184;
Ančžka Římská sv., modlitba 247;
Anna sv., modlitba 246;
Antonín Padov. sv., modlitby 237, pobožnosti 384, responsorium 235;
Apoštolát modlitby 311; — sv. Cyrilla a Methoda 314;
apoštolské odpustky 445, požehnání 423;
Augustin sv., jeho modlitba 172, vzdechy 124;
Barbora sv., modlitba 249;

- Benedikt sv.*, medaile 454, jubilejní 393, 460;
Bernard sv. 402;
Bernardin Sienský sv., 183, jeho modlitba 219;
blaho duševní a tělesné, modlitba 80;
Blažej sv., modlitba 238;
blaženost věčná, modlitba 198, 269;
bližní, modlitba k Srdci Ježíšovu 65, 163;
bludaři, modlitba 258, povzdech 257;
Bolestná Panna Maria, hodinka na velký pátek 374, roční 374, týdenní 375, modlitba 204, 205, sedmkrát Zdrávas s prosbou 208, za šťastnou smrt 283, pobožnost 375, povzdechy 204, růženec 443, 495, sekvence 206, svátek 376, škapulíř 478, 495;
Bonifác sv., spolek 315;
Boží Tělo 326, hodinka úcty 327, novéna 324, pobožnost 325;
breviář, modlitba po něm 294;
Brigita sv. 396, růženec 438;
Bůh, chvály a pozdravy 99, modlitba k uctění sv. Františka 110, nedělní 132, obětovná 97, prosebná 87, při návštěvě nejsv. Svátosti 155, smírná 76, s modlitbou k Panně Marii 108, úterní 133, za blaženost věčnou 269, za pokoj a mír 95, 253, za sv. požehnání 98, za volbu stavu 263, za všeobecných pohrom 265, za Židy 260, za život křesťanský 62; obětování Krve Kristovy 178, povzdechy 109, 130, 146, 252, 292, projev lítosti atd. 75, odevzdanosti 120, střídmosti 64; vzbuzení božských ctností 60, 127;
Církev sv., modlitba k Duchu sv. 253, k Ježíši 307, k Panně Marii 204, k sv. Josefu 221, k uctění sv. Dominika 231, smírná k Ježíši 275, za svornost 254;
ctnosti božské, povzdech k Ježíši 106, 118, vzbuzení 60, 127; — hlavní, pobožnost k Panně Marii 209;
cvičení duchovní pod vedením Jesuitů 419, Redemptoristů 421, řádů jiných 423; — křesťanské 404;

- čekatelé* kněžství, modlitba 296, modlitby za ně 272;
Čestná Stráž nejsv. Srdce Ježíšova, modlitba 303, 304;
četba evangelia 403; knih špatných 88; modlitba před
četbou 293 (297, 298);
Čína, korunka hvězd 410, modlitba 263;
čistota sv., modlitba k Ježíši 306, k sv. Aloisi 264,
k sv. Janu evang. 230, k sv. Josefu 91, k sv.
Rodině 182, k sv. Tomáši 305; povzdech k Srdci
Ježíšovu 495;
čtyřicetihodinná pobožnost 329;
desaťro vzývání a proseb 61;
dítky hluchoněmé 276; pohanské 410; poprvé přijíma-
jící 412, modlitba za ně 274; umírající, odpustky
427; zemřelé, modlitba dětí 301;
dobrodinci, povzdech 293;
Dominik sv., modlitba k Ježíši 231, škapulíř 490;
Družina Mariánská, modlitba 302, 303; — sv. Petra
Klavera 410;
Duch sv., arcibratrstvo 138, chvalozpěv 138, korunka
141, modlitba pondělní 133, za Církev a ducho-
venstvo 253, zászvětná 89; novéna 321, pobožnost
za dary 209, povzdechy 102, 252, sekvence 139;
duchovenstvo, modlitba 253, 271, 372, povzdech 494;
duše v očistci viz zemřelí;
Emigdius sv., povzdech 267;
eucharistické sjezdy 498;
evanglium, četba 403, výklad 404;
Filip Nerijský sv., modlitba 240;
František Seraf. sv., chvalozpěv 234, novéna (měsíc)
383, pobožnost 383, svátek 383. — Xaverský sv.,
modlitba 387, novéna 386, jeho modlitba 261;
Gabriel sv., novéna 379, povzdech 75;
hluchoněmí, modlitba za dítky 276; úleva 56;
hodinka smrti, plnomocné odpustky 425, výsada šťastné
475;
hodinky k uctění blah. Panny Marie 368, modlitba po
nich 294; neposkvrn. Početí 372, Srdce Ježíšova
330, za zemřelé 391;

- Hofbauer* sv. Klement Maria, jeho modlitba 255;
homilie 404;
hostina lásky 409;
hrdiný projev lásky, modlitba 285, poučení 394;
hřích, modlitba k Panně Marii 193, lehký 8, těžký 7;
hříšníci, arcibratrstvo za obrácení 307, hodinka 371; —
umírající, modlitba 70, obětování mši sv. 64,
prosba při mši sv. 85;
cholera, modlitba k sv. Ignáci 233;
chudobní, pohostění 409;
chvalozpěv andělský 92, Chvalte ústa 150, Jde prapor
Kristův 171, Klaním se Ti ve Svátosti 122, k uctění
sv. Františka 234, sv. Michaela 185, Přijď, Duchu,
Stvořiteli 138, Velebí duše má Hospodina 187,
Zdrávas, hvězdo spanilá 187;
chvály a pozdravy smírné 99;
Ignác z Lojoly sv., modlitba 233, pobožnost 385; jeho
modlitba 97, povzdechy 121;
Jan Berchmans sv., pobožnost 390; — evangelista sv.
modlitba 230; — Křtitel sv., modlitba 226, po-
božnost 381, povzdech 275; — Lasalletský sv.,
modlitba 238;
Japonsko, modlitba 261, pobožnost 410;
Jezulátko, medaile 453, modlitba 97, 144, novény 322;
Ježíš, doporučení se 77, modlitba k uctění Srdce
Ježíšova 117, sv. Rodiny 181, po sv. přijímání 120,
před obrazem 119, smírná 275, středeční 134,
v soužení 265, za časté a denní sv. přijímání 96,
156, za dívky poprvé přijímající 274, za jednotu
sv. víry 89, za kněze 271, za lásku 127, za plnění
vůle Boží 125, za smilování 104, za šťastnou ho-
dinku smrti 82, za učitele a žáky 273, za umíra-
jící 70, za zednáře 259; odevzdání se 83, odpros a
uctění 94, povzdech 130, 162, za božské ctnosti a
pokoru 106, 118, za kněze 494, za smilování 107,
291, 345, za zemřelé 82, 94; vzbuzení dobrého
úmyslu 65, lásky 117, touhy 118; vzdechy sv.
Augustina 124;

Jméno Ježíš, litanie 146, modlitba smírná 275, pobožnost 323, povzdech smírný 146, prosba o smilování 104, svátek 323, v Rakousku 323, uctění 145, vzývání 290;

Jméno Ježíš a Maria, uctění 145, vzývání 291;

Jméno Maria, svátek v Rakousku 371, vzývání 290;

Joachym sv., modlitba 225, povzdech 225;

Josef sv., litanie 219, měsíc 380, modlitba ke vzoru dělníků 224, k patronu sv. Církve 223, říjnová 221, sv. Bernardina 219, za přímluvu 218 (202), za sv. čistotu 91, za umírající 277; novéna 380, Pomni 218, responsorium 222, škapulíř 488, tři povzdechy 218;

Josef Kalasanský sv., modlitba 239;

Kamil Lellijský sv., modlitba 242, pobožnost 385;

Karmelská Panna Maria, modlitba 213, odpustky tolikrát — kolikrát ve svátek 378, 476, škapulíř 474;

katechismus, výklad 404;

Kateřina Alex. sv., modlitba 249;

kázání 404, adventní nebo postní 423;

Klára sv., její modlitba 173;

Klement Maria Hofbauer sv., jeho modlitba 255;

klerikové, povzdech 296;

kněží, modlitba k Bohu 272, k Duchu sv. 253, k Ježíši 271; povzdech 296 (306), 494;

korunka k uctění Ducha sv. 141, neposkvr. Početí 204, Páně 446, zářících hvězd 410;

korunky nebo růžence 432;

Královna pokoje, modlitba 79; — posv. růžence, modlitba 216, 217, říjen 376, slavnost s oktávou 378;

Krev Kristova, modlitba 177, obětování 130, 178. pobožnost 337, povzdech smírný 107;

křížek tolikrát — kolikrát 428, zastávkový 366;

křížová cesta 337, pobožnost 341, s křížkem 366, s růžencem 496;

- kříž Páně*, dva povzdechy 170, projev důvěry 171 (150), znamení 57;
- láska*, modlitba k Ježíši 127, povzdech k Bohu 60, 109, k Duchu sv. 102, k Ježíši 117, k Srdci Ježíšovu 127; — s lítostí a předsevzetím 75; — dokonalá 60, 129, dva projevy 130;
- Lev XIII.*, jeho modlitba k Srdci Ježíšovu 166;
- litanie* k nejsv. Jménu Ježíš 146, k Srdci Ježíšovu 164, k sv. Josefu 219, Loretská 189;
- lítost*, modlitba k sv. Alfonsu 102, s láskou a předsevzetím 75; — dokonalá 129;
- májová pobožnost* 370;
- Maria Panna*, dva chvalozpěvy 187, hodinka za hříšníky 371, litanie 189, modlitba na každý den 193, obětovná 67, před obrazem 78, sobotní 136, za blaho 80, za bludaře 258, za denní sv. přijímání 127, za Japonsko 261, za ochranu od hříchu 67, za pomoc 81, za rozkolníky 259, záslibná 68, 191, 301; novény 369; pod různými názvy 211; Pomni 66; povzdechy 94, 106, 292 (295), 295 (302);
- Marianské družiny* 302, hodinky 368;
- Markéta Kortonská sv.*, modlitba 250;
- Matka* božské prozřetelnosti, modlitba 211; — dobré rady, modlitba 213, škapulíř 487; — ustavičné pomoci, arcibratrstvo 319, modlitba 215;
- matky* křesťanské, jednota 308;
- medaile* náhradná (škapulířová) 464, 491; s Jezulátkem 453; sv. Benedikta 454, jubilejní 393, 460;
- Michael sv.*, chvalozpěv 185, novéna 379, povzdech 75, 184;
- milost* posvěcující podmínkou k dosažení odpustků 34;
- missie sv.*, pod vedením Jesuitů 420, Redemptoristů 422, řádů jiných 423; — katolické, nábožný úkon 409;
- modlitba*, kající skutek 12, na úmysl sv. Otce 49, odpustková viz tam, vniterná 55, 402;
- Mongolsko*, modlitba 263;

- mše sv.* 83, modlitba na začátku 85, obětovná 91, po tiché mši sv. 99, za umírající hříšníky 64, 85; — Řehořská 402; — smírná 324, arcibratrstvo 84, 495; — za ctitele Jména Ježíš 323;
- mučeníci* 19;
- Naše milá Paní* Lurdská 211, nejsv. Svátosti, modlitba 127 (98), povzdech 160; osvoboditelka otroků 211, Smírkyně 212, Srdce Ježíšova 211, 304;
- návštěva* kostela 45; — nejsv. Svátosti, modlitba 153, 155; prostá 155, při 40hodinné pobožnosti 329, v Božím hrobě 328, vystavené 327; — nemocných 407; — obrazu Srdce Ježíšova 330, sv. Stanislava 389; — uvězněných 407;
- nemocní*, návštěva 407, sv. přijímání 407, úleva 45 46;
- neomylnost* papežova, článek víry 90;
- Neposkvrněná* Panna Maria, modlitba Pia X. 202, proti pokušení 67, smírná 80, smírná k Ježíši 275, za nesjednocené 257, za šťastnou smrt 267; povzdechy 82, 201, 202, 295 (304), pozdravy a chvály 203;
- Neposkvrněné Počti* Panny Marie, antifona atd. 203, článek víry 90, hodinky 372, korunka 204, obětování Krve Kristovy 130, pobožnosti 372, 373, 374, povzdech 292, škapulíř 469;
- nevěřící*, modlitba 261;
- novéna* smírná 324;
- obcování* svatých 16;
- odpustkové* modlitby, jak se konají 54, jsou ústními 55; — údaje 52;
- odpustky*, apoštolské 445, co jsou 7, čím nejsou 13, 14, „denně“ 32, 52, dočasné 31, jak prospívají dušičkám 24, jak se jim přivlastňují 38, 39, 285, kdo má moc udíleti 19, 22, milostivého léta 29, 31, místní 30, mohou se přivlastniti dušičkám 23, 284, na způsob přímluvy 24, 32, rozhřešení 22, 32, neosvobozují úplně od zadostčinění 36, 37, neplnomocné 28, 29, nepravé 33, obdobné 31,

osobní 30, plnomocné 28, podmínky pro plnomocné 40, pro všechny 34, „pokaždé“ 31, 52, porciunkulové 413, přeložení 80, rozdílnost 28, stálé 31, tolikrát — kolikrát viz tam, účinek 26, umírajících 425, užitečnost 26, 27, věcné 30, všeobecné 30, základ 16, zastavení římských 54, 466;

oltář Řehořský 401, výsadní 398;

Ondřej Avellinský sv., modlitba 241;

Otec sv., modlitba za něho 253, za Pia X. 269;

pátky první v měsíci 330;

Pavel sv., modlitba 88, 229; — z Kříže sv., modlitba 242, novéna 385;

Petr a Pavel sv., modlitba 228, novéna 381;

Petr Kanisius blah. 298; — Klaver sv., družina 410;

písně duchovní 406;

Pius X., jeho modlitba 202, za něho 269;

Početi viz Neposkvrněné;

Pod ochranu Tvou se utíkáme 69;

pokání ve sv. zповědi uložené 12;

poklad duchovní sv. Církvě 18;

pokoj a mír, modlitba 95, 253;

pokusení, modlitba 67, povzdech 292;

Pomocnice křesťanů, modlitba 211;

Porciunkulové odpustky 413;

posvěcující milost podmínkou k dosažení odpustků 34;

Potěšení zarmoucených, modlitba 214;

povinnosti křesťanské, modlitba 181;

pozdrav katolický 290, zbožný 290, 495;

pozdvihování, tři povzdechy 93, uctění nejsv. Svátosti 291;

požehnání apoštolské 423; svaté, modlitba 98; uctění nejsv. Svátosti 291;

procesí, uctění nejsv. Svátosti 159;

prsten biskupský, políbení 295;

prvotiny kněžské 411;

- půst*, kající skutek 12, podmínka k dosažení odpustků 40;
- předměty* posv., pravidla všeobecná 430, s odpustky apoštolskými 445, ze sv. Země 453;
- příčast* nejsv., doprovod 406, přijímání 408;
- přijímání* sv., časté a denní 111, 112, za jeho rozšíření modlitba k Ježíši 96, 156, k Panně Marii 127, pobožnost 325; — duchovní 96, generální 112, nemocných 407, podmínka k dosažení odpustků 41, první 412, smírné 313, 331, v soukromých kaplích 408; — po sv. přijímání: chvalozpěv 122, modlitba k Ježíši 120, před Ukřižovaným 119, rodiny 169, sv. Tomáše 121; povzdechy 121, projev odevzdanosti 120; — před sv. přijímáním: modlitba sv. Ambrože 113, sv. Tomáše 114;
- Raduj se*, nebes Královno 71, kdy a jak se modlíme 72;
- Rafaël* sv., modlitba 186, novéna 379, povzdech 75;
- Rakousko*, modlitba 92;
- ranní* modlitba obětovná 57, rodiny křesťanské 74;
- rány Kristovy*, modlitba sv. Kláry 173;
- responsorium* k uctění sv. Antonína 235, sv. Josefa 222;
- Rodina* sv., hostina lásky 409, modlitba k Ježíši 181, před obrazem 309, za plnění povinností 181, za sv. čistotu 182; povzdechy 83, 181, 284, 309, spolek 309, vzývání sv. jmén 181, 291;
- rodiny* křesťanské, spolek 309;
- rochetka*, povzdech při oblékání 296;
- rozjímání* 402;
- rozkolníci*, modlitba 259, povzdech 257;
- růžence* 432, bratrstvo 436; křížové cesty 496, křížovnícký 437, sedmibolestný 443, 495, sedmi-radostný 441, sv. Brigity 438;
- Řekové* nesjednocení, modlitba 257;
- Sdružení* stálé přímluvy 286;
- Sedmibolestná* Panna Maria viz Bolestná;
- sekvence* Přijď, ó Duchu přesvatý 139, Stála Matka zarmoucená 206;
- Serafinské* dílo lásky 318;

- sjezdy* eucharistické 498;
skutek dobrý má dvojí cenu 17, 394;
skutky, kající dobrovolné 12, předepsané k dosažení
odpuštěk 39;
slib křestní, obnova 412, 413; řeholní 296;
smrt Krista Pána, páteční uctění 180; — náhlá, modlit-
ba k sv. Ondřeji 241; — šťastná, modlitba 267,
k Ježíši 82, 268, k Panně Marii 195, 267. k sv.
Filipu 240, k uctění sv. Barbory 249; obětování
zásluh Kristových 137, povzdech k Panně Marii
82, k sv. Rodině 83, 181 (159);
soužení, modlitba 265, povzdech 295;
spaní, modlitba před ním 73;
Spasitel, chvalozpěv 171, modlitba k bičovanému 108,
k trpčícímu 103, 172, k umučenímu 176, za ctnostný
život 110, za setrvání ve víře 275, za smilování
93 (56), za šťastnou smrt 268; povzdechy 76, 107,
uctění smrtelné úzkosti 279, smrti 180;
společnost náboženská, povzdech 295;
Srdce Ježíšovo, červen 333, hodinky 330, litanie 164,
modlitba Čestné Strážce 303, 304, děkovná 117,
páteční 135, za bližní 65 (13), 163, za Pia X.
269, za Rakousko 92, zásvětná 125; blah. Markéty
168, Lva XIII. 166, před obrazem 162, rodiny
169; návštěva obrazu 330, novény 332, povzdech
chvalebný 162 (136), 163 (137, 140), obětní 295
(301), po mši sv. 100, prosebný 81, 164, (141,
143), 304, k Ježíši 164 (142), v Čechách 163, za
lásku 66, 127, za sv. čistotu 495, za zemřelé 292
(293), pozdrav 495, projev důvěry 66, první
pátky v měsíci 330, roční obnova 332, svátek 335,
škapulíř 484, vzbuzení naděje 117, víry 117;
Srdce Ježíšovo a Mariino, pozdrav 495, škapulíř 496,
uctění 145;
Srdce Ježíšovo svátostné, modlitba 160, smírná 115;
povzdechy chvalebné 149 (114), 150 (115, 119,
121), prosebné 150 (116, 118, 120);

- Srdce Panny Marie*, modlitba arcibratrstva 307, záslibná 192; pobožnost 209, povzdechy 81, 304, 345, pozdrav 495;
- Stanislav Kostka sv.*, modlitby 245, návštěva obrazu 389, pobožnosti 390, svátek 389;
- stárim scšlí*, úleva 45, 46;
- star*, modlitba za volbu 263;
- střídmost*, projev 64;
- studium*, modlitba před ním 293 (297, 298, 299);
- studující*, modlitby k Panně Marii 298, 300, 301;
- svatodušní novéna* (oktáva) 320;
- Svátost oltární*, doprovod 406, hodinka úcty 327, 328, chvalozpěv 122, 150, modlitba čtvrtěční 135, k Srdci Ježíšovu 115, 160, před svatostánkem 152, 157, při návštěvě 153, smírná 275, za ochranu od znesvěcení 184; návštěva 327, 328, 329, novéna smírná 324, odpros a uctění 94, povzdech 149 (113), k Ježíši 150 (117), 159 (130), k Panně Marii 160 (132), k Srdci Ježíšovu svátostnému viz tam, projev víry 93 (55a), 159 (131), sjezdy eucharistické 498, uctění prosté 291, při pozdvihování 291, při požehnání 291, při procesí 159;
- svornost* v Církví sv., modlitba 254;
- škapulíř* 460, Matky dobré rady 487, medaile 464, 491, nejsv. Trojice 465, neposkvrněného Početí 469, Panny Marie Karmelské 474, sedmiboletné 478, 495, paterý 460, 463, Srdce Ježíšova 484, Srdcí Ježíše a Marie 496, sv. Dominika 490, sv. Josefa 488, Utrpení Páně 483;
- Štěpán sv.*, modlitba 230, novéna 382;
- Tarsicius sv.* 275, povzdech 275;
- Teresie sv.*, 402, modlitba 248;
- tolikrát — kolikrát* odpustky 31, 32, v den Dušiček 393, v den Porciunkuly 415, ve svátek Panny Marie Karmelské 378, 476, první neděli v říjnu 378, třetí neděli v září 376; — křížky s odpustky umírajících 428;

- Tomáš Akv. sv.*, modlitba 233, za sv. čistotu 305; — pobožnost 382; jeho chvalozpěv 122, modlitba po sv. přijímání 121, před ním 114, před studiem 293;
- tresty*, časné jakou měrou se nám promíjejí 9, 10; hojivé 15, kárné 15; — věčné, kterak se promíjejí 8;
- Trojice nejsv.*, modlitba 86, před svatostánkem 157, za umírající 277; obětování Krve Kristovy 130, zásluh Kristových 137, pobožnost 320, povzdech 494, prosba 61, škapulíř 465, týden děkovný 132; *týden* děkovný 132; modlitby k Panně Marii 193; za duše v očistci 286;
- učitelé*, modlitba k Ježíši 298, k Panně Marii 298; povzdech 297, za ně modlitba 273;
- umírající*, modlitba 277, plnomocné odpustky 425, povzdech 81 (37), sedm slov Páně s kříže 279, úleva místo sv. přijímání 45, 426, vzpomínka 278; — hříšníci, modlitba 70, obětování mší sv. 64, prosba při mši sv. 85;
- úmysl*, dobrý 65, 312, držebný (bývalý) 38, podložený 427, podmínka k dosažení odpustků 37, skutečný (soudobý) 37, účinný (bytný) 38;
- útrapy* jako skutky zadostčinné 12;
- Utrpení Páně*, škapulíř 483;
- uvěznění*, návštěva 407;
- vánoční* Hod Boží 322, novéna 322;
- večerní* modlitba rodiny 74;
- Vincenc Paulánský sv.*, modlitba 243, spolková 310, novéna 385;
- víra* sv., modlitba za jednotu 89, za setrvání 275, za zachování 255; povzdech za jednotu 252 (240, 241), za zachování 252 (239); vyznání 90;
- Voj andělský*, modlitba 305, 306;
- vojínové*, úleva 478, 492;
- vůle Boží*, modlitba za plnění 125, za souhlas 264; projev odevzdanosti 61, 120;
- vychovatelé*, modlitba 298, povzdech 297;

- vjsada* sobotní 475, šťastné hodinky smrti 475;
výstav nejsv. Svátosti 327;
vyučování, modlitba před ním 293 (297, 299);
vyznání víry 90;
vzývání a proseb desatero 61;
zadostčinné skutky 12;
zadostučinění 10, náměstné 17;
zastavení římská, odpustky 54, 466;
zastávkový křížek 366;
závět za dušičky 285, 394;
Zdravas, Královno 68;
zednáři, modlitba 259;
Země sv., předměty 453;
zemětřescní, povzdech 267;
zemřelí, arcibratrstvo 391, hodinka 392, hodinky 391,
hrdiný projev 285, 394, jak odpustky prospívají
24, jak se přivlastňují 30, 39, 285; modlitba dětí
301, na každý den v týdnu 286; odpustky v den
Dušiček 393, pobožnost devíti (sedmi) denní 391,
měsíční 392, prostá 286, povzdech k Bohu 284,
285, 292, (292, 293), k Ježíši 82, 94, k Panně
Marii 94, k Srdci Ježíšovu 81, sdružení stálé pří-
mluvy 286, žalm „Z hlubokosti“ 289;
znamení sv. kříže 57;
zpěv duchovních písní 406;
zpověď, modlitba před ní 105, po ní 107; podmínka
k dosažení odpustků 41;
zpytování svědomí 403;
žáci, modlitba 273;
žalm „Bože svým jménem mne vysvobod“ 266, „Z hlu-
bokosti“ 289;
Židé, modlitba 260;
život ctnostný, modlitba 110; — křesťanský, modlitba 62.

OPRAVA.

Na str. 72 v řádku 15. místo „masopust“ čti
„čtyřicetidenní půst“.
